

Trái Tim Lạnh Giá

Contents

Trái Tim Lạnh Giá	2
1. Chương 1 : Gặp Mặt	3
2. Chương 2 : Sự Thật	4
3. Chương 3 : Người Bạn	6
4. Chương 4 : Xin Lỗi	8
5. Chương 5 : Nữ Hoàng Băng Giá	11
6. Chương 6 : Nữ Hoàng Băng Giá (2)	14
7. Chương 7 : Công Chúa Zin	17
8. Chương 8 : Cuộc Sống Địa Ngục	18
9. Chương 9 : Oan Gia Ngõ Hẹp	19
10. Chương 10 : Hunter Là Ông Ngoại Minh Sao ?	22
11. Chương 11 : Ông Ngoại	23
12. Chương 12 : Ông Ngoại (2)	25
13. Chương 13 : Đồ Diên	27
14. Chương 14 : Tôi Muốn Chia Sẻ Với Cô Thôi !	28
15. Chương 15 : Cô Chính Cô Đã Giết Mẹ Tôi Sao ?	30
16. Chương 16 : Nhập Viện	32
17. Chương 17 : Đến Cõi Âm Gặp Lại Người Thân	33
18. Chương 18 : Sao Lại Khó Chịu ? Cảm Giác Gì Đây ?	35
19. Chương 19 : Tại Sao Lại Quan Tâm Cô Ta ?	36
20. Chương 20 : Trò Chơi Chỉ Mới Bắt Đầu	37
21. Chương 21 : Tổ Tình	39
22. Chương 22 : Nụ Cười Hiếm Hoi	40
23. Chương 23 : Chào Ông , Ông Ngoại	40
24. Chương 24 : Nhầm Lẫn	42
25. Chương 25 : Cả Hai Đều Sang Nga	43
26. Chương 26 : Chào Tiểu Thư	45
27. Chương 27 : Trùng Hợp	46
28. Chương 28 : Bạn Cũ , Trùng Hợp (2)	47
29. Chương 29 : Đổi Bang Chủ	49
30. Chương 30 : Đổi Bang Chủ (2)	50
31. Chương 31: Nội Gian	51
32. Chương 32 : Lộ Diện Nội Gian . Gây Ông Đập Lưng Ông	52
33. Chương 33 : Giận Cá Chém Thớt	54
34. Chương 34 : Hồ Ly Tinh	55
35. Chương 35 : Ngày Mai Nên Vui Hay Buồn ?	56
36. Chương 36 : Sinh Nhật Cuối Cùng	57
37. Chương 37 : Giác Mơ Trước Sinh Nhật	58
38. Chương 38 : Tổ Chức Sinh Nhật . Quên Ngày Giỗ Của Mẹ	59
39. Chương 39 : Tôi Không Có Sinh Nhật	60
40. Chương 40 : Khu Giữ Xe Vip	61
41. Chương 41 : Phó Giám Đốc	62

42. Chương 42 : Đụng Chạm Ở Thang Máy	63
43. Chương 43 : Cùng Sự Lựa Chọn	64
44. Chương 44 : Hận	65
45. Chương 45 : Osin	66
46. Chương 46 : Cappuchino Dành Cho Những Cặp Tình Nhân	68
47. Chương 47 : Lời Mời Đầu Tiên	69
48. Chương 48 : Bọn Hám Sắc	70
49. Chương 49 : Quà Của Cô	71
50. Chương 50 : Kể Theo Dõi	71
51. Chương 51 : Kể Theo Dõi (2)	72
52. Chương 52 : Sự Thật Thách Thức	73
53. Chương 53 : Sự Thật Thách Thức (2)	74
54. Chương 54 : Sự Thật Thách Thức (3)	75
55. Chương 55 : Màn Chào Sân Đầy Thú Vị	76
56. Chương 56 : Che Giấu Sự Ngu Dốt ?	79
57. Chương 57 : Giáo Viên Gặp Xui Xẻo	79
58. Chương 58 : Giáo Viên Gặp Xui Xẻo (2)	81
59. Chương 59 : Trận Chiến	81
60. Chương 60 : Nhắc Nhở Rồi Chỉ Trích	83
61. Chương 61: Lại Thăm Viện	84
62. Chương 62 : Yêu	85
63. Chương 63 : Người Mẹ Tương Lai	87
64. Chương 64 : 3 Điều Kiện	88
65. Chương 65 : Bảng Di Chúc . Huỳnh Hải Tuyết	89
66. Chương 66 : Bức Tranh Cô Gái Đứng Bên Bờ Biển	91
67. Chương 67 : Nước Mắt Đầu Tiên	92
68. Chương 68 : Yêu Thật Rồi !	93
69. Chương 69 : Sang Nga Gấp Rút	95
70. Chương 70 : Suy Nghĩ Đối Lập	97
71. Chương 71 : Bóng Đen Kì Lạ . Chồng Tương Lai	99
72. Chương 72 : Du Học Úc	102
73. Chương 73 : Làm Người Yêu Anh Nhé	103
74. Chương 74 : Chính Thức Mời Đi Dự Tiệc Cưới	106
75. Chương 75 : Đêm Hôn Đó	109
76. Chương 76 : Khóc	111
77. Chương 77 : Một Ngày Thôi	113
78. Chương 78 : Có Lẽ Nên Buông Tay	115
79. Chương 79 : Bằng , Em Đang Ở Đâu ?	116
80. Chương 80 : Hôn Mẹ Lần Cuối	117
81. Chương 81 : Nụ Hôn Tử	118
82. Chương Thông Báo	121

Trái Tim Lạnh Giá

Giới thiệu

Cuộc sống , nó có vô vàn màu sắc , tâm trạng con người cũng vậy , nó sẽ thay đổi theo từng cung bậc

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/trao-tim-lanh-gia>

1. Chương 1 : Gặp Mặt

*** Phòng game ***

< chat="" ...="" chòm="" ...="" chat="" chòm="">>>

Căn phòng khá rộng , được trang trí với các dàn máy tính hiện đại , máy game , karaoke , loa , trống và rất nhiều dụng cụ khác

< cốc="" ...="" cốc="">>>

- Vào đi , Như yên lặng _ Thiên hét

- Chào 3 đứa , hôm nay bố có dẫn bạn đến chơi với các con _ Bố

Từ sau lưng bố , xuất hiện 1 cậu con trai và 1 cô con gái . Cả 2 người rất đáng thiếu gia , tiểu thư . Họ là con chủ tịch tập đoàn Jack đứng đầu TG

- Xin chào mọi người _ Phương

- Tôi xin giới thiệu , đây là anh hai tôi Rio Minh Khang , tôi là Elena Thục Phương _ Phương giới thiệu

[[[Profile]]]

* Rio * (Hắc) Lâm Minh Khang 19t , con trai của chủ tịch tập đoàn Jack đứng đầu TG . Rất đẹp trai , thương & cũng sợ em gái . Cũng có đôi chút lạnh lùng , quá đáng , sở hữu 1 đôi mắt đen đẹp , học rất giỏi là người thừa kế sáng giá của tập đoàn.

* Elena * Lâm Thục Phương 17t con gái của chủ tịch tập đoàn Jack đứng đầu TG. Bạn thân Tiểu Băng , tính tình hồn nhiên , cởi mở , vui tươi , nhiệt tình . Xinh đẹp không kém Băng , dễ thương , dễ gần , tốt bụng và đôi chút hung dữ Phương đều có.

- Ồ , xin chào 2 người , tôi xin giới thiệu . Đây là Justin Thiên Minh anh trai tôi , còn tôi là Jenny Tiểu Như , rất vui được làm quen _ Như

[[[Profile 3 anh em Hàn Gia]]]

* Justin * Hàn Thiên Minh 19t , con trai đầu của nhà tỷ phú TG . Minh rất thương em gái , đặc biệt là cô ở giữa . Sở hữu gương mặt đẹp trai không kém Khang . Là người thừa kế cả 1 gia tài đồ sộ . Tính tình hoạt bát , vui vẻ , hoà đồng ...

* Linda * (Nó) Hàn Tiểu Băng 17t , con gái kế - sau Minh - của nhà tỷ phú TG . Sở hữu đôi mắt nâu tuyệt đẹp , mái tóc nâu đen dài óng ả , gương mặt rất xinh đẹp , đáng người chuẩn không cần chỉnh . Từ lúc

mới sinh , trái tim của cô đã lạnh như băng còn kèm theo có 1 tuổi thơ không mấy hạnh phúc , vui vẻ càng khiến trái tim cô ngày càng giá lạnh hơn , cô luôn toả ra khí chất của một tiểu thư quyền quý lạnh lùng.

* Jenny * Hàn Tiểu Như 17t , con gái út của nhà tỷ phú TG . Là chị em song sinh với Băng , sở hữu gương mặt đẹp như Băng . Nhưng tính tình của cô trái với chị cô hoàn toàn . Sau này , vì cá tính , cách suy nghĩ khác nhau nên 2 chị em cô sẽ đối đầu với nhau ... Như hơi nóng tính , hành động cũng không suy nghĩ nên hay xảy ra mâu thuẫn ở hai chị em cô...

- Ủ , hihi_ Phương

- Xin chào nhé _ Minh giờ mới lên tiếng

- Ô , xin cho hỏi , sao tôi nghe nói có tới 3 người lận mà ?_ Phương nhìn xung quanh

- À , phòng thu âm bên trong còn 1 người nữa_ Minh chỉ tay về phòng thu

- Ai vậy ??_ Phương thắc mắc

- À , là chị Linda Tiểu Băng _ Như

- Có phải là cô gái băng giá không ? Không biết cô ấy đẹp cỡ nào nhỉ ?

Phương tiến lại phòng thu , Phương cũng kéo Hấn đi theo , sự tò mò về cô gái băng giá trở dậy . Phương định mở cửa phòng nhưng mở không được vì cửa đã bị khoá từ bên trong. Phương & Hấn nhìn Nó qua tấm kính . Bên trong đèn vẫn sáng , có 1 cô gái đang ngủ trên chiếc sofa . Khuôn mặt cô không cảm xúc và có nét gì đó rất lạnh ngay cả khi ngủ . Hấn nhìn Nó , gương mặt vẫn không biểu lộ cảm xúc , Hấn nhếch mép rồi bỏ đi . Phương đứng nhìn Nó , Phương thấy Nó cũng rất dễ thương , mặc dù gương mặt rất lạnh lùng nhưng đâu đó trên gương mặt cũng có chút nét thân thiện , Phương cười mỉm rồi quay ra ngoài .

” Nếu được làm bạn thì hay biết mấy ”

- Một lát ở lại dùng cơm cùng gia đình em nhé ?_ Như hỏi Nó

- Ok _ Phương trả lời thay Hấn

Khuôn mặt của Nó và Như giống nhau như 2 giọt nước nhưng sao Phương lại có cảm tình với Nó mà lại có thiện cảm không mấy tốt với Như ? Một câu hỏi thật khó trả lời ...

- Xin mời các vị xuống dùng bữa , ông chủ đang đợi _ Quản gia

- Được rồi , đi thôi mọi người _ Như kéo Minh & mọi người xuống nhà

- Vậy còn Linda ?_ Phương chỉ tay về phía phòng thu

- Không sao đâu , lát chị ấy xuống _ Như

Khi mọi người vừa rời khỏi phòng game . Thì từ phòng thu , đèn bị tắt , xuất hiện một cô gái kiêu hãnh băng giá bước ra

(Góp ý nhazz m.n)

2. Chương 2 : Sự Thật

*** Phòng ăn ***

- Xin kính chào đại thiếu gia và tam tiểu thư _ Hàng loạt nhân viên đồng thanh

- Chào , mọi người làm việc tiếp đi _ Minh lịch sự , ngồi xuống và mời mọi người ngồi ..

Đúng là con nhà tỷ phú có khác , thức ăn trên bàn toàn là hải sản . Chỉ vài ba người ăn nhưng có cả 3,4 chục món @@ . Như tiến lại kéo ghế ngồi kế Minh , Phương ngồi kế Hấn , đối diện nhau

< cách="">>>>

- Kính chào nhị tiểu thư __ Hàng loạt nhân viên

Mọi ánh nhìn đều đổ dồn ra phía cửa và nhìn theo bước đi của cô bé cho đến khi cô ngồi xuống . Từ cửa , Nó với khuôn mặt vô hồn cùng tay quản lí bước vào . Quản lí tiến lại kéo ghế cho Nó ngồi và quản lí đi sang phía đối diện ngồi

- Ê , tên kia , biết lịch sự không vậy hả ?__ Như hét lên làm tay quản lí sợ phải đứng dậy

- Jenny __ Minh

- Sit Down __ Nó , quản lí theo lệnh ngồi xuống

- Chị ... __ Như chẳng hiểu nổi Nó . Hân & Phương nãy giờ ngồi quan sát , Nó vẫn thản nhiên ăn , khuôn mặt vẫn không cảm xúc.

- Jenny im lặng và ngồi xuống nếu em không muốn thấy cảnh bàn ăn bị xáo trộn __ Minh cười mỉm . Như nhún nhó , tức tối . Nó ăn được vài ba món rồi đứng dậy về phòng , quản lí chỉ ngồi nên chẳng đụng tới món nào , thấy Nó về phòng quản lí cũng đi theo Nó.

- Linda sao vậy ?__ Phương

- Không sao cả , trước đây mẹ anh cũng như thế __ Minh

- Hiểu gì chết liền __ Như cũng ngớ ra

- Haizz , là thế này . Từ nhỏ khi Bằng sinh ra , Bằng đã sống với bố mẹ ở Paris , còn tôi và Như sống ở đây với cô út . Tôi nghe kể lại là mỗi lần ăn cơm là mẹ tôi đều ngồi đối diện với Bằng nên nó rất thích . Nhưng thật không may , mẹ tôi qua đời vì căn bệnh kì lạ sau khi sinh . Cái chết của mẹ tôi là cú sốc lớn đối với Bằng . Kể từ đó , trái tim Bằng càng thêm lạnh giá __ Minh kể

- Vậy thì liên quan gì đến chuyện hồi nãy ?__ Phương thắc mắc

- Nó muốn chiếc ghế đối diện khi Nó ngồi ăn phải đây , không được trống nếu không Nó sẽ nhớ tới mẹ và rất đau buồn . Jenny , khi nãy mà âm ỉ lên nữa thì theo tính Nó , cái bàn ăn thịnh soạn này chỉ chưa đầy 1 phút sẽ xáo trộn lên __ Minh

- Không ngờ , mình lại có người chị như vậy __ Như lắc đầu

< chat="">>>>

Như hơi bàng hoàng khi bị ăn cái tát trời giáng từ tay Phương

- Làm cái quái gì vậy ?__ Như hét

- Vì cô mà Linda phải như vậy , cô còn lắc đầu khinh bạn ấy __ Phương

- Vì tôi ?__ Như

- Phải . Vì cô mà mẹ Linda phải chết __ Phương

- Thật hư là sao đây anh hai ?__ Như

- Khi hai đứa còn trong bụng mẹ . Mẹ đi khám và biết được với sức khoẻ của mẹ chỉ sinh được 1 đứa , đứa thứ 2 sẽ khiến mẹ mắc phải căn bệnh . Nhưng mẹ đã chọi đựng để cả 2 đứa chào đời . Đứa đầu tiên là Bằng , con bé ra đời không 1 tiếng khóc , lúc đó sức khoẻ mẹ cũng tạm ổn . Bác sĩ có nói với mẹ là khoảng 1 tí nữa đứa thứ 2 sẽ chào đời và đó là số mệnh mẹ phải lựa chọn . Hoặc là bỏ hoặc là mắc căn bệnh . Đủ thời gian mẹ suy nghĩ nhưng mẹ quyết định vẫn sinh Như ra . Như sinh ra thì khóc hét um xùm và khiến mẹ ngất đi 1 tiếng __ Minh

- Đó là lí do vì sao từ nhỏ , em không được sống chung với mẹ __ Như

- Ừm , là cô út buộc thế , cô út không muốn em gặp mẹ , không thôi mẹ thấy có lỗi vì suýt chút em phải chết mẹ sẽ đau buồn __ Như nghe mà tức lắm , cũng là con mà Như lại bị đối xử thế .

- Cho nên anh khuyên em tốt nhất tránh xa Bằng ra nếu em không muốn chết __ Minh khuyên Như
Hắn nghe hết toàn bộ câu chuyện , Hắn chỉ nhếch môi cười , Phương cười ngưỡng mộ Nó nhưng lại rất
thương cho số phận của Nó

(Góp ý nhazz m.n)

3. Chương 3 : Người Bạn

Sau bữa ăn , Phương biến mất tăm ...

>>

<>

<>- Xin chào Lâm tiểu thư , xin hỏi cô tìm ai ? __ Quản lí của Nó từ xa bước tới

<>

<>- À , ờ , tôi muốn tìm Linda __ Phương

<>

<>- Sao ạ ? Tìm tìm Nhị tiểu thư sao ? __ Quản lí

<>

<>- Bộ có chuyện gì sao ? __ Phương

<>

<>- Dạ ... không ... chỉ hơi ngạc nhiên thôi . Vì chưa bao giờ có ai đến tìm nhị tiểu thư cả __ Quản lí nói rồi
bấm nút cửa tự động mở ra . Phương bước vào trong , cánh cửa liền khép lại , Phương nhìn mà mê mẩn
với không gian rộng rãi trong phòng , rất sang trọng ... Gam màu trong phòng chỉ toàn là màu xanh biển ,
trắng và có thêm hoạ tiết là hình bông tuyết như biển nơi này thành 1 vùng băng giá . Nó đang ngồi trên
sopha , tai đeo phone , mắt nhắm nghiền , Phương bước tới gần ...

<>

<>- Chào bạn , mình là Phương , chúng ta làm quen được chứ ? __ Phương

<>

<>- __ Nó , mắt vẫn nhắm nghiền

<>

<>- Bạn tên gì ?

<>

<>- __ Nó

<>

<>- Bạn không muốn nói chuyện với tớ à ? __ Phương

<>

<>- Hàn Tiểu Băng __ Nó

<>

<>- Tên đẹp nhỉ , cứ gọi mình là Elena hay Phương cũng được __ Phương

<>

<>-_ Nó

<>

<>- Tội mình làm bạn nhé ?_ Phương

<>

<>- Why ?_ Nó

<>

<>- Vì tớ cảm thấy cậu rất thân thiện , tớ rất muốn được làm bạn với cậu _ Phương

<>

<>- Tùy cậu _ Nó

<>

<>Đây là người bạn đầu tiên Nó chấp nhận . Tuy trái tim nó lạnh nhưng suy nghĩ và tâm hồn của Nó rất sâu xa , đối với Nó , 1 người bạn thân là rất quan trọng . Nó cũng muốn có bạn lắm nhưng chẳng thể biểu lộ ra ngoài , lý trí con tim không cho phép.

<>

<>< cốc=“” ...=“” cốc=“”>>>

<>

<>- Thừa tiểu thư, ông chủ cho gọi 2 người ạ _ Quản lí

<>

<>- Bây giờ ư ? , được thôi _ Phương . Nó & Phương đi đến gặp bố nó , cả 2 chưa nói chuyện được gì.

<>

<>< cách=“”>>>

<>Nó vừa mở cửa ra thì thấy anh Nó , Như , Hấn và bố Nó đang ngồi đợi Nó. Nó đi vào , Phương rảo bước theo sau . Minh và bố Nó cũng hơi ngạc nhiên khi thấy Nó & Phương đi cùng .

<>

<>- Xin chào bác ạ_ Phương lễ phép

<>

<>-_ Nó nhìn bố Nó

<>

<>- * chất * phân biệt đối xử _ Như kích động chuyện này nên lại tát Nó . Minh và bố Nó nhìn Như & Nó khẽ nhíu mày . Hấn chỉ ngồi im xem tuồng hay còn Phương thì tức tối thay Nó , trợn mắt nhìn Như .

<>

<>- * Xoạt * đối xử thế này à ?_ Nó nói nhỏ nhẹ

<>

<>Hơi bất ngờ , chỉ trong 1p tóc của Như từ dài chuyển thành ngắn . Phương hơi bất ngờ về hành động của Nó , Phương há hốc mồm nhìn Nó đầy sự ngưỡng mộ

<>

<>- Chị ... chị _ Như tức đến nói không nên lời

<>

<>- Haha , đáng đời cho thứ kiếm chuyện __ Phương cười

<>Như định giờ tay đánh Phương nhưng chưa gì thì tay Như đã bị chặn bởi cánh tay khác ... là Nó . Ai cũng sững người trước hành động của Nó

<>

<>- Muốn thành Nicô hả ?_ Nó nhìn Như nhỏ nhẹ nói

<>Như sợ hãi buông tay xuống . Vì chuyện lúc nãy khiến Như hơi kích động nên có hành động không mấy vui

<>

<>- Tiểu Như về chỗ ngồi __ Bố Nó rít lên , Như quay về chỗ

<>

<>- Thực Phương , cháu và Minh Khang ở đây cảm thấy thế nào ?_ Bố nó

<>

<>- Rất vui thưa bác __ Phương

<>

<>- Nếu vui , cháu có thể ở lại đây , bố mẹ cháu có việc đã đi Australia rồi , nên gửi 2 cháu lại đây __ Bố Nó

<>

<>- Dạ , nếu bác không phiền thì cháu và anh hai xin được ở lại cùng mọi người ạ __ Phương

<>

<>- Cho người mua thêm mỗi thứ trong phòng Băng thêm 1 cái , Phương sẽ ở chung với Băng __ Nó

<>

<>*****

4. Chương 4 : Xin Lỗi

Hôm nay , Minh và Bố Nó nhận được rất nhiều sự bất ngờ từ Nó . Chưa bao giờ Nó xem ai là bạn còn muốn ở chung nữa . Có lẽ , Phương đã làm tan chảy được một phần băng nào đó trong tim Nó .

- Con thực sự muốn Phương ở lại cùng con ?_ Bố Nó

- Yes __ Nó

- Không được __ Đến giờ Hấn mới lên tiếng tạo sự chú ý của các đôi mắt tại đây nhưng ngoại trừ đôi mắt của Nó , Nó lơ đãng nhìn xoáy vào không trung một cách vô hồn như đang suy nghĩ gì đó nhưng Nó vẫn nghe Hấn nói.

- Why ?_ Nó

- Biệt thự này rất nhiều phòng , em tội tình gì phải ngủ cùng phòng với cô ? Nhớ cô đối xử với em tôi như em cô thì sao ?_Hấn

- I don't care __ Nó

- Anh Hai , không sao đâu __Phương

- Never , anh không cho em ở cùng cô gái kì lạ này !_ Hấn gầm gọng

” Minh Khang , anh được lắm , chờ đi , em sẽ cho Hai biết tay ” Mặt Phương sầm xuống , ánh mắt hình viên đạn xoáy sâu vào đôi mắt Hấn như một lời cảnh báo

- Rio , để Elena ở với Linda đi, sẽ không cho chuyện gì đâu __Minh
 - Sao tôi biết được tính khí của cô gái này chứ ?__ Hấn nhếch môi
 - Yên tâm , mình đảm bảo __ Minh
 - Không cần đảm bảo . Thứ nhất , Thực Phương ở với tôi chứ chẳng phải là anh . Thứ hai , tôi chẳng phải lúc nào cũng gây chuyện cả , chỉ là khi có chuyện liên quan đến tôi , tôi mới đối xử như đúng chuyện . Tôi giờ chẳng muốn ai ở cùng , tùy mọi người __ Nó quay lưng đi , khuôn mặt vẫn chẳng muốn biểu lộ cảm xúc.
 - Này Justin , em cậu thật kì lạ , nói gì nãy giờ , tớ hiểu chết liền __ Hấn
 - * lắc đầu * Còn em cậu , dữ không ?__ Minh
 - Liên quan gì ?__ Hấn
 - Linda Nó ít nói mà khi Nó triết lí thì hơi khó hiểu một chút ,cậu lo giải quyết đồng lửa phía trước kìa __ Minh cười
 - What happend ?__ Hấn vẫn chưa hiểu
 - Lâm ... Minh ... Khang__ Phương nhấn mạnh , gương mặt Phương sầm xuống , đầu như muốn bốc lửa . Khó khăn lắm Phương mới làm bạn với Nó vậy mà giờ ...
- Nó không quay trở lại phòng , Nó đi dạo vườn được một lúc , Nó nghỉ chân ở chiếc xích đu . Hồn Nó đang chạy đua cùng nắng , đùa giỡn cùng gió. Khung cảnh này tuyệt đẹp biết bao , gió thổi nhẹ nhàng cũng làm cho tóc Nó thoáng chút được nâng bổng .Đôi mắt nâu sâu thẳm chứa đầy nỗi buồn , tâm sự lơ đãng nhìn đầu đó , một nơi nào đó rất xa trên bầu trời . Đôi mắt đẹp đó bỗng khép lại khi Nó có cảm giác rằng có người đang tới ...
- Lin...Linda
 -__ Nó
- Không khí căng thẳng thêm khi Nó đáp lại tiếng gọi bằng 1 sự yên lặng đến bất ngờ . Người đến gặp Nó là Hấn , Hấn đến vì chuyện này , hít một hơi thật sâu rồi Hấn mới cất tiếng
- Tôi... tôi đến đây để xin lỗi cô vì chuyện khi nãy __Hấn
 -__Nó
 - Mong cô bỏ qua chuyện lúc nãy __ Hấn
 -__ Nó
 - Cho Elena ở cùng cô nhaz ?__ Hấn
- **** 10 phút trước ****
- Hấn nhận ra vẻ giận dữ của em gái mình cũng hơi sợ . Nhưng Hấn vẫn cố bình tĩnh giải thích cho em gái mình hiểu
- Elena , anh Hai chỉ muốn tốt cho em thôi !__ Hấn
 - Ồ... chắc tốt__ Phương
 - Thôi qua rồi , anh sẽ không thay đổi quyết định đâu __ Hấn đem hộp bánh mà quần gia tặng tiến lại chỗ Phương - Ăn đi cho bớt giận .Hấn giỡn , Phương hất hộp bánh rơi xuống đất từ tay Hấn . Gương mặt Phương vẫn giận dữ , nổi tức giận không thể nguôi .
 - < chát="">>>> đủ rồi nha __ Hấn đánh Phương
 - Anh.... anh hai __ Phương đưa tay chạm vào gương mặt đang hằn những vết đỏ của 1 bàn tay vừa tạo nên
 - Ồ....ơ....hai hai xin lỗi __ Hấn hoảng hốt , Hấn tát Phương không suy nghĩ
 - Rio , cậu hơi mạnh tay đấy , Elena em có sao không ?__ Minh

- Justin cảm ơn anh , em không sao __ Phương
- Elena , em không sao chứ , anh xin lỗi , anh hơi mạnh tay __ Hấn
- Buông tôi ra . Xin anh đừng can thiệp vào chuyện của tôi nữa __ Phương
- Elena , em nói gì vậy ?__ Hấn cố giữ bình tĩnh
- Làm bạn ở chung thì có gì là sai ?__ Phương rưng rưng nước mắt
- Em nói sao ? ” Bạn ”__ Minh , Hấn đồng thanh
- Phải , em và Linda vừa mới làm bạn , khó khăn lắm bạn ấy mới cho em ở chung vậy mà giờ...__ Phương
- Thật sao , hai xin lỗi , hai không biết __ Hấn
- Bây giờ có hai con đường lựa chọn __ Phương
- Nói đi __ Hấn
- Một là giải quyết cho thoả đáng . Hai là bị cấm túc 1 thời gian và sẽ bị mẹ la __ Phương
- Còn con đường thứ ba không ?__ Hấn
- Giờ sao , em đi gọi điện thoại hỏi thăm mẹ nha__ Phương vờ móc điện thoại ra
- Ế , ế khoan , chờ hai một chút , hai sẽ giải quyết __ Hấn

Hấn chẳng sợ Phương mà sợ mẹ Phương . Phương chỉ cần gọi ẹ 1 cái thôi là Hấn hiểu số phận . Nghĩ đến mà Hấn nản vô cùng

” Minh Khang , tài khoản của con bị đóng băng 1 tháng

Mẹ cấm con đi chơi trong 1 tháng đó ”

*** Quay về hiện tại ***

” Trời ạ , phải xin lỗi kẻ gây tranh cãi cho 2 anh em mình sao ?”

- Never__ Nó buông câu lạnh nhạt
- Xin cô đấy __ Hấn miễn cưỡng
-__ Nó
- Cô kí vào đây đi __ Hấn rút trong túi tờ giấy
- Phiền quá __ Nó
- Cô kí vào đây rồi tôi không làm phiền cô nữa __ Hấn đưa giấy ra trước mặt Nó

Đôi mắt Nó mở ra , ánh nhìn vô hồn ngó lơ mọi thứ ,ung quanh . Bất chợt , Hấn bắt gặp đôi mắt Nó . 2 đôi mắt chạm nhau , không khí lạnh bao trùm xung quanh 2 đôi mắt đẹp đấy . Hấn đẩy cặp mắt sang phía khác rồi lắc đầu . Nó không lộ cảm xúc , ánh mắt vẫn giữ nguyên như thế . Nó vội cầm tờ giấy rồi lấy trong túi áo ây bút và ký tên vào tờ giấy . Theo như tờ giấy thì khi Nó ký tên , Thực Phương sẽ được Nó đồng ý cho ở cùng phòng & làm bạn . Nó kí rồi đứng dậy hất tung tờ giấy lên không trung quay đi vào trong

- Mắt húng

Hấn nhặt lại tờ giấy và vào trong , thế là Hấn được Phương tha thứ . Phương ở cùng Nó , Hấn ở cùng Minh . Nó vẫn chưa quen và cảm thấy khó chịu khi có người ở cùng phòng . Vì thế , Nó đợi đến khi Phương ngủ , trong phòng tối om thì Nó mới lên giường . Nó sẽ xem rằng Phương chẳng hề có mặt trong phòng....

Một trái tim băng lạnh cỡ nào thì trong đó vẫn len lỏi chút thứ gì đó là tình cảm ... Nhưng chỉ vì nó được chôn giấu khá sâu khá kĩ và không ai có thể thấy được , chạm vào được nên Nó luôn là bí ẩn Nhưng này cũng có những khác Nhưng mà sẽ có sẽ có 1 người dành riêng để truy lùng bí ẩn đó và chính người đó sẽ làm cho trái tim ấy rộng mở , sẽ làm cho trái tim ấy trở nên ấm áp Tất cả chỉ trông chờ vào thời gian mà thôi

5. Chương 5 : Nữ Hoàng Băng Giá

Buổi sáng , ánh nắng nhợt nhạt , yếu ớt len lỏi vào khắp khi vườn tuyệt đẹp . Đánh dấu 1 buổi sáng , 1 buổi làm việc mới đã bắt đầu . Tiếng chim ríu rít đua nhau hót trên vòm cây báo hiệu ngày mới đã lên

- Tiểu thư , ông chủ cho gọi 2 vị tới phòng ăn ạ _ Quản lí

- Ủ , chúng tôi sẽ đến _ Phương trả lời

Quản lí quay đi làm việc , Nó và Phương đi đến phòng ăn . Phương hí hửng bao nhiêu , Nó vô hồn bấy nhiêu . Đúng là con nhà tỷ phú có khác . Dãy hành lang từ phòng cô đến phòng ăn dài hun hút . Muốn tới được nơi chắc cũng mất nửa ngày trời . Phòng của các chủ nhân ở khu A , phòng làm việc của họ ở khu C , còn khu B là nơi không ai được đặt chân đến ngoài ông chủ và thiếu gia nhà này . Nhìn từ trong ra ngoài , từ ngoài vào trong thì đây là lâu đài , cung điện chứ chẳng thể nào gọi là biệt thự

< cách=“”>>>

Nó có thói quen là tự mở cửa xông thẳng vào chứ chưa bao giờ định nghĩa được chữ ” gõ ” cửa ...

- Kính chào nhị vị tiểu thư , chúc ngày mới tốt lành _ Đồng loạt người giúp việc cúi đầu chào .

Nó lại vị trí của mình là ngồi giữa Minh và Như . Phương như hiểu và nhớ chuyện Minh kể nên ngồi đối diện với Nó . Nó chột mím cười , 1 nụ cười hút hồn , 1 nụ cười tuyệt đẹp.

- Được rồi , ăn sáng thôi _ bố Nó

Nó ăn từ từ chậm rãi , Nó và Hấn hoàn toàn như 2 người xa lạ , chẳng hề len lén liếc nhau lấy 1s . Dùng xong bữa , Nó dùng tay vôi lấy bình sữa rót vào ly , đồng thời lúc này tay Hấn cũng chạm vào cái bình . Trong tích tắc , tay Hấn đã chạm phải tay Nó . Hấn cảm thấy có gì đó lạnh lạnh ở bàn tay Nó , có thể là trái tim Nó lạnh gấp mấy lần cái bàn tay này . Nó vội rút tay lại , mặt Nó không một chút đỏ , thay vì nhiều đứa con gái khác gặp tình huống vậy khuôn mặt sẽ ửng đỏ lên vì ngại nhưng Nó thì hoàn toàn ngoại lệ . Hấn cũng buông ra , Minh với lấy cái bình rót vào ly cô đầy sữa.

- Uống đi Linda

- Cám ơn

- Bố có chuyện muốn nói _ Bố

- Sao ???_ Minh

- Chiều nay , 3 đứa cùng bố đến sân bay đón người bạn của bố _ Bố

- Ai vậy ?_ Minh

- David , còn Khang với Phương ở lại đây nhé _ Bố

- Dạ vâng _ Phương

- Tiểu Băng , con thay đồ đẹp 1 chút nhé , đánh son lên 1 tí nhìn con giản dị quá thì không hợp _ Bố

- Làm như đi ra mắt không bằng _ Như nói thay

- Thì ra mắt chứ gì nữa _ Minh cười

- Gì ??? _ Nó nhún mày - 1 là giản dị , 2 là ở nhà _ Nó

- Thôi thôi , tùy con _ Bố

Phương dùng bữa xong kéo Nó về phòng trang điểm . Đến giờ đi , Nó xuất hiện cùng bộ đồ đơn giản với quần short ngắn , áo thun lộn vai giày bata cùng chiếc mũ lệch trong rất giản dị . Còn như thì thoa son , đánh phấn lên mặt , mặc váy ngắn 2 dây như đi dạ hội vậy . Cùng 1 gương mặt nhưng nhìn vào khác nhau

hoàn toàn . Họ đến sân bay đón 1 người tên David - là bạn thân của bố Nó thời thơ ấu . Ánh nhìn của số đông người tại đây đổ dồn về 3 đứa Nó với cặp mắt đầy ngưỡng mộ , ganh tị...

- Ồ , đây rồi ngài David __ Bố Nó bỗng thét lên
- A , chào anh bạn lâu năm Peter __ David
- Cháu chào bác ạ __ Minh
- Đây là Justin Thiên Minh đây sao , lớn rồi đây à __ David vỗ vai Minh cười
- Còn đây là__ David chỉ về phía Nó và Như
- Ông chợt nhíu mày khi nhìn thấy cách ăn mặc của Như ==”
- Đây là 2 công chúa sinh đôi của tôi , Linda và Jenny __ Peter
- Ồ , tên thật là gì nhi ?__ David
- Tiểu Băng , Tiểu Như __ Peter
- Tiểu Băng là con bé đó à ?__ David chỉ tay về phía Nó

Đôi mắt nâu khê ngược nhìn người phía trước . David bị cuốn hút bởi đôi mắt ấy , gương mặt ấy Một hình ảnh rất quen thuộc

- Yes __ Peter cười
- Chào __ Nó lạnh nhạt
- Hải ở không chào cháu Tiểu Băng __ David
- Rất giống phải không ?__ Peter
- Đúng như cái tên , lạnh băng kiêu hãnh y như bà ấy __ David cười
- Bà bà ấy ???__ Nó
- Phải , là mẹ cháu Hải Băng , ta nhìn cháu rất giống mẹ cháu , ta suýt gọi tên bà ấy __ David
- Hình như ông có quan hệ gì đó với mẹ tôi ?__ Nó
- Ta là người say đắm Nữ Hoàng Băng Giá Hải Băng __ David
- Nữ hoàng ?__ Nó
- Thôi , con không nên biết nhiều , từ từ bố sẽ kể con nghe__ Peter
-__ Nó
- Còn con ông đâu ???__ Peter
- Ba cậu quý tử nhà tôi chắc chạy long nhong đâu đó mất rồi __ David
- Xin chào bố !__ Khôi & Hải
- Chào bố !__ Tân (Ken)
- Đây 3 đứa nó đây __ David giới thiệu

[[[PROFILE 3 QUÝ TỬ HỌ NGUYỄN]]]

* Ken * Nguyễn Thành Tân , 19 tuổi , con của David- ông trùm buôn hoá chất và cá vật liệu để chế tạo vũ khí , lừng lẫy , hào hoa , đẹp trai hơn M. Khang nhiều nhưng tính tình chưa được thân thiện , hoà đồng ...

* John * Nguyễn Đăng Khôi , 17 tuổi , con của David . Tính tình hiền hậu , thân thiện , tốt bụng và cũng đẹp trai nhưng đứng sau Khang

* Tommy * Nguyễn Minh Hải , 3 tuổi , con trai út của David. Còn nhỏ nên rất nhí nhảnh , hồn nhiên , nghịch ngợm

- Ba tụi cháu chào bác Peter ạ !__ Khôi
- Ê , Ken lâu ngày không gặp __ Minh cười , Ken cũng cười
- Đây là__ Ken
- Jenny Tiểu Như __ Như
- Em đẹp mà tên cũng đẹp __ Ken cười ranh ma
- Có vẻ như cô gái kia khó thân được lắm __ Ken nhìn Nó

Ken cũng hoảng hồn , lần đầu , là lần đầu Ken gặp một người con gái đẹp như thế . Cùng một gương mặt nhưng 2 cô hoàn toàn đối lập nhau . Một cô đẹp nhờ son phấn , một cô thì nét đẹp tự nhiên , thuần khiết...

- Em tên gì ?__ Ken
 -__ Nó
 - Sao em không trả lời __ Ken
 -__ Nó
 - Em bị câm sao ?__ Ken hết kiên nhẫn
 -__ Nó @@ (Chắc Nó muốn thử độ kiên nhẫn của Ken đây mà :))))
 - Linda Tiểu Băng __ Minh
 - Em cậu bị bệnh sao ?? Hỏi gì cũng không trả lời ?__ Ken
 - Suyt , không có __ Minh
 - Tôi không nói , không có nghĩa là câm __ Nó
 - Em __ Ken
 - Đây , bạn là Tiểu Băng phải không ?__ Khôi
 -__ Nó
 - Mình là Đăng Khôi rất vui được làm quen__ Khôi
 - Anh Khôi , bé em lên đi anh Khôi __ Hải đang nín quăn Khôi
- Nó thoáng nhìn xuống , Nó vội bế cậu bé lên trước sự ngỡ ngàng của mọi người .
- Chào , tôi là Băng , nice to meet you __ Nó bế Hải lên dẫn vào quán nước . Khôi cười đi theo sau , Ken thì nhếch môi ...
 - Có vẻ như hôn ước ấy khó tiến hành rồi __ David
 - Là sao ?__ Peter
 - Ken là một đứa không có sự kiên nhẫn , nếu Ken và Băng lấy nhau ắt là khó sống vì tính hai đứa quá khác nhau . Ken sẽ không chịu đựng một người vợ lạnh giá đến vậy đâu __ David
 - Thôi tính sau __ Peter
 - Bà ấy đâu ? Hôm nay bà ấy không đến đón tôi à ?__ David
 - Bà ... Bà ấy qua đời rồi __ Peter nói trong nỗi buồn
 - Sao ???__ David không khỏi bàng hoàng

- Qua đời vì mắc chứng bệnh sau khi sinh Như __ Peter

- Tôi chưa được cùng bà ấy bắt tay làm xui gia . Bà ấy đi để lại con bé Tiểu Băng , một Hải Băng thứ hai hay nhỉ __ David

- Cái chết của mẹ Nó đã khiến Nó như vậy __ Peter

- Sau này , con bé sẽ xinh đẹp , kiêu hãnh như Hải Băng __ David- Tôi muốn đi thăm bà ấy

- Ok __ Peter

- Con đi xe riêng __ Nó

- Sao thế ? __ Minh

- Không sao cả __ Nó - Băng muốn dẫn cu nhóc này đi vòng vòng __ Nó cảm thấy rất thích chú nhóc này , không phải vì Hải còn nhỏ mà là Hải đồng cảnh ngộ với Nó.

- Vậy chị đi chung với Hải à ? __ Như

- __ Nó chẳng trả lời , bước ra đón taxi

- Tôi đi cùng bạn , Tiểu Băng __ Khôi chạy theo gọi í ới

- __ Nó và Khôi lên xe chạy mất hút

Để lại sự ngạc nhiên lớn tại đây . Ken nhếch môi , David cười

- Hải Băng sao Tiểu Băng như thế . Mẹ nào con nấy

Peter nhắc điện thoại gọi cho quản lí để đem xe tới . David & Peter đi xe riêng. Minh, Ken và Như đi chung xe về nhà

Ngày hôm nay , Nó đã làm cho biết bao nhiêu người bất ngờ , sửng sốt , ngạc nhiên Không biết về sau sẽ còn thêm điều thú vị gì từ CON GÁI CỦA NỮ HOÀNG BĂNG GIÁ

6. Chương 6 : Nữ Hoàng Băng Giá (2)

*** Nghĩa trang ***

Gió thổi ù ù vào , khiến con người ta phải rợn người . Một bó hoa trắng được đặt xuống

- Người tình không bao giờ cưới , hôm nay ta về đây nghe tin em mất , lòng ta đau như cắt __ David (Sến lạt ^__^)

- Ế , ề , ề , chồng của nữ hoàng còn ở đây nha !!! __Peter cười

- Ghen hả Peter __ David , Peter cười

- Lúc bà ấy còn sống , ông đã thắng tôi là được lấy bà ấy , yêu thương bà ấy . Vậy khi bà ấy chết , xin ông hãy cho tôi 1 lần được yêu bà ấy __ David

- ??? __ Peter

- Từ trước đến giờ , tôi chỉ thích bà ấy , chứ chưa từng yêu __ David

- __ Peter

- Bà ấy mất khi nào ? __ David

- Ba năm sau khi sinh Băng và Như __ Peter

- Chắc ông cũng buồn giống tôi __ David nói giọng lạc đi hẳn , có chút buồn .

- __ Peter

-_ David

- Mục đích ông về đây ??? _Peter

- Lô S35_ David

- * Suyt * , bà ấy sẽ nghe thấy _ Peter

- Suốt thời gian qua , bà ấy vẫn_ David

- Không , bà ấy biết , nhưng chưa biết vụ lô S35 _ Peter

- Vậy còn hoàng tử và 2 nàng công chúa ?_ David

- Minh biết , Tiểu Băng và Tiểu Như thì chắc chưa biết _ Peter

- Chắc là sao ???_ David

- Tôi không dám chắc là Tiểu Như không biết , còn Tiểu Băng thì miễn bàn _ Peter

- Ken , Khôi biết . Hải còn nhỏ nên chưa biết_ David

- Ở đây không tiện nói , về nhà đi _ Peter và David cúi chào tấm ảnh trên mộ rồi đồng loạt quay ra về .
Trên tấm ảnh , gương mặt đó hé nở 1 nụ cười , nụ cười của 1 nữ hoàng , nụ cười của sự sống

>>>

<>

<>Nó ngồi phía sau xe , Hải ngồi kế , Khôi gần ghế lái .Thỉnh thoảng , Khôi len lén nhìn Nó qua gương .
Có vẻ như là Hải mệt nên đã ngủ Nãy giờ Nó làm Hải cười nhưng chưa hề biểu lộ nét vui vẻ trên khuôn mặt ...

<>

<>< reng="”="” reng="”>>>

<>

<>Nó thấy điện thoại phát sáng , màn hình hiện lên chữ ” Blue ” . Đây là tên gọi của 1 người gọi là trở lí của Nó . Nó tắt máy và kêu bác tài dừng xe . Nó nhanh chóng xuống xe và dặn bác tài chở 2 anh em họ về Hàn gia . Nó không quên dặn Khôi :

<>

<>- Cậu bé em cậu về cho nhóc ngủ nhé . Và nói với Blue là tôi đến Plazi tìm Black_ Nói rồi Nó đóng cửa xe chạy mất

<>

<>Khôi chẳng hiểu gì đổi chỗ ra sau ngồi để đỡ Hải ngủ . Xe chạy về nhà , Khôi được quản gia dẫn đi thẳng vào trong phòng ăn . Mọi người đang đợi bọn Nó về .Chỉ thấy mỗi Hải và Khôi , Minh thắc mắc

<>

<>- Tiểu Băng đâu ??_ Minh

<>

<>- Blue là ai ???_ Khôi hỏi đáp lại

<>

<>- Dạ , là tôi _ Blue vội vàng chạy đến

<>

<>- Cô ấy đến Plazi tìm Black_ Khôi

<>

<>- Oh yes , cảm ơn thiếu gia __ Blue cười rồi về vị trí cũ . Khôi và Hải ngồi xuống cùng mọi người ăn

<>

<>- Black là ai ??__ David . Minh nghe khựng lại rồi tiếp tục ăn

<>

<>- Thưa ông , Black chỉ là bạn của tiểu thư thôi ạ __ Blue

<>

<>- Uhm __ David

<>

<>< cách=“”>>>

<>

<>Mọi ánh nhìn đều hướng về phía cửa khi thấy Hấn và Phương bước vào

<>

<>- Chào 2 bác và mọi người ạ __ Phương lễ phép , lịch sự

<>

<>- Đây là__ David

<>

<>- Rio Minh Khang và Elena Thục Phương __ Petef

<>

<>- Con của Henry sao ???__ David

<>

<>- Oh yes __ Phương

<>

<>- Hai cháu lại đây ngồi ăn luôn __ Peter

<>

<>Hấn và Phương tiến lại ngồi xuống . Hấn khẽ liếc nhìn qua phía Nó , chiếc ghế trống rỗng

<>

<>- Henry khỏe chứ ?__ David

<>

<>- Dạ , vâng bố cháu khỏe __ Phương

<>

<>- Rio , còn nhớ Ken không ??__ David

<>

<>- Yes __ Hấn , Ken nhìn Hấn

<>

<>- Thôi , mau ăn đi , có chuyện gì nói sau __ Peter

<>

<> Mọi người tiếp tục ăn , Ken này giờ nghe chứ chả hề tỏ vẻ quan tâm . Ăn xong , mạnh ai về phòng này chứ chẳng hề quan tâm là Nó đã đi đâu và về chưa ...

<>

<> *****

7. Chương 7 : Công Chúa Zin

< căn=“” cứ=“” plazi=“”>>>

Nó bước xuống xe - chiếc taxi khi này Nó mới gọi , bước vào trong . Khuôn mặt vẫn không biểu lộ cảm xúc . Nó thản nhiên bước vào ...

*** Cạch ***

Trong phòng , một người con trai đang ngồi trên ghế , kế bên là 5 - 10 người mặc vest đen mà người ta hay gọi là vệ sĩ . Thấy Nó bước vào , người con trai và mấy tên sĩ đứng dậy đồng loạt cúi chào ...

- Chào Sky

- Được rồi , chuyến hàng K20 thuận lợi chứ ?? _ Nó cười mở hơn với đám người này

- Yes , khá thuận lợi _ Black

- Còn lô S35 ? _ Nó

- Bên kia chưa có động tĩnh , chỉ nghe nói hần ta về là vì chuyến hàng S35 kia . chính hần sẽ ra mặt giao hàng và mua lại _ Black

- Nếu thuận lợi , ta sẽ chế tạo ra được vũ khí loại A - siêu đẳng và nếu bán lại cho tên Just chúng ta sẽ thu được lợi nhuận nhưng nếu lọt vào tay mấy tên cảnh sát thì ... _ Black ngưng lại - mất cả chì lẫn chài

- _ Nó xoa nhẹ thái dương

- Tính sao Sky ??? _ Black

- Chưa biết , khi nào có thông tin cụ thể thì báo cho tôi _ Nó

Điện thoại Nó chợt vang lên với dòng tin nhắn :

” Tại con hẻm đầu phố , tên đeo kính đứng ngay ngã tư . Làm cẩn thận nhé Zin ”

Nó nhếch mép rồi cắt điện thoại . Nó đứng dậy đi ra ngoài . Không quên gửi lại mấy lời :

- Lợi nhuận chuyến K20 chia cho anh em và còn lại chưa làm đôi , 1 phần gửi vào mấy trại mồ côi , 1 phần chuyển vào tài khoản cho tôi . Còn nữa , khi nào có thông tin lô S35 , alô ngay nhé

Nó chạy đến siêu thị gần đó , mua bộ đồ đen , mắt kính , không quên lấy khẩu súng giảm thanh và chiếc moto . Nó chuẩn bị đầy đủ dụng cụ , Nó đến nơi mà tin nhắn gửi . Người đàn ông đang đứng dựa tường quay lưng với Nó , ông ta biết Nó đến . Nó nhếch mép tiến lại gần .

Giữa dòng người hối hả xung quanh , ông ta vẫn thản nhiên đứng đó , biết là mối nguy hiểm đang rình rập , vẫn không né tránh . Chỉ trong tích tắc , đúng lúc ngã tư là đèn đỏ . Tất cả những chiếc xe dừng lại , mọi cặp mắt đều hướng ánh nhìn đến một người đàn ông nằm bất động dưới sàn , máu ở phía ngực trái đang tứa ra , nhưng xung quanh thì chẳng có ai . 5p sau tiếng xe cảnh sát vang inh ỏi , đến khám nghiệm hiện trường . Không có gì ngoài khẩu súng giảm thanh và 1 vật nhỏ hình ngôi sao . Đây là biểu tượng của công chúa Zin .

Nó lơ đãng , gương mặt vô hồn bước ven dọc trên những con đường dài . Nó bước đi 1 cách vô thức , bộ vest đen Nó để lại trong thùng rác gần hiện trường , còn chiếc xe thì Nó đã nhờ người khác giữ giúp...

Điện thoại Nó chợt vang lên với dòng tin nhắn :

” Làm tốt lắm Zin ”

Nó nhếch môi , cất điện thoại vào và Nó tiếp tục bước đi , đây là nhiệm vụ thứ 17 mà Nó làm . Chỉ cần khi Nó hoàn thành xong nhiệm vụ thứ 20 khi đến 20 tuổi thì về sau Nó sẽ không đụng tới dao kéo lấy 1 lần và tên Zin cũng sẽ biến mất ...

Nó liên quan đến tổ chức ngầm này là sau khi mẹ Nó mất . Mẹ Nó mất vào ngay cái ngày sinh nhật của Nó . Nó nghĩ đến , lồng ngực Nó lại đau . Sau khi mẹ mất được 1 năm , bố Nó bận công tác nên chẳng ai ở cùng Nó . Bố Nó đi công tác cũng lâu lắm , Nó trợ trợ cùng bà quản gia . Nhưng trong 1 lần đi chơi , Nó mất tích suốt 10 năm . Dù đã tìm kiếm nhiều thông tin nhưng vẫn không tìm thấy Nó . Và lúc Nó tròn 15 tuổi . Đúng vào sinh nhật Nó , Nó trở về nhà và làm cô bé Hàn Tiểu Băng . Thế mà chắc ai cũng nghĩ rằng Nó sống cùng bố mẹ cơ chứ , nhưng không ngờ cuộc đời Nó lại lâm vào cảnh đó . Nó nhớ lại quãng thời gian mất tích ấy , thật khủng khiếp . Nó ngồi phịch xuống đất khi đang ven theo men sông . Hơi thở gấp gáp , nhiều hình ảnh tua đi tua lại trong đầu Nó như đoạn phim ...

8. Chương 8 : Cuộc Sống Địa Ngục

12 năm trước

Nó sống cùng bà quản gia , đi đâu bà cũng dẫn Nó theo . Cũng như mọi người bà yêu quý Nó hơn Tiểu Như . Trong lần đi chơi đó , rơi đúng ngay sinh nhật Nó , Nó và bà quản gia bị bắt cóc tống tiền . Bố Nó hay tin chỉ gửi tiền về chứ không về được . Bọn bắt cóc nhận tiền nhưng không thả người . Bà quản gia và Nó tìm cách thoát . Với một bà già ngoài 50 muốn trốn cũng không dễ huống chi lại còn có thêm cả Nó . Nhưng ” may mắn ” họ chạy thoát ra thì bị đuổi theo đến tận cùng , cùng lúc đó Nó chạy và va vào 1 người đàn ông ...

- Chú ở không ông giúp cháu được không ? Cháu bị bắt cóc_ Nó

Người đàn ông nhìn Nó , một nét gì rất quen , ông mỉm cười , có lẽ Nó chẳng biết được ông ta là ai . Nhưng về sau , Nó không ngờ ông ta là một ông trùm sát thủ Paris tên Hunter . Số phận của Nó từ đó cũng chẳng tốt đẹp . Bố Nó nhận được tin bọn cóc nhận tiền chuộc mà vẫn không thả người nên thấy có lỗi lập tức quay về . Phải chi bố Nó về đưa tiền và giải cứu Nó cùng 1 lúc thì Nó đâu phải như thế . Lúc ông về cũng là lúc Hunter dạy Nó trở thành ” Sát thủ máu lạnh ” . Nó ” hận ” bố Nó , chỉ vì công việc ông đã bỏ bê Nó , vì công việc mà chính ông đã đẩy Nó vào ” thế giới ngầm ” . Từ lúc đi theo Hunter , Nó có danh là ” Công chúa Zin ” . Nếu Nó không mang ơn ông thì giờ đây Nó chẳng có tên Zin gì cả . Buổi huấn luyện là nỗi ám ảnh lớn nhất mà Nó phải chịu .

Nó được dạy cách cầm dao , súng và thủ thuật giết người . Mồ hôi Nó đầm đìa khi thấy máu và xác chết . Chỉ là một đứa bé nhưng mà thấy mấy cảnh này thì chẳng hay ho tí nào . Nếu Nó không làm như yêu cầu của Hunter thì Nó và bà quản gia sẽ bị đánh đập . Nhưng rồi 1 thời gian , Nó cũng quen dần với môi trường sống này . Nó dần trở thành 1 con người lạnh lùng đến tột độ . Nó sống cùng bà quản gia , Nó xem bà như người mẹ thứ 2 của Nó .

Nó nhớ anh Nó , Nó chưa từng gặp mặt anh Nó , Nó chỉ nghe kể qua lời bà quản gia . Phải chi Nó sinh sau , thà rằng bị mọi người không thích nhưng vẫn được ở nhà còn hơn sống thế này . Hunter cũng đối xử tốt với Nó , xem Nó như là đứa con gái của ông . Nên nhân nhượng lắm ông hứa với Nó , khi Nó tròn 15 tuổi ông sẽ đưa Nó trở về nhà cùng với 1 lời nói khiến Nó chẳng muốn trở về nữa

” Zin , từ giờ đến lúc con 20 tuổi , nếu con có thể hoàn thành 20 nhiệm vụ ta giao thì con chính thức bị tách ra khỏi thế giới này và sống tự do . Hunter ta đảm bảo cho con , nhưng mà nếu lúc con 20 tuổi , con chưa hoàn thành đủ nhiệm vụ thì con sẽ MÃI MÃI bị RÀNG BUỘC bởi thế giới này ”

Và lúc Nó 10 tuổi , nhiệm vụ đầu tiên của Nó chính là tự tay giết chết bà quản gia . Đây là nhiệm vụ khó khăn mà Nó phải đối diện . Hunter muốn rèn cho Nó ngày càng máu lạnh hơn khi giết người . Bà quản gia biết Nó khó xử , bà thương Nó , bà kêu Nó ra tay , bà sẽ không trách Nó . Nó không muốn giết cũng không được , Hunter đứng quan sát phía sau ...

- Tiểu thư , con cứ ra tay ...

- Không ... không được . Hunter đổi nhiệm vụ khác đi , xin ông đây _ Nó nức nở

- Tiểu thư , ta không trách ông đâu , ta chỉ mong , khi con quay về gặp ông chủ , con sẽ chăm sóc , bảo vệ con trai ta là được và nói với ông chủ ” Ta - cảm - ơn ”

Tay Nó cầm súng run cầm cập , súng đã lên nòng chỉ cần bóp cò là xong . Nước mắt Nó rưng rưng , Nó không thể ra tay , người mà Nó thương , người thương Nó , chăm sóc Nó trong suốt thời gian sống ở địa ngục . Làm sao ? Phải làm sao ? Nó tiến sát lại phía bà quản gia , Nó hít 1 hơi rồi thì thầm , tay vẫn giữ tư thế chuẩn bị bóp cò ...

- Con hứa , con sẽ chăm sóc anh ấy ...

Và rồi

Thấp thoáng đã trôi qua thêm vài năm nữa . Lúc Nó trở về , cũng là lúc Nó hoàn thành xong nhiệm vụ thứ 15 . Khi Nó cùng Hunter trở về , bố Nó và cả Minh cũng nghi ngờ thân phận của Nó , mất tích 10 năm , giờ lại về nhận cha . Nhưng thấy sợi dây chuyền và chiếc nhẫn Nó đang đeo thì chẳng có thể nghi được . Và khi Nó gặp Như , 1 cô bé giống Nó hoàn toàn , nổi hận thù vì sự ra đi của mẹ Nó lại trở dậy trong lòng Nó , càng căm phẫn hơn khi Nó lại quay về sống cùng người mà trước đây chỉ biết đưa tiền chuộc chứ chẳng quan tâm tính mạng con tin như cha Nó . Suốt thời gian Nó trở về , bố Nó luôn thương Nó , thương nhiều hơn trước , 1 phần bù đắp tội lỗi của ngày hôm ấy

Khó khăn lắm Nó mới gác lại hận thù để sống vui vẻ . Nhưng chỉ là ” gác ” lại thôi chứ chưa dứt bỏ được . Nó sẽ không tha thứ cho những người đã có lỗi với Nó . Nó vẫn sẽ trả thù nhưng không phải bây giờ

9. Chương 9 : Oan Gia Ngõ Hẹp

Nghĩ đến đây , Nó ngồi phịch xuống đất , tay xoa nhẹ thái dương , mồ hôi đầm đìa nhưng gương mặt vẫn không biểu lộ cảm xúc. Nó được trả 1 nửa tự do khi 15 tuổi và nếu ba năm nữa , chỉ cần hoàn thành ba nhiệm vụ như Hunter yêu cầu thì Sự tự do hoàn toàn sẽ đến với Nó . Nhưng có lẽ , ba nhiệm vụ này sẽ không đơn giản như Nó nghĩ . Nó gạt hết những suy nghĩ , cố gắng lấy lại bình tĩnh , đứng lên và tiếp tục đi thẳng

< âm=“”>>>

Nó té xuống đất , cùi trỏ cạ xuống mặt đường , trở thành vết xước đỏ . Nó nhíu mày nhưng chẳng tỏ ra là đau gì cả . Người đụng Nó cũng té xuống , nhưng may mắn không sao .

- Sao đi mà không nhìn đường vậy ?_ Người con trai .

Ánh mắt Nó vô hồn , Nó im lặng ngược nhìn . Và một lần nữa hai ánh mắt đó lại chạm phải nhau.

- Lại lại là cô ?_ Người đụng trúng Nó là Hân .

Nó không nói , chỉ đứng dậy phủi đất cát dính trên quần rồi bỏ đi thẳng mặc kệ lời Hân nói . Và vô tình Hân kéo tay Nó lại , đụng trúng ngay chỗ bị trầy của Nó . Nó không la , không hét , không nhăn nhó mà chỉ , chỉ quay lại tặng Hân 1 ánh nhìn , ánh nhìn của một sát thủ .

- Anh đang chạm vào vết thương của tôi đây _ Nó

Giờ Hấn mới buông tay ra . Có lẽ như là này giờ Hấn đang khó hiểu với ánh nhìn đầy uy lực lúc này nên không biết đang chạm vào chỗ đau của Nó .

- Tôi ... tôi xin lỗi

-

- Sao không về ăn cơm với mọi người

-

- Ờ mà cô không nói thì thôi , chuyện này xin lỗi

- Ủa , anh Minh Khang , sao đứng đây , anh bảo đi mua _ Cô gái từ xa đi đến đang nói chột khựng lại khi nhìn thấy một gương mặt y hệt mình . À , giờ định hình lại là Như cùng Hấn đi dạo phố vô tình gặp Nó .

- Ủa , chị

-

- Chị đi đâu thế ?

- Không liên quan đến cô .

- Em em xin lỗi , bố đang lo cho chị đấy

- Uhm . Còn cô ?

- Em cùng anh Minh Khang đi dạo phố

- Còn Thực Phương ?

- Đi cùng anh Minh và 3 anh em nhà Nguyễn rồi ạ

- Này , giữ anh ta cho kĩ nhé , đi ngoài đường đụng phải người ta mà còn lớn tiếng

- O , tôi xin lỗi rồi mà .

Nó bỏ đi , mặc cho Hấn và Như nhìn theo . Nói chung là Nó ngó lơ tất cả . Không gian đang chuyển dần về đêm . Gió thổi ngày từ từ mạnh hơn . Nó vẫn chưa có gì bỏ bụng , Nó thấy đói . Nhưng Nó vẫn tiếp tục bước tiếp . Nó ngồi nghỉ tại ghế ngay công viên . Nó đi cũng đã lâu rồi , đang đói nữa nên kiệt sức . Bỗng có một người đi lại vịn vào vai Nó rồi ngồi xuống cạnh Nó . Nó có cảm giác khó chịu , Nó nhắm mắt lại .

- Chào con yêu , không thích sự có mặt của ta sao ?

-

- Lạnh lùng nhỉ ?

- Ông đến đây làm gì Hunter ?

- Ta không có ý gì , chỉ tình cờ đi qua thấy con đang buồn nên muốn mời con đi ăn

- * Nhếch môi * Đi ăn , tình cờ

- Uhm , có 1 nhà hàng nổi tiếng

- Ông theo dõi tôi

- Cứ cho là vậy . Con đi không

- Nếu tôi từ chối ?

- Không sao . Nhưng Thiên Hữu thì ta không đảm bảo

- Ông đã hứa là cho tôi tự do cơ mà

- Phải , ta nói con 20 tuổi lận nhưng thằng nhóc đó thì ta không biết

- Được , tôi sẽ đi với ông , ông không được động tới anh ấy

- Uhm , được thôi , đi nào xe ta ở phía trước _ Nói rồi Nó đứng dậy cùng Hunter tiến đến phía chiếc xe đen đang đậu gần đó .

Thiên Hữu (Blue) , quản lí hiện tại của Nó , Nó sợ Hunter động tới Hữu vì Hữu là con trai bà quản gia năm ấy . Nó đã mắc nợ gia đình cậu nên phải trả nợ . Đến lúc Nó tròn 20 tuổi , nhiệm vụ hoàn thành thì Nó sẽ trả dứt món nợ với bà quản gia . Hữu lớn hơn Nó 1 tuổi , nên đi đâu 2 đứa cũng đi cùng . Ngoài mặt là chủ tớ nhưng bên trong là anh em...

*** Tại nhà hàng ***

Hunter vẫn giữ thái độ , vẫn quan tâm , chăm sóc Nó như khi Nó còn ở với ông ta . Ông xem Nó như cô con gái cưng ấy . Hunter kéo ghế mời Nó ngồi . Nó miễn cưỡng sự chăm sóc đặc biệt ấy mặc dù không muốn .

- Con gái , con ăn gì ?

- Gì cũng được

Hunter cho gọi phục vụ , ông ta toàn gọi những món mà Nó thích , ông biết được sở thích của Nó . Chỉ sau 20p , thức ăn được dọn đầy cả bàn , cùng với 1 chai champagne và 2 ly sang trọng . Hunter rót rượu rồi đẩy về phía Nó . Nó khẽ nhủ mày , nhìn ông bằng ánh mắt hình viên đạn .

- Bao nhiêu năm con vẫn vậy .

- Biết thế sao ông còn đưa Nó cho tôi ?

- Cho 1 ly nước cam

Người phục vụ đi tới , có vẻ đông khách nên rất hối hả ..

< choang="">>>>

Chỉ 1 khoảnh khắc , cả một khay rượu đổ ập vào người Nó . Nó nhìn Hunter rồi nhìn tên phục vụ . Mặt phục vụ tái xanh khi nhìn thấy ánh mắt của Nó . Cũng lúc đó , mọi ánh nhìn đều đổ dồn về phía ấy . Và lại một lần nữa . Một đôi mắt lại hướng ánh nhìn về đôi mắt kia . Nó đứng dậy đi thẳng vào nhà vệ sinh , không quên để lại câu nói ...

- Không sao đâu , lát tôi ra

Nó vào nhà vệ sinh để rửa chỗ áo bị bẩn , Nó mở cửa định bước ra ngoài thì bị chặn lại , ” Oan gia ngõ hẹp ”

- Không ngờ gu của tiểu thư Hàn gia lại là 1 ông già ngoài 60 _ Hấn mỉa mai

- * Chát * Đẹp ngay câu đó _ Nói rồi Nó bỏ đi

- Đứng lại _ Hấn với ánh nhìn nẩy lửa kéo mạnh Nó lùi về sau

- Gì nữa đây

- Đừng nghĩ cô là tiểu thư Hàn gia thì tôi không dám đụng

- Cứ thử đi _ Nó thách thức

- Cô

- Lo cho Tiểu Như đi _ Nó nhếch môi rồi đi thẳng ra ngoài

” Chờ đấy Hàn Tiểu Băng ”

10. Chương 10 : Hunter Là Ông Ngoại Minh Sao ?

Hắn cũng bỏ ra ngoài , cục tức dâng lên tới cổ . Chưa có ai dám đánh hắn . Vậy mà hôm nay , Nó lại là người ra tay đánh hắn . Nó bước ra ngoài và về vị trí ngồi , cũng không bất ngờ , bàn thức ăn lúc này đã được thay đổi . Nhớ lại lúc Hunter dẫn Nó đi ăn , nhân viên chỉ sơ ý làm 1 ít rượu đổ vào đĩa thức ăn mà chỉ ít phút sau , bàn ăn đã được thay đổi .

- Sao lâu vậy con gái ?

- Không có gì , gặp trục trặc

Hunter phá cười lên . Ông hơi bất ngờ , chưa có gì đối với " Công Chúa Zin " lại gọi là trục trặc . Chỉ luôn luôn là ồn thôi .

- Zin còn 3 nhiệm vụ nữa.

- _ Nó khựng lại rồi tiếp tục ăn

- Lúc đó , con sẽ làm gì ?

- Chưa biết , thoát được rồi tính

- Có vẻ như con không thích ở cùng ta

- Ở với Diêm Vương làm sao thích ?

- Zin , con biết không , ta thương con như con gái ruột của ta vậy .

- Con gái ?

- Uhm , con gái

- Sao tôi chưa từng nghe ông nói ?

- Nó bỏ ta đi theo 1 tên nào đó , nghe nói đã có được 3 người con rồi . Ta thấy thương nó .

- Cô bé ấy mấy tuổi ?

- Có lẽ giờ nó đã thành 1 đàn bà tầm cỡ 40 rồi

- Con ông tên gì ?

- Hải Bằng

- Tôi chỉ mới 17 tuổi , làm sao giống con gái 40 tuổi của ông ?

- Không , sự lạnh lùng từ lần đầu gặp , đôi mắt nâu đỏ rất giống .

- Giờ con ông thế nào rồi ?

- Nó đã qua đời sau 1 năm ta đưa con về

Nghe tới đây , lòng Nó bỗng nhiên nặng trĩu

" Chắc là người giống người "

- Bộ con gái ông , không về thăm ông hay trò chuyện qua thư với ông sao ?

- Có , lúc Nó sinh được 1 năm , Nó có bé 1 đứa bé về thăm ta

- Ta còn nhớ , nhớ rất rõ gương mặt cháu gái của đó . Đôi mắt nâu đầy , gương mặt thuần khiết sắc lạnh y hệt mẹ Nó .

-

- Nhiệm vụ tiếp theo của con .

- Là gì ?

- Làm gì mà căng thẳng vậy con gái ?

- Không có gì

- Là 2 nhiệm vụ cùng 1 lúc .

- Nói

- Tìm kiếm 2 đứa bé và giết 1 đứa bé .

- @@ tên ?

- Thiên Minh , Tiểu Băng và giết Tiểu Như

- What ???_ Nó hét

- Con gái ta qua đời cũng vì đứa bé đó . Tin này là do ta tìm gặp bác sĩ của nó và biết được

Nghe nói tới công chuyện này , tim Nó đập mạnh , Nó không muốn nghe nữa . Có lẽ sự thật luôn phũ phàng . Nó thở gấp gấp .

- Ông đừng tìm , cháu ông chẳng muốn gặp ông đâu .

- Sao con biết lúc ta nhìn thấy con , con y như đứa cháu đó . Nhiều lúc ta ngỡ rằng con là Tiểu Băng nhưng thực sự không phải vậy . Khi đưa con về nhà , ta cứ nghĩ gia đình con nghèo khó lắm . Nhưng phải chi gia đình con nghèo khó thì ta mới tin con là cháu gái ta .

- Đều là cháu ông , ông lại đối xử vậy

- Vì con bé đó , con ta mới chết

- Im đi

- Tôi lặp lại cho ông biết , CHÁU ÔNG KHÔNG MUỐN GẶP ÔNG .

- Con im đi , sao con biết , không lẽ con là

- Không !

- Haizz thôi , ta không muốn vì chuyện này mà làm ảnh hưởng tới tình cảm của hai ta .

-

- Nhưng đó là nhiệm vụ . BUỘC CON PHẢI LÀM

Có vẻ như là Nó bị Hunter dồn vào đường cùng . Nó không thể kìm chế được . Bất ngờ , ngạc nhiên , thắc mắc đang vang lên . Nhưng gương mặt Nó vẫn không hề thay đổi cảm xúc .

” Hunter là ông ngoại mình sao ? ”

” Không , không thể nào ”

Nó cố tình giữ hết bình tĩnh . Cố không ra dấu để ông nhận biết được Nó , nhưng có lẽ Nó không thể kìm chế được . Nó cứ nghĩ rằng là , nếu nhận ra cháu , ông ta sẽ cho Nó thoát khỏi cái cảnh giết người .

11. Chương 11 : Ông Ngoại

- Nếu ông biết được ai là cháu ông , ông sẽ như thế nào ?

- Ta ta sẽ yêu thương bọn Nó , ta sẽ thay mẹ Nó bù đắp cho Nó .

* Thở dài *

- Con sao thế ?

- Có một chuyện

- ?????

- Tôi nghĩ ông nên biết

- Chuyện gì ?

- Ông biết tên tôi chứ ??

- Chưa , ta chỉ biết con tên Zin

- Đó là mật danh ông đặt cho tôi

- Thì sao ?

- Tôi tên Hàn Tiểu Băng , con gái của Peter và Hải Băng

Nghe Nó nói , Hunter trợn mắt nhìn Nó dò xét . Nó cũng hơi ngạc nhiên vì tự nhiên mình lại nói ông ta biết . Đột nhiên , ông phá cười lên .

- Con bé này , lừa ta để thoát khỏi Địa Ngục sao ?

- Không , tôi không lừa ông .

- Con không có vết sẹo đó để chứng minh .

- Vết sẹo của 1 con dao gọt trái cây .

- Đó là dấu hiệu ta phân biệt Băng & Như

Nó thở dài , vết sẹo đó nằm ngay trên cánh tay bị che khuất gần vai . Nó kéo lên cho Hunter xem . Hunter há hốc mồm , hết nhìn vết sẹo rồi nhìn Nó .

- Tiểu Tiểu Băng .

Nó nhắm mắt lại , Nó không muốn nghe nhưng Nó vẫn phải nghe . Nó đã từng hận Hunter về cái bài huấn luyện SÁT THỦ đó .

- Con

- Im đi , tôi chỉ cho ông biết thế thôi , tôi sẽ được rời khỏi địa ngục chứ ?

- Sai rồi

- Ông

- Cho dù con là cháu ta , con vẫn không thoát được . Nếu lúc cứu con ta sớm nhận ra thì đã không thế này .

- Vì sao ?_ Nó đau đớn , Nó sai lầm khi nghĩ rằng sẽ thoát

- Thiên Minh khoẻ không ?

-

- Con bé Tiểu Như sao rồi ?

-

- Con giận ta sao ?

-

- Tiểu Băng , Zin

- Nhiệm vụ thứ 18 đã hoàn thành , xin lỗi vì nhiệm vụ thứ 19 không làm được .

- Uhm , bỏ qua

- Ta muốn con đưa ta về nhà con.

- Làm gì ?

- Đây là nhiệm vụ thứ 19

- Được

- Cám ơn con , Zin !

Nó thở dài , sắp tới đây Nó phải đối diện thế nào . Sự an toàn của Như có được đảm bảo ? Rồi Minh và cả bố Nó sẽ thế nào ? Sau bữa ăn , Nó và Hunter về nhà Nó . Xe dừng trước cổng , nhân viên canh cổng ra mở cửa . Nó ung dung bước xuống , Hunter cũng xuống

- Bố tôi có ở nhà không ?

- Thừa nhĩ tiểu thư , mọi người đều có mặt ở nhà .

< kết=“” ,=“” cách=“”>>>

Từ xa Hấn và Như bước xuống , Hấn thấy Nó đi cùng Hunter cũng không khỏi ngạc nhiên . Hấn bấu môi , Như nhìn Nó ngạc nhiên

- Chị , đây là

- Vào trong rồi biết

- Dừng suy nghĩ tiêu cực __ Nó đi ngang qua Hấn , Nó gửi Hấn 1 câu rồi đi thẳng vào trong .

Mọi người cũng bước vào theo . Đúng là lộng lẫy sa hoa , Hunter chột cười , ông rất vui vì con gái ông sống rất tốt trong khoảng thời gian đó. Từ phòng ăn đi ra , Minh thấy Nó và Hunter , hơi ngạc nhiên

- Pé Hai , đi đâu đấy , đây là

- Hàn Thiên Minh__ Hunter chột gọi tên Minh , Minh giật mình

- Ông là ai ?

- Ta ta là

- Em trai cậu đấy __ Hấn ngắt lời Hunter , giọng đầy mỉa mai

- Gì ?__ Minh hét lên

- Bỏ của Linda , gu của em gái cậu làm tôi không phải bất ngờ còn dám dẫn về ra mắt gia đình nữa chứ __ Hấn

Mặt Nó sầm xuống , ánh nhìn nẩy lửa , Hunter nhìn Nó , Hunter trợn mắt khi thấy trên tay Nó đang cầm một con dao ...

12. Chương 12 : Ông Ngoại (2)

- Rio , Điên à __ Minh

- Gu của 1 cô gái 17 tuổi là một ông lão ngoài 60 , thật xấu hổ __ Hấn

- Rio , Linda __ Minh hoảng hốt khi thấy con dao Nó cầm đang kề sát cổ Hấn . Mọi người nuốt khan khi thấy cảnh tượng này .

- Anh có nuốt câu vừa rồi không ?

- Không , tôi nói đúng __ Con dao gần sát cổ Hấn hơn

< cách=“”>>>

- Chị

- Linda

- Zin

- Tiểu Băng __ Bố Nó , Nó bỏ con dao xuống

Máu đã dính vào con dao. Con dao chỉ làm ngay khoé cổ Hấn 1 vết trầy . Nó lại gần chỗ Hunter

- Thật đáng sợ __ Hấn

- Rio , anh không sao chứ __ Như quỳnh quáng

- Rio , có sao không ?__ Minh

- Rio , cháu không bị gì chứ ? (chảy máu mà sao không bị gì được @@)

Nó nghe mấy lời hỏi han 1 kẻ vô duyên như Hấn . Nó nhếch mép

- Tiểu Băng , con xin lỗi Rio ngay .

- Không

- Con XIN LỖI NGAY __ Bố Nó tức giận hét

- KHÔNG

- Con bước thật * chắc * __ Mọi người trợn mắt nhìn bố Nó và Nó . Nó cũng hơi ngạc nhiên , Nó vẫn không biểu lộ cảm xúc

- Lin Linda

- Chị

- Zin

- Bố bố xin lỗi

Nó bất lực , bỏ đi về phòng , chưa bao giờ , chưa bao giờ bố Nó đánh Nó , Nó thở mệt rồi lên giường ngủ . Không khí căng thẳng vẫn bao trùm lên ngôi nhà này . Mọi ánh mắt đều nhìn Hunter

- Peter

- Xin hỏi , ngài là gì của Tiểu Băng ?

- Ông ngoại con bé

Mọi người đều ngạc nhiên và đứng tim . Trời ạ vậy là cái tát của bố Nó khi nãy

- Là bồ thì nói là bồ , mắc gì phải chối nói là ông ngoại __ Hấn vẫn mỉa mai

- Này cậu kia , Tiểu Băng nó không giết cậu là may rồi đấy , chứ là tôi nãy giờ là cậu toi mạng __ Hunter phán câu xanh rờn

- Làm sao tôi tin ngài ?

- Tôi là Huỳnh Nhật Đông bố của Huỳnh Hải Băng

- Hình như , tôi có nghe Hải Băng nói đến ông ? Vậy là bố vợ

- Thiên Minh , cháu ngoại ta sao ?

- Ông ông ngoại

- Thưa thưa bố

- Vậy tôi nói không phải sao ? _ Hấn sững người
- Uhm , nói mà không xem tình hình _ Hunter
- Chắc Tiểu Băng giận con lắm , thôi nếu bố đến rồi nên ở lại với bọn con _ Peter cười
- Được , ta sẽ không khách sáo , con về _ Hunter
- Người đầu mau đưa ngài Hunter về phòng nghỉ _ Peter ra lệnh cho người hầu dẫn Hunter về phòng .

Hunter vừa đi khỏi , mọi người cũng giải tán . Hấn cảm thấy hối hận vì chưa biết gì đã mĩa mai Nó như vậy . Peter cũng không khỏi buồn vì tất Nó vô lí . Tất cả là tại Hấn , Hấn không biết chuyện mà cứ nói làm cho Nó có hành động vậy . Không biết Nó sẽ như thế nào nữa . Hấn cảm thấy có lỗi với Nó .

Hôm nay là một ngày nặng nề đối với Nó . Bây giờ Nó phải làm sao ? Muốn thoát khỏi Địa Ngục mới cho ông ta biết sự thật . Bây giờ thì sao ? Mọi việc đều chẳng như ý Nó muốn . Rồi thời gian sau này thì sao ? Cuộc sống của Nó luôn chất chứa những nỗi buồn , nguy hiểm Liệu Nó sẽ đi đến chặng cuối của con đường ? Ai sẽ cùng Nó sải bước ???

13. Chương 13 : Đồ Điên

Sáng hôm sau , ánh nắng yếu ớt len lỏi vào phòng Nó , báo hiệu ngày mới đã lên . Gió cũng thổi nhưng nhẹ , ẩm áp khiến con người cảm nhận được sự dịu dàng , nhẹ nhàng của buổi sớm mai . Tối qua , Nó cứ không sao ngủ được , trần trọc trần trụi mãi đến 3h sáng Nó mới chợp mắt được . Còn Phương thì về phòng ngủ trước Nó nên chẳng hay biết gì . Nhưng cô lại biết đêm qua Nó không ngủ được . Cô cũng lo cho Nó không kém . Sáng đúng giờ thì như thường lệ , quản lí của Nó bước vào và gọi Nó , nhưng từ khi Phương ở đây , quản lí của Nó cũng ái ngại nên chỉ gõ cửa báo hiệu

< cóc=" "=" " cóc=" " >>>

- Kính mời hai vị tiểu thư xuống ăn sáng
- Ồ , nhưng để Tiểu Băng ngủ , bạn ấy không ngủ được .

Nghe Phương nói Tiểu Băng không xuống được thì quản lí cũng thấy có chút cảm giác lo lắng len lỏi trong tim

- Ô xin lỗi tôi có thể hỏi nhị tiểu thư bị gì vậy ạ ?
- Không có gì , tối qua bạn ấy buồn nên ngủ trễ lắm , mới chợp mắt có tí à , nên hãy để cho bạn ấy ngủ _ Phương nói , cẩn thận đóng cửa rồi rời phòng cùng tay quản lí.

Nó vẫn đang say giấc trên giường nhưng dường như cuộc hội thoại vừa rồi đã lọt vào tai Nó . Nó khẽ mỉm cười , nụ cười chôn giấu rất lâu , Nó cười vì Phương lo cho Nó , Nó cười vì đã chấp nhận một người bạn tốt . Nhưng rồi Nó lại chìm say vào giấc ngủ . Cơ thể Nó bây giờ rất mệt mỏi chẳng có thể lực nào bước xuống giường , có lẽ tinh thần của Nó đã suy sụp nên ảnh hưởng đến sức khỏe của Nó ...

< cách=" " >>>

Phương bước vào và không khỏi ngạc nhiên , hôm nay làm gì mà đông quá trời . Hầu như thức ăn được dọn sẵn ra bàn chỉ chờ đủ người là xong , nhưng hình như là chỉ thiếu Nó và Phương . Phương cúi chào mọi người rồi về vị trí ngồi ...

- Thưa mọi người , Tiểu Băng không xuống được vì tối qua cô ấy còn mệt nên chưa dậy ạ _ Phương nói , mọi người nhìn Phương rồi mới bắt đầu công việc ăn sáng .

Hắn ăn nhưng vẫn im lặng , mắt đôi lúc liếc nhìn về chiếc ghế trống giữa Minh và Như khẽ thấy có lỗi . Sau một hồi suy nghĩ , Hắn quyết định đi xin lỗi Nó . Peter cũng thấy có lỗi tính đi xin lỗi nhưng lại có việc đột xuất với David nên phải ra ngoài . Ba anh em họ Nguyễn cùng Minh và Phương đi chơi , có rủ hắn nhưng hắn từ chối . Sau khi ăn , Hắn đi đến trước cửa phòng Nó , một tay đút vào túi quần

< cóc=" "=" " cóc=" ">>>

< cạch=" ">>>

Nó đã dậy từ lúc nãy định bước xuống nhà thì nghe tiếng gõ cửa . Nó mở cửa ra thoáng nhú mảy khi gặp tên thích gây tranh cãi với Nó . Nó liền đóng cửa lại nhưng khẽ nghe tiếng nên mới mở ra

- Aaaaaaaaaa_ Hắn hét lên khi Nó đóng cửa , Hắn lấy tay chặn lại nên bị kẹt hơi đau , Hắn la lên như trời sập

- _ Nó im lặng đứng trước cửa nhìn Hắn

- Ui da , đau quá _ Hắn xoa tay khẽ nhăn mặt

- Đến đây làm gì ?_ Nó nhú mảy

- Ởtôi..... ui da_ Hắn xoa xoa tay đau

- Không có gì sao ? Ui da miết _ Nó

- Tay tôi đau chứ bộ _ Hắn

- Anh là con trai hay 3D mà sợ đau ?_ Nó

- Cô tôi đến để xin lỗi _ Hắn

- Xin lỗi vụ gì ?_ Nó

- Vụ tối qua _ Hắn

- Ồ tôi quên rồi _ Nó - Xong rồi , bye _ Nói rồi Nó đóng cửa mạnh lại và lẩn nửa tay Hắn chặn lại và bị kẹt

Lần này Nó đóng cửa mạnh nên tay Hắn đau hơn vừa rồi . Hắn hét lên , Nó giật mình lại mở cửa ra và lần này Nó , chính Nó kéo Hắn vào trong phòng . Nó nhăn mặt cho hành động vừa rồi của Hắn . Hắn và ngay cả bản thân của Nó cũng sống người cho hành động vừa rồi ...

- Xin lỗi rồi , chặn cửa lại làm gì ?_ Nó

- Tôi tôi không biết cô đã chấp nhận lời xin lỗi kia chưa ?_ Hắn vừa xoa xoa tay vừa nói

- Đồ điên _ Nó cảm thấy tên đứng trước mặt mình bị điên...

14. Chương 14 : Tôi Muốn Chia Sẻ Với Cô Thôi !

Chưa có ai cứ 2 lần chặn cửa chỉ lại xin lỗi . Hôm nay , Nó nói nhiều hơn mọi ngày mà lại nói với con trai . Trong căn phòng với gam xanh trắng , toát lên vùng lạnh giá , người con trai đang xoa xoa tay nhìn trân trân vào người con gái đang lạnh lùng đứng trước mặt . Cô gái đang trầm trồ suy nghĩ điều gì đó , khẽ liếc nhìn vào người con trai và thêm lần nữa đôi mắt đó lại chạm nhau Lần đầu tiên , Nó cho người con trai khác ngoài bố , quản lí và anh Nó vào phòng Nó . Hắn nhìn Nó chăm chăm, có cảm giác kì lạ len lỏi trong tim Hắn , ngượng ngùng , Hắn cảm thấy như mình bị hút hồn bởi đôi mắt sắc lạnh ấy . Nó cũng nhìn Hắn và Nó cũng chẳng khác gì , chỉ thoáng thấy là lạ rồi thôi , gương mặt vẫn chẳng có tí biểu cảm gì . Nó thấy

Hắn cứ nhìn mãi , Nó khẽ ho một tiếng , Hắn thôi nhìn . Không khí căng thẳng vẫn bao trùm . Hắn lên tiếng phá vỡ bầu không khí ấy ...

- Tôi xin lỗi

-

- Tôi không biết đó là " ông ngoại " cô , nên mới có lời _ Hắn đang nói , Nó cắt ngang

- Im đi , đừng nhắc hai từ " ông ngoại " trước mặt tôi

- Sao vậy ?

- Anh không biết gì thì đừng xen vào chuyện của tôi

- Ồ tôi muốn biết , có được không ?_ Hắn quan tâm chuyện của Nó

Hắn không ngờ , Hắn lại quan tâm chuyện của Nó . Từ ngày đầu gặp , Hắn đã không ưa Nó rồi nhưng sao khi này - khi Hắn nhìn xoáy vào đôi mắt Nó , Hắn cảm nhận được rằng là đôi mắt ấy chứa rất nhiều tâm sự , đôi mắt thần thờ và rất buồn , tự nhiên Hắn thấy thương Nó , thương cho đôi mắt ấy

- KHÔNG , tôi chưa thấy ai vừa điên vừa nhiều chuyện như anh đấy

Nó lên tiếng cắt ngang dòng suy nghĩ của Hắn . Hắn im lặng , 3 lần Hắn đã chạm phải đôi mắt của Nó nhưng vẻ như lần thứ 3 này có chút buồn hơn lần trước . Chẳng phải Nó mới vừa gặp lại " ông ngoại " sao ? Đáng lí Nó phải vui vẻ chứ sao Nó lại buồn ? Suy nghĩ miên man , lần đầu Hắn suy nghĩ về số phận , tâm trạng của Nó . Nhưng nghĩ mãi câu trả lời vẫn chưa có . Hắn thôi suy nghĩ , khẽ liếc mắt nhìn Nó . Nó đã thấy bức với tên điên này nên lại sofa đọc sách , mặc kệ Hắn . Hắn cảm thấy mình hơi vô duyên , tự nhiên vào phòng Nó rồi lại hỏi những điều không nên hỏi .

- O , xin lỗi , lí ra tôi không nên hỏi

- Không sao , nhưng sao anh lại muốn biết ?

Cô hỏi anh sao anh muốn biết ư ? Ngay cả anh , anh cũng không biết tại sao ? Dường như anh cảm nhận được gì đó từ đôi mắt sắc lạnh u buồn của cô . Anh chợt nhớ lại , nhớ lại khi Minh kể về sự tích của Nó , Minh kể ngay đoạn mẹ Nó mất hình như anh đang rất rất buồn , Minh buồn vì chắc là đoạn sau cũng không hay ho gì . Hắn muốn biết , đột nhiên hôm nay Hắn " lên cơn " muốn biết về quá khứ của Nó , Hắn cảm thấy thương cho đôi mắt ấy ...

- À , ờ , tôi muốn chia sẻ với cô thôi !_ Hắn ngớ người vì câu trả lời của mình

- Vì tôi ?_ Nó chợt bật cười, nụ cười thấm đượm nỗi buồn , có vẻ như cô biết rằng là anh đang thương hại cô , cô không thích , cô ghét sự thương hại

- Thôi , anh về đi , tôi muốn nghỉ ngơi , cảm ơn ...

Lần đầu tiên , lần đầu từ khi quay về Nó nói từ " cảm ơn " nhưng cũng chỉ vì Hắn có phần muốn chia sẻ với Nó thôi , đều muốn giúp Nó thôi nhưng lại đâu đó có chút thương hại . Nó không muốn bị thương hại , Nó càng không muốn ai biết về " quá khứ tồi tệ " của Nó

- Uhm , tôi xin lỗi đã làm phiền _ Hắn quay đi ra ngoài

Hắn lấy lại vẻ " bỏ ngoài tất cả " của mình thường ngày nhưng trong óc vẫn suy nghĩ về Nó . Hắn nghĩ là có lẽ Hắn thương hại Nó thôi nên Hắn suy nghĩ qua loa rồi lại gạt bỏ . Hắn đột nhiên nhớ lại , nụ cười đó trên gương mặt của Nó . Cùng một gương mặt với Nó nhưng sao khi Như đi bên Hắn , nụ cười đó rất vô tư , vui vẻ . Còn nụ cười của Nó , nụ cười thấm đượm nỗi buồn và có sức hút mạnh mẽ . Phải , Hắn cũng như Phương ngay từ lần đầu gặp Nó , Hắn cũng thấy Nó rất thân thiện nhưng chắc tại sự lạnh giá trong tim của Nó khiến sự thân thiện vốn có của Nó không được bộc lộ ra bên ngoài .

Ngày nào , Hắn cũng gặp Như , gương mặt của Như cũng như Nó thôi , nhưng sao giống nhau như hai giọt nước mà Hắn chỉ bị thu hút bởi gương mặt sắc lạnh của Nó , nụ cười của Như ngày nào Hắn cũng thấy nhưng sao Hắn lại muốn thấy một nụ cười khác trên gương mặt đó . Một nụ cười hiem hoi ...

15. Chương 15 : Cô Chính Cô Đã Giết Mẹ Tôi Sao ?

< reng=“”=“” reng=“”>>> Điện thoại Nó vang lên

- Alo _ Giọng lạnh lùng
- Zin , ta muốn gặp con _ Hunter
- Làm gì ? _ Nó
- Ta có chuyện muốn nói , con ra vườn ngay nhé ta đợi _ Hunter
- Bây giờ tôi không muốn ra _ Nó
- Nếu vậy thì Thiên Hữu sẽ_ Hunter
- KHÔNG ĐƯỢC ĐỤNG TỚI ANH ẤY , tôi ra ngay _ Nó hét rồi nói lí nhí
- Ra ngay đi _ Hunter

< tit=“” tit=“”>>>

Nó thở dài , chẳng muốn gặp Hunter đâu , vì điểm yếu của Nó là Hữu , Hunter biết nên chớp ngay để điều khiển Nó . Nó nợ gia đình anh quá nhiều, Nó phải bảo vệ anh bằng mọi giá để trả lại những gì Nó nợ với bà quản gia .

< cạch=“”>>>

Nó định đi ra vườn thì nghe tiếng mở cửa . Nó thừa biết là ai , chỉ có Phương và Hữu mới dám vào phòng Nó mà không gõ cửa , giờ Phương đi chơi thì chỉ mỗi Hữu

- Em em có đây không Bằng ?
- Em ở đây , có gì không anh ?
- À , ờ , anh chỉ định mượn em mấy quyển dạy võ thôi
- Ủm , em để trên kệ anh vào lấy đi , em ra ngoài một chút _ Nó
- Cảm ơn

Trong nhà , Nó chỉ thoải mái nói chuyện với Minh và Hữu thôi , ngôn từ xưng hô rất dễ chịu , giọng nói rất ngọt ngào nhưng chỉ Minh với Hữu biết . Trước mặt tất cả mọi người Nó tỏ ra lạnh lùng với hai người nhưng sau đó lại rất vui vẻ với họ Nó đi ra ngoài vườn để gặp người mà Nó chẳng muốn gặp .

- Zin , con tới rồi sao ?
- Có gì ông nói đi ?
- Có vẻ như con không muốn nhận ” ông ngoại ” này ?
-
- Hình như con rất quý cậu ấy ?
- Ai ?
- Thiên Hữu
- Thì sao ?
- Nếu cậu ta biết mọi sự thật thì sao nhỉ ?
- Ông định làm gì ?

- Không , ta nghĩ người lạnh lùng như con không nên để ý đến bọn con trai đó
- Ông chỉ muốn nói thế thôi sao ? NHẢM NHỈ_ Nó nhấn mạnh
- Con muốn trả ơn bà quản gian vì con đã giết bà ấy sao ?
- Ông , chính ông đã ép tôi

< soạt=“”>>>

- Ai ?_ Nó giật mình quay lại khi thấy bóng dáng thấp thoáng
- Là tôi _ Càng khiến Nó giật mình là Thiên Hữu đang đứng đó
- _ Nó chỉ biết im lặng quay lại lờ mờ Hunter , hình như là do ông sắp xếp
- Cô chính cô đã giết mẹ tôi sao ?_ Ánh nhìn nãy lửa đang liếc Nó
- _ Nó lại im lặng , Nó thấy mình thật có lỗi .

Hữu mất bình tĩnh vì cú shock đó . Anh tiến tới nắm vào cổ tay Nó , ánh mắt nãy lửa nhìn Nó , anh muốn nghe Nó giải thích , Nó càng im lặng , Hữu càng siết chặt tay Nó như muốn bóp nát cánh tay ấy .Đương nhiên, đối với Nó thì chả là gì cả . Nó không la , không kêu , không nhăn nhó , nói đúng hơn là không cảm xúc . Sức lực của con trai phải mạnh hơn nhiều so với người con gái , anh càng nhìn vẻ mặt lạnh lùng của Nó càng tức giận càng bóp mạnh hơn vào cánh tay ấy . Cùng lúc ấy , Minh và mọi người đi về , đập vào mắt là cảnh tượng chẳng hay ho gì , Hấn cũng từ tầng 3 phóng xuống khi bắt gặp cảnh tượng ấy

- Bỏ tay Linda ra _ Minh hét , cả 3 anh em họ Nguyễn cũng không khỏi giật mình , sức chịu đựng của Nó quá lớn
- Tôi hỏi cô , có phải cô GIẾT MẸ TÔI KHÔNG ?_ Hữu nhấn mạnh từng chữ , tay càng bóp chặt vào cổ tay Nó .

Mọi người đứng đó như trời trồng , chẳng tin vào tai mình nữa , Hữu đang nói Linda ” giết người ” sao ? Hunter vẫn đứng đó im lặng . Bây giờ , Nó chẳng còn đường nào , lời nào lí giải cho tội lỗi mà Nó gây ra

- Haha..... hay nhỉ Hàn tiểu thư giết người haha _ Ken mỉa mai

Nó hít một hơi thật sâu rồi nhìn thẳng vào Hữu , có lẽ đến lúc nên cho anh biết

- Phải , nhưng mà

< chát=“”>>>

Hơi bất ngờ , anh tát cô chẳng tin nữa chứ .

- Cô im đi , tôi thấy ghê tởm cô , đừng bao giờ đến gần tôi _ Hữu nói rồi buông cánh tay cô ra bỏ chạy . Cô chỉ đứng im nhìn lặng nhìn theo người con trai ấy . Cô quay người lại , ánh mắt dao găm phóng thẳng vào mặt Hunter.

- Vừa lòng ông rồi chứ gì ?_ Nó nói rồi chạy vụt đi

Hấn , Minh , Phương , Khôi nhìn theo dáng Nó , nhớ lại cảnh tượng vừa rồi . Nó thực sự giết người sao ? Hình như Hunter biết chuyện gì đó. Ken bế Hải về phòng , coi như chẳng có chuyện gì xảy ra . Như cũng giật mình rồi quay về phòng Mấy người còn lại vội vã chạy theo Nó , chỉ Hấn đứng lại liếc nhìn Hunter , Hấn cũng thấy bất bình thay Nó . Có lẽ trước đây , Hunter và Nó có quan hệ rất đặc biệt . Hunter cười nhạt rồi quay đi ” Zin , xin con hãy hiểu cho ngoại ” Hunter suy nghĩ . Hấn đứng suy nghĩ một hồi rồi cũng quay đi theo hướng Nó chạy

- Lin Linda _ Minh chạy theo gọi í ới nhưng vô dụng , Nó đã bắt taxi và bỏ chạy
- Anh Minh , chắc Bằng không sao đâu mà thật ra là có chuyện gì ?_ Phương cũng thắc mắc nhưng rồi cũng trấn an Minh và đưa Minh về phòng .

Hắn thì đi thênh thang trên con đường dài , cứ đi , đi , đi tiếp theo hướng xe taxi của Nó khi này , nhưng rồi Hắn chợt dừng tay lại , khẽ nhủ mà khi thấy 1 thằng con trai khác đang say đến nỗi đầu óc trống rỗng mụ mị ...

- Tiểu Băng , Tiểu Băng , tại sao em lại đối xử với gia đình anh như vậy ?_ Hữu vẫn nói khi vẫn rất say

Sao ?? Em ??? Thiên Hữu - tay quản lí của Băng , lí ra phải gọi là cô chủ chứ sao gọi là em ? Chẳng lẽ không không thể nào một người lạnh lùng như cô ta thì sao Hắn chỉ biết nhìn tên đó mà chẳng nói được gì , nhìn Hữu có chút tội . Cũng phải thôi , người mà quan tâm , thân thiết với mình lại là người giết mẹ mình , nhất thời làm sao chịu được , muốn chấp nhận được chuyện này cũng mất khoảng thời gian khá dài

16. Chương 16 : Nhập Viện

Nắng sớm khiến con người ta quên đi sự mệt mỏi của ngày hôm qua.Ánh nắng yếu ớt đang cố len lỏi chen vào trong căn phòng rộng không một bóng người . Ánh nắng dịu nhẹ nhưng sao mang tâm sự nặng nề đến căn phòng bằng giá ấy ? Như thường lệ thì Hữu đến gọi Nó xuống ăn sáng .

< cốc=“”=“” cốc=“”>>>

- Mời hai vị tiểu thư xuống dùng bữa _ Hữu quay lưng bỏ đi nhưng hơi khựng lại . Tại sao trể thế rồi mà Nó vẫn chưa xuất hiện còn không trả lời nữa chứ . Vẫn kiên nhẫn gõ cửa đáp lại vẫn là sự yên lặng

< cạch=“”>>>

Cánh cửa mở ra nhưng không phải là phòng của Nó , là phòng trống đối diện phòng Nó . Một người con gái bước ra với chiếc áo pull quần jean ngắn rất dễ thương đó là Thực Phương . Hữu quay lại nhìn Phương rồi suy nghĩ , đột nhiên anh cảm thấy bất an . Phương không ở trong phòng Nó , vậy còn Nó ? Nó có ở trong không ?

- Xin chào Lâm tiểu thư , xin lỗi cho tôi làm phiền tí _ Hữu

- Có việc gì ?_ Phương

- Xin hỏi là tại sao cô không có ở trong phòng của Nhị tiểu thư ?_ Hữu

- À , tôi nghĩ là nên để cho Băng được yên tĩnh nên tối qua đã ngủ bên này . Bộ có chuyện gì sao ?_ Phương thắc mắc . Hữu cảm thấy lo lắng

- À , vâng , vì tôi gọi mãi mà tiểu thư không nghe , thường thì tiểu thư dậy rất sớm nhưng hôm nay thì _ Hữu

- Chắc bạn ấy mệt nên ngủ quên đây , thôi chúng ta xuống nhà trước , tí bạn ấy xuống liền _ Phương thực sự cũng lo cho Nó nhưng mà cũng phải trấn an Hữu mà hơn hết là tự trấn an sự lo lắng của cô dành cho Nó . Hữu và cô xuống nhà ăn cùng mọi người dùng bữa Trong lòng Hữu đột nhiên cảm thấy bất an

< reng=“”=“” reng=“”>>>

- Alo ? _ Hữu

- Cho hỏi , có phải là bạn của chủ nhân số điện thoại này không ạ ?_ Đầu dây bên kia

- Phải , tôi là quản lí của Hàn tiểu thư , xin hỏi ông là

- À , tôi là bác sĩ Đinh , bác sĩ của bệnh viện Rocky _ Đầu dây

- Tiểu thư tôi có chuyện gì ?_ Hữu gần như hét lên , mọi người cùng chú ý tới , ai cũng lo lắng cho Nó

- Dạ , tiểu thư của mọi người bị đâm ở bụng , mất máu rất nhiều , hiện tại bệnh viện chúng tôi không đủ máu để cấp xin hỏi phiền người nhà có thể vào đây cấp thêm máu không ạ ?_ Bác sĩ từ tốn nói

- Được , phòng mấy ?_ Hữu

- 101 VIP , phòng cấp cứu _ Bác sĩ cúp máy

Hữu chẳng thể tin được , Nó võ công cao như vậy , tại sao lại bị đâm ? Tối qua Nó không về nhà sao ? Vậy Nó đi đâu ? Đã xảy ra chuyện gì ? Sau khi kể lại ọi người nghe , ai nấy cũng đều chuẩn bị đến đó . Việc mà Hữu bất an từ giờ là việc này sao ? Sao có thể như vậy được ? Nhanh như chớp , cuộc điện thoại gọi sau 10p , mọi người đã có mặt trước cửa phòng mà Băng đang nằm . Thấy mọi người đến , bác sĩ ra ngoài nói tình hình của Nó .

- Thưa , tiểu thư bị đâm lén , mất máu khá nhiều , mà máu của tiểu thư lại là nhóm máu O chuyên cho , mà hiện tại , bệnh viện đã hết nhóm máu này , xin hỏi ai sẽ ấu ả ? _ Bác sĩ từ từ nói rõ

- Tôi là anh ruột cô ấy , tôi sẽ xét nghiệm _ Minh theo bác sĩ lấy máu . May mắn trùng hợp , sau 1h , Minh được đưa ra và Nó được truyền máu . Cuối cùng , Nó được đưa về phòng hồi sức . Mọi người chạy vào chăm sóc cho Nó

Hai tiếng trôi qua , Nó vẫn bất tỉnh nhân sự , giờ phòng Nó chỉ lác đác vài người . Minh , Như và mọi người họ Nguyễn cũng về nhà . Bên trong phòng giờ chỉ còn lại Hấn , Nó và Hữu . Hữu ngồi cạnh giường bệnh Nó , nắm tay Nó , Hữu rất quan tâm cho Nó . Hấn cũng hơi bất ngờ với hành động của Hữu . Lại hai tiếng trôi qua , Nó vẫn bất tỉnh , Hữu thì đã gục hấn trên giường Nó , đến giờ Hấn khê đi lại gần Nó . Gương mặt lạnh lùng , sáng hồng của Nó giờ đã được thay đổi , gương mặt vẫn lạnh lùng nhưng trắng bệch , đôi môi giờ cũng nhợt nhạt đi . Mất máu khá nhiều mà , sức lực cũng vì vậy mà yếu đi . Mất Hấn vẫn dán chặt lên người Nó , khê đưa tay vuốt má Nó nhưng Hấn chợt dừng tay lại quay đi chỗ khác và chợt suy nghĩ .

Tại sao Hấn lại nhìn Nó ? Tại sao lại chạm vào gương mặt băng giá đó ? Hấn quay lại ghé chờ

17. Chương 17 : Đến Cõi Âm Gặp Lại Người Thân

Trong cơ mớ màng , Nó đi loanh quanh chỗ Nó đứng , một mảng tối đen bao trùm , đột ngột bùng sáng , hắt vào mắt Nó , khiến Nó hoa mắt nhưng rồi Nó nhanh chóng định hình lại , Nó cứ đi đến phía trước rồi lại nhìn xung quanh . Một nơi lạ lẫm đối với Nó

- Tiểu Băng _ Một giọng nói vang lên từ sau lưng , Nó quay đi quay lại tìm kiếm giọng nói ấy

- Tiểu Băng Tiểu Băng _ Giọng nói ngày một rõ nét hơn .

Nó vẫn im lặng quan sát , đúng là xuất hiện một người đàn bà , nhìn rất sang trọng quý phái . Có một cảm giác quen thuộc , Nó nhìn chằm chằm vào người đàn bà trước mắt

- Bà là ai ?

- Con gái , ta là mẹ của con đây

- Thật sao ? Làm sao tôi tin được ?

- Vậy làm sao con mới tin ?

- Trả lời câu hỏi

- Ok _ Bà mỉm cười hiền hậu

- Tên họ của tôi , tên thường gọi ?

- Hàn Tiểu Băng , Linda

- Hai anh em tôi nữa

- Hàn Thiên Minh , Justin . Hàn Tiểu Như , Jenny . Và hơn nữa , con đang giữ sợi dây chuyền quý báu của mẹ đây (sợi dây chuyền chỉ có hai mẹ con biết à)

- Đúng , bà quả thật là mẹ con _ Nó vui sướng lắm .

Cũng phải thôi , bà mất lúc Nó còn nhỏ , lâu rồi , làm sao Nó nhớ rõ được nữa . Gặp lại mẹ , trong lòng Nó vui sướng tột cùng , Nó chỉ muốn mãi mãi bên mẹ như thế này thôi . Nó muốn chạy đến ôm mẹ , nhưng sao chân Nó lại không cho phép Nó bước tiếp . Nó đứng từ xa , chỉ nhìn thấy gương mặt và nụ cười của bà , muốn bà ôm cũng không được ...

- Mẹ , sao mẹ lại ở đây ?
 - Mẹ đã chết , đây là cõi âm
 - Vậy con cũng đã chết nên mới ở đây phải không ? Vui quá con lại được ở bên mẹ rồi __ Nó hí hửng
 - Bé con , con chưa chết , con phải sống , sống thay mẹ chứ ?
 - Không không con muốn ở bên mẹ cơ , mẹ đừng bỏ Linda mà . __ Nó nũng nịu như một đứa con nít ba tuổi .
 - Con không thương mẹ sao ?
 - Con thương mẹ chứ , Linda thương mẹ lắm
 - Linda ngoan nào , thương mẹ con hãy quay về chăm sóc gia đình thay mẹ đi __ Bà nói trong nước mắt
 - Không , con muốn ở đây với mẹ cơ. Hay là mẹ quay về với Linda đi
 - Không được con yêu ạ , con ngoan nào nếu không mẹ sẽ buồn .
 - Ừm , con sẽ về ạ . Nhưng mẹ luôn bên con chứ ?
 - Ừm , ta luôn bên con , tạm biệt __ Vừa nói xong , hình ảnh tan biến trong bóng tối .
 - Mẹ mẹ __ Nó nấc lên , tìm kiếm trong mảng tối
- Nó ngồi thụp xuống , gục đầu khóc nức nở . Băng luôn tỏ ra mạnh mẽ với cuộc sống nhiều màu sắc nhưng lại yếu mềm với bóng đêm
- Tiểu Băng __ Lại một giọng nói trầm ấm vang lên
- Theo phản xạ , Nó quay đi kiểm thì bắt gặp một gương mặt quen thuộc . Lòng cảm thấy nặng nề
- Bà bà quản gia __ Nó ấp úng
 - Tiểu Băng , tiểu thư vẫn khỏe chứ ? __ Bà quản gia (xuống cõi âm mà khỏe ==”)
 - Dạ cháu khỏe , Thiên Hữu cũng vậy ạ __ Nó
 - Ừm , ta cảm ơn cháu nhiều lắm __ Bà quản gia
 - Cháu cháu xin lỗi __ Nó cảm thấy có lỗi với bà quản gia khi phải đối diện thế này . Nó càng thấy tội lỗi hơn vì phải che giấu sự thật này . Nhưng tất cả cũng là vì cô muốn tốt cho Hữu thôi . Có lẽ bây giờ là lúc cô trả nợ cho nhà của anh rồi .
 - Bác à , hôm nay cháu sẽ trả nợ cho bác __ Nó nhìn bà quản gia
 - Trả nợ ? Nợ gì ? __ Bà quản gia thắc mắc
 - Thiên Hữu đã biết mọi chuyện , cháu sẽ dùng mệnh trả lại __ Nó
 - Tiểu Băng , cháu đừng có suy nghĩ đại đột thế . Ta nào trách cháu , dù gì trong thời gian qua cháu cũng trả nợ là quan tâm con trai ta rồi __ Bà ân cần nói
 - Nhưng đó là trách nhiệm , còn giờ cháu mới thật sự trả nợ __ Nó
 - Cháu không được chết , cháu phải trả nợ bằng cách là phải chăm sóc Thiên Hữu
 - Nhưng Thiên Hữu sẽ không tha cho cháu __ Nó buồn bã nói

Bà quản gia nhìn Nó mỉm cười rồi đi mất . Nó nhìn xung quanh rồi đột nhiên mảng đen tối lúc này biến mất . Thoát khỏi cõi âm , Nó quay về thực tại

18. Chương 18 : Sao Lại Khó Chịu ? Cảm Giác Gì Đây ?

Nó mở mắt ra , trước mắt là một căn phòng trắng toát với mùi thuốc khử trùng nồng nặc , Nó nhìn xung quanh , dừng lại ngay người ngồi trên sofa ngủ và người đang gác giường Nó .

Hai người ở đây gác vì Nó sao ? Nó cố rút tay mình khỏi tay Hữu một cách nhẹ nhàng rồi gượng ngồi dậy dựa tường . Nó lạ lẫm với cảnh quang xung quanh , Nó cố ngồi dậy bước xuống giường , đi được ba bước Nó lại ôm bụng . Vết thương chỉ vừa mới may xong chưa lành hẳn , nên cử động mạnh vết thương sẽ hở miệng bất kì lúc nào .

Nó đi làm vết thương cử động hở ra , máu thấm đầy miếng băng ở bụng của Nó . Đau , đau lắm nhưng gương mặt vẫn không lộ ra chút sự đau đớn . Nó loạng choạng va phải cái bàn nhưng may không té , chỉ lại làm vết thương hở miệng hơn nữa . Nó làm cho cả Hữu & Hân tỉnh giấc vì tiếng động . Nó cố đứng thẳng dậy không ôm bụng nữa , cố tỏ ra mạnh mẽ mặc dù rất đau , Hân nhìn Nó nhú mày , đau lắm mà ráng chịu đựng nữa chứ . Hữu trong lòng lo lắng vô cùng nhưng bên ngoài vẫn tỏ ra lạnh nhạt với Nó .

- Em à không tiểu thư , cô ngồi xuống nghỉ đi ạ _ Hữu

- Tôi không sao , cảm ơn anh _ Nó cố gượng , thật sự rất đau .

Tay Nó chạm vào bụng . Có cảm giác ướt ướt , Nó giơ tay lên là máu Máu của vết thương tràn ra ngoài ướt tay Nó khi Nó ôm bụng . Hữu thấy cảnh đó , không thể nào không quan tâm được , Hữu chạy lại đỡ Nó về phía giường

- Tiểu thư đang yếu , mất máu nhiều sẽ không tốt _ Hữu

- Không sao đâu , tôi chết sẽ trả được món nợ cho gia đình anh _ Nó vẫn quyết định

- Cô cô nói gì ? _ Hữu nhìn Nó đầy giận dữ

- Thiên Hữu , em nợ gia đình anh rất nhiều . Em tự tay giết mẹ anh , chia cắt tình mẹ con của anh . Là em nợ gia đình anh , hôm nay em sẽ trả hết món nợ này _ Linda nói chậm chậm

- Em đồ ngốc , anh không bắt em trả nợ nữa .Món nợ này không dùng tính mạng trao đổi , em phải sống Linda ạ _ Hữu nhìn cô đầy quan tâm lo lắng .

Hân ngồi nghe nãy giờ , khuôn mặt cũng biến sắc , chưa bao giờ thấy cô nói chuyện xưng anh anh em em với ai trừ Minh . Vậy mà giờ anh được nghe cô nói nhưng người nghe lại là người khác , không phải anh . Tự nhiên trong lòng có chút khó chịu

Sao ? Sao lại khó chịu ? Anh đang nghĩ cái gì vậy ? Anh ghét cô lắm mà ? Cảm giác gì vậy ? Không lẽ ? No . Never . Chẳng bao giờ anh để điều đó xảy ra

- Thiên Thiên Hữu _ Nó nhìn anh đầy vui vẻ

- Em ngồi đây . Đừng đi lung tung , vết thương hở nữa không tốt . Anh gọi bác sĩ rồi mua cháo cho em ăn _ Hữu nói rồi chạy ra ngoài gọi bác sĩ .

Năm phút sau , bác sĩ , y tá vào may lại vết thương , băng lại rồi dặn dò Nó kĩ lưỡng . Không đi , không chạy chỉ được nằm yên để vết thương mau lành . Sau đó bác sĩ quay ra nói chuyện với Hân .

- Anh là bạn trai cô ấy , sao không nhắc nhở bệnh nhân ?

- Hở , ông nói tôi ? _ Hân ngạc nhiên nhìn bác sĩ , Nó cũng giật mình

- Chứ chẳng lẽ là tôi ? Lần sau vết thương mà hở miệng nữa sẽ bị nhiễm trùng nặng đấy . Anh nên quan tâm bạn gái mình chút đi . Có gì thì gọi tôi . Bác sĩ nói rồi cùng y tá ra ngoài .

Căn phòng bây giờ chỉ còn lại hai người . Và ánh mắt ấy lại nhìn nhau . Căn phòng trở nên yên ắng , anh và cô đều không nói gì chỉ là hai ánh mắt lại chạm phải nhau . Ánh mắt băng lạnh vô hồn của cô , ánh mắt lạnh lùng khó hiểu của anh . Mãi một lúc , anh lên tiếng phá vỡ bầu không khí này

19. Chương 19 : Tại Sao Lại Quan Tâm Cô Ta ?

- Không hiểu sao ông ta lại nói tôi là bạn trai của cô nhỉ ?
-
- Nhìn cô thế này , chẳng có nét gì đáng yêu cả . Như một tảng băng vô hồn . Sao làm bạn gái tôi được ?_ Hấn chầm chọc
- Nhìn anh thế này , chẳng có nét gì cuốn hút cả . Như một thằng điên tự kỷ . Sao làm bạn gái tôi được ?_ Nó không thua
- Cô _ Hấn cứng họng
- Cô cô gì ? Mà sao anh lại ở đây ?
- Tôi có lòng tốt đến thăm cô à mà không đúng là lòng tốt ở lại chăm sóc cô
- Chăm sóc ?
- Ủm , phải cảm ơn tôi đấy !
- Trong từ điển của tôi , từ ” cảm ơn ” không được xuất hiện nhiều
- Cô thôi coi như làm ơn mắc oán đi . Mà cô là con gái , chân yếu tay mềm sao lại đi ra đường vào buổi tối ?
- Chân yếu tay mềm ? Anh đánh giá thấp tôi quá nhỉ ?
- Không lẽ cô biết võ ? Biết võ mà để bị thương sao ?
- Tôi tốt nghiệp khoá karate hạng xuất sắc đấy .
- Vậy mà để bị đâm
- Cái đó là bị tấn công bất ngờ , đâm lên
- Mà sao cô lại đánh nhau ?
- Chuyện của tôi không liên quan đến anh
- Nhưng tôi chỉ là
- Tôi nghĩ là Lâm thiếu gia không nên quan tâm _ Hữu từ ngoài mang cháo đi vào tiến lại gần Nó .
- Tiểu thư dùng cháo _ Hữu mở hộp cháo nóng hổi anh vừa mua , dùng muống khuấy đều rồi đẩy sang cho Nó . Nó cầm lấy rồi ăn từ muống ...
- Có vẻ như hai người rất thân nhỉ ? _ Hấn
- Hết chuyện rồi , anh về đi _ Nó vừa ăn vừa nói mà chẳng ngó đến Hấn
- Cảm ơn thiếu gia đã ở lại , bây giờ thiếu gia có thể về . Xin thiếu gia chuyển lời lại cho cậu chủ là tiểu thư đã tỉnh ạ _ Hữu

Hấn đứng nhìn Nó một lúc rồi đi ra ngoài . Có vẻ như rất khó tiếp cận Nó , nhưng hình như đã có chuyện gì trong đây .Sao Nó lại biết võ ? Sao lại bị đâm ? Sao lại giết mẹ Thiên Hữu ? Sao lại không cho người khác biết chuyện của Nó ? Thực ra khoảng thời gian mất tích Nó đã làm gì ? Ở đâu ? Thực ra Nó là ai ?

Quá trời câu hỏi bủa vây trong đầu Hấn . Song song đó có một câu hỏi cứ ỉn , hiện khó trả lời : ” Tại sao lại quan tâm cô ta ? ” . Cũng không biết trả lời cho câu hỏi của bản thân thế nào . Nhưng Hấn vẫn muốn tìm ra mọi thứ về Nó . Tại sao ? Chẳng lẽ Hấn thích Nó hay đơn thuần chỉ là rảnh rỗi sanh nông nổi ? Hấn ra khỏi cổng bệnh viện, Hấn lấy điện thoại gọi cho quản lí nói vài câu ngắn ngủi :” Điều tra thân phận Hàn Tiểu Băng cho tôi ”

*** Biệt thự Hàn Gia ***

Hắn vừa về tới nhà là thấy trong khu vườn rộng lớn của nhà Nó trải đầy hoa , đồ trang trí xung quanh . Ở giữa là một cái bàn dài lớn chứa toàn những món hải sản nhìn rất đẹp mắt .

Gì vậy ? Ăn mừng sao ? Nhị tiểu thư thì đang trong viện , ở nhà thì mở tiệc ăn mừng.....

Anh Khang mau lại đây ăn mừng với em đi _ Như từ đâu đi tới khoác tay Hắn

- Mừng vì chuyện gì ?

- Mừng vì em có ông ngoại

- Đáng mừng vậy sao ?

- Ý anh là sao ? _ Như nhủ mà nhìn Hắn , tay vẫn khoác vào tay Hắn

- Anh hai , Tiểu Băng sao rồi ? _ Phương từ sau đi đến nhìn thấy Như , Phương nhủ mà .

- Phải rồi , em ấy tỉnh chưa ? _ Minh đi lại , vẻ mặt rất lo lắng

- Anh Khang , Tiểu Băng bạn / chị ấy khỏe chưa ? _ Khôi và Hải dồn dập

- Đây , đây , nói từ từ thì anh ta mới trả lời được chứ ? _ Ken cười khi thấy Hắn bị hỏi dồn dập

- Phải đấy , Tiểu Băng khỏe lại rồi ! _ Hắn cũng cười , mọi người thở phào nhẹ nhõm.

- Mọi người hỏi đủ chưa ??? Lúc nào cũng Tiểu Băng , Tiểu Băng , có ai xem Tiểu Như tôi ra gì không ? _ Như bực mình quát . Phương nhìn Như vẫn đang khoác tay anh mình , nhủ mà nhìn Như .

- Còn cô ? Chị cô trong viện , cô không quan tâm còn ở đây mở tiệc ăn mừng , tôi chẳng biết cô phải em Băng không nữa ? Còn nữa , buông tay cô ra khỏi người anh tôi đi .

- Cô Chị Băng không phải đã không sao rồi sao ? Tôi mở tiệc mừng có ông ngoại thì có gì sai ? _ Như trợn mắt nhìn Phương .

Hai cô gái này trong tương lai chắc hẳn sẽ đối đầu

20. Chương 20 : Trò Chơi Chỉ Mới Bắt Đầu

- Cô định làm chị dâu tôi sao ? _ Phương chuyển đề tài

- Nếu cô đã nói thế thì tôi không ngại nói thẳng . Tôi sẽ tìm cơ hội giữ được chức vụ đó _ Như cười . Hắn nhìn Như khó hiểu

- Hahaha . Cô nghĩ tôi sẽ cho cô cơ hội sao ? Cho dù anh tôi đồng ý , tôi không đồng ý cũng thế thôi _ Phương

- Làm gì cô ghét tôi vậy ? _ Như trở lại giọng ngọt như đường phèn

- Nhiều lắm , nhưng nếu tôi không ghét cô thì cô cũng chẳng có cơ hội . Vì tôi đã có đối tượng đủ tiêu chuẩn làm vợ anh tôi và chị dâu tôi rồi . _ Phương nhìn vẻ mặt khó hiểu của Hắn cười

- Ai ? _ Câu này không phải Như hỏi mà là Hắn hỏi

Mọi người nhìn Phương như đợi câu trả lời

- Hàn Tiểu Băng _ Phương nói như hét lớn cho cả thế giới biết cô chỉ ưng mỗi Tiểu Băng làm chị dâu cô vậy .

Ba chữ này cũng vừa lọt vào tai chủ nhân của tên này . Nó vừa cùng Hữu từ bệnh viện đi về nghe có người gọi tên cũng thoáng nhú mày khó hiểu . Nó đi vào vườn xem xem có chuyện gì vì Nó đoán giọng nói phát ra từ đây .

Mọi người trong vườn cũng thoáng giật mình khi nghe tên cô . Minh thì cười cười như cũng đồng ý . Hấn thì im lặng chẳng biết phải nói gì . Như , Khôi và cả Ken nhú mày như tỏ không đồng ý . Ken nhú mày vì anh biết Nó trên danh nghĩa là vợ chưa cưới của anh sao lại lấy Nó làm đối tượng chị dâu của Phương , vợ Hấn được . Như và Khôi nhú mày vì gì chắc hẳn ai cũng biết

- Chị Tiểu Băng ,chị về rồi _ Hải vừa chạy vừa nói tiến tới chỗ Nó đang đứng .

Mọi người cũng quay lại nhìn , thoáng giật mình . Một cô gái mặc váy hồng phấn nhạt , mái tóc búi cao với mái ngố cực xinh . Khuôn mặt và đôi môi vẫn không chút sắc màu nhưng lạnh lùng đến tận độ .

Nhìn từ xa , cô như một thiên thần lạnh lùng . Nét đẹp tự nhiên , giản dị luôn chứa chất đầy sự lạnh giá lúc nào cũng phát ra từ người cô khiến người nhìn không khỏi say mê , bị thu hút

- Kính chào các vị thiếu gia , tiểu thư _ Hữu cúi đầu đúng qui định

- Tiểu Băng , cậu về rồi à ? Khoẻ chứ ?_ Khôi vui mừng

- Linda em về rồi hả ? Anh lo cho em lắm _ Minh vui vẻ

- Tưởng ở trong hospital lâu lắm mới về chứ _ Như bĩu môi

- Rất tiếc cho cô em của tôi , tôi chưa nặng đến mức phải nằm trong đây lâu ngày _ Nó đáp lại , khuôn mặt chẳng lộ nét gì

- Zin , zin , con không sao chứ ? Nói cho ông ngoại biết là ai ? Là ai ? Có phải đàn em của gã Riz không ?_ Hunter từ đâu xuất hiện hỏi nó một hơi làm cho tất cả cũng rất ngạc nhiên

- Tôi có ông ngoại sao ?_ Đáp lại lời Hunter Nó chị buông lời phũ phàng

- Con

- Linda không được hỗn _ Minh nhỏ nhẹ trách

- ông ngoại nực cười ông mang đến nỗi bất hạnh ột đứa trẻ , ông xứng làm ông ngoại tôi sao ?

- Zin , đó là do ta không biết con là cháu ta , ta ta xin lỗi

- Phải là cháu ông , ông mới buông tha ? Thiên Hữu chúng ta về phòng .

Nói rồi , Thiên Hữu cùng Nó quay về phòng . Mọi người nhìn Nó rồi nhìn Hunter như sinh vật lạ . Hấn cũng đang thắc mắc rất nhiều . Và chắc hẳn khoảng thời gian Nó mất tích sẽ có rất nhiều điều thú vị

- Ông ngoại chúng ta ra ăn mừng đi _ Như hối thúc , nét mặt lộ nét vui vẻ

Hunter liếc nhìn một cô gái có gương mặt y hệt Băng nhưng sao ông lại chẳng có chút tình thương gì đối với cô gái này thay vào đó là sự phẫn nộ , căm hận đến tận cùng . Hunter quay lại đi vào trong , đi được nửa đường ông buông câu :

- Ăn mừng ? Ông ngoại ? Tôi chỉ có hai đứa cháu là Thiên Minh và Tiểu Băng thôi , ở đâu ra mà cô gọi là ông ngoại ? Chính cô , nhờ cô được sinh ra nên đã hình thành nên chuỗi sự việc ngày hôm nay . Tất cả là do cô . Giờ tôi cũng muốn nói cho cô biết , Tiểu Băng Nó không giết cô nhưng tôi thì chưa chắc . Trò chơi chỉ mới bắt đầu thôi

21. Chương 21 : Tổ Tình

Hunter bước tiếp vào nhà , câu nói cuối cùng làm Như lạnh sống lưng . Giết sao ? Chẳng lẽ tất cả là tại cô ? Không . Cô chẳng có lỗi gì cả ? Tất cả mọi việc đều do một người dựng nên mà theo ý nghĩ của cô đó chính là mẹ cô .

- Rio , mày dẫn Jenny đi chơi giùm tao chút . Chắc em sợ lắm phải không Jenny ?_ Minh vẫn quan tâm Như bình thường

- Anh đang quan tâm tôi sao ? Chẳng phải anh cũng như bọn họ sao ? Ghét , hận tôi đến mức muốn giết tôi . Anh đừng giả bộ nữa , tôi chẳng tin các người nữa . _Như toan bỏ chạy ra ngoài

Minh không đuổi theo ngay cả Hấn - người mà mọi người cho rằng đã thích Như cũng chẳng đuổi theo . Lại có một người đuổi theo Như đó là Ken , Ken chạy theo Như vì ngay từ lần đầu gặp mặt Ken đã rất có ấn tượng với cô nàng . Hấn thì mãi mê đuổi theo suy nghĩ về Nó mà mọi người xung quanh lần lượt vào nhà hết mà chân Hấn còn chưa di dời

*** Tại Phòng Nó ***

Nó được Hữu đưa vào phòng . Nó liền lấy đồ vào nhà vệ sinh thay . Nó mở vòi sen cho nước xả vào mặt mình , khẽ vuốt mặt nhìn lại mình , Nó thầm nghĩ

” Sát thủ mà để bị thương ? Vậy có tư cách làm sát thủ không ? ”

” Nếu chưa đủ độ nhanh nhẹn , nhạy bén bây giờ cũng rồi thôi thì đi học vậy ”

Nó bước ra khỏi nhà tắm với một bộ đồ rất giản dị sau khi quyết định . Hữu ngồi ở sofa đợi Nó , Nó nhìn Hữu , hình như anh có gì muốn nói với Nó . Nó bước lại sofa ngồi đối diện anh . Bốn mắt nhìn nhau chẳng nói nên lời . Nhưng đến khi nói thì

- Anh/ Em có chuyện muốn nói _ Cả 2 đồng thanh

- Em/Anh nói trước đi _ Đồng thanh chap 2

- Anh muốn em kể anh nghe . Tại sao mẹ anh lại chết dưới tay em _Hữu chậm chậm nói . Anh rất muốn biết khoảng thời gian mất tích của Nó và mẹ anh đã xảy ra chuyện gì .

- Anh thực sự muốn biết _ Nó nhìn Hữu , khuôn mặt vẫn không biểu cảm

- Ừm _ Hữu kiên quyết muốn biết lí do vì sao mẹ anh chết .

- Vậy thì chuyện bắt đầu vào 12 năm trước

Nó ngồi kể Hữu nghe mọi chuyện , gương mặt Nó vô hồn từ đầu cho đến khi kể nhiệm vụ đầu tiên Nó làm , gương mặt Nó có cảm xúc , một nét rất buồn thoáng hiện trên gương mặt thanh tú của Nó nhưng cũng nhanh chóng biến mất . Hữu thì thay đổi sắc mặt liên tục khi nghe Nó kể về bài huấn luyện mà Hunter dành cho Nó .

Quá sức tưởng tượng mà , một đứa bé mà phải chịu những cảnh chẳng khác gì địa ngục làm sao được chứ . Vỗ bực lạnh lùng được tạo nên để bao bọc tâm hồn yếu đuối và trái tim lạnh giá cũng được tạo nên từ đó . Sau khi nghe Nó kể xong thì Hữu lại cảm thấy có lỗi với Nó , Nó cũng đâu muốn giết mẹ anh . Tất cả là do Hunter ép Nó . Bà quản gia là nạn nhân , Nó cũng thế thôi cũng là nạn nhân cả mà .

- Anh anh xin lỗi . Anh không biết cuộc sống của em Nó như thế . Anh anh không trách em đâu . Em cũng chẳng cần quan tâm đến món nợ đó . Anh không những không đòi nợ em mà anh hứa với em .Anh sẽ giúp đỡ và bảo vệ em bằng mọi giá cho dù anh phải hi sinh cả tính mạng mình . Tiểu Băng , anh muốn nói với em một điều mà chắc có lẽ em không tin hay chấp nhận . Đó là anh muốn nói anh yêu ... em_ Tâm sự của lòng Hữu đã được giải bày , anh mỉm cười nhìn Nó . Cho dù kết quả ra sao anh cũng chấp nhận .

22. Chương 22 : Nụ Cười Hiếm Hoi

Nó im lặng nhìn Hữu . Khởi nói là Nó đơ toàn tập , Nó như lời Hữu nói . Nó không tin đâu . Nó lạnh lùng và tàn nhẫn đến cỡ nào Hữu là người rõ nhất . Vậy mà anh không những không ghét hay sợ Nó mà còn nói yêu Nó . Là anh đang thương hại Nó hay yêu Nó thật lòng ? Nhưng đối với Nó cả 2 đều không quan trọng .

Trong tâm trí Nó và cả ngay con tim Nó bây giờ thì chẳng len lỏi một thứ tình cảm gì cả . Hoàn toàn như một tảng băng vô cảm xúc . Nó chưa mở lòng với thế giới xung quanh thì làm sao Nó chấp nhận một thứ gọi là tình yêu từ người khác cho dù Nó đã mở lòng với người này .

Từ trước đến giờ , Nó chỉ xem Hữu là như người anh kính mến thôi , hoàn toàn không có tình cảm trai gái gì cả . Nó không thể đồng ý cũng như từ chối nếu không thì cả 2

sẽ buồn và đau khổ . Hữu im lặng nhìn Nó , như chờ đợi câu trả lời . Nhưng tốt nhất đừng nhìn Nó , khuôn mặt của Nó vô hồn lắm , lạnh lùng đến tột cùng . Nó nhìn sang chỗ khác suy nghĩ câu trả lời , bỗng Nó quay lại nhìn Hữu .

- Anh cũng biết là trái tim em ngay từ khi sinh ra đã hoàn toàn đóng băng . Lời tỏ tình của anh em nhận nhưng em không thể đồng ý cũng như từ chối . Trái tim của em chưa đáng để đón nhận sự ấm áp từ anh . Em xin lỗi , mong anh hiểu cho em

Hữu nhìn Nó , anh biết Nó rất khó xử , anh cũng không làm khó Nó . Anh mỉm cười nhìn Nó và nói :

- Không . Trái tim của em không hoàn toàn đóng băng sẽ có một ngày nào đó , trái tim của em sẽ được ánh nắng chiếu vào , lúc đó nó sẽ hoàn toàn tan chảy sự giá lạnh trong tim em. Đáng tiếc , anh không phải là ánh nắng đó , sẽ có người khác tốt hơn anh mang sự ấm áp đó cho em . Anh xin lỗi đã làm em khó xử . Hy vọng chúng ta luôn là anh em tốt .

- Luôn luôn như thế __ Nó mỉm cười nhìn Hữu

Hữu đơ toàn tập , nụ cười hiếm hoi của Nó rất đẹp . Anh là người đầu tiên đón nhận nụ cười đó sao ? Có phải vậy không ? Nhưng không sao , như thế cũng đủ làm anh thấy hạnh phúc .

- Em có chuyện muốn nói __ Nó thu lại nụ cười đó thay vào là vô cảm xúc

- Em nói đi

- Tối nay em sẽ đi Nga

- Sang đây làm gì

- Một sát thủ mà để bị thương thì thật đáng trách . Em sẽ tham gia buổi huấn luyện sát thủ của Victor

- Em điên sao ??? Buổi huấn luyện đó không khác gì buổi tập khi em ở với Hunter , thậm chí còn gấp 10 lần nữa . Nếu em muốn đi , anh sẽ đi cùng em __ Hữu sững sốt , anh rất lo cho Nó

- Không được . Anh nên ở lại theo dõi thông tin lô S35 . Victor là anh em chí cốt của em . Victor sẽ không hại em đâu __ Nó vội trấn an Hữu

*** Profile ***

Victor (Trương Minh Hoàng) , 19 tuổi . Là anh em chí cốt của Nó trong suốt khoảng thời gian Nó sống cùng Hunter . Giỏi võ công vô cùng , biết tất cả các thể võ và đều là đai đen . Anh xem Nó như em ruột , luôn quan tâm Nó . Sau khi thoát khỏi Hunter , anh sang Nga lập băng nhóm và các buổi huấn luyện để đào tạo sát thủ . Cũng lâu rồi , Nó chưa gặp lại anh .

23. Chương 23 : Chào Ông , Ông Ngoại

- Em định đi bao lâu ?

- Với sức của em , em nghĩ là ít nhất là 1 tuần cao nhất là 1 tháng
- Anh sẽ cho người chuẩn bị cho em . Em liên lạc với Victor đi .
- Muốn liên lạc với Victor phải nhờ đến Hunter rồi . _ Nó nói rồi đứng dậy rời khỏi phòng . Hữu nhìn theo bóng lưng của Nó , anh khẽ thở dài . Anh cũng đứng dậy rời khỏi phòng đi chuẩn bị hành lí cho Nó .
- Còn Nó , Nó đi dọc theo hành lang dãy các phòng , chân khẽ dừng lại trước cửa phòng Hunter . Tay khẽ nâng lên định gõ cửa nhưng rồi Nó lại buông tay xuống , dùng chân đạp mạnh cửa mở ra . Đó chính là phong cách của Nó . Hunter bên trong cũng không khỏi giật mình . Ông quay lại nhìn xem tên nào cả gan dám xông vào thế thì thoáng giật mình . Nó đưa mắt lên nhìn ông và cũng rất tự nhiên Nó đi vào sofa ngồi đối diện ông . Hunter đưa mắt nhìn Nó khó hiểu sao lại tìm ông ?
- Ông còn nhớ Victor chứ ?
- Victor ? Thành Minh Hoàng đó hả ?
- Phải
- Ừm , thì sao ?
- Cho tôi số điện thoại của anh ta , tôi muốn hỏi thăm
- Không đơn thuần là hỏi thăm
- Tuy ông suy nghĩ , số điện thoại đưa đây
- Cháu mà nói với ông ngoại thế sao ?
- Ông không đưa , vậy tôi tự tìm _ Nó toan đứng dậy quay lưng
- 0903XXXXXX_ Ông nói chậm rãi và dãy số đó nhanh chóng được bộ óc của Nó tiếp nhận
-
- Con tìm Victor làm gì ? Không lẽ
- Phải . Tôi sẽ tham gia buổi huấn luyện đó
- Con điên sao ? Buổi tập đó khủng khiếp gấp 10 lần buổi tập của ta khi xưa
- Ông cũng biết rằng khủng khiếp sao ?
- Ta không cho con đi
- Ông quản được tôi sao ?
- Lí do gì ? Lí do gì mà con phải tham gia ?
- Tôi nghĩ làm sát thủ thì không nên có chút sai sót .
- Đây chỉ là ngoài ý muốn . Ta thực sự không muốn con lúng sâu vào nó nữa .
- Chẳng phải đây là điều ông ban tặng cho tôi ?
- Ta ta muốn con quay đầu lại . Lí ra ta không nên ép con
- Quá trễ rồi . Đã leo lên lưng cọp thì không thể nào xuống được
- Còn có thể mà Tiểu Băng _ Hunter nói như van nài Nó . Ông thực sự hối hận khi cho Nó tham gia vào buổi huấn luyện ấy .
- Có thể ? Điều đó quá xa vời
- Ta chấp nhận hủy lời nói đó . Chỉ mong con buông bỏ giới giang hồ , hận thù để quay lại làm Tiểu Băng như khi mẹ con còn sống . Ta chấp nhận rút khỏi giới giang hồ , ta chỉ muốn được làm ông ngoại của con thôi . Ta ta xin lỗi Xin lỗi vì tất cả lỗi lầm mà ta đã gây ra cho con _ Hunter rất thương Nó , thương Nó như Hải Băng

Giá mà năm ấy ông sớm nhận ra Nó thì có lẽ mọi việc đã không thế này . Ông thực sự hối hận , ông chỉ muốn Nó rời bỏ việc làm sát thủ để mà quay lại với bản chất thật của Nó thôi . Và có thể chấp nhận , gọi ông một tiếng ” ông ngoại ”

- Đừng nói nữa . Quá muộn rồi . Chào ông — Nó quay lưng bước ra phía cửa . Đừng chân lại Nó buông lời xong bước thẳng ra ngoài

- Tất cả đã là quá khứ . Thời gian trôi qua không bao giờ lấy lại được . Tôi rất vui vì ông nhận ra sự sai lầm của mình nhưng phải chi ông nhận ra sớm hơn thì hay quá . Tất cả đã quá trễ để kết thúc . Với sức của tôi , buổi huấn luyện đó chắc không sao đâu . Còn nữa , khoảng thời gian tôi đi , tôi xin ông đừng động tới Thiên Hữu . Coi như ông chuộc lỗi với tôi đi . Chào ông , ông ngoại .

Hunter đứng nhìn Nó , ông hoàn toàn không tin rằng mình đã nghe gì . ” Ông ngoại ” sao ? Nó đã gọi ông như thế sao ? Nó thực sự tha thứ cho ông sao ? Ông vui mừng vô cùng . Ông sẽ trả tự do cho Nó từ đây , ông cũng không đem Thiên Hữu ra hăm dọa Nó nữa . Nhưng có một chuyện ông không thể nào tha thứ đó chính là cái chết của Hải Bằng .

24. Chương 24 : Nhầm Lẫn

*** Tại phòng Hấn ***

- Alo ?

- Thưa ông chủ , không biết khi nào ông chủ trở lại bang ?

- Có chuyện gì sao ? Chẳng phải đã có thằng Victor sao ?

- Dạ , nhưng HD muốn đấu để giành vị trí chủ đạo . Mà hấn muốn vang cả 2 phải đấu ạ .

- Sao ?? Bang HD muốn đấu với bang KV sao ? Chừng nào ?

- Dạ , cũng khoảng 1 tuần nữa

- Uhm , được , dù gì tôi cũng rảnh , tối nay tôi sẽ sang

- Dạ

Một hồi tút dài vang lên , Hấn cắt điện thoại vào túi . Tay cầm ly rượu , tay dút vào túi quần đứng cạnh cửa sổ suy nghĩ mông lung gì đó , lâu lâu có nhâm nhi ít rượu . Muốn đấu sao ? Chuyện này hình như không đơn giản . Chẳng phải trước đây đã từng đấu rồi sao ? Chẳng phải HD đã thua rồi sao ? Muốn tái xuất giang hồ lại à ?

Giới thiệu tí : Trong TG ngầm có tổng cộng là 4 bang chính và 15 bang nhỏ .

Bang KV là Kevin và Victor lãnh đạo

Bang HD à Jacker lãnh đạo

Bang MB là Just lãnh đạo

Bang HZ là Hunter lãnh đạo

Hấn rút điện thoại ra và gọi cho quản lí riêng .

- Đặt cho tôi vé máy bay sang Nga ngay bây giờ .

- Thưa thiếu gia , chuyến bay khởi hành lúc 9h tối ạ .

- Vậy đặt đi , tôi sẽ ghé nhà rồi đi luôn

- Dạ vâng

Sau khi dọn dò quản lí , Hấn đặt ly rượu xuống và bước ra gần cửa tắt đèn đóng cửa rồi rời khỏi phòng . Điều đầu tiên là Hấn phải đi báo cô em gái của Hấn để nếu mai cô không nhìn thấy Hấn chắc biết thự Hàn Gia sập quá . Hấn đi thẳng ra ngoài vườn vì Hấn đã nhẩn với Phương đã ra vườn . Đứng từ trong nhìn ra , Hấn thấy có một cô gái đang ngồi trên xích đu . Hấn nghĩ là Phương nên đến gần và cất tiếng hỏi :

- Phương đây hả em ? _ Vừa hỏi hấn vừa nhìn , cũng nhờ vậy mà Hấn biết người ngồi đó không phải Phương mà là

- Jenny , sao em ngồi ở đây ?

-

- Sao em không trả lời anh ? Em có chuyện gì buồn sao ?

-

- Em sao thế ? Hôm nay , anh hỏi tôi sao em không trả lời ?_ Hấn bắt đầu mất kiên nhẫn

-_ Đáp lại vẫn là sự im lặng của cô gái bên cạnh

- Này Jenny , em bị câm sao ? Bộ em mở nhạc lớn lắm nên không nghe anh nói hả ? _ Hấn quát lên nhưng cô gái vẫn đứng đờm mắt nhắm im lặng làm Hấn không khỏi bực mình .

< reng="”="” reng="”>>>

Điện thoại Hấn vang lên với dòng tin nhắn : ” Anh Hai, em đang ở sân thượng , lazy đi xuống , anh lên đây đi ”

Hấn thấy dòng chữ tin nhắn liền đứng dậy quay vào trong và không quên gửi lại câu nói : ” Jenny , em nhớ là không trả lời tôi đấy . Đừng bám theo tôi nữa ”

Hấn vừa rời khỏi cũng là lúc cô gái mở mắt và gỡ headphone xuống . Cô gái khẽ nhếch môi tạo một đường cong tuyệt đẹp .

- Nhầm lẫn rồi !

Nói ra câu này chắc mọi người cũng đoán ra là ai rồi phải không ? Phải , cô gái đó chính là Linda Hàn Tiểu Băng không phải Jenny Hàn Tiểu Như . Sở dĩ Nó không lên tiếng là tại vì không đúng tên Nó nên việc gì Nó phải dư hơi trả lời . Và cứ thế Nó để Hấn tự đọc thoại một mình vậy . Nó đứng dậy vươn vai rồi quay đi vào trong .

Ở phía trong , Hấn đi gần đến cầu thang thì thấy một cô gái y đúc như cô gái vừa rồi . Cô gái này chính là Như , Như thấy Hấn liền nở nụ cười , Hấn liếc khinh rồi định phớt lờ luôn nhưng mà

- Anh Khang , sao anh lại lơ em ?

- Không phải , cô không muốn nói chuyện với tôi sao ? Linda ?

- Linda ? Em là Jenny _ Như giật mình

- Jenny ? Không phải cô vừa ở ngoài vườn sao ?_ Hấn cũng giật mình

- Ngoài vườn ? Đâu có em mới ở trên phòng xuống mà ?_ Như thắc mắc

25. Chương 25 : Cả Hai Đều Sang Nga

- Vậy cô gái ngoài vườn lúc nãy là là _ Hấn hết hồn , không lẽ Hấn nhầm lẫn . Vì bóng tối che mờ nên Hấn không nhìn rõ được khuôn mặt băng giá của cô gái kia . Và lần nữa , Hấn giật mình khi

- Là tôi _ Giọng nói lạnh lùng vang lên sau lưng , Hấn quay lại , Như khó hiểu

- Cô cô là là Linda

-_ Lại im lặng
- Sao thế ?_ Như
- À không có gì , chỉ là anh nhầm lẫn hai chị em thôi
- Nhầm lẫn ? Em xinh đẹp thế vậy mà anh nhầm với chị em ?
- Uhm , cả hai người có vẻ đẹp riêng cũng khó mà phân biệt được .
- Nhảm nhí . Vẻ đẹp riêng lại khó phân biệt ? Anh lừa em à ?
- Haizzz , một hồn nhiên , vô tư , một băng lãnh , nguy hiểm . Trong màn đêm làm sao anh phân biệt rõ ?
- Băng lãnh , nguy hiểm . Tốt nhất cách xa ra nếu không chết lúc nào không hay . _ Nó nhếch môi rồi lướt qua Hấn và Như trở về phòng .

Hấn im lặng nhìn theo bóng Nó . Hấn không hiểu vì sao lại nói la ” nguy hiểm ” trong khi định bảo là ” thu hút ” . Như im lặng nhìn Hấn khó hiểu . Đột nhiên , Hấn cũng im lặng đi thẳng lên sân thượng lướt qua Như . Như đờ người một lúc rồi khẽ nhếch môi và bước đi ra ngoài vườn dạo

**** Tại phòng Nó ****

Phương đứng đợi Hấn lâu quá , đâm ra bực mình quay về phòng . Nó về phòng , mở tủ quần áo xếp vào vali chuẩn bị đi sang nước ngoài . Phương thắc mắc liền hỏi Nó :

- Cậu đi đâu vậy Linda ?
 - Phương này , tớ đi nước ngoài một thời gian , cậu ở nhà thay tớ chăm sóc chậu hoa hồng đen đó nha _ Nó trở nên thân với Phương hơn
 - Ủ mà cậu đi đâu ?
 - Nga
 - Chờng nào đi ? Chờng nào về ?
 - Tối nay đi , về thì chưa biết
 - Sang đấy học cho tốt nhé !
 - Ừm _ Nó giấu Phương chuyện tham gia huấn luyện vì đơn giản không muốn cô biết nhiều về chuyện của Nó .
 - Để tớ phụ cậu _ Phương hí hửng rồi phụ Nó xếp đồ
- < reng=“”=“” reng=“”>>> Phương vội chạy ra ngoài
- Alo ?
 - Elena , anh hai sang nước ngoài một thời gian . Ở nhà vui nhé .
 - Hai đi đâu mới được chứ ?
 - Hai gặp bạn cũ . Nó mới vừa bảo sang chơi nên hai đi liền .
 - Nước nào ?
 - Nga
 - Trùng hợp thế
 - Sao ?
 - Linda cũng đi Nga
 - Cô ta sang đấy làm gì ?
 - Học thì phải

- Ừh vậy thôi . Bye nhé em gái

- Chào hai , đi vui vẻ

Phương vội quay vào trong thì Nó đã xếp xong quần áo và đang chuẩn bị thay đồ đi . Thấy Phương , Nó đột nhiên tò mò về cuộc gọi đấy

- Ai thế ?

- Ai là ai ?

- Ai gọi cho cậu ?

- À là anh Kevin

- Có chuyện gì sao ?

- Anh mình cũng sang Nga đó và gặp bạn cũ

- Ừ , thôi mình đi thay đồ __ Nói rồi Nó bước vào phòng vệ sinh .

Phương nhìn theo Nó khẽ mỉm cười , cô đột nhiên chấp tay lại khấn cầu , lẩm bầm gì đó

” Cầu mong ông trời cho họ gặp nhau ở Nga và se duyên cho họ ”

20p sau Nó bước ra ngoài với bộ váy ngắn màu đen đầy quyến rũ . Tóc xoã ngang lưng cài thêm băng rôn làm nổi bật hơn nữa . Đôi mắt , gương mặt vẫn như thế , vẫn là lạnh lùng vô hồn nhưng rất đẹp . Sự lạnh lùng này rất đẹp . Phương cũng giật mình khi thấy Nó . Quả thật Nó rất đẹp

26. Chương 26 : Chào Tiểu Thư

- Quản lí đợi bạn ngoài cổng á __ Phương

- Uhm , đi đây , bye __ Nó vừa nói vừa kéo vali rời khỏi phòng và không quên đưa mắt nhìn chằm chằm hoa hồng đen .

Cũng tối rồi , Phương cũng đi thay đồ rồi nghỉ ngơi . Nó kéo vali đi về phía cổng trong sự im lặng . Và đương nhiên , chuyện Nó đi Nga chỉ có Thiên Hữu , Thực Phương , Hắc và Hunter biết thôi . Nó leo lên xe và được Hữu đưa đến sân bay .

Trên xe , Nó tựa đầu vào ghế dựa , ánh mắt nhắm nghiền lại , tai đeo headphone , gương mặt vẫn vô cảm xúc . Hữu đôi lúc len lén liếc nhìn Nó qua tấm kính nhỏ trong xe , anh chợt nhớ lại khi này tỏ tình Nó , tìm anh cảm thấy hơi bị đau một xíu dù anh đã biết kết quả nhưng anh vẫn nói , nói để Nó biết và anh sẽ nhẹ lòng hơn là giấu . Sống với nhau không lâu , chỉ kể từ khi Nó trở về nhà . Nhớ lại lúc đó , thật sự chẳng thể tin nổi

*** Quá khứ ***

Vào ngày tháng năm ấy Khi Nó được Hunter đưa quay trở về . Peter - bố Nó đã bố trí cho Blue - Thiên Hữu làm quản lí riêng của Nó , cho người chuẩn bị sắp xếp phòng của Nó . Nó về phòng thay ra bộ quần áo , người Nó bỗng nhẹ nhõm . Khi bước ra , Nó rất giản dị với bộ đồ ngủ hồng phấn (khi đưa về là buổi tối) , mái tóc ướt dài , khuôn mặt vô hồn , vô cảm xúc . Đôi chân thon bước lại gần phía sofa , ánh mắt vô hồn của Nó bắt gặp ánh mắt của Hữu . Sự im lặng đến nặng nề bao trùm ...

Thiên Hữu lúc bấy giờ ra dáng một thanh niên 16 tuổi , chững chạc với chiếc áo sơ mi sọc , quần jeans và mái tóc vuốt keo kèm với đôi bata màu trắng tinh khiết . Còn Nó , chỉ với bộ đồ ngủ hồng phấn thôi mà đã tôn lên vẻ đẹp bằng lăng trong Nó . Một nét đẹp khiến người ta phải run sợ , một nét đẹp khiến người ta bị thu hút

- Thưa tiểu thư , tôi là quản lí của cô __ Hữu lên tiếng trước nhưng có phần rụt rè

- __ Nó im lặng

- Trời cũng tối , tôi ra ngoài , tiểu thư nghỉ ngơi , có gì thì cứ gọi , tôi ở phòng bên cạnh _ Hữu đứng dậy bước đi ngang qua Nó . Nhưng chưa ra tới cửa thì chân Hữu buộc phải dừng lại vì câu nói lạnh lùng của Nó ...

- Cậu là Thiên Hữu ?

- Vâng , tiểu thư

- Là con của bà quản gia ?

- Vâng . Tôi đã nghe tin về mẹ tôi đã

- Tôi không hỏi . Sau này tôi gọi cậu là Blue Ok ?

- Ok . Rất vui thưa tiểu thư

- Đừng gọi tiểu thư , cậu bao nhiêu tuổi

- Tôi 16 thưa tiểu thư

- Đã bảo đừng gọi tiểu thư mà . Tôi mới 15 thôi , cứ xưng hô anh em đi , không sao đâu . Khi nào trước mặt bố tôi hãy xưng hô tôi và tiểu thư

- Vâng

- Anh có thể về phòng nghỉ ngơi . Mai gọi tôi sớm

- Vâng , chào , ngủ ngon

Hữu vừa ra ngoài , cánh cửa vừa khép lại . Ánh đèn trong phòng vụt tắt , một mảng tối bao trùm . Phía bên ngoài , Hữu đứng dựa tường , anh nhắm mắt vội trấn tĩnh mình . Tim anh , tim anh như đập loạn xạ . Sao vậy nhỉ ? Có phải vì câu nói của cô không ? Giọng nói có chút lạnh lùng , có chút ầm áp làm tim anh trật 1 nhịp . Đây là lần đầu tiên , anh có cảm giác như vậy Phải chăng anh đã yêu ngay từ cái nhìn đầu tiên ? Từ ngày đó , anh và Nó trở nên thân thiết và tình cảm trong anh ngày một lớn dần

27. Chương 27 : Trùng Hợp

*** Trở về thực tại ***

Nó vẫn yên lặng trên xe , không khí hơi ngột ngạt .

- Em liên lạc Victor chưa ? _ Hữu lên tiếng phá vỡ bầu không khí không nên có này

- Anh không nhắc em quên _ Nó đáp lại rồi rút điện thoại gọi vào số khi nãy Hunter đưa

[[[.....]]]

- Alo , cho hỏi phải Minh Hoàng không ?

[[[.....]]]

- Không nhớ em gái sao ? Zin đây

[[[.....]]]

- Em sẽ sang Nga , anh cho em ở nhờ vài hôm rồi em sẽ nói mục đích em sang đây !

[[[.....]]]

- Ok , em bay chuyến chín giờ

[[[.....]]]

- Chào anh , bye

[[[.....]]]

Một hồi tút dài vang rõ , Nó lưu số này vào là Victor để dễ tìm kiếm . Nó nhắm mắt lại tận hưởng không khí về đêm (cửa kính mở nhé) , chỉ vài giờ , phút nữa Nó sẽ rời xa nơi đây và khi trở lại sẽ là một con người hoàn toàn khác . Nó cũng chẳng muốn như vậy đâu nhưng vì năm ấy , Nó đã dính vào TG ngầm thì chỉ khi Nó 20 tuổi , Nó mới dứt được .

Tại sao ông trời lại tàn nhẫn với Nó ? Lại bắt người mẹ Nó yêu thương xa Nó khi còn nhỏ ? Tại sao lại muốn Nó tự tay giết chết bà quản gia ? Tại sao người cứu Nó năm ấy lại chính là ông ngoại Nó ? Tại sao Nó lại là người chịu cái tuổi thơ ” tồi tệ ” đó ?

Dòng suy nghĩ ngắt quãng khi chiếc lamborghini dừng lại trước cổng sân bay . Hữu xuống xe rồi mở cửa xe cho Nó xuống , sau đó lấy vali đưa cho Nó kèm theo vé máy bay đã hoàn thành xong .

- Đi vui vẻ , cẩn thận

- Bye , anh nhé . Vụ kia có thông tin alo cho em

- Ok , bye em __ Hữu nói rồi leo lên xe phóng đi

Nó đợi cho xe Hữu đi khuất , Nó mới vào trong . Và như Nó nghĩ , vừa vào thôi đã là trung tâm chú ý của mọi người . Đáng người nhỏ bé của Nó vội lướt nhanh , Nó không muốn gặp chuyện . Và bây giờ là 20h30' , Nó đã lên ngồi sẵn trong máy bay ở khoang thường . Nó không cần để ý xung quanh , lấy tai nghe cho vào lỗ tai và thưởng thức âm nhạc , đôi mắt nhắm nghiền , khuôn mặt đậm chất lạnh lùng . Hai mươi phút sau , có một chàng trai , đội mũ che khuất mắt , áo thun xám quần jeans dài bước lên máy bay và ngồi ngay chỗ của Nó . Nó không thấy mặt anh (vì nhắm mắt) anh cũng không thấy được Nó (vì Nó lấy mũ che cả gương mặt)

- Chuyến bay từ Vietnam sang Nga sắp cất cánh . Đề nghị hành khách thắt dây an toàn

Tiếng loa phát thanh làm Nó giật mình , Nó gỡ mũ xuống và nhìn người kế bên . Đồng lúc với Nó , anh ta cũng quay sang nhìn Nó . Và

- Lin Linda ?

- Đồ điên Rio sao ?

- Sao cô lại ở đây ?

- Tôi đi Nga , không ở đây chứ chẳng lẽ ở bên máy bay sang Pháp ?

- Ồ tôi quên , không ngờ chúng ta lại đi chung và ngồi chung . Có duyên nhỉ ?

- Tiếc là không phận .

Nó nói khiến Hấn chẳng thể nói được gì nữa . Nó và Hấn dựa vào ghế , mũ che đi khuôn mặt , headphone bịt lấy tai , và đôi mắt chìm sâu vào giấc ngủ .

Mỗi người đeo lấy một giấc mơ riêng . Và thời gian cứ trôi , cuối cùng chuyến bay cũng hạ cánh . Đợi đến khi tắt cả mọi người - kể cả Hấn xuống xe thì Nó mới xuống . Ung dung kéo vali ra ngoài mặc cho người khác dòm ngó , xầm xì to nhỏ , chẳng cần nhìn ai , cứ thế mà tiến lên phía trước chính là phong cách của Nó

- Xin chào , cho tôi hỏi cô có phải là Zin không ạ ?__ Một tên đeo kính đen tiến lại hỏi

- Phải , người là đàn em của Victor ?

- Yes , mời tiểu thư theo tôi __ Tên đeo kính cúi đầu mời Nó tiến lên chiếc xe đen phía trước . Và chiếc xe cứ thế lao về phía trước

28. Chương 28 : Bạn Cũ , Trùng Hợp (2)

*** Tại Bang Hội HD ***

Trong một căn phòng lớn bao phủ bởi gam màu đen , có một người con trai đang ngồi trên chiếc ghế sofa nhắm nghiền mắt để suy nghĩ và có hai tên vệ sĩ đứng hai bên .

< cách=" ">>>

Tay quản lí bước vào với xấp tài liệu

- Anh Jacker , tên Kevin đã về bang rồi đấy ạ
- Tốt lắm , như thế mới dễ tiêu diệt được bang KV
- Vậy anh định khi nào thách đấu ?
- Cho bọn nó thời gian , 1 tuần sau
- Ok , em sẽ chuẩn bị
- Ok _ Jacker cầm ly rượu lên nhâm nhi rồi nở nụ cười nửa miệng

*** Tại Bang KV ***

- Chào mừng anh trở lại KV_ Victor cười
- Nhóc khéo nói , mà sao rồi , khi nào thách đấu ?
- Vừa về , anh không hỏi thăm thằng em anh mà anh chỉ biết mỗi việc thách đấu
- Thôi thôi , anh không thích lòng vòng
- Ok , tuần sau sẽ chiến anh nên nghỉ sớm . À mà có một buổi huấn luyện sẽ diễn ra , ta sẽ dùng lực lượng đó tham gia chứ ?
- Ok , tùy em định vậy
- Mà anh Kevin , tên Jacker đã biết anh về bang rồi , anh nên cẩn thận
- Ừm , anh biết rồi _ Hấn vừa xoay mặt lại thì

< cách=" ">>>

- Không biết gõ cửa sao ?_ Victor quát mà không biết nhìn người trước mặt .

Một cô gái với bộ váy ngắn màu đen đầy quyến rũ . Tóc xõa dài ngang lưng , băng rôn làm nổi bật thêm . Khuôn mặt vô hồn , lạnh lùng bỗng nở nụ cười màu nắng , nụ cười của niềm vui

- Zi Zin _ Victor , hai mắt to tròn nhìn Nó, còn Hấn thì khựng lại
 - Ngạc nhiên lắm sao ?_ Nó vội cất tiếng , Hấn hơi nghi ngờ về giọng nói
 - Em khoẻ chứ ?
 - Rất khoẻ . Em muốn vào thẳng vấn đề . Em muốn tham gia vào buổi huấn luyện tuần này
 - Em em suy nghĩ kĩ chưa ? Lần này , còn có một điều kiện nữa nhưng mà thôi , anh sẽ không áp dụng điều kiện đó với em _ Victor cười
 - Sao lại không áp dụng khi ta đang cần người _ Kevin quay lại nhìn
- Và một lần nữa , hai đôi mắt lại chạm phải nhau
- Là là cô sao ?
 - Anh là Kevin ? Bá chủ giới ngầm ?
 - Uhm , sao cô lại ở đây , chẳng phải cô bảo cô đi học sao ?
 - Hai người quen nhau à ?_ Victor ngạc nhiên
 - Phải , cô ta là con của bạn bố anh

- Rio , à không Kevin , anh như một tên điên mà làm bá chủ giới ngầm sao ? Từ chức là vừa
 - Cô
 - Victor , đó là điều kiện gì ?_ Nó quay sang
 - À , à thì là_ Victor áp úng
 - Sau khi huấn luyện , cô sẽ phải tham gia một buổi thách đấu , phải giúp tôi giữ vững cương vị bá chủ . Mà cho dù cô có giỏi võ đi nữa cũng chưa đủ tiêu chuẩn tham gia vào buổi huấn luyện
 - Sao ??? Giúp các anh à ? Được thôi _ Không do dự , Nó trả lời
 - Cô cô nói thật chứ ? Tôi biết cô giỏi võ nhưng cô không nên liều như vậy _ Hấn khuyên Nó .
- Dù sao buổi huấn luyện cũng do Hấn tạo nên , nên Hấn biết rất rõ . Hơn hết Hấn muốn Nó an toàn cũng chẳng hiểu vì sao

29. Chương 29 : Đổi Bang Chủ

- Anh đang lo cho tôi à ?
 - Tôi tôi chỉ là nhắc nhở thôi . Hơn ai hết tôi và cả Victor đều hiểu rõ nội dung các buổi tập _ Hấn viện cớ nhưng thực sự Hấn rất lo cho an toàn của Nó và đầu đó Hấn cũng muốn biết thực sự Nó là ai ?
 - Anh biết bang HZ không ?
 - Dĩ nhiên tôi biết thì sao ?
 - Anh có biết một buổi huấn luyện của bang đó ra sao không ?
 - Biết , chẳng phải Victor được đào tạo từ đó sao ?
 - Phải , vậy anh biết tôi là ai không ?
 - Tôi chỉ biết cô là con của bạn bố tôi thôi , nhưng còn cái tên Zin mà Victor gọi cô thì
 - Vậy anh hỏi Victor đi _ Nó cười lạnh lùng nhìn Victor
 - Chuyện này là sao Victor ?
 - Thật ra thì _ Victor nhìn Nó , Nó nháy mắt
 - À thì Zin cũng được đào tạo từ bang HZ khi chỉ mới 5 tuổi , kinh nghiệm cũng nhiều hơn tôi nữa . Nên khi Zin muốn tham gia buổi huấn luyện này tất cả chỉ vì muốn rèn thêm sự nhạy bén thôi
 - Thì ra là vậy , chân nhân bất lộ tướng _ Hấn ngạc nhiên lắm nhưng cũng giữ bình tĩnh
 - Vậy nên tôi sẽ giúp anh với một điều kiện
 - Điều điều kiện ? _ Cả 2 đồng thanh
- Một vì ngạc nhiên , một vì biết rõ , Nó mà đưa điều kiện thì thôi mệt lắm ...
- Phải
 - Cô nói nghe thử xem
 - Tôi sẽ phụ giúp anh với điều kiện hôm nay phải đổi bang chủ mới . Tôi sẽ vào ngai vị đó
 - Sao ??? _ Hấn gần như hét lên
 - Không đồng ý sao ?
 - Lí do cô muốn lên vị trí bang chủ
 - Tôi thích . Bây giờ sao ?

- Tôi ... tôi __ Hấn chẳng biết phải nói thế nào .

- Quyết định vậy đi , ngày mai chính thức mở tiệc đổi bang chủ trong bang và không cho bên ngoài biết . Victor dẫn em về phòng __ Nó quay lưng bước ra ngoài cùng Victor

Hấn nhìn theo bóng lưng của Nó và suy nghĩ . Thật ra Nó là ai ? Sao lại muốn đổi bang chủ âm thầm ? Mục đích của Nó là gì ?

Lại một ngày dài trôi qua thấm đượm nỗi buồn. Trong căn phòng với gam màu trắng xanh bao phủ giờ đây đã vắng lặng , mất đi hình bóng của một cô gái .

Chuyện Nó và ngay cả Hấn đi Nga cũng được Hữu và Phương giữ bí mật . Họ chỉ đáp lại câu hỏi của mọi người là hai tụi nó đi du lịch sẽ về sớm thôi . Nếu như vậy , chẳng khác nào là tình nhân đang cùng đi du lịch . Như nghe mà mang thù trong lòng .

Rõ ràng là Nó đâu có ưa gì Hấn , vậy mà lại đi chơi với Hấn . Cố tình muốn chia cắt Như và Hấn đây mà . Cô mang hận thù Nó đã lâu . Từ nhỏ đã bị mọi người xa lánh vì mang tội danh là gây ra cái chết ẹ , đến khi lớn lên bây giờ người yêu cũng bị người khác đang từ từ cướp mất . Làm sao Như chịu được ? Chắc hẳn khi Nó về , Hàn gia sẽ gặp sóng gió lớn rồi

30. Chương 30 : Đổi Bang Chủ (2)

Quay trở lại với nước Nga . Sau khi bữa tiệc kết thúc Nó đã thay Hấn làm bá chủ thế giới ngầm trong âm thầm . Và Nó sẽ ra mặt ngay trong buổi thách đấu với bang HD . Còn Hấn và Victor sẽ là trợ lí cho Nó . Thật ra mục đích của Nó là gì ?

- Ngày __ Nó gọi Hấn làm Hấn thoát khỏi dòng suy nghĩ

- Thừa bang chủ , cô có việc gì cần à ?__ Hấn tuân thủ đúng nội quy

- Đẹp đi , nghe ghê quá . Tôi muốn anh dạy tôi hết các chiêu võ của anh . Như thế mới đủ tư cách làm bá chủ chứ

- Sao ? Cô muốn học hết à ?

- Không được sao ?

- Không không sao . Tôi sẽ dạy cô __ Hấn áp ứng

- Tốt Áp dụng chung với buổi huấn luyện . Ngày mai bắt đầu nhé . Victor anh mua giúp em một chiếc mặt nạ che đi mắt màu xanh biển và có lông vũ trắng nha . Còn nữa trang bị giúp em hai khẩu súng giảm thanh , rồi anh làm giúp em một tách cafe không đường và anh mang vào đây . Em có chuyện muốn nói với anh . Còn Kevin , anh ra ngoài được rồi .

- Ừm , chờ anh tí __ Victor theo lệnh ra ngoài

- Ừm , tôi biết rồi __ Hấn cũng quay đi

Lần hai , lần hai Hấn được nghe Nó gọi người khác là ” anh ” ngoại trừ Minh . Nhưng tại sao người được nghe không phải Hấn ? Dù sao Hấn cũng lớn hơn Nó 2 tuổi mà , ít nhiều gì cũng phải gọi tiếng ” anh ” cho đúng quy tắc chứ nhỉ ? Cơ mà Hấn đang nghĩ gì vậy ? Sao lại muốn Nó gọi mình một tiếng ” anh ” ? Hấn làm sao vậy ? Sao cứ phải nghĩ về Nó ?

< reng=“”=“” reng=“”>>>

Tiếng chuông tin nhắn kéo Hấn ra khỏi dòng suy nghĩ .

[[[Thông tin về Hàn Tiểu Băng chỉ có mỗi một cái là con của Hàn lão gia cách đây hai năm]]]

Bấy nhiêu thôi cũng đủ biết thông tin về Nó khó điều tra đến cỡ nào . Hấn tắt điện thoại quay về phòng nghỉ ngơi

*** Tại Bang HD ***

- Thừa bang chủ , bên bang KV xuất hiện một cô gái kì lạ và có thể sẽ là lực lượng trong buổi đối đầu
 - Sao ? Là con gái chân yếu tay mềm sao ? Tên Kevin vs Victor hết lực lượng hay sao mà lại nhờ một đứa con gái . _ Jacker cười
 - Mà nghe tình báo là cô gái đó chỉ vào bang mới một ngày mà đã thay đổi vị trí bang chủ của tên Kevin rồi . Và hiện nay cô ta là bá chủ
 - Sao ?? * Âm * _ Jacker
 - Sao chúng ta lại không được biết về cuộc hoán đổi đó ? _ Jacker
 - Bên bang họ có quyền giữ kín mà hơn hết là buổi thách đấu này , cô ta sẽ ra mặt .
 - Vậy sao ? Chắc sẽ hay lắm đây . Nhớ chuẩn bị cho cẩn thận .
 - Em biết rồi , em xin phép _ Nói rồi tay quản lí ra ngoài
 - Người anh em Victor của ta không có đủ lực lượng hay sao mà chịu nhường quyền chỉ huy cho cô gái đó . Thật ra cô gái đó là ai ? Sao ta lại có cảm giác hình như cô ấy đang ở đây _ Jacker tự kỷ một mình .
- Hắn nhắc đến ” cô ấy ” vậy là ai ?

31. Chương 31: Nội Gian

Thời gian trôi nhanh , mới đây đã đến gần buổi thách đấu . Và quả là hơn suy nghĩ của Hắn . Hắn dạy Nó tới đâu , Nó nhớ tới đấy . Chỉ vừa đúng một tuần , Nó đã học được hết võ công của Hắn , xứng đáng với chức vụ Bá Chủ Thế Giới Ngầm . Hắn thì không thể nào nói Nó chân yếu tay mềm được rồi . Cuối cùng thì buổi thách đấu đã đến

- Zin , em mặc áo chống đạn vào _ Victor
- Thôi , nóng lắm _ Nó nhăn nhó
- Không được . Đây cũng có thể coi là trận chiến sinh tử . Em không mặc vào thì nguy hiểm lắm _ Victor lo lắng
- Không sao đâu . Em chưa nghĩ được mùi nguy hiểm _ Nó nhếch môi
- Em anh nói em không nghe sao ? _ Victor
- Thôi thôi , Ok , em mặc vài . Bộ váy xanh biển anh chuẩn bị cho em đâu rồi đưa đây luôn em vào trong thay .
- Nè _ Victor đưa cho Nó túi đồ. Nó vào WC thay .

10p say , 1 cô gái tóc búi cao , mặc chiếc đầm màu xanh biển , khuôn mặt lạnh giá bước ra làm tim Hắn như ngừng đập . Sao mà Nó có thể mặc đầm để hành động vậy ? Nó ngồi vào bàn trang điểm , phết nhẹ tí phấn rồi đeo chiếc mặt nạ Victor chuẩn bị sẵn . Súng đã được Nó trang bị vào người .

- Nghe đây , khi xuất hiện thì 2 người ra trước . Khi nào bang HD nhắc đến tôi , tôi sẽ tự động lộ diện
- Ok _ Cả 2 đồng thanh

Và rồi chỉ mỗi Nó , Hắn và Victor lên xe đến bãi đất trống thách đấu cùng bang HD . Có thể nói là ba chọi với cả đồng người bên bang HD . Trên đường đi , Nó tựa đầu vào ghế , nhắm mắt hờ

- Linda , sao cô biết bang HD sẽ nhắm đến cô ?
- Đơn giản , họ đã biết tôi là bá chủ TG ngầm rồi
- Không phải chuyện này chỉ bang mình biết sao ? _ Victor nhảy bổ vào
- Anh nghĩ thế nào khi có nội gián ?

- Nội gián __ Cả hai đồng thanh

- Gọi cho 2 tay quản lí của hai anh đến trợ giúp . Khi đó ta sẽ biết ai là nội gián . Còn nữa , hai anh muốn chơi trò gì không ?

- Chơi ? __ Hấn thắc mắc , Victor nhìn Nó cười

- Gậy ông đập lưng ông __ Nó cười

Vừa dứt câu thì chiếc xe của bang Nó đã dừng lại tại bãi đất trống XYZ . Nó ung dung ngồi quan sát trên xe còn hai tên kia thì phải bước xuống . Cùng lúc đó thì hai chiếc xe của hai tay quản của Hấn và Victor cũng dừng lại và 2 tên đó bước xuống . Trước mặt Nó là 3 chiếc xe của bang HD . Jacker bước xuống xe thì Nó nhếch môi tạo một đường cong .

- Xin chào hai bang chủ của KV

- Muốn đấu thì nhanh , không có nhiều thời gian

- Chà chà gấp quá nhỉ . Được thôi , hôm nay ai giết được 1 trong 2 tên Kevin hay Victor ta sẽ thưởng cho 1 số tiền khá lớn và cho phép rút khỏi giang hồ

- Vậy thì bắt đầu đi , bên ta có 4 người chấp hết các người __ Kevin

- Khoan đã . Làm gì vội thế . Bên các người chẳng phải có 5 người sao ? Sao lại bốn người ? __ Jacker nhìn về phía chiếc xe .

Quả nhiên không ngoài dự đoán của Nó , bên bang Jacker quả nhiên biết là tại đây có sự hiện diện của Nó . Thế thì không ra mặt không được rồi .

- Làm gì có tới 5 người , chỉ bốn chúng tôi __ Hấn

- Anh Kevin , cô gái kia đâu ? __ Tên quản lí của Hấn vô tư hỏi . Vì tên này biết Nó đang ở trong xe . Vậy rõ rồi ha , ai là nội gián chắc mọi người cũng biết .

- Hahaha * cách * quả nhiên các anh biết tôi ở đây . Thật vinh hạnh __ Nó cười lạnh lùng bước xuống xe tiến về chỗ bọn Hấn đang đứng .

Vẻ đẹp của Nó quả nhiên thu hút ánh nhìn của bọn hám sắc . Tuy che đi đôi mắt nhưng nhìn từ xa thì rất đẹp , một vẻ đẹp lạnh lùng , một vẻ đẹp kiêu sa , một vẻ đẹp mê hồn

32. Chương 32 : Lộ Diện Nội Gián . Gậy Ông Đập Lưng Ông

- Cô là ai ?

- Là ai chắc anh cũng phải biết chứ Jacker , Minh Nhật

*** Profile ***

* Jacker * Vương Minh Nhật 20 tuổi . Được đào tạo ra từ bang HZ, chung đợt với Victor . Dem lòng yêu Nó từ lâu và rõ hơn người hấn hay nhắc đến chính là Nó . Tính tình ngang ngược , không xen ai ra gì , bất chấp thủ đoạn để đạt được thứ mình muốn .

- Thật ra cô là ai ?

- Tôi là ai ? Cùng trường đào tạo với anh mà anh lại quên tôi nhỉ ?

- Có phải là em không Zin ?

- Phải hay không có quan trọng ? Bắt đầu đi.....

- Zin là em phải không ?

- Im đi và bắt đầu chiến

- Được tất cả xông lên __Jacker miễn cưỡng ra lệnh

- Nếu ai giết được cô gái sẽ nhận được số tiền __ Tay quản lí của Jacket nói thêm

Và thế là tiếng đánh đấm , tiếng súng vang lên chói tai . Tất cả đều nhắm vào Nó mà đánh và hơn hết là tên nội gián đã lộ diện . Tay quản lí của Hắc công khai đánh Nó , Nó biết nhưng giả vờ không biết . Jacker không đánh mà chỉ để đàn em thay mình , Jacker đứng quan sát Nó , rất giống , cách ăn mặc , phong thái , cách đánh nhau cũng rất giống người con gái kia . Và ngay khi chiếc mặt nạ gần như được tháo ra thì

< àoàng=“”>>>

Tiếng súng vang lên làm mọi người dừng động tác xoay lại nhìn . Tên gã xuống nền đất không ai khách chính là tay quản lí của Hắc và người nổ súng lại chính là Jacker . Vì Jacket biết , tên kia vì tiền mà cứ nhắm vào Nó còn công khai nữa chứ .

Tên kia gần như sắp tháo được chiếc mặt nạ của Nó bằng con dao sắc bén thì lại xuống gặp Diêm Vương sớm . Jacker thấy thế đã ra tay vì anh biết cô gái đó chính là Nó . Anh đã xác minh khi quan sát Nó . Và quả như kế hoạch ” Gậy ông đập lưng ông ” . Tên nội gián đã lộ diện và còn bị chết dưới tay người sai mình . Thật đáng tội nghiệp . Nó biết thế nào Jacker cũng ra tay nên Nó cứ ung dung chờ đợi cơ hội .

- Dừng tay lại __ Jacker ra lệnh

- Sao thế ngài Jacker ?__ Nó

- Tôi muốn thương lượng

- Sao nào ?

- Nước sông không phạm nước giếng

- Có chuyện gì sao ?__ Tên quản lí của Jacker

- Khi nào bên cô đủ người đi , để không chúng tôi bị nói là ỷ đông hiếp yếu thì một lần

- Haha , Zu tôi xưa nay chỉ biết chọi chứ không cần đủ người __ Nó nhếch môi cười

- Cô là Zu ?

- Phải thì sao ? Anh nghĩ tôi là Zin gì hay sao ? Nhầm rồi

- Phải là tôi nhầm __ Jacker cười nham hiểm

- Vì thế anh đã sắp bẫy

- Bẫy ?__ Jacker ngạc nhiên

- Tự mà ngẫm nghĩ , Victor , Kevin chúng ta về __ Nó cười rồi quay lưng bước đi .

” Quả nhiên không ngoài dự đoán của tôi ”

Jacker nhìn theo bóng lưng Nó , khoé môi nhếch lên một đường

” Zu sao ? Chờ đây tôi sẽ gỡ mặt nạ của em , Zin à ”

Trên xe , Victor và Hắc suy nghĩ mông lung gì đó , còn Nó thì vẫn giữ tư thế như lúc đi . Hắc ngạc nhiên hết sức vì Nó có thể chơi được trò này .

- Em đã biết là Jacker sẽ nhận ra ưm ?__ Victor

-

- Em cũng biết là Jacker sẽ giết tên kia?

- Phải , em đã sớm biết khi nhìn thẳng vào đôi mắt hắc ta

- Em quá giỏi , anh rất khâm phục

- Quá khen

- Đây , em trả lại vị trí bang chủ đây __ Nó thản nhiên nói

- Sao thế ? _ Kevin và Victor đồng thanh
- Tôi thích
- Không đơn giản . Mục đích của cô là gì ? _ Hấn

33. Chương 33 : Giận Cá Chém Thớt

- Thứ nhất , tôi kêu anh đổi để tôi làm bang chủ có như thể Jacker mới không đụng đến bang . Thứ 2 , tôi muốn anh được an toàn .
- Cô cô muốn tôi được an toàn ? Hấn chẳng hiểu ? Nó lo cho Hấn sao ?
- Phải . Vì lẽ không may , anh có chuyện gì thì gia đình anh sẽ ra sao ?
- Nhưng lẽ như cô cũng
- Không . Nếu tôi có chuyện gì thì gia đình tôi cũng không sao . Có Minh và Như thay rồi . Tôi cũng không bận tâm .
- Sẽ có người không muốn cô gặp chuyện _ Hấn đột nhiên nói
- Ai ? Mà thôi tôi chẳng quan tâm . Dù sao thì mọi chuyện cũng xong . Victor đặt vé máy bay giúp em
- Chúc bang chủ , tạm thời cô cứ giữ lấy. Khi cần thì giao lại .
- Vậy tùy hai người _ Nó
- Tôi sẽ về cùng với cô _ Hấn
- Ok _ Nó đồng ý

Một ngày nữa trôi qua . Sau hôm nay , cũng đủ biết sẽ có chuyện gì xảy ra rồi . Jacker sẽ không bỏ qua đơn giản vậy đâu . Một ngày nào đó không xa , chiếc mặt nạ của Nó sẽ được gỡ xuống và mọi chuyện sẽ bại lộ

*** Biệt thự Hàn gia ***

Trong căn phòng kín , mọi người tập trung lại , một nét mặt dữ tợn , một nét mặt lo sợ hiện ra

- Bây giờ cậu có nói cho tôi biết là con gái tôi ở đâu không ?
- Thưa ngài , tiểu thư dặn tôi không được nói
- Cậu đang giận mặt với tôi ư ?
- Xin ông chủ hãy hiểu
- Người đâu , lời cậu ta ra ngoài đánh đến khi nào cậu ta chịu nói Linda đang ở đâu _ Peter giận dữ
- Bố bình tĩnh lại . Thiên Hữu là người của Linda , em ấy không thích ai đụng tới đâu _ Minh chen ngang
- Phải . Cậu chủ nói đúng . Nếu ông chủ đánh tôi , ông chủ sẽ ăn nói thế nào với tiểu thư

< chat="">>>>

Một cái tát rõ rệt , hấn nắm đầu tay hiện rõ trên gương mặt của Hữu . Và cái tát đó là do

- Hấn lảo , dám ăn nói vậy với bố của tao à ?
- Jenny tiểu thư , cô
- Tao thế nào ? Chuyện chị tao đi chơi với Minh Khang có gì khó nói mà không nói được ? Hay là không phải như thế _ Như nhếch môi khinh bỉ
- Chuyện đó là thật , Lâm tiểu thư cũng biết mà

- Biết thì sao ? Nhỡ bọn bây đồng lõa với nhau thì ai biết được ?
- Tiểu Như em im lặng một tí đi . Đừng có đánh Thiên Hữu . Còn Hữu cậu về phòng trước đi _ Minh
- Tại sao phải im ? Quốc có quốc pháp , gia có gia huy . Vào đây phải tuân đúng luật lệ . Xấc xược như vậy thì phải xử .
- Không lẽ cô cũng muốn xử luôn tôi _ Phương
- Thực Phương , em là người ngoài không được xen vào _ Như
- Em ? Chúng ta bằng tuổi nhé . Nói chuyện thì không biết cân nhắc mà đòi xử người ta sao ?_ Phương mỉa mai
- Thôi đi , các người đấu khẩu đủ chưa ? Có ai xem tôi ra gì không ?_ Peter hét lên
- Bố anh Minh , anh đưa bố về phòng trước . Ở đây để em lo liệu . Hôm nay , em không xử lí anh ta thì em không phải HÀN TIỂU NHƯ _ Như chắc nịch

Chuyện này đâu dính đến Như , Hữu cũng đâu có thù với Như . Sao cô ta cứ một mực đòi xử lí Hữu cho bằng được vậy ? Chẳng lẽ trả thù sao ? À không , giận cá chém thớt mới đúng . Như đang giận Nó mà không làm gì được Nó nên mới xử lí Hữu sao ?

- Vậy nếu hôm nay tôi không dạy dỗ lại cô , tôi không phải HÀN TIỂU BĂNG _ Chất giọng lạnh lùng vang lên

Mọi người theo giọng nhìn về phía cửa thì thấy một cô gái tóc búi cao , quần jeans cùng một chiếc áo thun . Còn chàng trai thì áo thun trắng , quần jeans mũ đội lệch . Tay thì đang kéo hai chiếc vali tiến vào căn phòng

34. Chương 34 : Hồ Ly Tinh

- Chị Linda _ Như giật mình
- Tiểu Băng con đi đâu suốt một tuần đấy ?_ Peter
- Không phải Thiên Hữu đã nói sao ? Tôi cùng Rio đi du lịch
- Phải , cháu cùng Linda đi du lịch ạ _ Hấn
- Vậy thì ta yên tâm .Ta sợ con gặp chuyện . Tuần sau con và Jenny sẽ đến Blue Star học _ Peter cười
- Có vậy thôi mà cũng muốn đánh người của tôi sao ? _ Nó nói , gương mặt vẫn lạnh lùng như thường lệ
- Linda , em về là được rồi . Bố đang nóng quá nên nói vậy thôi . Đừng chấp nhất làm gì . Cũng là lo cho em thôi _ Minh vội hoà giải
- Lo sao ? Tôi không nhỏ mọn đâu . Nhưng tôi cũng không cho phép kẻ biết luật mà vẫn phạm luật ung dung được _ Nó vừa nói vừa đưa tia sắc lạnh phát ra từ đôi mắt đẹp ấy đến chỗ Như
- Chị Linda chị chị tính làm gì ?_ Ngưng run rẩy
- Sợ sao ? Biết sợ thì đừng làm _ Vẫn chất giọng lạnh lùng
- Em em không biết chị bỏ qua cho em
- Không biết ? Mất cô mù hay sao mà không thấy bảng nội qui của tôi trong phòng khách . Tại cô điếc hay sao mà lúc này không nghe những lời anh Minh nói ?
- Phải .Tôi mù và điếc đấy . Thì sao nào ? Đỡ hơn hồ ly tinh cướp bồ của người khác _ Như khinh bỉ
- Mày nói gì ?_ Nó nói giọng lạnh lùng pha lẫn tức giận
- Tôi nói chị đó . Rõ ràng chị biết anh Khang trong tương lai sẽ là chồng tôi vậy mà chị vẫn đeo bám anh ấy . Chẳng phải hồ ly nên mới như vậy sao ?

- Jenny , im đi __ Peter gần như hét lên khi thấy Nó đang cầm con dao nhỏ trong tay. Mọi người lại được một phen thót tim

- Không , con phải nói . Chị là hồ ly tinh , là một con cáo đi cướp người yêu của người khác . __ Như cố chấp

Gương mặt lạnh lùng của Nó đang dần thay đổi chuyển sang gương mặt nóng giận . Lửa giận trong lòng Nó sắp phun trào và một khi điều gì đó xảy ra thì không ai trở tay kịp

35. Chương 35 : Ngày Mai Nên Vui Hay Buồn ?

- Jenny im đi . Linda bỏ con dao xuống __ Minh hét lên .

Lúc này , Như mới để ý là tay Nó đang cầm dao . Gương mặt Như trắng toát lộ rõ sự sợ hãi

- Linda , cô bình tĩnh , bỏ con dao xuống __ Hấn lên tiếng khi thấy con dao đang dần được đưa lên tiến về phía Như

- Mà nói gì ? Nói lại tao nghe __ Giọng nói lạnh lùng

- Tôi ... tôi nói chị là __ Như vẫn ngoan cố . Mặc dù sợ nhưng vẫn ngoan cố

- Jenny , tôi nói cho cô biết , tôi và cô không phải người yêu của nhau , trong tương lai cũng không phải vợ chồng . Còn Linda và tôi thì cũng chẳng có gì cả . Cô nghe chưa ? Nghe rồi thì im lặng giùm tôi __ Hấn hy vọng Như có thể im lặng . Đừng để cái miệng hại cái thân

- Mà nghe rõ chưa ? Mai một đánh ghen thì phải cân nhắc trước nha . Còn nữa , đụng đến người của tao thì không xong đâu . Thiên Hữu , Thực Phương về phòng __ Nó buông con dao xuống nền đất , quay đi một cách lạnh lùng

- Jenny em về phòng đi __ Minh

Như đứng như một bức tượng vô hồn . Cô đang còn sợ Nó hay do lời phũ phàng của Hấn khiến cô không chấp nhận được . Ánh mắt của Như vẫn còn nhìn về phía người con trai đó van nài hay cầu xin người đó rút lại câu nói phũ phàng . Ánh mắt của cô đang len lỏi ngọn lửa thù hận . Hận vì chính Nó đã làm cho Hấn nói ra câu phũ phàng . Hận vì Nó xen vào tình cảm đang tốt lành giữa cả hai .

” Tôi sẽ đòi lại tất cả những gì thuộc về tôi ”

Đó là câu nói thẳm thức tỉnh sự thù hận trong lòng cô nhưng cô nào biết được những thứ sắp xảy ra phía trước liệu có ảnh hưởng đến cô không ? Hay nói cách khác cô có là nạn nhân không ? Bước đi như những người vô hồn nhưng trong tâm lại là những toan tính đồ ai biết trước được .

*** Phòng của Nó ***

- Blue chép phạt cho em 100 lần , phạt anh ra ngoài bắt cho em 100 con bướm và mai mua hai bó hoa , một hoa hồng đen , một hoa hồng xanh, 1 giỏ trái cây

- Linda cậu phạt anh ấy nặng quá rồi đấy ! __ Phương

- Lâm tiểu thư không sao đâu , đây là nhẹ rồi dù sao tôi cũng nên làm chút gì cho bà chủ __ Hữu cười

- Bà chủ ? __ Phương ngạc nhiên khi Hữu nhắc đến ” mẹ Nó ”

- Ngày mai là giỗ của bà chủ .

- Nếu thế mai cũng là sinh nhật của cậu mà Linda ?

- Sinh nhật ? Tôi có sao ? Đừng nhắc đến

- Mà tiểu thư , sao lại tới hai bó hoa lận ? __ Hữu thắc mắc

- Mẹ tôi là bó hoa hồng đen , còn mẹ anh là bó hoa hồng xanh.

- Mẹ ?

- Mai là ngày sống của mẹ anh ngày mới mới là giỗ . Cũng phải khen cho Hunter chọn ngày . Ngày mẹ anh mất không phải vào ngày sinh nhật của tôi mà thôi dù sao đối với tôi thì tôi không có sinh nhật _ Giọng nói lạnh lùng nhưng pha lẫn sự ưu buồn , hối hận , áy náy

- Linda _ Phương lo cho Nó

- Thôi , cậu phụ với Blue đi còn không thì thôi , tớ mệt nghỉ trước đây _ Nó nói rồi đứng dậy lấy quần áo vào nhà tắm thay đồ . Để lại sự ưu buồn thay cho Nó trên gương mặt của cả Hữu và Phương

- Tội nghiệp Linda quá . Sinh nhật mà lại

- Tiểu thư tôi có ý này _ Hữu thì thầm với Phương rồi cả hai lên ra ngoài một cách im lặng .

Ngày mai sẽ là ngày vui hay ngày buồn của Nó ? Ai trong đời mà chẳng mong đến sinh nhật để chung vui với bạn bè nhưng Nó lại ngoại lệ . Trong đời chỉ ăn sinh nhật được vài lần khi mẹ Nó còn sống . Suốt quãng thời gian sau mẹ Nó bỏ Nó đi thì sinh nhật lại là ngày Nó ghét nhất . Vì chính ngày ấy - ngày định mệnh đó đã cướp đi mạng sống của mẹ Nó , cướp đi niềm yêu thương của Nó . Làm cho trái tim Nó thêm sắc lạnh nữa . Sinh nhật là ngày mà Nó thù nhất ...

36. Chương 36 : Sinh Nhật Cuối Cùng

Happy bithday to you

Happy birthday to you

Happy bithday happy birthday

Happy birthday to you

- Thôi nên đi Linda Con hãy cầu nguyện rồi thôi nên đi

- Dạ ” Con cầu ”

Ánh sáng lung linh huyền ảo của ba ngọn nến nhỏ trên chiếc bánh kem vút tắt . Căn phòng trở nên sáng hơn bởi những chùm đèn trên tường . Nụ cười gia đình , niềm vui - hạnh phúc tràn ngập cả một căn nhà .

- Mẹ xuống dọn đồ ra ăn , hai bố con ngồi đợi một tí _ Giọng nói hơi lạnh lùng phát ra từ người phụ nữ mặc chiếc váy trắng

- Con phụ mẹ nha _ Một cô nhóc ba tuổi mặc chiếc váy hồng phấn hí hửng vui vẻ phụ mẹ

Ánh mắt rạng rỡ tràn ngập sự yêu thương , niềm hạnh phúc .

- Bố ơi bố ơi mẹ làm sao này _ Tiếng cô nhóc hét hoảng .

Người phụ nữ choáng váng , đứng không vững nên đã ngã quỵ . Nghe tiếng gọi người bố hét hoảng chạy vào . Người phụ nữ trên gương mặt đầm đìa mồ hôi . Người bố hoang mang và lo lắng vô cùng . Ông chỉ biết đến nâng người phụ nữ đó lên để bà thốt ra lời cuối . Chính ông cũng đã biết trước ngày này nhưng ông không ngờ lại đến nhanh thế .

- Mẹ mẹ ơi..... mẹ sẽ không sao đâu con đi lấy thuốc _ Cô nhóc chạy thật nhanh vào phòng bố mẹ lấy thuốc , hi vọng sẽ cứu kịp .

- Mình ơi , anh hứa với em sẽ chăm sóc Linda , Justin và Jenny thật tốt . Hãy thay em chăm sóc bọn nhỏ . Em ở trên cao sẽ dõi theo chúng . Anh hãy tìm một người thật tốt để chăm sóc bọn nhỏ . Hãy đi tiếp bước nữa để các con hạnh phúc , anh nhé . Chúc anh hạnh phúc . Em yêu anh . Linda mẹ yêu co con .

< xoảng=“”>>>

- Mẹ mẹ mẹ không sao mẹ đừng bỏ Linda mẹ đừng làm con sợ mẹ mẹ đừng nhắm mắt mẹ hãy nhìn Linda mẹ _ Cô gái bé nhỏ nước mắt giàn giụa chạy đến bên chỗ người mẹ .

Chân cô giẫm lên những miếng thủy tinh bị vỡ của cốc nước mà cô mang ra . Nhìn mẹ cô nói câu cuối cùng cô không tin được nên đã làm rớt chiếc ly . Bàn chân bé nhỏ của cô đang rỉ máu .

- Linda ngoan đi con bố rửa chân cho con chân con đang chảy máu kìa _ Người bố lo lắng cho cô con gái ba tuổi

- Bố ơi mẹ đang ngủ phải không bố ? Mẹ đang ngủ phải không ? Chắc là mẹ làm việc mệt quá nên mới ngủ đó ... hixhix

- Linda , mẹ con mẹ con mất rồi . Mẹ con đã rời xa hai bố con mình rồi .

Một.... hai giọt ba giọt nước trong veo có vị chua , vị mặn rơi dần xuống gương mặt thanh tú của người phụ nữ đã nhắm mắt . Đó là những giọt nước mắt đau lòng , những giọt nước mắt thương tiếc

Bạn rất dễ nhìn thấy người phụ nữ khóc nhưng lại rất khó nhìn thấy người đàn ông rơi lệ . Nhưng không phải là không có . Vì người đàn ông rất ít khi biểu lộ cảm xúc . Một khi đàn ông mà rơi lệ thì chắc hẳn họ rất buồn .

37. Chương 37 : Giác Mơ Trước Sinh Nhật

Người mà ông yêu , người ông luôn quan tâm , chăm sóc mỗi ngày ngay bây giờ đã rời xa ông mãi mãi . Rồi từ đây ông sẽ phải một mình gà trống nuôi con . Ông sẽ phải cho những đứa con của ông luôn nhận được sự yêu thương từ cha lẫn mẹ .

- Bố nói dối con không tin mẹ đang ngủ mà mẹ chỉ ngủ thôi rồi mẹ sẽ tỉnh lại mà ... _ Nói rồi , cô bé bỏ chạy ra phòng khách , người bố chỉ biết nhìn đứa con mình mà chẳng thể nói được gì .

Sinh nhật !?! Ngày sinh nhật mà thành ra thế này sao ? Sinh nhật thật vô nghĩa !

Không nói không rằng , cô bé hắt chiếc bánh kem rớt xuống sàn . Nước mắt cô bé ngày một nhiều hơn , cô chạy vào phòng và khoá cửa lại . Sự việc xảy ra quá đột ngột khiến cả hai bố con cô bé không thể chấp nhận được .Không ai ngờ rằng ngày sinh nhật lại trở thành ngày tang lễ . Đây là một ngày ảm đạm đối với cô bé và người bố của cô .

Ngày một , ngày haiRồi tiếp qua tận năm ngày . Tang lễ hoàn thành xong cô bé vẫn cứ nhốt mình ở trong phòng . Không ăn , không uống , cũng không chịu gặp bất kì ai . Mãi cho đến hai tuần sau đó , bà quản gia - người thân cận của mẹ cô đến , cô mới chịu ăn , uống bình thường . Nhưng nhìn cô vẫn không có chút sức lực . Ai nấy cũng rất lo lắng và chăm sóc cô . Gần cả một năm sau , cô bé mới hoà nhập được với cuộc sống nhưng tính tình thì rất lạnh lùng

- Linda Linda _ Tiếng gọi làm Nó tỉnh giấc

- Mẹ có phải là mẹ không ? _ Nó mở mắt thấy hình ảnh của mẹ mờ nhạt

- Linda Linda _ Tiếng gọi rất thân thương

- Mẹ ơi , Linda nhớ mẹ lắmmẹ về với Linda đi

- Ngoan nào , con gái lớn rồi , đừng nhõng nhẽo

- Ngày mai là ngày giỗ của mẹ . Mẹ về ăn nhà mẹ

- Mai là sinh nhật con . Con hãy tổ chức cùng những người bạn . Đã mười mấy năm con chưa tổ chức rồi con gái ạ .

- Không . Con không có sinh nhật , con là người ngoại lệ , con không có sinh nhật _ Nó vẫn tỏ ra rất ghét sinh nhật

- Linda à , ai trong đời mà không có sinh nhật hả con . Đó là ngày đánh dấu sự trưởng thành của con . Con phải ăn mừng chứ _ Người mẹ giải thích .

- Không , con không muốn . Con chỉ muốn có mẹ bên cạnh thì con mới tổ chức .
- Mẹ luôn bên cạnh con mà con gấu. Dù ngày mai ra sao con phải cười thật tươi con nhé Mẹ luôn bên con Mẹ yêu con
- Mẹ mẹ mẹ ơiiiiii mẹ
- .
- Mẹ mẹ đâu rồi ?_ Nó bật dậy , trán đầy mồ hôi
- Thì ra là giấc mơ . Thời gian ơi , ngừng trôi đi _ Nó nhìn ra màn đêm bên ngoài . Một mình Nó nằm xuống , nhắm mắt lại ...

38. Chương 38 : Tổ Chức Sinh Nhật . Quên Ngày Giỗ Của Mẹ

Sáng hôm sau , ánh nắng ban mai rọi vào phòng làm Nó tỉnh giấc . Nó uể oải bước xuống giường thay đồ . Ba mươi phút sau , Nó bước ra với bộ váy đen dài qua đầu gối . Ngồi vào bàn trang điểm , Nó búi tóc cao lên bằng sợi ruy băng , phết nhẹ tí phấn rồi chuẩn bị một túi đồ nhỏ , bước ra ngoài .

Đi dọc trên hành lang dài , lòng Nó rất yên tĩnh buổi sớm mai. Đi được mấy bước thì phía xa có người tiến đến , ngược hướng Nó đi. Đó là một cô gái gương mặt y như Nó , cô nổi bật với bộ váy màu đỏ chói lọi . Thật là khó chịu , ngày giỗ của mẹ mà lại như thế

- Jenny _ Nó gọi Như trước
- Sao thế ?
- Cô thay bộ đồ chìm màu lại giùm tôi _ rất khó chịu
- Có chuyện gì chẳng ?
- Cô không biết hôm nay ngày gì sao ?_ Nó vẫn kiên nhẫn
- Nó không tin . Nó không tin Như không biết hôm nay là ngày giỗ của mẹ . Và kết quả không như Nó muốn
- Ngày gì ?
- Cô thật sự không nhớ ?
- Hôm nay là ngày gì ?_ Như vẫn chưa hiểu
- Vậy tại sao hôm nay cô lại mặc đồ màu đỏ ?_Nó hỏi ngược Như
- Hôm nay là sinh nhật của chị em ta mà ?
- Tôi không có sinh nhật . Cô thật sự không nhớ hôm nay là ngày gì rồi .
- Chị làm sao vậy ?
- Không có gì . Thôi bỏ đi . Mà cô thấy bố đâu không ?
- Bố ra ngoài cùng bác David rồi
- Ừ , " chắc là đến thăm bộ mẹ " _ Nó suy nghĩ , Nó bước tiếp xuống nhà
- Nó xuống nhà thì thấy mọi người đang tất bật chuẩn bị tổ chức sinh nhật cho Như . Nhìn phòng khách trang trí bong bóng , chữ " Happy birthday " là Nó đủ hiểu . Nó cũng im lặng không thèm nói gì mặc kệ mọi người . Phương từ ngoài bước vào thấy nhà trang trí tiệc mừng liền tức giận .
- Mọi người làm gì vậy ? Sao lại trang trí tiệc sinh nhật ?
- Dạ , thưa Lâm tiểu thư , hôm nay là sinh nhật của tam tiểu thư ạ _Nv1
- Các người biết hôm nay là ngày gì không ? Lại dám làm tiệc mừng ?

- Chúng tôi chỉ tuân theo lời của Hàn lão thôi ạ , xin tiểu thư bớt nóng __ nv2
 - Sao ? Hàn lão ??? __ Không phải tiếng của Phương mà là của Nó
 - Dạ là lão gia căn dặn_Nv2
 - Thế ông ta đâu ?
 - Lão gia cùng ngài David ra ngoài mua quà cho tam tiểu thư rồi ạ __Nv1
 - Còn Hunter ?
 - Dạ ngài ấy đã đi đâu cả tuần rồi ạ __Nv1
 - Được rồi . Thực Phương chỉ thắc mắc thôi , các người cứ tiếp tục làm việc đi __ Nó nói rồi quay sang Phương - Ra ngoài với tớ .
- Vừa bước ra tới cổng thì Phương đã tặng cho Nó một tràn .
- Thôi Thôi kệ họ đi Nếu họ nhớ , họ sẽ không làm thế . Cứ mặc họ
 - Linda à ... Cậu __ Phương bó tay
 - Blue đâu rồi ?__ Chuyển đề tài nhanh như gió
 - Blue trên xa đợi cậu đó . hôm nay , cậu hãy đi đến tối rồi về . Đừng nhìn những gì diễn ra hôm nay .
 - Cậu ra nói Blue vào nhà phụ Làm việc đi . Tớ tự lái xe
 - Có được không đấy ?__ Phương nghi ngờ
 - Được mà .
 - Linda , đồ đạc anh để sẵn trên xe , chìa khoá đây __ Hữu từ đâu xuất hiện
 - Thiên Hữu , anh như ma đấy__ Phương suýt chết vì trò này của Hữu , xuất hiện âm thầm làm đứng cả tim .
 - Cảm ơn , thôi đi đây. Tạm biệt hai người __ Nó tạm biệt rồi leo lên chiếc xe hơi Hữu chuẩn bị . Phương và Hữu chỉ biết nhìn Nó thở dài ...

39. Chương 39 : Tôi Không Có Sinh Nhật

Chân chậm chậm bước trên thảm cỏ xanh mượt để lên đến đỉnh . Nó khụy xuống trước ngôi mộ . Ở đây đã được bố Nó cho người dọn dẹp sạch. Một bó hoa hồng đen được đặt xuống rồi tới giỏ trái cây . Toàn là những thứ khi xưa mẹ Nó còn sống , mẹ Nó thích .

- Mẹ ơi Linda mua hoa và trái cây ẹ nè ... Mẹ có thích không ?
 - Mẹ ơi Linda nhớ mẹ lắm Mẹ có nhớ Linda không?
 - Sáng giờ bố có đến thăm mẹ không ? Không biết bố còn nhớ không nữa . Mẹ biết không , hôm nay bố không làm giỗ ẹ . Bố mở tiệc ăn mừng sinh nhật Jenny đó mẹ . Con thật buồn bố . Mẹ ơi , ông ngoại là Hunter đó mẹ , người mà con ghét cay ghét đắng , người đã xô con vào thế giới ngầm lại chính là ông ngoại đó mẹ . Sự thật luôn phũ phàng mẹ nhỉ . Nhưng mà mẹ yên tâm , con không còn trách ông ngoại nữa đâu , mẹ đừng lo nhé .
 - Phải . Con hãy yên tâm nhé Hải Băng __ Một bó hoa hồng đen được đặt xuống và đó là Hunter - người bố của Hải Băng và là người Nó ghét nhất .
- [[[Hôm nay là ngày giỗ của mẹ . Ông hãy đến ngọn núi ở đường XXX]]]
- Ông đến rồi sao ?__ Nó vẫn giữ thái độ lạnh lùng
 - Cảm ơn con Zin

- Đừng ngoại , đừng gọi tôi là Zin . Tôi tên là Tiểu Băng
 - Ta xin lỗi , cảm ơn con Tiểu Băng __ Hunter ánh mắt vui nhìn Nó
 - Hải Băng đưa con gái mà ta yêu thương nhất . Ta xin lỗi , suốt ngần ấy năm qua ta chưa một lần đến thăm con . Ta thật xin lỗi __ Hunter nhìn bức di ảnh trên ngôi mộ
 - Ông không có lỗi . Trước đó ông không hề biết bà ấy đã mất .
 - Zin ở không Linda , thường năm con hay đến đây phải không ? Peter và Thiên Minh có biết không?
 - Biết . Họ cũng hay tổ chức giỗ nhưng __ Đang nói Nó ngưng lại
 - Nhưng sao ?
 - Hôm nay họ tổ chức sinh nhật Jenny
 - Sao ? hôm nay sinh nhật Jenny ? Vậy có nghĩa hôm nay là
 - Tôi không có sinh nhật . Đừng nhắc việc đó trước mặt tôi .
 - Đã mười mấy năm con không tổ chức rồi
 - Mặc kệ tôi . Mà tôi có chuyện muốn hỏi ông
 - Con nói đi
 - Mộ bà quản gia ở đâu ? Mai là ngày giỗ của bà ấy .
 - Mộ ??? __ Hunter bối rối nhìn Nó . Nó vẫn lạnh lùng nhìn thẳng vào bức di ảnh của mẹ Nó
 - Đừng nói với tôi , ông đã ném xác bà ấy xuống sông rồi nhá ?
 - Ta ... Ta xin lỗi
 - Thật quá đáng . Ông thật nhẫn tâm đấy Hunter ạ __ Nó chau mày lại
 - Ta Ta xin lỗi
 - Hôm nay là giỗ mẹ , tôi không muốn mẹ buồn . Chuyện này tôi không truy cứu nữa __ Nó đứng lên nhìn vào bức di ảnh - Thừa mẹ , mẹ ở lại vui vẻ nha , hôm khác con đến thăm mẹ . Nếu được chiều nay ông hãy về dự sinh nhật Jenny __ Nói rồi Nó đi thẳng ra ngoài
- Hunter khẽ mỉm cười quay lại nhìn bóng Nó khuất dần và chiếc xe Nó chạy cũng biến mất .

40. Chương 40 : Khu Giữ Xe Vip

*** Trung tâm thương mại JLJ ***

Cho xe chạy vào bãi đậu xe VIP, khiến mọi người ngỡ ngàng . Ai ai cũng thừa biết trung tâm này lớn nhất thành phố . Là nơi sầm uất dành cho các tiểu thư , công tử , đại gia đến từ các tập đoàn danh giá nhất . Đến ngay cả khu giữ xe VIP cũng chỉ dành cho họ còn Nó , với vóc dáng tầm mười tám , mười chín không biết con ai mà lại cho xe đỗ vào khu VIP . Chẳng biết gia cảnh thế nào mà lại chơi sang đến thế . Mọi người xung quanh không khỏi xì xầm , bàn tán ...

- Xin hỏi cô đây là ai mà lại chơi sang đỗ xe vào khu VIP ạ ? __ Nhân viên bảo vệ
- Muốn biết tôi là ai sao ? Đi hỏi Tổng giám đốc trung tâm này thì biết . __ Nó nhếch môi
- Chắc là bồ của Tổng giám đốc đây mà ..
- Ừ , chắc thế rồi
- Thấy lên giọng như bà chủ vậy

Một vài lời đánh giá vang lên làm Nó khó chịu

- Tôi nhắc cho cô biết , khu VIP này dành cho những người cao quý . Tôi không biết cô là ai nhưng để gửi xe ở đây phải có một số tiền khá lớn để chi trả . Nếu cô là bồ của Tổng giám đốc thì phải có lệnh tôi mới cho cô gửi xe được .

Phải rồi . Đây là trung tâm lớn nhất thành phố nên mọi nơi đều rất nghiêm ngặt . Muốn gửi xe ở đây thôi là phải chi trả số tiền lớn thì xe của bạn mới được bảo vệ an toàn . Huống chi đây lại là khu VIP . Có tiền thôi thì chưa đủ , phải có danh tiếng hoặc được lệnh mới có thể gửi xe được .

Có chuyện gửi xe không cũng rắc rối nữa

Nó thừa biết rõ luật ở đây nên mới dám đỗ xe vào khu VIP , vậy mà có những người không biết trước sau lại dám cả gan chỉ trích Nó nữa .

- Sa thải . Quản lí sa thải __ Lời nói lạnh lùng vang lên khiến mọi người giật mình nhưng rồi họ bật cười lớn .

- Hahaha . Cô nghĩ mình là ai mà sa thải tôi ?

- Phải rồi , cô ta nông cuồng qua __ Mọi người xung quanh

- Không những sa thải mà tôi còn có thể giết được các người đó .

- Hù ai ? Dọa a ? Cô làm tôi sợ hahaha tôi sợ

- Đi chỗ khác đi nhóc con không có lệnh cô không được vào khu này __ Nhân viên

- Gọi cho Tổng giám đốc bằng không tôi bắn nát sợ cô __ Cây súng chĩa vào thái dương của cô nhân viên

Mọi người xung quanh im bật , ai cũng to tròn mắt nhìn Nó . Ánh mắt Nó vẫn lạnh lùng . Cô nhân viên toát mồ hôi , tay run cầm cập rút điện thoại ra gọi .

- Giám đốc xuống bãi giữ x khu VIP nhanh đi ạ , có người làm loạn . __ Cô nhân viên sợ hãi nhìn Nó , khuôn mặt tái xanh nhìn Nó nhưng Nó hoàn toàn vô cảm . Chẳng may đến gương mặt cô mà lại nhìn vào cây súng .

- Linda bỏ súng xuống .

Chưa đầy 5p mà Tổng giám đốc đã có mặt . Nghe tiếng gọi Nó liền bỏ súng xuống . Mọi người thở phào nhẹ nhõm nhưng ai nấy cũng dè chừng Nó .

- Nhanh hơn em nghĩ đấy anh hai

Từ ” anh hai ” phát ra từ miệng Nó khiến mọi người lần nữa tròn mắt . Tổng giám đốc trung tâm này là cậu con trai nhà tỷ phú Peter , Hàn Thiên Minh . Nếu gọi tổng giám đốc là anh thì chắc đây là một trong hai cô con gái của nhà tỷ phú lừng danh đó . Vậy thì không lẽ

41. Chương 41 : Phó Giám Đốc

- Phải , như mọi người nghĩ đây là Hàn Tiểu Băng , em gái kế của tôi __ Minh như đọc được suy nghĩ của mọi người

- Ồ , thì ra là anh em ...

- Woa , Hàn tiểu thư xinh thật

- Thì ra là phó giám đốc

- Cô nhân viên kia chết chắc rồi

Một vài lời xì xầm lại vang lên khiến cô nhân viên run người

- Linda , sao hôm nay em có nhã hứng đến đây vậy ?

- Chỉ là rảnh rồi thôi

- Thôi lên văn phòng anh sẽ dẫn em đi tham quan
- Ok , sa thải cô gái đó
- Linda à , bỏ qua đi . Dù sao hôm nãy cũng là
- Anh định nói ” sinh nhật ” ?_ Nó nhú mày
- À không , thôi xem như nể mặt anh đi
- Thôi được . Bỏ qua . Em cũng không muốn mất hứng
- Xin cảm ơn Hàn tiểu thư_ Cô nhân viên toát cả mồ hôi

Nó và Minh rời khỏi đây thì mọi người cũng giải tán . Thế là hôm nay mọi người có phước chiêm ngưỡng được khuôn mặt của nhị tiểu thư Hàn gia rồi .

Trung tâm JLJ thuộc sở hữu của nhà Nó . Cái tên ” JLJ ” được ghép từ tên của ba anh em Nó , Justin - Linda - Jenny . Anh Nó là Tổng giám đốc còn Nó là Phó giám đốc , Như là thư ký . Nhưng phải bái phục Nó và Như là phó giám đốc và thư ký mà chưa lần nào làm tròn trách nhiệm . Toàn là Thiên Minh gánh hết .

- Cô làm cho tôi hai tách cafe , một tách không đường _ Minh nói với thư ký riêng - Linda vào đây _ Minh mở cửa gọi Nó vào
- Sao hôm nay có nhã hứng vậy ?
- Em nói rồi thích thì đi thôi .
- Mời giám đốc và tiểu thư ạ _ Thư ký đặt hai tách cafe xuống bàn rồi đi ra ngoài .
- Anh nhớ hôm nay ngày gì không ?_ Nó nhâm nhi tách cafe nhìn Minh
- Hôm nay là ngày giỗ của mẹ và cũng là ngày
- Em không có sinh nhật . Thì ra bó bông hoa hồng đen kia là của anh
- Chứ em nghĩ của ai ?
- Không . Không có gì
- Linda cũng mười mấy năm rồi em chưa
- Em đã nói rồi mà . Đừng nhắc từ sinh nhật
- Được anh không nhắc hay tổ chức nhưng anh phải tặng quà em và em không được từ chối
- Tùy anh
- Chiều nay khoảng 5 giờ anh muốn đi bar . Em đi chứ ?
- Ok rủ luôn Thực Phương nhá
- Ok
- Em dạo chút đây . Khu váy ở đâu ?
- Lên tầng 7 hỏi nhân viên . Em đi mua đồ sao ? Để anh căn dặn nhân viên .
- Ừm , em đi đây _ Nó đặt tách cafe xuống bàn , đi ra ngoài .

42. Chương 42 : Đụng Chạm Ở Thang Máy

Đồng người và ồn ào thật . Nó đang ở tầng 1 và thế là ở phải đi lên tầng 7 . Ánh mắt sắc lạnh , khuôn mặt lạnh lùng chậm chậm lướt qua dòng người ở đây . Mỗi chỗ Nó đi qua đều phải khiến mọi người ngoái nhìn theo . Nó thì lại không thích thế nên quay lại tặng ọi người một ánh nhìn sát thủ . Đi tahng máy cho

nhANH thì lại gặp chuyện xui . Nó vừa bước vào thì lại có người bước ra . Và kết quả là Nó đụng trúng cô gái váy đỏ đi cạnh một chàng trai thế nhưng người té lại là Nó.

- Bộ đuôi hay sao mà không thấy vậy ?_ Cô gái váy đỏ tức tối
 - Đuôi mới không thấy chứ
 - Đụng trúng người ta không biết xin lỗi mà còn
 - Cho tôi hỏi là ai té vậy ?_ Nó đứng dậy nhìn cặp đôi
- ” Thì ra là Ken thiếu gia ”
- À , thì ra là nhị tiểu thư _ Ken nhếch môi
 - Anh phải đòi lại công bằng cho em , cô ta đụng trúng em kìa _ Cô gái váy đỏ nũng nịu
 - Hai người cứ từ từ mà làm nũng nhau . Tôi đi trước _ Nó lướt qua chưa được mấy bước thì bị kéo tay xoay lại và

Bốp

- Ít nhiều gì cũng nên xin lỗi tôi chứ cho dù cô là tiểu thư của nhà nào _ Cô gái váy đỏ
- Ken nhìn Nó rồi nhìn cô gái khẽ lắc đầu . Đủ biết anh hiểu rõ kết cục của cô gái này thế nào rồi . Anh im lặng nhếch môi . Đúng như anh nghĩ , chưa đầy 5s mà cây súng lúc này chĩa thẳng vào đầu cô gái . Khuôn mặt cô tái xanh nhìn Nó rồi nhìn Ken như cầu cứu .
- Tôi không biết cô là tiểu thư nhà ai nhưng đụng đến tôi chỉ có con đường chết _ Giọng lạnh lùng vang lên
- Thấy cảnh tượng thót tim , mọi người xung quanh xúm lại nhiều chuyện . Nó nhú mày
- Giải tán bằng không nát sọ
- Lời nói phát ra chưa đầy 10s àm nơi đây chỉ còn mỗi Nó , cô gái và Ken . Cây súng trên tay của Nó vẫn giữ nguyên tư thế cũ . Ken lắc đầu ngao ngán nhìn Nó .
- Tôi đụng phải cô dự là sẽ xin lỗi nhưng cách nói chuyện của cô làm tôi khó chịu mà tôi lại còn là người té nữa .
 - Tôi ... tôi xin lỗi . Tôi có mắt như mù . Xin lỗi , xin cô tha cho tôi _ Cô gái váy đỏ rít xin lỗi , cô còn đưa mắt nhìn Ken như cầu cứu
- Nhưng đáp lại ánh mắt của cô gái , Ken chỉ nhếch môi rồi lù lại . Anh đưa mắt nhìn Nó xem trò vui chứ chưa từng có ý định giúp đỡ cô gái .
- Xem xem , ngay cả bạn trai cũng bỏ mặc cô rồi _ Nó mỉa mai
 - Tiểu thư , xin cô tha mạng cho tôi
 - Tôi nói cho cô biết , tốt nhất biết điều một tí nên nhìn trước ngó sau rồi hãy lên tiếng . Cô biết tôi là ai không ?
 - Tôi không biết
 - Tôi là Hàn Tiểu Băng , phó giám đốc nơi này . Đây xem như tôi cảnh cáo cô nhé , lần sau thì đừng trách tôi . _ Vừa nói xong Nó thu súng lại rồi bước vào thang máy ẩn phím lên tầng 7

43. Chương 43 : Cùng Sự Lựa Chọn

*** Tầng 7 ***

Tầng 7 là nơi bán đầm váy các loại . Lên đây Nó chỉ cần hỏi khu váy mà Nó cần mua ở đâu là được . Nhưng với Nó thì Nó thích tự đi hơn .

Đạo được một lúc lâu , Nó lựa cho bản thân 2 đầm , 2 váy và lựa cho Phương cũng như thế . Bước đến chỗ thanh toán thì đôi mắt Nó bị thu hút bởi chiếc đầm đang được manơcanh mặc .

- Lấy cho tôi chiếc đầm này _ Đồng thanh

Chiếc đầm nhìn rất giản dị , trong sáng . Đó là một chiếc đầm màu trắng tinh , tay áo kiểu phồng , cổ áo hình tròn có ren hoa . Nhìn sơ lược thì đây là chiếc đầm đẹp nhất trong những chiếc đầm ở đây . Nhưng lại chỉ có một khiến nhân viên bán hàng khó xử .

- Cô có thể nhường chiếc đầm này cho tôi được không ? _ Người cùng chọn chiếc đầm này với Nó không phải con gái mà là một cậu con trai .

Anh ta đắm chìm nhìn chiếc đầm quay sang Nó hỏi và lại một lần nữa 2 đôi mắt ấy lại tìm phải nhau

- Xin lỗi , trung tâm chúng tôi chỉ có một chiếc đầm này à , không biết một trong hai vị có thể chọn cái khác không ? _ Nhân viên rụt rè

Nó vội nhìn Hấn rồi nhìn nét mặt của nhân viên rồi lại nhìn về cái đầm . Ngỡ sẽ có hai cái để Nó mua cho Phương nữa nhưng giờ chỉ có một . Nó xem Phương như chị em ruột nên mua cái gì cũng phải double hết .

- Tôi không lấy cái đầm đó . Gợi lại cho tôi , có gì thanh toán với Tổng giám đốc .

- Dạ vâng . Xin hỏi cô là gì của tổng giám đốc ạ ? _ Nhân viên tò mò

- Em gái _ Trả lời 2 chữ gọn

- Dạ của cô _ Nhân viên đưa túi đồ cho Nó

Nó cầm hai túi đồ quay đi ra thang máy . Hấn thì nãy giờ quan sát hết mọi cử chỉ của Nó .

- Xin lỗi , anh có gói cái đầm này không ?

- Gói lại cho tôi

- Vâng

44. Chương 44 : Hận

Hấn cầm túi đồ quay ra thang máy như hướng lúc nãy Nó đi . Lúc nãy , Hấn định nhường cái đầm này cho Nó nhưng nào ngờ Nó lên tiếng từ chối trước . Không hiểu sao Hấn lại cảm thấy khó chịu . Dự tính ban đầu là mua cái đầm làm quà sinh nhật cho Như . Tự nhiên đến đây thấy Nó , Hấn mới nhớ ra hôm nay cũng là sinh nhật Nó . Và anh đã tự nghĩ trong đầu

” Mua cái đầm này tặng cô ta ”

Và nghĩ sao thì làm thế . Anh cầm túi đồ chạy tìm Nó . Mới cách anh có 15 phút mà chẳng thấy Nó đâu nữa . Cảm thấy khát nên Hấn ghé vào tiệm cafe ở tầng 3. Vừa bước vào thì thấy hình ảnh một cô gái mái tóc búi cao , váy đen đang ngồi thơ thẩn cùng tách cafe . Nhưng hình như cô đang xem cái gì đó rất say mê . Anh nhìn cô rồi anh đến quầy bán kều :

- Cho tôi một tách cafe ít đường , hai đĩa bánh ngọt

- Cho cô _ Hấn đặt đĩa bánh xuống bàn Nó rồi Hấn đi qua ghế kê bên ngồi .

- Đi đâu đấy Lâm thiếu gia _ Nó gấp cuốn truyện lại , ngược mặt lên nhìn Hấn

- Tôi đi mua quà cho

- Jenny ?

- Ừm

- Sinh nhật lớn nhỉ ? _ Nó cầm ly cafe nhâm nhi

- Không phải hôm nay cũng là

- Sinh nhật tôi ?__ Nó chen ngang
- Ủ
- Không . Tôi không có sinh nhật __ Câu nói này hôm nay Nó nói không biết bao nhiêu lần
- Cô đi mua sắm à ?__ Hấn chuyển đề tài
-
- Truyện Doraemon à ? __ Hấn nhìn quyển truyện
-
- Cô ăn bánh đi chứ ?
- Bánh ngọt à ?__ Nó để ý đĩa bánh
- Ủ là dâu
- Dâu ? Vậy còn của anh ?__ Nó hướng mắt sang đĩa bánh của Hấn
- Của tôi là caramel socola
- Đổi đi
- Hả ?__ Hấn đang uống ly nước suýt sặc vì câu của Nó
- Đổi sao ? Hấn là con trai mà ăn bánh dâu thì kì lắm . ít nhiều gì thì Nó cũng nên hiểu cho Hấn chút chứ
- Không được sao ?
- Không phải không được nhưng tôi là
- Con trai thì ăn bánh dâu kì lắm phải không ?__ Nó khẽ mỉm cười
- Hấn bị đắm chìm bởi nụ cười đó
- Đẹp
- Đùa thôi , lần sau mua thì giống anh nha
- Ủm __ Hấn cười
- Cô mua gì nhiều thế ?
- Đồ của tôi và Thực Phương
- Hả ? Thực Phương ?
- Ủm . Có gì sao ?
- Hình như cô thích Thực Phương hơn Như
- Đối với Như tôi không có chữ ” thích ”
- Vậy chữ gì ?
- Hận __ Vừa nói ánh mắt của Nó trở nên khó đoán hơn

45. Chương 45 : Osin

- Cô sẽ giết em ấy ?__ Lời nói của anh có chút dè chừng
- Nếu muốn giết thì đã thực hiện lâu rồi . Tôi cũng thương nó lắm nhưng niềm yêu thương của tôi hóa thành thù hận rồi .
- Tôi biết chuyện của cô . Nhưng đó là sự việc ngoài ý muốn . Không phải lỗi do Như

- Phải . Là lỗi do tôi . Là lúc đó tôi chậm chạp nên không đưa thuốc kịp ẹ tôi Tất cả là tại tôi
 - Cô đừng tự trách mình nữa
 - Hôm nay là giỗ mẹ tôi nhưng bố tôi lại không nhớ _ Giọng nói tuy còn lạnh lùng nhưng có chút buồn rầu
 - Cùng ngày sinh nhật cô à ?_ Hấn ngạc nhiên
 - Ừm
 - Thôi đừng buồn nữa . Hôm nay cô không tổ chức sinh nhật và tôi tặng cô giỏ đồ này và 1 điều ước
 - Điều ước ?
 - Cô nói , tôi sẽ thực hiện cho cô nếu trong tầm khả năng của tôi .
 - Vậy sao ?_ Nó cười nham hiểm - Vậy hôm nay làm osin cho tôi
 - Sao ? Osin ?_ Hấn tròn mắt nhìn Nó
 - Không được sao ?
 - Được ... được chứ
- Nói rồi mới thấy hổ . Tặng Nó cái đầm được rồi bon chen tặng điều ước chi khổ thế này . Đúng là mắt mặt thật , Nó cũng biết lợi dụng osin lắm . Dẫn Hấn đi hết tầng này đến tầng khác . Nó thì tha hồ lựa Hấn thì tha hồ xách . Người ngoài nhìn vào cứ ngỡ như một đôi vợ chồng
- Đẹp đôi quá
 - Chàng trai ga lăng thật
 - Đẹp trai , xinh gái quá ...
 - Đúng là thanh mai trúc mã
- Và rất rất nhiều lời xầm xì bàn tán xung quanh . Và đang có một người cảm thấy sung sướng
- Cô nghe gì không Linda ?_ Hấn gọi Nó khi Nó đang lựa mấy con gấu bông
 - Nghe gì ?_ Nó không nhìn Hấn mà cứ mãi mê ngắm gấu bông
 - Họ nói tôi với cô đẹp đôi . Là thanh mai trúc mã _ Trong lời nói có chút vui sướng
 - Anh nghĩ sao ?
 - Vô lí . Tôi với cô không hợp , cũng chẳng phải thanh mai trúc mã gì . _ Hấn vừa nói vừa xách vừa nhìn nét mặt Nó
 - Anh nghĩ thế , vậy quan tâm lời nói của họ làm gì ? Hay là anh muốn tôi cho họ thấy sự thật ?
 - Sự thật gì ?
 - Anh là osin của tôi
 - Cô nên giữ sĩ diện cho tôi chút chứ
 - Vậy thì anh im đi . Đi ra gói lại nào _ Nó cầm một lần 5 con gấu bông ra tính tiền
- Sau khi tính tiền thì Nó quăng cho Hấn xách
- Lên tầng nữ trang thôi.

46. Chương 46 : Cappuchino Dành Cho Những Cặp Tình Nhân

*** Tầng 20 - Nữ Trang ***

Đây là nơi buôn bán trang sức các loại . Nhẫn , vòng tay , bông tai , dây chuyền đều có đủ và toàn là những mặt hàng số 1 Việt Nam . Nơi đây cũng là nơi thu hút rất nhiều cặp đôi yêu nhau lưu tới .

- Anh gửi đồ ở ngoài đi , vào đây tôi nhờ _ Nó quay sang nói với Hấn

- Chuyện gì thế ? _ Nó dẫn Hấn vào trong

- Anh tìm lựa cho Thực Phương một bộ trang sức đi , mua loại mà Thực Phương thích đó còn nữa phải lấy vàng hoặc bạch kim nha . _ Nó dặn dò Hấn rồi Nó cũng đi tìm ình một bộ như thế .

Lựa thì lo lựa đi

Không

Nó đi tới đâu Hấn đều quan sát Nó. Nhìn những chiếc nhẫn đôi trong tủ thật đẹp mắt . Giá mà sau này Nó và Hấn sẽ cùng nhau đi lựa nhẫn thì hay quá nhỉ ?

Đó là suy nghĩ của ai kia.....

Được một lúc , Hấn lựa cho Phương một bộ trang sức hình chiếc lá , còn Nó , Nó lựa cho bản thân một bộ hình hoa hồng rất đẹp mắt . Không phô trương , cầu kì những tinh tế , sắc sảo . Nó tiện thể lựa một chiếc vòng tay đính những viên kim cương đẹp nhất làm quà tặng Như . Nó cũng thương em gái lắm ...

- Đủ rồi , ăn trưa rồi về _ Nó nói rồi tiến tới thang máy

Cả hai xuống tầng 10 ăn

- Cho tôi món này , món này , món này

- Cho tôi súp với ly cafe không đường

- Vâng , hai vị chờ chút ... _ NV quay vào trong

Hấn buông mấy túi xách Nó mua xuống thì tay tê như . Ê ầm cả cái tay

- Anh ăn gì lắm thế ? _ Nó thắc mắc khi Hấn kêu gần cả 5 món

- Tôi xách đồ mệt nên phải ăn nhiều . Vậy sao cô ăn có 2 món vậy ?

- Tôi chỉ thích súp với cafe không đường thôi .

- Cô mua đồ quá trời . Xách mỗi cái tay

Nhìn đồng đồ Hấn để xuống đất , gần cả chục túi xách . Bên trong toàn là quần áo , giày dép , giỏ xách tùm lum . Mà cái nào cũng nhân đôi lên cho Phương . Nó còn tốt bụng mua cho Hữu vài bộ áo sơ mi nhưng lại độc ác chẳng mua cho Hấn được cái nào .

Thức ăn được dọn ra đầy bàn. Hấn và Nó ngồi ăn rất lịch sự nhỏ nhẹ . Trên bàn toàn là những món mỡ dầu nhìn vào chẳng thích tẹo nào . Nó nâng tách cafe lên nhâm nhi . Không đường rất đắng và rất khó uống vậy mà Nó lại uống được

- Sao cô uống cafe không đường được vậy ? Đắng lắm

- Do anh không biết thưởng thức đây thôi

- Sao cô không thử dùng Cappuchino ? Vừa đắng vừa ngọt hương vị rất tuyệt

- Cappuchino là ly dành cho những cặp tình nhân

- Sao ? _ Hấn đắng suýt nghẹn

- Mẹ tôi bảo thế . Trong tình yêu sẽ có lúc đắng lúc ngọt, nó giống như vị Cappuchino vậy . Vị đắng của cafe không đường tôi thích hơn nhiều. _ Nó thản nhiên trả lời

Hắn đang ăn cũng ngừng lại nghe Nó nói .

47. Chương 47 : Lời Mời Đầu Tiên

- Linda tôi nói có thể cô không tin nhưng tôi phải nói . Ai trong đời cũng có tình yêu , không ai không có . Đó là thứ tình cảm đẹp nhất trong tim mỗi người . Cô nên mở lòng để có thể có người chạm chân vào cửa lòng của cô. _ Hắn nhìn Nó Vô tình hai ánh mắt lại chạm nhau

- Yêu tôi chắc chắn kẻ đó là kẻ ngốc .

” Vậy là đã có 3 kẻ ngốc rồi đây ”

- Đừng nhắc nữa . Tối nay đi bar không ?_ Nó mở lời mời

Đây là lần đầu tiên Nó mời Hắn . Đạo gần đây Nó nói nhiều hơn lúc trước . Đôi lúc lại cười nữa chứ . Nó làm sao vậy ? Sự lạnh lùng của Nó lúc trước đâu mất rồi ?

- Đi bar ?

- Yên tâm , có anh Minh và Thực Phương nữa

- Ok . Mà ăn xong cô định đi đâu ?

- Về nhà đi . Tôi hơi mệt

- Ủ , lát tôi đưa cô về

- Để tôi nói anh tôi là xe còn để trong khu giữ xe_ Nói rồi Nó lấy điện thoại ra và

[[[.....]]]

- Anh Minh , một tí em về cùng Rio , anh lấy xe trong khu VIP đem về nhà cho em rồi mới đi bar nhé.

[[[.....]]]

- Em về mà chưa thấy thì anh chết chắc

[[[.....]]]

- Hihi Em sẽ lấy xe đi bar nhé

[[[.....]]]

- Không nói nhiều Bằng không em cho Phương ở nhà

[[[.....]]]

- Ủm , bye

[[[.....]]]

Sau khi điện thoại cho Minh xong , Nó và Hắn rời khỏi trung tâm mua sắm . Hắn vào rada lấy xe , nó đứng phía trên đợi . Bởi vì nét đẹp cuốn hút của Nó nên có rất nhiều tên con trai mê mẩn khi nhìn Nó . Lại có mấy tên hám sắc ve vãn Nó . Nhưng Nó lại mặc cho chúng nói gì , Nó cũng không quan tâm tới. Đến khi , có đứa chạm vào người Nó thì

- Bây giờ muốn tự đi hay muốn súng đưa đi ?

- Em yêu à , em hù ai thế ? _ Một tên cao to nói , cả bọn cười ồ lên rồi đi vòng vòng xung quanh Nó .

- Mấy người không tin ?

- Bọn anh hả , muốn tự tay em dẫn đi kìa cô bé Đi , đi với bọn anh _ Một tên khác nắm lấy cổ tay Nó.

Mặt Nó sầm xuống , ánh mắt lạnh lùng hiện lên tia lửa đỏ . Nó định cho tay vào túi xách để lấy súng thì

- Bỏ tay dơ bẩn của bọn mày ra khỏi người bạn gái của tao __ Giọng nói vang lên làm cả đám kia giật mình
” Rio à , giao lại cho anh ”

48. Chương 48 : Bọn Hám Sắc

Nó rút tay ra khỏi túi , khoe môi nhếch lên một đường , lùi lại xem kịch hay .

- Mày là thằng nào ? Lại dám lớn tiếng với bọn tao

- Tao là bạn trai của cô ấy __ Hấn nói rồi chỉ tay về phía Nó .

- Ô thì ra là một cặp . Chú em , anh bảo thế này . Anh cho em một số tiền , em cho anh mượn nhỏ bạn gái của em một ngày thôi được không ?_ Một tên lên tiếng

- Không . Mày nghĩ tao sẽ bán bạn gái của tao hay sao ?

- Cô bé Hay là em đi theo bọn anh bọn anh sẽ chăm sóc cho em mua những thứ mà em thích ..._
Thương lượng với Hấn không được quay sang Nó

” Tiền à ? Mày nghĩ cô ấy là ai chứ ”

- Vậy mấy anh có mua cho tôi được Villa , xe hơi đồ không ?

- Cái đó cái đó

- Không mua được thì nên im lặng

< p>=“”>>>

Tiếng súng vang lên nhưng may là không ai bị thương . Nó lấy súng bắn lên trời nhằm cảnh cáo mà . Khuôn mặt Nó lúc này lạnh như băng khiến tất cả mọi người khiếp sợ

- Tao cho chúng mày 3s , một là chạy hai là chết

- 1_ Nó bắt đầu đếm rồi chữa lại hướng cây súng đưa thẳng vào người bọn chúng

- 2 _ Tay Nó đã chuẩn bị , chỉ cần bóp cò là xong

- Đi thôi , bọn anh ở khu ZZZ khi nào cần đến tìm và nói cho gặp đại ca hồ là được Đi thôi __ Bọn chúng chậm rãi đi thì

- 3 _ Nghe tiếng đếm này bọn chúng chạy nhanh như bay .

Nó hạ súng xuống và rút điện thoại gọi cho Blue

[[[.....]]]

- Blue , anh đến khu ZZZ tìm bọn có đại ca hồ xử lí hết

[[[.....]]]

- Trong ngày hôm nay , em phải nghe báo đưa tin

[[[.....]]]

- Em chuẩn bị về nhà

[[[.....]]]

- Bye

Nó cúp máy xong rồi leo lên xe . Hấn thấy Nó vào xe rồi Hấn cũng vào ngồi ở hàng ghế lái . Hấn chở Nó về nhà , suốt quãng đường đi cả hai không nói với nhau lời nào .

49. Chương 49 : Quà Của Cô

Về đến biệt thự thì Nó về phòng nghỉ ngơi , mấy giờ đó Nó mua Hân cũng đem theo lên phòng cho Nó rồi Hân cũng đi nghỉ .Như thì quan sát cả hai , lòng cô cảm thấy rất tức . Hôm nay sinh nhật cô mà cô chẳng nhận được món quà nào từ ai . Như cũng bỏ về phòng . Nó về thì Hữu theo lệnh lúc này đi làm . Ba anh em Nguyễn gia chắc dạo vài vòng rồi . Phương thì đang ngủ trong phòng . Nó về phòng cũng không phát ra tiếng động tránh làm Phương tỉnh giấc . Nó thay đồ rồi lên giường chìm vào giấc ngủ

4:PM

< cóc=" "=" " cóc=" " >>>

- Linda , Elena dậy đi bar này __ Hân đứng ngoài gọi
- Rồi , chờ tí __ Phương nói vọng ra . Hân đi xuống nhà đợi .

Nửa tiếng sau , hai cô nàng bước xuống với hai bộ váy đen lấp lánh kim tuyến. Hai mái tóc búi cao lên bằng sợi ruy băng màu đen . Nổi bật hơn là bộ trang sức bạch kim lấp lánh trên cổ , tai và tay . Nhìn hai cô toát lên vẻ quyền quý cao sang . Phương thì hồn nhiên , vui vẻ gương mặt đủ màu sắc còn Nó vẫn như thế . Vẫn là một màu lạnh giá ... Khi cả hai bước xuống với vẻ đẹp đó đã làm cho cả Minh và Hân say mê .

- Mấy anh chị đi đâu thế ? __ Như bước từ trên lầu xuống
- Bọn anh đi bar __ Minh đáp
- Cho em đi với __ Như năn nỉ
- Ok. Thay đồ nhanh đi __ Minh cười
- Khoan đã __ Như vừa quay lên chưa bước được bước nào thì Nó gọi - Cô đi lên đó với tôi

Nó và Như lên lầu .Mọi người ngồi ở sofa đợi

- Thay đồ nhanh rồi qua đây __ Nó nói rồi về phòng , Như cũng về phòng .

Khoảng 10p sau , Như bước qua phòng Nó với bộ váy đỏ lúc sáng . Khuôn mặt cũng đánh phấn hơi đậm tí . Nhìn Như lúc nào cũng màu mè hoa lá hệt hết . Nó nhủ mày nhưng rồi lấy lại vẻ lạnh lùng ban đầu . Nó kéo ngăn tủ ở bàn trang điểm , lấy ra một chiếc hộp màu đỏ đưa Như .

- Quà của cô
- Sao ? quà hả ? __ Như ngạc nhiên
- Cô mở ra xem có vừa ý không . Tôi nghĩ Nó hợp với cô .

Như theo lời Nó mở ra xem thì rất ưng ý . Chiếc vòng bạch kim có đính vài viên kim cương , rất tinh xảo

- Cảm ơn __ Như lấy ra và đeo vào tay
- Xuống thôi , mọi người đang đợi __ Nó bước ra ngoài , Như cũng bước ra

Cả hai cùng bước xuống nhà nhưng chẳng ai nói với ai câu nào .

50. Chương 50 : Kẻ Theo Dõi

- Ủa mọi người đi đâu vậy ? __ Ken từ ngoài đi vào
- Đi Bar , đi chung luôn đi Ken , John
- Ok , chờ 10p __ Ken và Khôi lên lầu thay đồ

Nó và Như vào sofa ngồi . Nó lấy điện thoại ra bấm bấm giết thời gian . Và có một ánh mắt của ai đó đang say mê nhìn Nó .

Sau khi Ken và Khôi thay đồ xong thì mọi người tập trung ra sân để lấy xe .

- Chúng ta đi Bar Riz . Từ đây đến đó cũng không xa mà cũng không gần . Nên tớ xếp thế này . Tớ và Phương sẽ đi một chiếc , Ken và Khôi một chiếc , ba người còn lại một chiếc . Con trai cầm lái . Ok ? _ Minh phân chia

- Anh Minh , anh thấy anh xếp xe của Rio là không ổn không ?

- Sao vậy ?

- Tôi đi xe riêng còn không thì ở nhà _ Nó lên tiếng

- Được đấy . Để anh Khang chở em _ Như tán thành

- Bạn chạy được không đấy Băng ? _ Khôi hỏi

- Được , mọi người đi trước , gặp nhau ở cổng Bar _ Nó

Mọi người bước lên xe đi hết rồi mà Nó vẫn đứng đó . Hắn cho xe chạy đi nhưng vẫn nhìn kính chiếu hậu để quan sát Nó . Đến khi xe của mọi người rời khỏi cổng biệt thự thì Nó mới lên xe . Nó chạy chiếc xe hơi màu trắng rất đẹp và nổi bật . Nó vào trong xe rồi nhưng vẫn chưa cho xe chạy . Nó lấy điện thoại gọi cho Thiên Hữu

- Alo , anh làm xong chưa ?

[[[.....]]]

- Tốt lắm , giờ em đi bar anh đi chung nhé

[[[.....]]]

- Vậy thôi , anh làm đi , bye anh

[[[.....]]]

Nó vừa cúp máy thì liền cho xe chạy . Nó chạy từ từ rời khỏi cổng nhưng lại đi ngược hướng với ba chiếc xe kia .

.

- Linda sao lâu lên vậy ? Bạn ấy có biết chạy xe không ? _ Phương lo lắng khi vẫn chưa thấy chiếc xe của Nó

- Em yên tâm , Nó sẽ không sao đâu _ Minh trấn an Phương

- Thực Phương này _ Minh gọi

- Sao anh Minh ?

- À , không có gì _ Minh định nói gì đó nhưng rồi thôi

.

51. Chương 51 : Kẻ Theo Dõi (2)

Vì cần sự yên tĩnh nên Nó đi hướng khác đến bar . Đang chạy thì Nó phát hiện có một chiếc xe khác đang bám đuôi theo Nó . Khoé môi nhếch lên một đường , Nó cho xe chạy nhanh hơn . Được một khoảng gần ngã tư Nó đột nhiên chạy chậm lại rồi thấy đèn đỏ Nó lại chạy nhanh hơn . Chiếc xe phía sau cũng theo theo đó mà tăng tốc nhưng

” Rầm ”

Một tiếng va chạm mạnh vang lên chói tai . Vài phút sau nơi đây bị phong toả . Nó ngồi trên xe nhếch môi rồi cho xe chạy tiếp .

Chiếc xe phía sau theo xe Nó tăng tốc mà không để ý đèn tín hiệu . Đèn đỏ mà Nó vẫn tăng tốc lại không chút nghỉ ngơi . Nó đến ngã tư , Nó bẻ lái ôm cua phải thì chiếc xe phía sau mất đà lao thẳng lên phía trên đâm vào một chiếc xe tải khác . Và thế là Nó đã cắt đuôi an toàn .

Muốn theo dõi Nó bằng cách đua xe à ? Nên học một khoá đua xe và đạt thành tích xuất sắc đi rồi hãy theo dõi

.

Ba chiếc xe kia đã đến bar . Họ đứng đợi Nó , gần 10 phút rồi mà chưa thấy bóng dáng Nó đâu . Phương , Khôi và cả ai đó đang lo lắng cho Nó . Cứ đi qua đi lại làm Minh , Ken và Như chóng mặt .

- Sao chị Linda lâu thế , hay là mình vào trong đi , ở ngoài nóng quá __ Như than thở
 - Muốn vào thì cô tự mà vào . Nếu lúc này cô không đi thì anh tôi chở Linda là được rồi .
 - Nhưng chị ấy đòi đi xe riêng mà
 - Vì có cô nên Linda mới như thế . Nói thật , nhìn cô mới đúng là hồ ly tinh đấy __ Phương mỉa mai
 - Cô Cô muốn gì ? __ Như nhún mày
 - Thôi , cãi nhau đủ chưa . Bây giờ không phải lúc cãi nhau __ Minh hét lên . Phương và Như ngậm ngùi im lặng
 - Tiểu Băng làm gì mà lâu thế không biết __ Khôi lo lắng
 - A Linda kia __ Phương hét lên khi thấy xe Nó từ xa tiến tới
- Nó dừng xe lại và mở cửa bước xuống . Mọi người ai nấy trong lòng cũng thở phào . Nó không sao là tốt rồi .
- Sao lâu vậy ?
 - Không sao . Chỉ gặp chút chuyện . Bây giờ về , Rio đi riêng với tôi một chút
 - Ok __ Hấn đồng ý
 - Phản đối , vậy ai chở em về ? __ Như lên tiếng
 - Ken hay Khôi lấy xe Rio chở Như về giùm __ Minh
 - Để anh Ken đưa về đi __ Khôi
 - Ok __ Ken
 - Sao cũng được , vào thôi __ Như nhăn nhó liếc xéo Nó rồi vào trong .

52. Chương 52 : Sự Thật Thách Thức

*** Bar Riz ***

- Xin chào , chị Băng , anh Minh , chị Như __ Quản Lí
- Ừm , chào em
- Không biết mấy anh chị muốn ngồi ở đâu ?
- Phòng VIP __ Nó
- Ok . đi theo em

Tay quản lí dẫn đường cho bọn Nó lên phòng VIP . Quản lí là một cậu nhóc 16 tuổi , cậu nhóc rất thân thiện , vui tính lại rất thân với Nó.

- Mọi người dùng gì ạ ?

- Đi Bar là phải uống rượu hết nhé __ Minh Thông báo
- Được nhưng nhẹ thôi __ Phương
- Một chầu rượu nho là được rồi , uống chơi thôi __ Minh cười
- Vậy còn chị Bằng ? __ Cậu nhóc nhìn Nó
- Như cũ nha em __ Nó mỉm cười với cậu nhóc
- Dạ , mấy anh chị đợi chút __ Cậu nhóc ra ngoài
- Ở đây rộng quá ha __ Ken
- Mọi người về chỗ ngồi đi , mình chơi trò gì đi __ Minh lên tiếng
- Ok

Trong phòng có hai chiếc sofa và một chiếc ghế lể . Ở đây có bảy người . Vị trí ngồi cũng giống vị trí xe . Hai chiếc sofa đối diện nhau thì một bên là Hấn , Như , Ken và một bên là Khôi , Phương , Minh . Và dĩ nhiên chiếc ghế lể kia là vị trí của Nó . nó thì chẳng quan tâm tới , Nó ngồi đâu cũng được .

- Chơi trò gì anh hai ? __ Như hỏi
- Sự Thật Thách Thức đi __ Minh cười gian
- Không __ Nó phản đối
- Linda , em không được như vậy , phải chơi chứ __ Minh
- Em không __ Nó định nói nhưng thôi im - Chơi thì chơi
- Vậy chơi thế nào ? __ Phương thắc mắc
- Ta sẽ tù tì quay cái chai này , cái chai trúng ai thì người đó bốc 1 trong 2 lá bài để xem mình phải nói sự thật hay thực hiện thách thức của người ta . Nếu nói dối thì ông trời sẽ trừng phạt , không thực hiện thử thách của người khác thì phạt rượu . Trước khi bốc bài cũng phải uống nửa ly rượu . Vì người ta nói , khi con người say thì những lời nói đúng sẽ được nói ra hết . Vậy nha __ Minh giải thích trò chơi . Ai nấy cũng thấy hứng thú còn Nó thì vô hồn .

53. Chương 53 : Sự Thật Thách Thức (2)

Sau khi rượu mang vào thì Minh rót ra từng ly , anh dùng 1 cái chai rỗng đặt lên bàn để quay . Mọi người oẳn tù tì thì kết quả thắng là Khôi thắng nhất , nhì là Hấn , ba là Nó , tư là Minh , năm là Phương , sáu là Như và cuối cùng là Ken

Khôi bắt đầu quay cái chai , Khôi nhìn cái chai rồi nhún Nó . Có lẽ , Khôi mong muốn hỏi Nó điều gì chẳng ? Khi cái chai dừng lại , nắp chai chĩa thẳng hướng vào Ken . Khôi thất vọng nhưng nhanh chóng lấy lại tinh thần . Ken uống rượu rồi được bốc trúng lá bài sự thật .

- Anh Ken , được biết là anh có vị hôn thê vậy anh có yêu người đó không ? __ Khôi nhìn Ken , Ken nhìn Nó nhưng ánh mắt Nó lại nhìn chằm chằm vào cái chai .
- Anh chưa cảm nhận được . Không biết trong tương lai thế nào thôi
- Rồi giờ tới Rio , quay đi __ Minh lên tiếng

Hấn cầm cái chai và xoay , ánh mắt của Hấn cũng như Khôi lúc đầu , cũng nhìn Nó . Hình như chưa đến lúc gây cản nên cái chai lệch hướng chĩa sang Phương

- Elena , em uống rượu rồi bốc bài đi

Phương theo lời Rio uống rượu rồi bốc bài . Phương bốc trúng lá bài Thách Thức . Phương toát mồ hôi vì cô biết rõ anh cô sẽ giở trò gì mà . Lúc này , Nó đột nhiên ngược mắt lên nhìn Hấn , Nó nháy mắt với Hấn , Hấn cũng vừa thấy , Nó nháy mắt lia sang Minh . Hình như hiểu ý Nó , Hấn vội cười gian

- Phương ơi Phương à
 - Eo ơi , hai chặt vừa thôi nhá _ Phương ớn lạnh vì tiếng gọi của Hấn
 - Elena , em hãy nói I LOVE YOU với Thiên Minh đi _ Hấn vừa dứt câu , Phương đỏ mặt , tròn mắt nhìn Hấn , Minh cũng giật mình , Nó mỉm cười nhưng không ai thấy
- Phương thương Minh lâu rồi nhưng ngại ngùng . Cả Minh cũng vậy , Minh cũng ngại không dám mở lời . Hấn và Nó biết nên thôi hợp tác cho hai người này vậy
- Anh hai có cần phải như vậy không ?
 - Có chơi có chịu
 - Huhu , hai chờ em _ Phương gian xảo đưa mắt nhìn Hấn
 - Nói đi Elena _ Hấn không quan tâm
 - I LOVE
 - Không được , phải nhìn Thiên Minh , còn không thì nói I love Minh cũng được _ Hấn phản đối
 - I LOVE Minh _ Phương đỏ mặt , Minh cười thoả mãn
- Hấn nhìn Nó , Nó gật đầu với Hấn . Giờ tới lượt Nó xoay cái chai . Ánh mắt Nó chỉ nhìn vào cái chai chứ chẳng nhìn bất kì ai . Đến khi cái chai dừng lại thì người bị trúng là Minh . Minh cảm nhận được sự ” nguy hiểm ” đang rình rập anh trong mắt Nó . Anh cầu trời bốc trúng lá bài Sự Thật . Minh uống rượu rồi bốc bài , anh đỡ người khi cảm trúng lá bài Thách Thức . Trò chơi chém qua chém lại chính thức bắt đầu
- Anh Minh , anh hãy đáp lại lời tỏ tình của Thực Phương đi _ Nó bình thản nói .
- Phương và Minh thì ngại còn Nó với Hấn thì cười thoả mãn . Hai người sẽ trả thù bọn Nó nếu có cơ hội
- Minh Minh _ Minh ấp úng khó mở lời
 - Phải nói là I love you too , phải không Linda _ Hấn nhìn Nó
 - Ủ _ Nó hòa theo Hấn
 - I love you , too _ Minh nhìn Phương nói nhanh - Lần này đến phiên anh .

54. Chương 54 : Sự Thật Thách Thức (3)

Minh quay cái chai , anh cầu trời cho anh trả thù được hai bọn Nó . Và như ông trời nghe được ý nguyện của anh nên cái chai quay trúng Hấn . Hấn nhìn thấy ánh mắt nguy hiểm , nụ cười nham hiểm của Minh không khỏi giật mình . Hấn uống rượu rồi bốc bài , lá bài của Hấn là lá bài sự thật .

- Rio , cậu thích em gái tớ phải không ?_ Minh vừa dứt câu thì có ai đó đang đợi câu trả lời .
 - Khoan cậu muốn ám chỉ ai ?
 - Linda _ Nghe tên mình , Nó đơ 3s nhưng rồi nhìn Hấn , có ai đó thất vọng .
 - Một chút xíu _ Không mất thời gian suy nghĩ Hấn trả lời ngay .
- Có ai đó tức giận , có ai đó không tin và nghi ngờ
- Rồi tới lượt em _ Phương xoay cái chai thì xoay trúng Nó . Nó bình thản uống rượu rồi bốc bài , lá bài sự thật .
 - Linda , cậu có yêu Rio không ?_ Rõ ràng là Phương và Minh đang trả thù mà . Uống công Nó và Hấn giúp cả hai nói lên sự thật .
 - Bây giờ thì không nhưng trong tương lai thì chưa biết _ Nó cũng trả lời nhanh gọn .
- Và thế là có ai đó hy vọng , có ai đó thất vọng , ai đó hận .

Đến phiên Như thì cái chai chìa hướng tới Hấn và lần nữa lá bài sự thật được mở lên .

- Nếu cho anh chọn đi chơi với em hoặc chị Bằng , anh sẽ chọn ai và vì sao ?__ Như nhìn Hấn

- Anh chọn Linda , vì thích __ Hấn nhìn Nó trả lời .

Lòng ai đó ngạc nhiên , ai đó hụt hẫng ...

Và lượt quay cuối là Ken , cái chai quay nhanh rồi quay chậm và đến khi dừng lại hấn thì hướng cái chai là Nó . Một lần nữa lá bài sự thật được mở lên

- Linda , nếu tương lai em yêu Rio nhưng gia đình lại có lời giao ước với nhà khác từ bé . Em sẽ làm sao ?__ Ken nhìn Nó , Hấn cũng nhìn Nó và đợi câu trả lời .

Minh nghe và hiểu được ý của Ken .

- Một là tôi ra đi hai là phải huỷ hôn ước từ trước đó

Phải , hiện tại thì cô chưa hiểu nghĩa chữ ” yêu ” nhưng nếu có ngày như Ken nói , thì có lẽ cái chết sẽ giải quyết được tất cả .

Nghe được câu này của Nó , Ken cười mỉm , Minh ngạc nhiên và ngay cả Hấn cũng đơ người .

Một khi yêu con người có thể đánh đổi cả tính mạng để bảo vệ tình yêu của mình .

Kết thúc trò chơi cũng là lúc bảy giờ , mọi người giải tán . Như lúc đầu tính thì bây giờ Khôi đi xe riêng , Minh và Phương một xe , Ken và Như một xe và dĩ nhiên Nó và Hấn một xe . Ba chiếc xe kia thì đi về còn Hấn chở Nó rẽ sang hướng khác ...

- Rủ tôi đi đâu vậy ?__ Hấn thắc mắc

- Hôm nay anh là osin của tôi mà , phải làm trong bốn phận chứ, một giờ tôi cũng không tha cho anh __ Nó cầm điện thoại nói mà không nhìn Hấn . Cả hai im lặng được một lúc thì

- Lỡ khi nãy anh / cô nói là thật sao ? __ Đồng Thanh .

Nó không hiểu sao lại muốn hỏi Hấn

- Là thật __ Đồng thanh chap 2 .

Cả hai nhìn nhau rồi nhìn sang hướng khác . Một cảm giác kì lạ , vui , hồi hộp bao trùm cả xe . Hấn thì không nói Nó thì hơi ngạc nhiên , lần đầu tiên Nó có cảm giác như thế .

- Cô muốn đi đâu ?

- Đi ăn pizza đi , tôi hơi đói

- Ok

Hấn chở Nó đến tiệm bánh pizza . Suốt dọc đường đi cả hai không ai nói với nhau câu nào . Người lái xe kể nghe nhạc , mỗi người theo đuổi dòng suy nghĩ riêng . Đêm nay sẽ là đêm đẹp nhất của ai kia và sẽ là ngày hạnh phúc của ai đó

55. Chương 55 : Màn Chào Sân Đầy Thú Vị

Một Tuần Sau

Sau ngày hôm đó thì Minh cũng chịu tỏ tình với Phương lúc đi trên xe và thế là hai người một cặp . Ken sau khi hỏi Nó thì cũng không bận tâm nên đã tỏ tình với Như . Nhưng Ken bị Như từ chối vì Như yêu Khang . Còn đối với Nó và Hấn sau ngày đó thì Nó cởi mở hơn , nói chuyện nhiều hơn đặc biệt là nói chuyện với Hấn . Bây giờ Nó cũng không quan tâm tới chuyện của bố Nó nhưng Nó thực sự thất vọng vì Bố Nó không nhớ đến ngày giỗ của mẹ Nó . Cũng đã hơn một tuần kể từ ngày đó , bố Nó cũng không về nhà . Ngay cả David cũng mất dạng còn Hunter thì về Nga quản lí chuyện trong bang .

Hôm nay là ngày đầu tiên Nó bước lên Blue Star học . Nó sẽ vào học lớp 12 của trường . Blue Star là một ngôi trường có tiếng nhất nhì thế giới , nơi đây dành cho những vị công tử , tiểu thư của những gia đình danh giá , có tiếng tăm . Muốn bước vào ngôi trường này thì một là phải có tiền hai là phải có tài và chịu được sự áp bức miệt thị người nghèo .

Blue Star thuộc quản lí của Lâm gia , Hàn gia và Nguyễn gia. Ngôi trường do những người bố của bọn Nó góp tiền đầu tư . Vậy có thể nói , tụi Nó chính là chủ nhân của ngôi trường . Hôm nay tụi Nó sẽ đại náo trường . Nó , Tiểu Như , Thực Phương , Đăng Khôi , Hắc và Ken sẽ chính thức quay lại học và học lớp 12A1 - lớp giỏi nhất khối . Đáng lẽ có Minh nữa nhưng vì bận việc ở trung tâm nên không thể quay cùng bọn Nó .

*** Trường Blue Star ***

Một chiếc Lamborghini dừng lại , mọi con mắt trong trường đổ xô bu đông nhìn . Chiếc xe sang trọng ắt hẳn phải chở những người sang trọng . Nhưng mà đó giờ cũng đâu ai ” sang chảnh ” đến vậy . Trên chiếc xe , từng người từng người bước ra . Bị thu hút , hấp dẫn Đúng là trường này chứa toàn ” trai xinh gái đẹp ”

- Đó là ai mà đẹp vậy ?_ Nam sinh 1 nhìn bọn Nó

- Ô Năm nay trường mình lại có trai đẹp rồi . Hạo Nam lại có đối thủ rồi . Mà sao cái anh kia quen quen nhỉ _ Nữ sinh 1 nhìn Hắc

Sau khi cả 6 xuống xe thì đồng loạt tiến vào sân trường . Mọi người né đường rồi bu theo . Trường lại có dịp náo nhiệt . Nó và Phương lẫn Như đi trước . Ba chàng trai đi phía sau , nhìn vào thấy y chóc là 3 cặp đôi ” nam thanh nữ tú ” . Khi cả đám vừa rời khỏi thì mọi người cũng giải tán . Trong lòng ai nấy cũng mong muốn bọn Nó học cùng lớp cả . Có ánh mắt dò xét bọn Nó từ xa . Nhếch môi tạo một đường cong tuyệt đẹp

< từng=“”=“” từng=“”=“” từng=“”>>>

*** Lớp 12A1 ***

- Cả lớp nghiêm _ Cô giáo vào lớp

- Các em ngồi xuống . Hôm nay , cô muốn giới thiệu với các em vài bạn mới_ Cô giáo nói thì ở dưới lớp lại xôn xao bàn tán

- Ai nhỉ ?

- Hay là mấy bạn lúc sáng ?

- Thật vậy sao ?

- Trai xinh gái đẹp

Một số ít rất ngưỡng mộ và mong muốn ...

- Cả lớp trật tự . Nào cô mời các em vào_ Bà cô vừa dứt câu thì bọn Nó bước vào

- Ô , là mấy bạn đó _ Nam sin 1

- Đẹp nhỉ _ Nam sinh 2

- Hotboy kia _ Nữ sinh 1

- Mấy bạn con nhà ai thế ?_ Nữ Sinh 3

- Tập đoàn danh giá nào nhỉ _ Nữ Sinh 2

Cả lớp lại bàn tán về ngoại hình lẫn dòng họ , gia cảnh

- Im Lặng nào , các em hãy giới thiệu mình đi

- Dạ , thưa cô và các bạn mình là Nguyễn Đăng Khôi gọi John

- Tôi là Nguyễn Thành Tân cứ gọi là Ken
- Lâm Minh Khang cứ gọi Rio
- Hàn Tiểu Như gọi là Jenny cũng được
- Minh là Lâm Thục Phương gọi mình là Elena cũng được
- _ Nó im lặng quan sát mọi người .

Một phút , hai phút và rồi cả năm phút trôi qua Nó vẫn im lặng . Cả lớp và cả cô giáo cũng bắt đầu mất kiên nhẫn với Nó . Một số dưới lớp thì tò mò , một số thì khinh thường , một số thì không quan tâm .

- Sao bạn kia lại không lên tiếng ?
- Ủ , đẹp mà câm hay sao mà không lên tiếng ?
- Cô ơi , bạn đó bị câm
- Hahaha , đẹp mà bị câm

Một số nữ sinh trêu chọc , khinh thường nhưng họ lại không biết họ đang đụng phải ” sát thủ ”

- em cuối , em giới thiệu về mình đi chứ . Sao lại im lặng hay là em không nói được _ Cô giáo nói làm cả lớp có phen cười náo loạn

Gương mặt của Nó vẫn như thường ngày vẫn là màu lạnh lùng không nhạt phai nhưng lại có sức cuốn hút mạnh mẽ

- Thứ nhất , không mở miệng không phải câm . Tôi chưa tự nhận mình đẹp nên đừng tăng bốc lên rồi đập xuống do bị câm . Hãy nhìn lại mình nói nhiều mà xấu cũng như đẹp mà câm thôi . Thứ hai , làm giáo viên mà không biết cách nói hay sao ? Tôi không mở miệng thì hứa theo học trò nói tôi ” không nói được ” . Phép lịch sự tối thiểu của một giáo viên đâu rồi ? Chỉ đúng năm phút tôi không lên tiếng thì mọi người đã mất kiên nhẫn rồi sao ? Sau này làm sao chịu nổi tôi _ Nó nhìn mọi người , cô giáo và mấy nữ sinh lúc này mặt xám không dám nhìn Nó .
- Thế thì cô tên gì ? Dạy đời đủ rồi thì cho biết thông tin đi cứ như là con tổng thống không bằng . Nhìn cô y như Jenny mà sao tính tình thì trái vậy ? _ Bội Kỳ nhin không được nên đứng lên phát biểu
- Phải tôi với Tiểu Như trái nhau hoàn toàn . Tuy là chị em sinh đôi nhưng tính tình khác nhau một trời một vực . Tôi không phải con tổng thống , tôi tên Hàn Tiểu Băng . Sao , muốn biết thêm thông tin gì ?
- Gia cảnh nhà cô cũng như bọn họ _ Bội Kỳ chỉ những người đứng bên cạnh Nó
- Cô đủ sức nghe không ? Sợ tôi nói ra cô lại ngất xỉu đấy Huỳnh Bội Kỳ .
- Sao lại đắc ý đến vậy ? Gia cảnh nhà cô chắc thua xa nhà tôi . _ Bội Kỳ đắc ý
- Ồ vậy sao? Huỳnh gia lại có đứa con gái không biết tự lượng sức à .
- Cô biết Huỳnh gia chắc chắn biết nhà tôi thế nào ? Nói nghe thử xem
- Huỳnh gia là tập đoàn lớn thứ 4 châu Á , chuyên sản xuất đá quý . Huỳnh gia có một cô con gái là Huỳnh Bội Kỳ và một cậu con trai trưởng là Huỳnh Hạo Nam . Tôi nói đúng chứ Bội Kỳ tiểu thư ?_ Nó nhìn Bội Kỳ một cách rất đỗi bình thường .

Bội Kỳ cũng rất ngạc nhiên khi Nó biết về gia đình cô rất rõ ràng ... Cả cậu con trai mà Nó nhắc đang ngồi trong lớp cũng thắc mắc thật ra là con nhà ai mà khi nhắc đến cậu Nó nói như không hề quan tâm hay lo sợ gì cả . Bọn Nó nhếch môi cười với gia cảnh của Bội Kỳ thì thôi tốt nhất đừng so đo với nhà bọn Nó .

- Vậy cô nói xem , gia cảnh nhà cô
- Cô thực sự muốn biết ?
- Ừm , có gì không đáng để chúng tôi phải biết à ? Hay là nghèo mà ra vẻ ta đây _ Bội Kỳ nhếch môi khinh bỉ

- Nghèo ? __ Phương , Hấn , Ken , Khôi đồng thanh rồi mỉm cười . Bội Kỳ quá xem thường Nó rồi
- Cô biết nhà tỷ phú TG Hàn Tiến khôg ? Ông ta có ba đứa con . Con trai là Hàn Thiên Minh , hai cô con gái sinh đôi là Hàn Tiểu Băng và Hàn Tiểu Như . Rõ chứ ?__ Nó nói rồi nhếch môi nhìn Bội Kỳ . Cô nàng thì tái mặt ..
- Cô biết chủ tịch tập đoàn lớn thứ 2 Thế Giới không ? Ông ta là Lâm Kiệt , ông ta có 2 người con . Một con trai là Lâm Minh Khang và đứa con gái là Lâm Thục Phương . Hiểu chứ ?__ Bội Kỳ nhìn Hấn rồi nhìn Thục Phương
- Cô biết chủ tịch tập đoàn hoá chất , chế tạo vũ khí không ? Ông ta là Nguyễn Châu , David , ông ta có 3 cậu con trai . Cậu trưởng là Nguyễn Thành Tân , cậu giữa là Nguyễn Đăng Khôi , cậu út là Nguyễn Minh Hải . Sao nào , sánh bằng tập đoàn của nhà cô chưa hả ? Huỳnh tiểu thư ?

56. Chương 56 : Che Giấu Sự Ngu Dốt ?

- Các người __ Bội Kỳ xám mặt khi nghe gia cảnh bọn Nó . Nhà cô cũng không bằng được với nhà Ken nữa huống chi là nhà Nó.
- Thôi đủ rồi , chúng tôi sẽ ngồi ở đâu ?__ Nó nhìn cô giáo . Cô giáo cũng đơ người khi nghe gia cảnh bọn Nó . Hoá ra là những chủ nhân của ngôi trường này . Đúng là cô có mắt không trông mà lại dám đắc tội với nó nữa .
- Cuối lớp , hai bạn một bàn tùy các em chia
- __ Oh . Cô nên tiếp tục dạy và cũng đừng đụng chạm đến em khi không cần thiết nha cô . Cô chơi không lại mấy trò nguy hiểm của em đâu . Các bạn cũng vậy nhé __ Nó bước xuống cuối lớp , cả bọn đi theo .

Lời nói của cô như một lời nhắc nhở , một lời cảnh cáo . Nếu muốn sống yên thân thì đừng đụng chạm tới Nó . Nó cùng Phương ngồi 1 bàn , Hấn và Như 1 bàn và dĩ nhiên Ken và Khôi một bàn . 3 bàn trải đều ba dãy cuối lớp

” Thú vị lắm , Tiểu Băng ”

Cả lớp bắt đầu tiết học . Nó mà không phải là cả bọn tụi Nó thì lấy máy game ra chơi , lấy phone nghe nhạc , đọc truyện Chẳng thèm để ý đến bài giảng . Với bọn Nó thì tiêu chí và mục đích đến đây dùng để giết thời gian .

< tùng=“”=“” tùng=“”=“” tùng=“”>>>

Tiếng trống báo hiệu giờ ra chơi đã đến , mọi người trong lớp cũng nháo nhào lên khi cô giáo ra khỏi lớp . Những lớp khác thì ủa hết ra sân còn mỗi lớp Nó . Đám Nam sinh thì vây quanh làm quen Nó, còn đám nữ thì dùng ” mỹ nhân kế ” với bọn Hấn . Nó ghét sự ồn ào nên đã đứng lên định bước ra khỏi lớp mặt cho bọn con trai tán tỉnh

- Cả buổi thì lo chơi giết thời gian , chẳng biết trình độ học vấn thế nào nhỉ ?__ Bội Kỳ mĩa mai
- Phải rồi , vào lớp cảnh cáo cô giáo để che đi sự ngu dốt của bản thân à ??? Hahaha __ Châu Tú Tuệ lên tiếng hòa theo Bội Kỳ

Cả lớp im lặng lắng nghe cuộc nói chuyện . Nó quay lưng với Bội Kỳ , Tú Tuệ vì đang định ra khỏi lớp thì hai cô nàng gây sự . Bao nhiêu ánh mắt nhìn Nó , ngưỡng mộ có , ganh tị có , đố kỵ có Trong mắt họ cũng muốn biết thực Nó có tài gì

Ps : Đạo này tác giả bận học nên mọi người thông cảm chap ra bất thường nhé !

57. Chương 57 : Giáo Viên Gặp Xui Xẻo

- Ngu dốt ? Châu Tú Tuệ cô thật sự không biết đã đụng đến ai sao ? Cô có biết Châu gia đã nợ Hàn gia bao nhiêu không ? Cổ phần của Hàn gia ở Châu gia chiếm hơn phân nửa . Nếu tôi mà rút cổ phần thì sao nhỉ ?

Chắc sẽ có kịch để xem __ Không nhanh không chậm Nó nói bình thản làm cho Tú Tuệ lẫn Bội Kỳ cũng phải run sợ .

Không phải chỉ hai cô nàng mà là cả lớp cũng phải sợ thể lực nhà Nó .

- Này Hàn tiểu thư , đừng đem gia đình mình ra thế chứ . Cái chúng tôi muốn biết là bản lĩnh của cô kìa __ Hạo Nam đứng dậy lên tiếng

Và lẽ dĩ nhiên Nó không thèm liếc mắt nhìn nữa hướng chỉ quay lại .

” Đúng là quá xem thường Linda rồi ”

- Vậy sao ? Máy người muốn chơi ở lĩnh vực nào ? Tôi đây tiếp hết __ Giọng lạnh lùng thách thức vang lên

- Hạo Nam tôi và Bội Kỳ sẽ đấu với cô

- Hai chơi một không công bằng __ Thực Phương bắt bình lên tiếng

- Tôi chơi một mình __ Nó vội xen vào

- Elena yên tâm . Linda chỉ biết chơi chứ không cần đủ người . Có lên Bàng __ Hấn nhìn Nó cười , Nó nhìn Hấn gật đầu

Bội Kỳ nhìn Hấn cười với Nó . Cô nàng càng thêm tức , phải chăng cô đã thích Hấn rồi sao ? Lại một đối thủ nặng ký với Tiểu Như nữa

- Mỗi người sẽ chọn một lĩnh vực để chiến . Có thể dùng lời nói hoặc hành động __ Lớp trưởng làm trọng tài

- Bội Kỳ sẽ là người ra lĩnh vực . Tiếp đó là Hạo Nam và cuối cùng là Tiểu Bàng . Mỗi người tự suy nghĩ đi , cuối giờ sau tiếng trống ra về tập trung ở sân sau .

- Được thôi

- Ok

- Thật ngu ngốc khi cho tôi đi ở lĩnh vực cuối . Hãy chờ đón trò chơi của tôi

Mọi người giải tán ra chơi . Nó thì chẳng bận tâm , bọn Hấn cũng không lo cho Nó vì Nó hiểu biết nhiều lắm . Máy lĩnh vực kia cũng không nhằm nhò với Nó

Sau khi giờ ra chơi kết thúc thì mọi người lại vào tiết học . Nhưng vờ nghe vậy thôi chứ ai nấy cũng háo hức xem phần đối đầu lúc cuối giờ . Bọn Nó thì như lúc đầu , máy game , máy MP3 Riêng Nó thì Nó lôi cái laptop ra đặt trên bàn

- Em phía cuối lớp tại sao lại để laptop trên bàn

- Học

- Em có tinh thần học đến vậy à ? Vay lên bảng giải giúp tôi bài này

- Được thôi . Nếu tôi giải được , cô sẽ làm gì ?

- Tùy em quyết định . Còn nếu em không giải được thì em sẽ phải chép phạt và mời phụ huynh của em gặp tôi __ Bà cô nói chắc nịch

Đáp lại lời cô giáo Nó chỉ cười khê

Cô giáo nhìn Nó rồi viết một bài toán dài là toán số cho Nó giải . Cả lớp cũng nhìn cái đề rồi nhìn Nó . Lướt qua thôi là thấy chóng mặt rồi gì mà toàn x với y không Mà hình như bài này vẫn chưa dạy À bọn nhìn Nó , Nó lơ đãng bước lên bục , gương mặt vẫn vô hồn .

Bội Kỳ và Hạo Nam cũng nhìn Nó . Trong lớp thì anh em họ là đứng nhất nhìn lớp mà đối với bài này họ còn thấy khó chứ hướng chỉ ai khác . Khẽ mỉm cười khinh bỉ xem hài hay . Đây là một bài toán rút gọn khó khăn mà lại còn chưa được học nữa

Như lắt đầu nhìn bà cô giáo rồi cô không quan tâm tiếp tục nghe nhạc

58. Chương 58 : Giáo Viên Gặp Xui Xẻo (2)

Nó lên bục thì đưa con mắt nâu của Nó nhìn lên bảng lướt qua từng chữ x , y chưa đầy 1 phút thì Nó cầm phấn và liên tục viết lên bảng . Mọi con mắt ở dưới trầm trồ , há hốc mồm ra nhìn Nó . Bà cô cũng nhìn Nó và mỉm cười đắc thắng . Có vẻ như cô nghĩ Nó sẽ làm sau . Được một phút sau , Nó bỏ phấn xuống và quay sang nhìn cô giáo .

- Đáp án đúng nhưng cách trình bày thì không khớp với cấp 3
 - Vậy sao ? Thế nào mới khớp ? Bài này cô chưa giảng
 - Đúng vậy . Vì thế dù ra kết quả đúng nhưng cách làm sai thì không chấp nhận _ Bà cô chắc nịch
- Nó nhếch mép cười mỉa bà cô
- Em cười cái gì ?
 - Trình độ như vậy cũng đi dạy sao ? Về hưu sớm được rồi
 - Em Em dám xác xược với cô ? Cô nói không đúng chỗ nào ?
 - Vậy tôi làm sai chỗ nào ?
 - Cách giải của em không chấp nhận ở cấp trung học phổ thông
 - Đương nhiên . Thế cô biết Nó ở cấp nào không ?

Bà cô đột nhiên im lặng , nhìn cách giải của Nó bà thấy quen nhưng không sao nhớ được

- Là cấp cao đẳng _ Một giọng nói trầm trầm từ cửa lớp .

Là thầy Tuấn dạy lớp kế bên . Bà cô đơ người và cứng họng . Ánh mắt lo sợ nhìn Nó

- Thứ nhất , chưa dạy mà bắt tôi làm . Thứ hai , trình độ quá kém cỏi thua xa một thầy giáo mới . Kết lại tôi muốn

Nghe nội dung phía sau chắc mọi người chết mất . Ai mà chẳng biết trường này ngoài bọn Nó thì hiệu trưởng cũng không là gì cả . Bà cô hôm nay đụng phải ” sư tử ” rồi .

- Tôi muốn đổi giáo viên . Và bên hội đồng cần có hình phạt hợp lí khi chưa dạy mà bắt học sinh làm.

Vừa dứt câu , Nó bước xuống cúi lớp đóng laptop lại , cho vào cặp và rời khỏi lớp . Bà cô nhìn theo bóng Nó mà toát cả mồ hôi . Gặp Nó quả là xui xẻo của cô , chắc cô phải ngó trước ngó sau khi muốn bắt lỗi ai trong trường này

59. Chương 59 : Trận Chiến

Tại phòng Nó , Nó đang xem thông tin về mấy lô vũ khí cũng như các chất tạo vũ khí thì điện thoại reo lên .

- Alo?

[[[.....]]]

- Vâng , có chuyện gì sao ?

[[[.....]]]

- Hôm trước có đứa theo dõi

[[[.....]]]

- Hấn ta hành động rồi sao ?

[[[.....]]]

- Uhm , em biết rồi . Mà khi nào anh về ?

[[[.....]]]

- Ok , bye

[[[.....]]]

.

- Sao ????

[[[.....]]]

- Cụ thể

[[[.....]]]

- Có biết mục đích không ?

[[[.....]]]

- Ok , hiểu rồi

[[[.....]]]

- Bye

.

Sáng hôm sau , Nó dậy từ sớm chuẩn bị cặp vở cũng như những thứ cần thiết để giết thời gian trong lớp. Hấn cũng không rảnh rỗi gì , bố Hấn cũng giao một số việc trong công ty cho Hấn giải quyết . Hấn cũng mang những thiết bị cần thiết như Nó . Cả bọn lại cùng nhau đến trường

Vào lớp thì bọn Nó như ngày hôm qua . Mỗi người một việc , các giáo viên cũng không dám hó hé gì với tụi Nó , tránh gặp phiền phức . Đến tiết tự học , Nó vẫn mãi mê với cái laptop . Bội Kỳ tiến lại gần

- Muốn gì đây Huỳnh tiểu thư ? _ Miệng thì nói nhưng mắt vẫn nhìn vào cái laptop

- Trận đấu , cô vẫn tiếp tục chứ ?

- Uhm , hôm qua bạn nên không chơi được . Hôm nay chiến nhé .

- Ok , cuối giờ , sân sau trường

- Ừ .

Bội Kỳ và Hạo Nam vẫn không công nhận tài năng của Nó chứ lớp thì công nhận cả rồi . Việc Nó giải toán theo cấp cao đẳng là chỉ hiểu Nó không đơn giản . Muốn đấu với Nó , người đó chắc gan cũng lớn lắm .

Tiếng trống điểm cuối giờ cũng nổi lên . Cả lớp Nó thì náo nức xem trận chiến nên tập trung ở sân sau . Nó khê nhếch môi , gom tập vở và laptop vào cặp rồi cũng tiến ra sân sau.

Nó đối mặt với Hạo Nam và Bội Kỳ một cách bình thường và thản nhiên . Mọi người xung quanh dàn ra xếp thành vòng tròn bao vây ba đứa Nó .

- Tôi và Bội Kỳ cũng không muốn bị nói là ỷ đông hiếp yếu nên hai chúng tôi chỉ ra một lĩnh vực thôi , ok ? _ Hạo Nam nhìn Nó

- Nói nhiều , lĩnh vực nào ? _ Nó không thèm nhìn Hạo Nam

- Võ công _ Hạo Nam mắt sáng rực khi nghe Bội Kỳ lên tiếng

- Ok _ Nó khê nhếch môi .

60. Chương 60 : Nhắc Nhở Rồi Chỉ Trích

Hắn khẽ lắc đầu , võ công sao ? Cả hai có liên thủ lại cũng không phải đối thủ của Nó . Đúng là tự đâm đầu vào mà . Hai bên đều đồng ý nên trận chiến bắt đầu . Quả không ngoài dự đoán của Hắn , đấu gần nửa tiếng vẫn chưa ra kết quả . Nó vừa đánh vừa né một cách nhanh lẹ . Một tiếng sau , mọi người xung quanh cũng ra về hết . Bội Kỳ cũng thấm mệt nhưng Nó vẫn kiên trì . Muốn kết thúc gọn lẹ , Bội Kỳ làm liều rút con dao nhỏ ra xông tới Nó . Hắn thấy vậy nên nhắc nhở Nó .

- Linda cẩn thận , có dao

” Chơi bản ”

Xoẹt

- Á _ Tiếng Bội Kỳ thất thanh . Hạo Nam và Nó dừng tay .

Một giọt , hai giọt nước màu đỏ tươi loang xuống nền đất . Con dao cũng rớt xuống nề đất . Hạo Nam chạy lại chỗ Bội Kỳ , Nó cũng đi tới .

- Chơi lén sao ? Tôi cho cô biết , phi tiêu vừa rồi có tẩm một loại thuốc độc . Cô chờ chết đi là vừa.

Lời nói của Nó vừa dứt thì mặt Bội Kỳ tái mét . Hắn và cả Hạo Nam cũng giật mình . Sao ? Thuốc độc sao ?

- Linda việc gì cô phải làm vậy ? _ Không cho Hạo Nam nói , Hắn lên tiếng trước

- Phòng thân

- Cô Tôi chỉ nhắc cho cô cẩn thận , đâu phải kêu cô giết Bội Kỳ . _ Hắn nhíu mày

Thục Phương , Tiểu Như , Ken và Khôi rất ngạc nhiên nhìn Hắn . Rõ ràng nhắc Nó giờ quay sang chỉ trích Nó . Hắn cũng thừa biết Nó sẽ xử lí mạnh bạo mà Nhắc cho đã giờ la . Bỏ tay thật chứ

- Cẩn thận làm sao ? Tôi thích như vậy

- Quá đáng . Biết thế tôi đã _ Hắn định nói nhưng nghĩ lại nên thôi

- Không nhắc chứ gì _ Nó biết trước là câu này

Hắn cứng họng nhìn Nó . Gương mặt Nó vẫn thế , chẳng biểu lộ tí cảm xúc gì cả .

- Linda , xem như chúng tôi thua . Cô đưa thuốc giải được chứ ? _ Hạo Nam van nài

Nó suy nghĩ gì đó , tiến lại nhặt con dao lên và lại gần Bội Kỳ

Phi tiêu Nó phi lúc nãy chỉ làm Bội Kỳ trầy một đường nhỏ ở cổ tay thôi nhưng vì có tẩm độc nên làm cho Bội Kỳ khó chịu trong người . Nó nhẹ nhàng ngồi xuống gần Bội Kỳ , ánh mắt Nó khó dò xét . Mọi người đều im lặng nhìn Nó

- Lúc nãy cô định đâm tôi ở đâu ? _ Giọng nói lạnh lùng đều đều phát ra làm Bội Kỳ run sợ

- Tôi Tôi

- Ở đâu ?

- Bụng Ở bên hông _ Khó khăn nói ra , Bội Kỳ nhìn mặt Nó

Nó vẫn lạnh lùng , vẫn gương mặt một màu đỏ . Nó đứng dậy tay vẫn cầm con dao , khoé môi nâng lên một đường

- Thuốc giải chỉ cần uống một ít nước giá pha mật ong . Tôi trả lại cho công bằng

Không nhanh không chậm Nó dùng con dao đang cầm trên tay đâm hẳn một phát vào bên hông bụng . Cụ thể là ngay vết thương lúc trước của Nó . Mọi người xung quanh mắt chữ O , mồm chữ A nhìn Nó .

Tóch Tách Tóch

Lại hình ảnh những giọt nước đỏ tươi nhỏ xuống nền đất . Nó rút ra và buông con dao xuống , máu túa ra một lúc một nhiều . Nó vẫn đứng đó đến khi máu đã loang thành 1 vũng nước màu đỏ nhỏ

- Linda , cậu không sao chứ _ Phương hoảng hồn

- Chị, Chị có sao không ?_ Như lo lắng không kém

- Việc gì cô phải làm vậy ?_ Hấn nhìn Nó , nhìn xuống vết thương của Nó . Lòng Hấn đột nhiên có cảm giác đau .

- Công bằng . Như cậu không nhắc thì kết quả là vậy . Thôi tôi đi trước nhé . bye . Thực Phương đem cặp mình về .

- Linda , vết thương của cậu

- Không sao đâu

- Đi bệnh viện may lại mau _ Hấn không chịu được khi thấy Nó mặc kệ vết thương của Nó

- Anh quản được tôi sao ?

- Cô

- Không phải những điều anh muốn sao ? Đừng lo cho tôi , cấm đi theo _ Nó đi thẳng rời khỏi sân sau và rời khỏi trường.

61. Chương 61: Lại Thăm Viện

Cả bọn cũng rời đi về nhà chỉ trừ Hấn . Ai cũng muốn đi theo Nó nhưng vì Nó đã cấm nên chẳng ai dám đuổi theo mặc dù trong lòng rất lo lắng . Hấn đi lang thang Nó cũng lang thang với vết thương đang rỉ máu . Không hiểu vì sao khi nghe Hấn nói câu đó , Nó cảm thấy khó chịu nên đã hành động như vậy . Nó cảm thấy mình rất điên rồ khi thấy khó chịu vì Hấn . Đạo này , Nó có cảm giác lạ lạ khi không gặp Hấn mà kể cả thấy Hấn . Và cảm giác này từ cái hôm sinh nhật Nó đến nay . Nó cũng không hiểu là chuyện gì , vì thế nghe câu lúc này của Hấn , Nó khó chịu lắm và đã suy nghĩ hành động như thế . Còn Hấn thì cũng rất khó chịu , nói thẳng là đau lòng khi Nó hành động như vậy. Nhưng mà tại sao Hấn lại đau lòng ?

Không lẽ ?!?

Phải, Hấn yêu Nó mất rồi. Yêu Nó khi nào mà Hấn cũng chẳng biết nữa

Nó lang thang , Hấn cũng lang thang . Chỉ là một người đang trọng thương một người khỏe mạnh.

Vết thương đã lành chưa ?

Nó đã băng lại chưa ?

Nó đi đâu mất rồi ?

Chân cứ bước đi , mắt nhìn thẳng , gương mặt lạnh lùng giờ đã trắng bệch , vết thương của Nó không ngừng chảy máu nhưng Nó vẫn cứ bước đi chưa hề có ý định dừng lại.

Bầu trời đột nhiên trở nên u ám , mây đen kéo tới kèm theo gió .

Một giọt , hai giọt rồi nhiều nhiều hơn nữa. Nó rơi từ từ xuống nền đất đang khô kia . Ngày càng nhiều những giọt nước đỏ đổ xuống làm cho đất đang bị khô trở nên ướt đầm . Mưa ngày một nặng hạt hơn , nhưng lại có hai con người đang ung dung đi hai phía đối diện nhau . Ông trời tại sao lại đổ mưa vào lúc này ? Ông đang khóc thương cho hai số phận kia sao Hay ông giúp họ làm cầu nối để họ gần nhau hơn . Không biết vì lẽ gì cả hai đều bước đến cái công viên SL, hai người từ hai phía đang bước đến . Và ngay khi đến cái cổng , bốn mắt họ nhìn nhau . Một đôi mắt không cảm xúc bắt gặp ánh mắt lo lắng , âu yếm thì sẽ ra sao ? Hấn nhìn từ trên xuống dưới người Nó , Hấn không thể tin được . Vết thương đó nó vẫn nguyên vẹn. Máu khô rồi lại ướt chảy xuống hòa lẫn vào nước mưa . Gương mặt của Nó không những không còn hồng hào mà ngay cả vẻ lạnh lùng cũng biến mất và thay vào đó là gương mặt trắng bệch , môi của Nó cũng trắng luôn , chẳng còn tí sắc nào nữa ... Nhìn Nó mà Hấn đau cả lòng . Hấn hối hận vì khi nãy lỡ lời với Nó

, mà Hấn cũng đâu ngờ Nó lại để ý đến vậy. Nó vừa định bước đi luôn , lơ Hấn thì Nó cảm thấy mệt , đầu óc quay cuồng và rồi cả thân người Nó ngã xuống nền đất lạnh kia .

- Linda

.

- Đây là đâu ?

- Linda

- Ai vậy ? Ai đang gọi tôi ?

- Linda ơi lại đây

- Là ai ?

- Linda ơilại đâymau lại đây

- Ông là ai ?_ Nó thấy một hình ảnh mờ mờ

- Bọn ta là Hắc Bạch Vô Thường , bọn ta đưa cô về lại trần gian

- Trần gian ? Tại sao phải về đó ?

- Bọn ta bắt nhầm người nên đưa cô về khi còn có thể

- Tôi không muốn về . Hãy đưa tôi gặp mẹ

- Mẹ cô đang rất bận , nghe lời bọn tôi trở về thôi . Có người đang lo cho cô

- Khi nào mẹ sẽ đến thăm tôi ?

- O ...cái này bọn tôi không biết . Nhưng sẽ sớm thôi .

- Ồ .. sẽ sớm thôi _ Họ nhìn nhau

- Vậy đưa tôi về

- Đi .._ Nó nghe lời để Hắc Bạch Vô Thường đưa về trần gian

.

Ánh đèn của phòng phẫu thuật vụt tắt, cánh cửa mở ra , vị bác sĩ già bước ra . Hấn lập tức đứng dậy hỏi ngay tình hình của Nó

- Sao rồi bác sĩ ?

- Bệnh nhân đã an toàn . chỉ cần nghỉ ngơi cho lại sức . Không biết có cần nói với Hàn lão không ?_ Vị bác sĩ già gỡ khẩu trang nói

- Không . Không cần , tôi sẽ tự giải quyết

- Vâng . Tiểu thư sẽ được đưa vào phòng hồi sức

- Ừ

62. Chương 62 : Yêu

Khi Nó được đưa vào phòng hồi sức , hấn đứng ngoài cửa nhìn vào . Đợi đến khi bác sĩ , y tá đi hết , Hấn mới từ từ đi vào . Cũng như lúc ban đầu , khi nó vào viện , gương mặt cũ , vết thương thì nặng hơn so với lúc trước . Sao nhìn Nó lúc yếu đuối lại rất dịu dàng nhưng khi Nó mạnh mẽ thì lạnh lùng vô cùng .

< reng="”="” reng="”>>>

- Alo?

[[[Tìm thấy Linda chưa]]]

Thiên Minh ở đầu dây bên kia hồi hộp

- Ờ ờ Linda đi chơi với mình mà giờ cô ấy ngủ rồi

[[[Sao đi chơi á ?]]]

- Ừ đi chơi xin cho tớ với Linda nghỉ một thời gian nha

[[[Ừ , đi đi , vui vẻ , chăm sóc tốt cho Linda nha]]]

- Ừ bye

.

- Linda ơi

- Là ai vậy ?

- Là mẹ đây , con mau lại đây

- Dạ , mẹ chờ cái

- Ngoan nào , dạo này con sống tốt chứ

- dạ tốt

- Linda , con đã yêu ai chưa ?

- Sao mẹ lại hỏi vậy ?

Yêu sao ? Nó đã yêu ai chưa ?

- Mà yêu là gì vậy mẹ ?

- Ngốc ạ , là một cảm giác đặc biệt với ai đó

- Cảm giác đặc biệt sao ?

Với mọi người kể cả Blue , tình cảm nó đối với họ chỉ là tình thương gia đình nhưng đối với một người nó lại có cảm giác đặc biệt

- Sao nào? Linda đã có tình cảm với ai thế ?? Ken ? Rio ? Hay John ?

Hình như mẹ đánh trúng tâm lý nó rồi . Nó lặng im suy nghĩ . Qua lời mẹ nói , không lẽ

- Mẹ ơi , Linda không có tình cảm với ai đâu ạ

- Ngại gì sao ? Đừng nghĩ mẹ không biết . Để mẹ nói cho con nghe . Con đã có tình cảm với Rio rồi . phải không ?

- Nào có , đùa hoài . Thôi con không muốn nhắc đến chuyện tình cảm__ Nó cố lảng tránh

- Được rồi , mẹ chỉ nhắc con thế này ” Hãy yêu khi còn có thể và hãy trân trọng khi nó đến với ta . Linda , hãy hứa với mẹ , bằng mọi giá con phải hạnh phúc và hãy bảo vệ bố con , anh và em gái con . Mẹ sẽ luôn theo dõi và âm thầm che chở cho tụi con . Hứa với mẹ nhaLinda

- Dạ , con hứa

- Rồi , con mau nghỉ ngơi rồi tỉnh lại . Mẹ đi đây , hôm khác gặp con

- Dạ , tạm biệt mẹ

- Bye con

.

Hai tuần sau

Bố Nó và David cũng đang trên đường về nhà . Nó và Hấn cũng từ biển trở về nhà . Lúc nó tỉnh dậy , nó với hấn đã làm lành với nhau . Hấn chăm sóc nó rất tốt , nên khoảng thêm hai ngày nó khỏe mạnh trở lại

. Cả hai quyết định ra biển chơi xả stress . Hấn đối với nó ngày một sâu đậm còn nó đối với Hấn cũng có chút cảm tình , gương mặt nó cũng bớt lạnh lùng hơn

Phải chăng Nó nhận ra và đã nghe theo lời mẹ nó chỉ dạy ?

Hãy yêu khi còn có thể

Hãy trân trọng khi nó đến với ta

63. Chương 63 : Người Mẹ Tương Lai

Biệt thự Hàn gia ngày hôm nay lại náo nhiệt hơn nhiều. Ai cũng theo chỉ đạo của Thiên Minh tất bật mở tiệc ăn mừng chào đón Nó và Hấn trở về biệt thự . Thiên Minh và Thục Phương đang ở vườn chuẩn bị thì từ cổng có tiếng đỗ xe . Hai người đàn ông đáng trung niên bước ra và sau đó là một người đàn bà tầm 40 ăn mặc lộng lẫy bước ra . Bà tiến đến khoác tay một người đàn ông rồi cả ba bước vào trong .

- Justin _ Peter gọi

- A Bố _ Minh nghe tiếng gọi liền chạy tới .

Khi gần tới nơi anh đột ngột dừng lại , thục Phương thấy vậy liền chạy ra . Minh nhú mồm tỏ vẻ khó chịu khi thấy người đàn bà kia đang khoác tay bố mình .

- Ta giới thiệu với con , đây là Dì Bạch là người mẹ trong tương lai của con _ Peter từ tốn nói . Thiên Minh , Thục Phương tròn mắt

- Còn đây là con trai lớn của anh Thiên Minh , kia là con của bạn anh Thục Phương

- Dì xin chào hai con _ Dì Bạch lịch sự giơ tay ra ý muốn bắt tay . Thiên Minh liếc nhìn bà ta rồi anh lại nhìn bố anh . Hình như ông ấy rất thích .

- Thiên Minh , không được bất lịch sự như vậy .

- Không sao đâu anh , chắc Minh nó ngại _ Dì Bạch cười rút tay lại

- Justin , cháu làm sao vậy ? _ David nhìn Minh

- Làm sao ? Bác thấy thế nào khi nhìn cảnh này ? _ Minh

- Tôi cho ông biết , xem như hôm nay tôi không thấy hay nghe gì . Hôn lễ giữa ông và bà ta sẽ không bao giờ diễn ra đâu . Linda , Nó sắp về , liệu mà lo đi không thì bà ta mất mạng như chơi _ Minh tức giận đi lướt qua Peter rồi về phòng , Thục Phương đuổi theo

” Thăng ranh con , dám xen vào chuyện của ta à ?”

- Thôi vào nhà , ta sẽ từ từ giải quyết

Cả ba vừa vào trong thì chiếc Ford chở nó và hấn vừa dừng lại . Hấn và Nó cùng bước vào trong với tinh thần khá là hưng phấn . Nhưng khi tới cánh cửa . Nó lấy lại vẻ mặt lạnh lùng vốn có

- Anh Minh ơi , em về rồi

- Elena , anh về rồi

Hấn kéo 2 chiếc vali . Nó bước vào trước

- Hai người là ai ? Sao không biết gõ cửa ? _ Dì Bạch lên tiếng

- Bà là ai ? Sao lại trong nhà tôi ? _ Nó nhìn từ đầu đến cuối - Osin hạng sang hả ? _ Bà ta tuy mặc đồ sang trọng nhưng hình như đang đeo tạp dề làm việc nhà

< chát=“”>>>

- Tao là bà chủ ở đây , con ranh mày từ đâu tới .

Hấn tròn mắt nhìn bà ta . Không xong rồi , lại kiếm chuyện với Nó . ==”

Choang

Tiếng vỡ đồ thủy tinh làm kín động đến mọi người ở trên lầu . Ai nấy đều lật đật chạy xuống . Minh nhìn mặt Nó , có vết đỏ ửng hằn là mới vừa bị đánh . Dưới sàn thì toàn là mảnh vỡ thủy tinh kèm theo một thứ chất lỏng . Màu đỏ nhưng không phải là máu mà là rượu . Chai rượu nó mua về để ăn mừng cùng cả nhà . Peter nhìn Nó rồi nhìn bà Bạch . Bà ta cũng hoảng khi nó buông chai rượu xuống . Thấy mọi người nhìn nó khuôn mặt có vẻ sợ hãi thì bà Bạch càng lo lắng hơn . Đang loay hoay không biết liệu làm sai thì bà ta nhìn Peter nháy mắt . Và dĩ nhiên , cái nháy mắt đó không qua mắt của nó được .

- Linda , Rio hai đứa về rồi sao ?

-

- Người đầu , mau dọn những mảnh vỡ , không để mọi người bị thương

- Khoan đã _ Nó đột ngột lên tiếng , khoé môi cong lên một đường

- Sao vậy con gái ?

64. Chương 64 : 3 Điều Kiện

Nghe hai từ ” con gái ” từ miệng Peter , bà Bạch lo sợ . Chắc hẳn đây là một trong hai vị tiểu thư . Đúng là không biết ngó trước ngó sau tự chuốc họa vào thân rồi . Với một người như Nó . Cái tát đó nó sẽ trả gấp đôi cũng như lời nói của hắn lúc trước hay cái tát của Như . Tay Nó để đằng sau xuất hiện một con dao nhỏ . Hắn thấy nên nắm tay Nó lại . Nó quay lại nhìn Hắn , nhận thấy cái lắc đầu từ Hắn , Nó mới cất con dao vô . Đơn giản , một khi nó ra tay có trời dừng lại được . Nó đành nén cơn giận lại

- Lúc này , bà tát tôi , bà nói bà là chủ . Bà nói tôi là con ranh

Từng từ thốt lên một cách đáng sợ . Mọi người nhìn Nó rồi nhìn bà Bạch lắc đầu . Minh nhếch môi cười , đây là anh cảnh báo trước rồi

- Tôitôi không biết _ Dì Bạch áp ứng

- Linda , bố nghĩ là

- Im , tôi chưa nói đến ông

- Hồn láo . Dám ăn nói với bố vậy sao ?_ Peter tức giận

- Tôi muốn bà ta dọn sạch chỗ này sau đó thì biến

- Anh Tiến , anh nói gì đi _ Bà Bạch cầu cứu

- Linda à

- Bố , thật ra bà ta là ai ?_ Như chen vào

Đây là câu hỏi mà Peter không muốn trả lời nhất . Ông chưa nghĩ ra cách thuyết phục Nó hay Minh và cả Như . Bây giờ ông phải nói làm sao ??

- Thật ra Thì

- Có gì khó nói sao bố ?_ Như nhú mày

- Bà ta là dì Bạch , mẹ tương lai của chúng ta _ Minh lên tiếng

- Thiên Minh , con

- Anh Minh

- Sao ? Mẹ ?_ Nó lớn tiếng

Ánh mắt Nó chứa đầy thù hận và sự tức giận dò xét Peter

- À thì , bố cũng định nói

- Ông quên ngày giỗ mẹ tôi . Tổ chức sinh nhật ngay giỗ mẹ . Ngoại tình với con đàn bà này
 - Được tôi sẽ chấp nhận với 3 điều kiện _ Sau 1 hồi suy nghĩ
 - Được , ta đồng ý hết con nói đi _ Peter vội vui mừng
 - Thứ nhất , kí vào đơn ly hôn với mẹ tôi , tôi sẽ nhái chữ ký và thay mẹ ra toà
- Peter và cả mọi người như chết lặng
- Thứ hai , ông nội từng viết di chúc . Cổ phần của mẹ hoàn toàn thuộc sở hữu của tôi . Ngay hôm nay , mở di chúc
- Peter một lần nữa kinh hoàng nhìn nó
- Thứ ba , từ ngày mai tôi và ông cũng như cái nhà này cắt đứt quan hệ . Công việc của tôi tại trung tâm mua sắm có thể cắt nếu như muốn
 - Linda , em nói gì vậy ? _ Minh to tròn mắt nhìn Nó
 - Ai là bạn thì cứ là bạn , ai là con ông ta không có quan hệ anh em với tôi
 - Linda Con Con
 - Thực hiện đi , Rio gọi luật sư
 - Linda , con có thể suy nghĩ điều 1 và 3 không ?
 - Không . Tôi không chấp nhận khi còn kết hôn với mẹ tôi lại đi lấy phụ nữ khác dù cho mẹ tôi chết . Mẹ và ông ly hôn , tôi theo mẹ nên không liên quan đến ông nữa
 - Anh yêu à , anh không muốn lấy em sao ? Cứ chấp nhận cho con bé , hết tiền nó cũng tự mò về thôi _ Dì Bạch cười đắc ý nhìn Nó
- Bớt được một đứa thì bớt gánh nặng để chiếm lấy tài sản nhà này.
- Nhưng lại có người không biết , nguy cơ Hàn gia sụp đổ rất cao
- Nếu con muốn thì ta chấp nhận _ Peter không biết trúng phải thứ gì mà nghe lời bà Bạch vô cùng
- Chưa đầy nửa tiếng ông luật sư cũng băng di chúc đến . Một người lạnh lùng vô cảm , một người thì đắc ý . Mọi người còn lại thì ưu buồn vô cùng . Đến giờ luật sư đọc di chúc

65. Chương 65 : Bảng Di Chúc . Huỳnh Hải Tuyết

Ps : Chi tiết trong di chúc có thể hư cấu xiu nha đọc thì đừng chê này kia nha , vì đây là nhà tỷ phú nên di chúc nó hơi

” Ngày tháng năm

Tôi tên Hàn Trung , vì sức khỏe không còn tốt nữa nên trước khi đi về cõi âm tôi viết di chúc để phân chia tài sản cho con cháu của tôi để tránh việc tranh chấp tài sản . Tôi có một đứa con trai là Hàn Tiến , một cô con gái là Hàn Ngọc , một cô con dâu tên Hải Băng và ba đứa cháu là Thiên Minh , Tiểu Băng , Tiểu Như . Tài sản của tôi gồm có 5 căn biệt thự , 10 mảnh đất ở ngoại ô , 1 công ty bất động sản , 2 trung tâm mua sắm , 4 bộ vòng vàng kim cương , hơn 20 tỷ USD và nhiều cổ phần trong các công ty như công ty của Lâm gia 5/10 , Nguyễn gia 5/10 , Châu gia 6/10 , Huỳnh gia 4/10 và ở công ty bất động sản Hàn gia là 8/10 . Có 10 thẻ ATM một thẻ 1 tỷ . Tôi xin được phân chia như sau : con trai Hàn Tiến , 1 căn biệt thự , 2 mảnh đất , cổ phần ở Nguyễn gia , 2 thẻ ATM . Con gái Hàn Ngọc , nó lấy chồng nước ngoài nên đã từ chối lấy nhiều tài sản . Cô chỉ lấy 2 mảnh đất ở ngoại ô , 5 tỷ USD , 1 bộ vòng vàng kim cương . Và khi cô đi nước ngoài cô đã làm giấy chuyển nhượng hết toàn bộ tài sản cho cháu gái làm của hồi môn là Hàn Tiểu Băng . Đến cô con dâu Hải Băng , tôi xem nó như con gái ruột , sở dĩ tài sản Hàn Tiến ít là tránh cho sau này nó lấy thêm vợ 2 , vợ 3 hắt hủi Hải Băng . Phần của Hải Băng là 1 căn biệt thự , 5 tỷ USD , 1 bộ vòng vàng kim cương , cổ phần ở Lâm gia , 2 thẻ ATM . Đến ba đứa cháu của tôi . Trước tiên là Thiên Minh , 1

căn biệt thự , 2 mảnh đất ở ngoại ô , 5 tỷ USD , 1 trung tâm mua sắm , 2 thẻ ATM , cổ phần ở Châu gia . Thứ hai là Tiểu Băng , 1 căn biệt thự , 1 mảnh đất ở ngoại ô , 1 bộ vòng vàng kim cương , 3 tỷ USD , 1 trung tâm mua sắm sầm uất ở Paris , cổ phần của Hàn gia , 2 thẻ ATM . Cuối cùng là Tiểu Như , 1 căn biệt thự , 1 mảnh đất ngoại ô , 2 tỷ USD , cổ phần Huỳnh gia , 1 bộ vòng vàng kim cương , 2 thẻ ATM . Tôi chỉ chấp nhận một mình Hải Băng làm con dâu nếu Hàn Tiến lấy vợ 2 vợ 3 thì gia tài chỉ hưởng bấy nhiêu . Gia tài của ba đứa cháu xem như của hồi môn nội tặng . Chúc các con các cháu hạnh phúc .

Ký tên : Hàn Trung ”

Sau khi di chúc được mở , mọi người chẳng tin mình nghe gì nữa . Gia tài của nhà này hơn phân nửa thuộc về Nó vì tài sản của Nó , mẹ Nó và di Nó cộng lại . Ông nội Nó cũng biết trước được bố Nó sẽ lấy vợ 2 vợ 3 luôn sao ? Đúng là như ông đoán , bà Bạch nhả mặt tỏ vẻ bất bình , Hàn Tiến là con ông lại không bằng đứa con dâu với mấy đứa cháu . Gia tài của Peter cũng không còn nhiều nữa , làm sao có thể chiếm lấy . Bà đành tìm cách khác thôi , cũng may là còn Tiểu Như nghe lời . Thiên Minh cũng đi theo Nó , ít ra Tiểu Như và Peter gộp lại cũng đủ cho bà sử dụng . Peter thừa biết trước nên ông cũng không nói nhiều , ít ra còn Như nghe lời ông . Hôm đó là ngày tồi tệ vô cùng đối với Hàn gia .

Ngày hôm sau

Sự yên ắng đến lạ thường bao trùm lấy ngôi nhà của Hàn gia . Hôm nay Nó rời khỏi Hàn gia , chính thức cắt đứt quan hệ . Có người vui , có người buồn . Rất sớm , mọi người có mặt đầy đủ dưới phòng khách chỉ chờ đợi một người . Nó đã chuẩn bị hành lý từ rất sớm , đang chờ Blue giúp Nó thay ga giường , xịt thuốc khử mùi . Căn phòng giờ đây trở nên hoàn toàn sạch sẽ . Nó đi xuống nhà trước rồi tới Hữu đang kéo vali theo sau.

- Linda , con không suy nghĩ lại sao ?_David

- Tiểu Băng , con thật sự_ Peter

- Xin lỗi , Hàn lão gia hôm nay tôi không phải là Tiểu Băng , tôi là Huỳnh Hải Tuyết là con của người phụ nữ không chồng Huỳnh Hải Băng

- Con

- Linda

- Tôi sẽ đưa Thiên Hữu đi , còn người làm ai muốn thì theo tôi

- Thừa tiểu thư , chúng em ở lại

- Anh đi với em

- Justin , con không thể đi được , con phải hoàn thành vụ kia đã

- Ở lại hết đi

- Không , anh em bọn tớ sẽ đi theo cậu _ Phương nói

Chưa để hẳn lên tiếng thì Phương đã mở lời trước

- Tôi cũng là con của phụ nữ không chồng Hải Băng kia , tôi sẽ giúp ông nhiệm vụ đó nhưng không bao giờ ở lại bên ông .

- Phụ nữ không chồng là phụ nữ lằng lộn nhờ nhốt không chồng có chữa vậy mà cũng xưng được cứ như hay lắm _ Bà Bạch thì thầm nhỏ nhưng không qua được tai nó ...

Nhanh như chớp nó đứng trước mặt bà làm bà thót tim . Tay nó rất uyển chuyển nhẹ nhàng , trong tích tắc gần khoe miệng bà Bạch rơi giọt máu .

- Cái này là cảnh cáo nếu bà không giữ mồm giữ miệng tôi sẽ may miệng bà lại . Đừng bôi nhọ mẹ tôi .

Lời nói lạnh lùng vang lên như một con dao cảnh cáo trước tập thể , bà Bạch bị nó dùng dao khoét nhẹ qua gần miệng làm cho Bà Bạch cũng như mọi người khiếp sợ . Đừng ai động chạm tới nó nếu không kết cuộc đau đớn nhất chỉ là cái chết thôi . Lạnh lùng tàn nhẫn chính là ám chỉ nó .

- Đi thôi , chúc ông và bà hạnh phúc , ráng mà hốt sạch gia tài nhé bà Bạch_ Nó cố tình nói thẳng vào trọng tâm làm bà Bạch nhột . - Chuẩn bị chờ đợi trò chơi hấp dẫn nhất dành tặng ọi người . Thiên Hữu đi thôi .

Nó nhanh chóng đi ra ngoài mà không quay cái đầu ngoái nhìn lại một lần . Lần lượt người trong nhà đi theo nó . Từ nay ranh giới được chia sẵn hết rồi , nhưng chỉ có câu ” quà tặng ọi người ” làm cho họ phải để ý tới , vì nó không phải dạng vừa đâu . Không biết sóng gió gì nữa sẽ ập tới Hàn gia
Ps : Tác giả bận học nên ít có thời gian viết chap lên mong các bạn thông cảm . Tác giả sẽ cố gắng full truyện nhanh nhé . Mong các bạn tiếp tục ủng hộ và góp ý tận tình cho truyện nhé !!!!! Iu các bạn ^^

66. Chương 66 : Bức Tranh Cô Gái Đứng Bên Bờ Biển

Chiếc xe đen của Nó lao nhanh ngoài cơn gió , lòng nó bây giờ nặng trĩu , sao sự việc ra nông nổi thế này . Giờ nó chẳng khác nào người mồ côi , không cha lẫn mẹ . Nhưng nó hận , hận cha nó , chỉ vì bà ta mà có thể bỏ nó . Mẹ nó yêu cha nó là sai lầm , khi bà mất ông vẫn ngoại tình mà không có chút lòng ăn năn . Trên chiếc xe , người cầm lái là Thiên Hữu , có Thiên Minh , anh em của Hấn trên xe . Mọi người đều nhìn biểu cảm của nó lúc này . Nhưng kết quả họ thu được , chỉ là một nét mặt lạnh tanh

- Đưa đến biệt thự ngoại ô như trong di chúc , mọi người ở đó đi ._ Nó bỗng dưng lên tiếng

- Tiểu Băng , em định giải quyết sao với số cổ phần đó ?

- Ai là Tiểu Băng ?

- Anh xin lỗi , Hải Tuyết .

- Cứ xem trò chơi bắt đầu . Tôi cũng có hứng thú với trò này rồi . _ Nó cười nửa miệng .

Cứ chờ xem , trò gì sẽ bắt đầu

Trong lòng mọi người ai nấy cũng lo sợ , sợ nó sẽ bày ra những trò nguy hiểm tới tính mạng .

- Hải Tuyết , vậy việc học ở trường ?_ Thực Phương nhìn Nó nói

- Nghỉ .

Một câu ngắn gọn . Nó cũng có muốn đi học đâu ? Chỉ là để giết thời gian thôi . Giờ đây cũng không còn dính dáng đến Hàn gia nữa , nó đến đó chỉ làm trò cười cho thiên hạ .

- Tiểu thư , chuyện di chúc liệu sẽ đến tay nhà báo ?

- Tùy họ , cứ nói thử xem .

- Anh nghĩ là bố sẽ không làm chuyện đó .

- Bố của anh không phải của tôi đừng nhắc đến . Có làm hay không đợi xem rồi sẽ rõ.

Hải Tuyết nói với nét mặt không một chút cảm xúc . Ít ra giờ đây , Thiên Minh cũng hiểu được cảm nhận của nó , đơn giản là giống anh . Một chữ ” hận ”

Thiên Hữu đưa mọi người về tới biệt thự thì mỗi người một nơi Trong phòng yên tĩnh để họ nhìn lại các sự việc đã xảy ra . Tại sao Hàn gia lại lâm và cảnh này .

* Tại Phòng nó *

Vừa mở tivi thì hình ảnh của nó xuất hiện trên tivi với thông tin là đã người mở di chúc và đã rời khỏi Hàn gia . Nó nhếch môi .

- Thiên Hữu , hãy tung tin tôi là chủ tịch của trung tâm mua sắm bên Paris . Và cho họ biết tôi là người nắm giữ hơn phân nửa gia tài của Hàn gia . Rút hết cổ phần của các công ty mà trong tài sản tôi có để đầu tư hết vào tập đoàn Lâm gia . Nếu như cổ phần nhiều tôi đề nghị mở cuộc họp hội đồng quản trị .

Thiên Hữu nghe theo lời nó đi làm . Ngồi một mình trong phòng , đôi mắt nó lượn lơ ở khung cảnh buổi sáng bên cửa sổ . Nó đứng dậy rời khỏi nhà , đi ra một khoảng xa , đứng ngắm nhìn hình ảnh mặt biển . Gợn sóng nhỏ , lặn tẩn li ti mà buổi sáng không nhìn thấy được Thẩn thờ nhìn về phía bầu trời rộng và cái chảo nước khổng lồ kia , một loạt hình ảnh gia đình nó lúc nhỏ ùa về như một thước phim không có đoạn kết . Cảm xúc thật hỗn độn . Ngay bây giờ , nó chính thức vén bức màn đối đầu với cha nó . Không ngờ đến một ngày cha con nó cũng lâm vào con đường này . Bây giờ nó không còn rãnh rỗi như lúc kia nữa , nó sẽ phải bắt tay để gây dựng một công ty vững chắc , nó sẽ lo ọi người - nhưng người luôn bên nó mỗi lúc vui buồn Nó sẽ thay đổi , nó sẽ phải là một Hải Tuyết biết suy nghĩ và có cảm xúc hơn chứ không phải là một cô gái lạnh lùng kia nữa Lạnh lùng thì sẽ phải có điểm dừng nhất định và cũng không được mềm lòng trước những sự việc khó khăn . Mỗi hận thù này nó nhất định sẽ đòi lại thay ẹ nó .

Bóng dáng một người con gái với mái tóc đen dài , thân mình mảnh mai đang đứng thơ thẩn ở nơi có cát mịn biển mặn kia trở thành một bức tranh tuyệt đẹp Nỗi ưu buồn thấm đượm đôi mắt của nó sẽ tạo nên một phần cảm xúc cho bức tranh lúc nàyđừng vẽ , đừng vẽ nỗi buồn của nó Hãy vẽ sự thay đổi của nó khi rời khỏi Hàn gia và khi nó chính thức trở thành cô gái mang tên Huỳnh Hải Tuyết .

67. Chương 67 : Nước Mắt Đầu Tiên

Nó đi lang thang được một lúc quanh bờ biển thì nó quay lại biệt thự . Lúc này tin tức đang được cập nhật liên tục . Cũng bất ngờ vì tin đi chúc lên báo nhanh đến thế . Thiên Minh không nghĩ bố anh sẽ làm thế , ít nhiều cũng nên giữ chút danh dự cho Hàn gia , nhưng có lẽ vì người đàn bà đó mà bố anh bất chấpkể cả mất đi tài sản hay những đứa con ruột của mình

Nó vẫn lạnh lùng bước vào trước sự lo lắng của mọi người . Tin tức hot nhất cho thấy nó đã hành động khi rút hết cổ phần đầu tư của các công ty . Khiến công ty nào công ty nấy cũng gần như lâm vào cảnh phá sản . Như vạch ra một ranh giới . Muốn yên thân thì nên đứng cửa giữa , ai ủng hộ cho Hàn gia xem như đối đầu với Nó , và kết quả thì không tốt đâu

Công ty mua sắm của Nó bên Paris đan rầm rộ lên chuyện này và chuyển cổ đông mới là chủ tịch công ty nữa . Nó sẽ phải sang bên đó dự họp báo và chính thức có mặt tại thương trường Trò chơi bắt đầu rồi

Nó dặn mọi người ở lại nhà cẩn thận , đương nhiên ai cũng có võ nhưng an toàn vẫn hơn . Nó cùng Thiên Hữu sang Paris để giải quyết việc . Thiên Minh vẫn đi làm bình thường cùng với Hắc , Thực Phương . Anh bố trí công việc hợp lý cho họ

Một tuần sau

Chính thức xuất hiện chủ nhân của trung tâm mua sắm SEONI ở Paris khiến mọi người ai ai cũng trầm trồ : Huỳnh Hải Tuyết . Đương nhiên cả bố Nó và bà kia cũng biết Một phen lo sợNó trở về nhà

- Tiểu thư , ông chủ muốn gặp cô .

- Làm gì ?_nó đang ngồi bên đồng tài liệu và máy tính . Đôi mắt nó lướt nhanh như tia chớp trên màn hình máy tính .

- Cổ phần của cô ở Hàn gia là 8/10 nên khi cô rút Hàn gia gần như muốn sụp đổ . Nên ông chủ muốn gặp cô để thương lượng .

- Thương lượng , nực cười . Anh nói ông ta là em rất bận không thể nào gặp ông ta .

- Vâng .

Thiên Hữu tuân lệnh nghe theo vừa bước đi ra khỏi thì Nó ngược mắt lên nhìn cánh cửaNước mắt của nó bỗng nhiên rơilà lần đầu kể từ sau khi nó trở nên lạnh lùng đến giờ . Làm sao để thấu hiểu được cảm giác của nó lúc này . Cái chết của mẹ nó mang đến thật nhiều điều không may với nó . Cũng không ngờ đến lúc lại có ngày ” cha con tương tàn ”.....

Không phải nó không muốn gặp ông , mà do nó không biết phải đối diện thế nào . Quan hệ cha con hay quan hệ thù địch ?

Mọi thứ đã quyết định rồi , không thể quay lại được . Xem như cả ông và nó không may khi đối phương chỉ toàn những người trong gia đình . Nó làm cho con người rơi vào trạng thái khó xử .

< cóc=“”cóc=“”>>>

- Vào đi ,cửa không khoá .__ Nó vội lau đi những giọt nước mắt rơi ra ngay khoé mi . Đơn giản là không muốn họ thấy nó yếu đuối

- Là tôi .

- Khang sao ? Anh đến gặp tôi có chuyện gì ?__ Mắt nó vẫn dán chặt vào màn hình .

- Tôi nghĩ việc rút cổ phần ở Hàn gia không ổn . Dù sao đó cũng là mái nhà của cô , cô nên tuyệt tình đến vậy . __ Hấn vừa nói vừa nhìn nó nhưng , nó đơ hoàn toàn !!!!

- Tôi không muốn nghe về chuyện này . Nếu không còn gì thì mời anh ra ngoài .

- Ở Nga , chúng nó lại làm loạn

-ôi thật nhức đầu , anh định giải quyết làm sao ?

- Tôi sẽ về bên đó một chuyến , cô đi chung chứ ?

- Thôi , tôi còn nhiều việc lắm . Anh đi đi rồi về báo tôi .

- Ừm , cô giữ gìn sức khoẻ , hãy suy nghĩ đến lời đề nghị của tôi .

- Ừm , chào anh

Nó dừng tay , đôi mắt vẫn như lúc nãy vẫn bước ra ngoài như lần của Thiên Hữu . Đôi mắt Nó đã ánh lên tia buồn cho những sự việc xảy ra Thật quá nhanh đến mức không thể đỡ kịp Thời gian trôi đi không bao giờ lấy lại được cũng giống như một con người đã chết đi thì sẽ không bao giờ sống lại

Ps : Tác giả do quá bận học nên không thể đăng chap liên tục như trước . Mọi người thông cảm . Hiện nay tác giả cũng có một bộ truyện đang tham gia thi viết truyện sáng tạo ở . Các bạn nào yêu thích tác giả thì vào xem ủng hộ tác giả nhé . Tên Truyện : Hoàng Gia Quý Tộc

Link : .com/hoang-gia-quy-toc.html :))))

MONG MỌI NGƯỜI ỦNG HỘ HẾT MÌNH !!!

68. Chương 68 : Yêu Thật Rồi !

Ba tháng sau

Trong căn phòng kín , có một cô gái lướt lướt trên đồng tập tài liệu và màn hình máy tính . Thời gian nhanh thật , mới đây đã được ba tháng kể từ ngày nó mở di chúc và trở thành chủ tịch tập đoàn mua sắm ở bên Paris . Rút toàn bộ cổ phần ở Hàn gia nhưng không hiểu sao , Hàn gia hoàn toàn không sụp đổ . Có một thế lực nào đó đang cố giúp cho Hàn gia mà Nó chưa thể biết được là ai ? . Nhất định nó phải tìm ra thế lực đang cố muốn chống đối nó

- Hải Tuyết .__ Blue mang ly cafe vào cho Nó

-

- Ba tháng rồi , công ty đang vươn đến tầm hàng đầu thế giới . Em có định mở party chúc mừng không ?

- Em rất muốn nhưng anh biết đấy em không có được một chút thời gian nghỉ ngơi thì thời gian đầu mà mở party ?__ Nó hỏi ngược lại Blue

Anh nhìn Nó , quả thật một tháng qua , nét mặt nó có chút mệt mỏi . Sức chịu đựng của Nó có giới hạn .

- Hay em dẫn Thực Phương sang đây giúp em đi , thêm người công việc sẽ nhẹ nhàng hơn .__ Blue đề nghị

- Không đâu anh ạ , Thực Phương phải giúp đỡ anh em , giữ lấy cái trung tâm đó , không thì lại rơi vào tay Hàn gia mất .
- Nhắc mới nhớ , anh vẫn chưa điều tra được cái thế lực mà đang giúp đỡ cho Hàn gia . Có vẻ đang trong vòng bí mật .
- Được rồi , từ từ cũng sẽ biết thôi .
- Vụ lô S35 tiến hành thế rồi ?
- Họ đang thực hiện . Sắp gặp tên Just , giao cho hắn thì ta sẽ được nguồn lợi rất lớn . Sau đó em sẽ mai danh ẩn tính tên SKY .
- Ừm
- Đã mấy giờ rồi ?
- Hơn năm giờ chiều rồi , em ăn chút gì nhé
- Ừm , anh ra ngoài mua giúp ít đồ ăn nhẹ đi .
- Ok , em đợi anh .

Thiên Hữu quay đi ra ngoài , Nó xoay ghế lại , ánh mắt hướng ra khung cửa kính kia . Đã 2 tháng rồi , sao Rio vẫn chưa nhắn cho Nó dù chỉ một tin nhỏ . Một tháng đầu tiên lúc anh đi , anh vẫn nhắn tin cho cô đều đặn , dặn cô phải ăn uống đúng giờ , phải nghỉ ngơi , không làm việc quá sức .v.v. Nhiều khi có những tin nhắn sến rện chủ ý là muốn quan tâm cô tuy cả hai chưa là gì cả . Nó cũng dần dần để tâm đến mấy cái tin nhắn đó nhưng không hiểu sao , hai tháng rồi , nó vẫn chưa nhận được một tin nào nữa . Nó đã từng gọi cho Hân nhưng điện thoại reo nhưng không ai nghe máy , gọi cho Victor thì anh nói hân rất bận . Bận việc gì chứ ? Bận việc gì mà nhiều đến nỗi một tin nhắn cũng tiết kiệm là sao ?

Cũng không hiểu sao , Nó thấy nhớ Hân , muốn được Hân quan tâm . Muốn được nghe giọng nói của Hân vào mỗi đêm . Đêm nào trước Hân cũng gọi và chúc nó ngủ ngon , giờ Hân không gọi Nó cảm thấy rất nhớ . Phải chăng Nso đã chạm phải chữ “yêu” rồi sao ?

Tối đêm đó

Nó trần trọc nằm trên giường , lẩn qua lẩn lại nhưng vẫn không tài nào ngủ được . Có một chút gì đó khó chịu , lo lắng trong lòng Nó .

- LindaLindaLinda của mẹ .__ Tiếng gọi thân thương lâu ngày Nó chưa được nghe
- Mẹ mẹ ơi.....
- Linda ngoan nào , con sống tốt chứ ?__ Người mẹ dùng tay vuốt ve mái tóc con gái , Nó đang ngồi dúm đầu vào lòng của mẹ
- Dạ , con khỏe ạ .
- Bố con và anh em thế nào rồi ?
- Ông chưa chết , anh hai thì khỏe , Jenny thì con không biết .__ Nó vẫn thẳng thừng
- Con sao lại nói bố như thế ?
- Mẹ thấy rõ hết mọi chuyện không lẽ chuyện ông ta làm , mẹ không nhìn thấy ? Con không muốn nhắc đến ông ta .
- Thôi được rồi , con gái ngoan , mẹ không hỏi về ông ấy nữa . mẹ chỉ muốn nói với con , dù thế nào ông ấy vẫn là cha con .
-
- Con đang yêu Rio đúng không ?
- Dạ , con không biết

- cái cảm giác nhớ nhung của con là mẹ đã đủ hiểu rồi . Con không thấy lạ khi hai tháng nay , Rio không hề nhắn cho con tin nào sao ?

- Con không biết .

- Thôi con hãy suy nghĩ , sẽ có hướng đi tốt cho con . Con mạnh khỏe , mẹ đi . _ Người mẹ tan biến vào không trung Nó chìm sâu vào giấc ngủ , mang một giấc mơ không tên Nơi đó Nó thấy hắc , người Hắc toàn là máu máu và máu hắc nhìn Nó , Nó chạy đến bên Hắc thì Hắc ngã xuống đất và tan biến . Nó gọi tên Hắc trong vô vọng Bất giác một giọt nước mắt rơi

69. Chương 69 : Sang Nga Gấp Rút .

- Rio

- Rio Rio

Nó gọi Hắc , và Nó tỉnh giấc .

Mồ hôi đổ nhiều trên gương mặt của Nó . Nỗi lo lắng vây lấy Nó , nước mắt vẫn còn đọng lại ngay khoé mi . Tại sao Nó lại mơ như thế ? Không lẽ Hắc đã có chuyện gì sao ? Nó mở đèn trong phòng , với lấy cái điện thoại nằm trên bàn , nhấn số gọi cho Hắc một cách gấp rút

[[[Thuê bao quý khách vừa gọi tạm thời không liên lạc được , xin quý khách vui lòng gọi lại sau]]]

[[[Thuê bao quý khách vừa gọi tạm thời không liên lạc được ,]]]

[[[Thuê bao quý khách vừa gọi tạm thời không liên lạc]]]

.....

Gọi cho Hắc hơn một chục cuộc gọi vẫn câu nói muôn thuở . Nó càng lo lắng hơn , phải chăng giấc mơ đó là một cái điềm . Nó gọi điện thoại cho Blue .

[[[Alo ?]]]

- Blue , anh đặt ngay cho em vé bay tới Nga trong đêm nay đi .

[[[Sao không để sáng , giờ này em nên nghỉ ngơi]]]

- Có chuyện gấp , em không liên lạc được với Rio .

[[[Chắc là do Rio bận nên không nghe máy được thôi , em nên nghỉ ngơi sớm , mai sáng hắc tính]]]

- Nhưng em vừa mơ giấc mơ kì lạ , em thấy Rio người đầy máu . Em lo lắm .

[[[Em thử liên lạc với Victor chưa ? Giờ này khuya rồi em ạ , hắc là Rio đang ngủ]]]

- Em chưa , thôi anh nghỉ đi , phiền anh rồi .

Nó tắt máy khi chưa kịp nghe Blue định nói gì . Nó liền bấm số gọi cho Victor . Tay Nó run run cầm điện thoại .

[[[Alo ?]]]

- Victor là em , Zin đây .

[[[Sao lại gọi anh vào lúc này ?]]]

- Kevin có ở đó không ? Đưa máy cho Kevin giúp em .

[[[Kevin sao? Sao em lại muốn gặp Kevin ? Giờ này Kevin chắc ngủ rồi]]]

- Ý anh là sao ? Kevin không ở đó với anh sao ?

[[[Ờ Ờthìthì À Kevin sang Úc vào tối qua rồi , nên anh không biết]]]

- Thật không ?

[[[Thật]]]

- Vậy thôi , em xin lỗi đã làm phiền . Chào anh

Nó tắt máy , thở dài , Nó nằm xuống . Đôi mắt tuy khép lại nhưng màhình ảnh người Hấn đầy máu lại hiện ra . Nó đắn đo một hồi cũng quyết định

Sáng hôm sau

Blue mang cafe vào văn phòng cho Nó thì không thấy bóng dáng Nó đâu . Blue thắc mắc vô cùng , anh đi vào phòng Nó tìm Nó cũng không thấy . Chỉ thấy một bức thư Nó để lại :

” Blue , lúc anh thấy thư thì em đang trên máy bay tới Nga rồi . Em không biết vì sao nhưng em thật sự rất lo lắng cho Rio , đêm qua em không tài nào ngủ được nên em đã mua vé và bay gấp rồi . Anh ở lại trông công ty giúp em , em sẽ trở về sớm nhất có thể . Tất cả trông vào anh , có gì gọi cho em . Ký tên Hải Tuyết ”

” Em yêu Minh Khang rồi sao ? ”

” Em đã yêu cậu ta rồi sao ? ”

Blue nắm chặt lá thư trong tay , anh không tin . Anh đã ở bên cô cũng được hai năm rồi , còn Hấn thì chỉ mới đây thôi nhưng mỗi khi gặp Nó cả hai như lửa với nước làm sao có thể yêu nhau được ? Bây giờ anh phải làm sao ? Anh đã yêu Nó rất nhiều , rất nhiều . Nhưng làm sao đây , Nó đã từng thẳng thừng từ chối anh , giờ anh nói yêu Nó còn tác dụng gì không ???

” Linda , em ở bên Hấn sẽ không có hạnh phúc đâu ”

.
. .
. .
. .
. .
. .

Nó đã đến Nga sớm nhất có thể . Nó đi nhanh đến chỗ của Victor . Lòng Nó như lửa đốt , lo lắng rất nhiều . Nó thật sự chấp nhận rồi , Nó yêu Hấn mất rồi , yêu từ lúc nào mà Nó cũng không biết nữa

< cách=“”>>>

- Zin sao em lại ở đây ?_ Victor giật mình khi thấy Nó lù lù xuất hiện .

- Kevin.....kevin.....Kevin đâu rồi ?_ Giọng Nó chứa đầy sự lo lắng

- Ke.....kevin Không phải anh đã nói là Kevin đi Úc sao ?

- Anh chắc chứ ? _ Nó kéo vali tiến vào căn phòng đang đóng kín ở bên trong .

- Zin Zin Chắc mà Em đừng vào đó , đồ đạc trong kho bụi lắm , đầy chuột và gián đấy Mở cửa ra là thảm họa đấy Zin_ Victor cố gắng ngăn Nó - Làm ơn , anh dọn một lăm _ Victor ra về một mồi . Nó mới quay lại chỗ cũ . Một phen hoảng Nhưng Nó vẫn không quên chú ý tới cái phòng kho đó

- Ba tháng trước , em nghe nói bên đây làm loạn ?_ Nó ngồi xuống ghế

- Ừm , đúng vậy . Kevin đã sang xử lí và kết quả là Kevin bị_ Victor đang nói thì im .

- Bị gì ?_ Nó hét

- Không , ý anh là Kevin đã giải quyết xong và Kevin đi Úc rồi , Kevin nói có chút việc ở đó .

- Vậy sao ?_ Đôi mắt Nó nhìn vào không trung .

- Ủm ._ Victor nhìn Nó . Có sự gượng gạo- Sao em lại đến đây gấp thế ?
- Hình như anh không thích sự có mặt của em ở đây . Lo lắng điều gì sao ?
- Ồ.....không.....không.....làm sao chứtại anh hơi bất ngờ thôiem ăn chút gì chứ ?
- Em cũng đói , anh mua giúp em nha , em hơi mệt nên cho nghỉ chút
- Ủừ được thôi . Đi theo anh Victor dẫn Nó ra ngoài rồi lại khoá phòng kĩ càng . Tại sao lại khoá phòng chứ , chắc là có gì mờ ám Nó đi theo Victor về phòng nghỉ . Victor ra ngoài mua ít đồ ăn cho Nó .

70. Chương 70 : Suy Nghĩ Đối Lập

Nghỉ ngơi tại Nga được một ngày . Nó lại muốn đi dạo xung quanh đây . Lần trước Nó không có dịp đi nhiều . Victor không đi chung với Nó , đơn giản Nó muốn ở một mình . Nó lang thang nhưng Nó vẫn nhớ tới Hân .

” Đang ở Úc sao ? ”

” Căn phòng đó lại khoá ? ”

” Kho sao ? ”

” Cách nói chuyện của Victor thật là kì lạ ”

Nó dạo dạo vài vòng rồi đến một nơi thật yên tĩnh . Nó ngồi xuống nghỉ chân thì thật là không yên

- Zin , Zin , là em phải không ?
-_ Nó nhắm mắt lại
- Lâu rồi không gặp em , sao em lại ở đây vậy ? Đến thăm anh sao ?
-
- Hôm trước có trận vui lắm , em không đến xem ..
- Trận gì ?_ Lúc này Nó mới lên tiếng
- Trận đấu giữa bang HD và KV . Kevin lợi hại nhưng cũng dính đạn . Chắc đã chết lâu rồi . Hahahaha-haahahah ._ Jacker nói trong sự vui sướng .
- Mặt Nó sầm lại . Đôi tay Nó nắm chặt thành nắm đấm.
- Người nói gì ?
- Kevin bị thương nặng lắm , chắc không qua khỏi .
- Từ lúc nào ?
- Hai tháng hơn rồi , tung tích của Hân cũng không thấy đâu nữa .
- Người đã làm gì Kevin ? Người đã làm gì anh ấy ?_ Nó bực mình hét lên trong cơn tức giận . Vung tay đánh vào mặt Jacker . Khiến Jacker đổ máu , nhưng thế cũng đủ biết Nó lo lắng cho Hân đến mức nào rồi . Jacker vẫn nhây . Hân lau vệt máu , còn nở nụ cười thoả mãn
- Em đánh anh sao ? Dành thời gian dự tang của Kevin là vừa đấy . Mà qua rồi còn gì nữa Hãhha-hahahahahaha.

Đôi mắt của Nó hiện lên ánh lửa đỏ , đầu Nó như muốn bốc khói . Nó chạy đi sau khi để lại lời nhắn : ” Kevin có chuyện gì , tôi sẽ gặp anh tính sổ ”

Jacker cũng nhìn theo bóng dáng của Nó khuất dần

” Em yêu hân sao ? Em sẽ không có hạnh phúc đâu ? Anh hứa đó ”

Nó mở mạnh cửa vào phòng Victor làm vang tiếng động lớn . Victor giật mình nhìn Nó , lửa đã vây lấy cơ thể bằng giá của Nó rồi . Thật không thể tưởng tượng nếu lúc này , ai đó cố khích Nó . Chắc sẽ phanh thây ra trăm mảnh .

- Zin chuyện gì vậy em ?

Nó không nói không rằng , tiến thẳng đến cửa phòng đã đóng kín hôm qua Nó thấy . Victor ra sức ngăn cản nhưng chỉ nhận được ánh mắt sắc bén của Nó . Như muốn ăn tươi nuốt sống anh .

- Anh mà còn ngăn cản thì đừng trách vì sao em không nể tình anh em .

Nó vắn cửa mở thật mạnh

 $\langle \text{râm} = \text{“”} \rangle \rangle \rangle$

Cánh cửa gỗ chỉ trong tích tắc đã được mở ra . Nó nhìn loạt bên trong , đôi mắt bị thu hút bởi thân hình đang nằm gọn trên chiếc giường , không một sự sống . Đôi chân chầm chậm tiến lại chiếc giường . Con người xao động , khoé mắt cay cay .

- Anh xin lỗi em .

Nó im lặng không nói gì , chỉ là dùng tay chạm vào gương mặt đó . Người mà Nó ” yêu ” . Hắn đang nằm tại đó . Một chút sự sống cũng không có . Đôi mắt khép lại như muốn kết thúc chặng đường mở mắt đầy chông gai . Khuôn mặt nhợt nhạt , nhìn Hắn gầy đi rất nhiều . Hai tháng qua Hắn chỉ sống nhờ truyền nước biển sao ?

- Tại sao ?

- Anh xin lỗi , Kevin không muốn cho em biết . Kevin sợ ảnh hưởng đến công việc của em và mọi người .

- Nên thế anh giấu em ? Hai tháng qua Kevin sống dựa vào nước sao ?

- Anhanh

- Là ai làm ?

- Hôm đó , trận chiến xảy ra giữa hai bang , Jacker chơi xấu gài mìn , Kevin bị dính đạn lẫn mìn , nên lâm vào tình trạng nguy kịch , đến bác sĩ thì may mắn thoát khỏi nhưng tỉnh lại được hay không thì chỉ trông chờ vào thời gian .

- Kevin bị đánh đàn lần nữa sao ?__ Giọng Nó nhẹ tênh , nước mắt của Nó rơi xuống cánh tay của Hắc .

- Anh ra ngoài , đóng cửa lại em muốn ở đây yên một chút .

Victor lẳng lẳng ra ngoài . Anh không nghĩ Nó kích động đến thế . Phải chăng Nó đã yêu Kevin ? Yêu Kevin đến mức như thế sao ? Sự băng giá trong tim Nó đã dần tan chảy hết rồi sao ? Kevin sẽ mang lại hạnh phúc cho Nó chứ ?

” Ở bên Kevin , anh nghĩ rằng em sẽ hạnh phúc . Zin , từ bỏ giới ngàem đi em a ”

-
-
-
-
-
-
-
-

Bên trong phòng , Nó vẫn đứng đó , đôi mắt nhìn chăm chăm vào Hấn . Nó muốn gọi Hấn dậy , rất muốn . Muốn được cãi lộn với Hấn , đấu khẩu với Hấn , muốn được thấy tin nhắn quan tâm của Hấn , muốn được nghe tiếng Hấn chúc ngủ ngon và quan trọng hơn hết , là Nó muốn nói tiếng ” Yêu ” với Hấn . Nhưng có lẽ ông trời không muốn Nó được nói chẳng ? Nên mới bắt người thì bắt động người thì tương tự thế .Khi nào họ mới được yêu nhau ?

- Kevin , nằm đây lạnh lắm phải không ? Lốp mền mỏng lắm đủ ấm không ? Máy lạnh mở nhiệt độ cứ như đang ở phòng đông lạnh trong bệnh viện vậy . Làm như đang nuôi xác chết hay sao đấy .__ Nó lằm bằm rồi bước tới lấy điều khiển chỉnh chế độ bình thường , nhiệt độ vừa phải

Nó dọn dẹp gọn cái ghế cạnh bên , cũng không phải bụi bặm gì chỉ là những vật dụng y tế đang lẫn lộn ở đó . Nó cất vào gọn gàng sạch sẽ , Nó kéo ghế ngồi cạnh giường của Hấn . Nó lần đầu mới được nhìn kĩ khuôn mặt của Hấn . Tim Nó thình thịch , lệch nhịp từng đợt , đến mức không còn nhịp để lệch nữa . Đột nhiên , hai mắt đối lập trong Nó xảy ra mâu thuẫn :

” - Mày nghĩ gì vậy ? Mày sinh ra là một tảng băng , không được phép yêu ai hết .

- Đâu có , được yêu chứ . Tui sinh ra là con người , tui có trái tim .

- Không , là băng , mày phải lạnh lùng đàn ông trên đời chẳng tin thằng nào được .

- Tui thích làm gì thì mặc tui , bạn quan tâm quá đấy . Tui cũng được phép như người ta , tui cũng có cái quyền của bản thân .

- Hãy là mày của ngày hôm trước , phải cứng rắn , lạnh lùng , tàn nhẫn đến mức người khác phải khiếp sợ . Như thế mới là HÀN TIỂU BĂNG .

- Xin lỗi nhé , tui tên HUỲNH HẢI TUYẾT . Tui có cách suy nghĩ của tui , không cần bạn quan tâm .

- Kết cục yêu Kevin sẽ không tốt đâu , tao cá chắc luôn .

- Tui mặc kệ , ngay lúc này , tui cảm nhận tui yêu anh ấy mất rồi .

- Chỉ vài ba cái tin nhắn vớ vẩn và mấy lời chúc sến rện như ma trù thì lại yêu mù quáng đến thế sao ?

- Không mù quáng , tui tin chắc tui lựa chọn đúng .

- Thì để xem đúng được bao lâu .”

Nó ngồi bên Hấn được một lúc lâu thì Victor mang thức ăn vào cho Nó . Dùng bữa xong , Nó tiếp tục túc trực bên Hấn , Nó đọc sách cho Hấn nghe , hát cho Hấn nghe , kể chuyện trên trời dưới đất cho Hấn . Chỉ mong kì tích xuất hiện , Hấn sẽ tỉnh lại . Nó muốn nói yêu Hấn , muốn nói nhớ Hấn .

Ba tháng qua Nó thay đổi rất nhiều . Đã bắt đầu biết khóc , biết cười , biết quan tâm mọi người xung quanh . Nó thay đổi như

một đứa trẻ bình thường mới sinh . Nhưng điều đáng nói ở đây , Nó lại biết ” yêu ” . Yên cái tên mà lúc trước hay gây sự với Nó , cái tên ” Osin tội nghiệp ” của Nó . Đây là sự thay đổi đáng có trong Nó , phải như thế Nó mới hoà nhập với cuộc sống xung quanh và không bị cô lập với chính bản thân của mình . Tối đó , Nó ngủ lại nơi đó cùng Hấn , Nó gục đầu trên giường . Victor mang mền đến đắp cho Nó rồi anh ra ngoài , nhìn cảnh này thật khiến người ta thương . Nhưng ngón tay của ai đó động nhẹ , thật nhẹ

Một ngày lại trôi qua

Vừa vui vừa buồn . Vui vì tìm thấy Hấn nhưng buồn vì Hấn bây giờ không khác gì tảng đá . Không tiếng nói , không ánh nhìn hay dù chỉ là một cử động nhỏ

71. Chương 71 : Bóng Đen Kì Lạ . Chồng Tương Lai .

Tay Hấn cử động nhẹ , đôi mắt chuyển động . Nó cảm nhận được , nó tỉnh dậy mở mắt nhìn Hấn . Miệng Nó luôn gọi tên Hấn :

- Rio tỉnh lại , Rio

- Mở mắt ra nhìn tôi đi Rio

Nó gọi Hấn và Nó chạy ra ngoài

- Victor mau gọi bác sĩ , mau lên . Kevin đã cử động

Rồi Nó lại chạy vào trong , Nó cầm tay Hấn , mắt Nó rung rung . Hấn vẫn nhúc nhích tay và mắt nhưng vẫn chưa thể mở được . Nhanh chóng bác sĩ đến kiểm tra và báo có tin vui . Hấn sẽ tỉnh lại sớm hơn dự kiến . Nó mừng hơn ai hết nhưm Nó không bộc lộ ra bên ngoài , Nó chỉ đứng mép giường nhìn Hấn . Victor thấy Nó quá lo lắng nên cố trấn an Nó :

- Zin , em yên tâm , Kevin sẽ tỉnh dậy sớm thôi , em nên nghỉ ngơi .

- Jacker đã hại Kevin thế này , hấn sẽ phải trả cái giá rất đắt .__ Nó chắc nịch

- Đừng hành động bên này , hãy ở về Paris mà thực hiện , bên này em sẽ bất lợi .

- Em hiểu rồi .

Victor ra ngoài để lại Nó ở đó với dòng suy nghĩ miên man , lung tung . Chợt điện thoại nó reo lên , ai đó giật mình nhẹ :

- Alo ?

[[[- Tuần sau là có thể giao hàng đó Sky]]]

- Tuần sau sao ? Hẹn chưa ?

[[[Rồi , thứ 5 tuần sau sẽ làm xong chuyến này luôn , các anh em muốn rời khỏi .]]]

- Ok , được , bây giờ đang ở Nga , sẽ tranh thủ về sớm .

[[[Uhm , tranh thủ nhé , nốt chuyến này nữa là khoẻ rồi]]]

- Giá cả thế nào ?

[[[Mọi người muốn hỏi ý của em , không ai dám ý kiến]]]

- Thôi được , em ra giá này , mọi người tự tính toán , hãy nhớ đây là lô hàng cuối cùng .

[[[Em định bao nhiêu ?]]]

- 2 tỷ .

[[[Anh sẽ hỏi lại mọi người , em tranh thủ về sớm]]]

- Ok , bye anh .

Nó tắt máy và quay lại nhìn Hấn , Nó nhìn khung cửa sổ cạnh giường , nơi có đám mây trong veo lượn lờ trên bầu trời . ” Thứ 5 sao ? Liệu Rio có tỉnh kịp không ? ”

.

.

.

.

.

.

.

Ba năm sau

Hàn gia đã bị công ty của Nó thu mua , có nghĩ là bây giờ bố Nó đang trong tình trạng là làm công cho Nó . Ông nhiều lần hối lỗi muốn tìm gặp Nó nhưng Nó một mực không muốn gặp ông . Sau khi thầu tóm được một phần gia tài của Tiểu Như , bà Bạch biệt tăm nhưng làm sao qua nỗi Nó . Nó đã cho người truy tìm khắp nơi và cũng tìm được bàkết cục đau đớn nhất chính là một viên đạn ghim vào ngực . Lúc này Nó lạnh lùng hơn ai hết .

Giờ tan sở , Hấn đến công ty tìm Nó . Nó vẫn dúi đầu vào đồng tài liệu , Hấn vào không gõ cửa Nó cũng không để ý .

- Chủ tịch à , tôi muốn mời cô đi ăn không biết cô có rảnh không ?
- Anh không thấy tôi đang bận sao ? Hãy xếp lịch với quản lí của tôi .
- Nhưng tôi muốn mời cô ngay bây giờ , thông qua quản lí thật phiền phức .
- Xin lỗi không thể , công việc tôi chất cao nhưng núi , không có thời gian . _ Nó vẫn chăm chú vào đồng tài liệu .
- Đi ăn với chồng cũng không được nữa hay sao ? _ Anh đập bàn làm Nó giật mình .

Ngước mắt lên nhìn , Nó thoáng nhú mày nhưng rồi cũng dần ra

- Rio_ Nó gọi tên anh mỉm cười rồi đóng tập tài liệu lại .
- Sao nào ? đi ăn với anh nhé ?
- Sao nay tốt bụng đến rủ em đi ăn thế ?
- Bí mật . Đi thôi

Hấn kéo tay Nó rời khỏi văn phòng . Hạnh phúc ngập tràn trong lòng hai người . Một bóng đen xuất hiện ở cuối dãy gần vắng phòng Nó . Một ánh mắt khó đoán , một ánh mắt bí hiểm bám theo Hấn và Nó cho đến khi cả hai rời đi

Hấn chở Nó đến một nhà hàng sang trọng ở Paris có tên là " Victoria ". Ngồi vào bàn và gọi món , Nó vô tình gặp lại người cũ , cũng lâu rồi không gặp ông :

- Ông ngoại . _ Nó gọi , ông quay lại nhìn Nó , ông tiến đến bàn Nó
- Linda , sao cháu ở đây ? À ta quên , bây giờ cháu là chủ tịch trung tâm mua sắm SEONI rồi còn gì ? Sao nào cháu gái , vẫn khỏe chứ ?
- Dạ , cháu vẫn khỏe . Nay ông đi đâu thế ? Ngồi xuống ăn cùng cháu .
- Ồ , nay đi với bạn trai hả ? _ Ông nhìn sang cậu , ông cũng không ngạc nhiên lắm .- Thì ra là cậu nhóc xác xược năm ấy . _ Chưa gì ông đã móc họng Hấn , khiến Hấn ngượng , xấu hổ .
- Chuyện qua rồi cho qua đi ông ạ . _ Nó lên tiếng , ông mỉm cười nhìn Nó . " Cháu hạnh phúc rồi Linda ạ "
- Ông dùng bữa cùng bọn cháu nhé !?
- Ok , nếu tên nhóc này mời . _ Ông liếc mắt sang Hấn. Hấn cười trừ .

Cả ba ngồi ăn nói chuyện rôm rã sau mấy năm không liên lạc . Được biết Hunter đã rời khỏi giới ngầm đã lâu , ông chỉ muốn đi du ngoạn khắp nơi , giúp đỡ những người cần giúp và sống một cuộc sống không buồn bã , không chết chóc , không máu me . Ông trở về Paris một vài ngày rồi ông sẽ đi du lịch tiếp . Nó đưa ông số điện thoại để tiện giữ liên lạc . Nó đã mất thành kiến về cuộc sống quá khứ của Nó do ông tạo nên . Chuyện gì qua rồi nên cho qua dù sao ông cũng là ông của Nó . Hấn với Nó tiếp tục đi chơi đến hết ngày . Hấn chở Nó đến một ngọn đồi lớn . Nó tựa đầu vào Hấn , cả hai cùng ngồi ngắm sao , ngắm những ánh sáng nho nhỏ đang cố lấp lánh nhất trong màn đêm dày đặc kia . Cùng ngồi ngắm sao , nhịp tim cùng chung một nhịp . Hạnh phúc hơn ai hết , trong trái tim hai người kia đều mang tên nhau . Hi vọng cuộc tình này sẽ kéo dài mãi mãihãy cho Nó nhận được những gì thuộc về Nó , vì từ nhỏ Nó là đứa mất mát nhiều nhấthãy thương ột trái tim đang nguội dần vì tình yêu

72. Chương 72 : Du Học Úc

Ngồi được một lúc Hấn đột nhiên lên tiếng :

- Linda , em sẽ lấy anh chứ ?
- Anh xàm xàm cái gì vậy ? Anh với em trước đây là kẻ thù mà , làm sao em lấy anh được .__ Nó cười
- Không giỡn , anh hỏi thật .
- Tự nhiên nay tình cảm vậy cha ?
- Em trả lời đi .
- Ừ thì em sẽ lấy người em yêu .__ Trong giọng nói có chút vui sướng .
- Thế em không yêu anh hả ?
- Anh nghĩ sao ? Sao hôm nay anh lại hỏi em thế ?
- Anh sẽ đi Úc , anh phải giúp cha anh quản một công ty bên Úc . Anh sẽ trở về , lúc đó mình kết hôn , em nhé ?
- Đi Úc sao ? Chừng nào ?__ Trong giọng có chút buồn .
- Đầu tuần sau anh sẽ đi , khi anh trở về là bốn năm sau . Em phải đợi anh nhé ?
- Em sẽ đợi anh , Rio của em .__ Nó mỉm cười quay sang nhìn Hấn thì ngay lúc này , khoảng cách giữa Nó và Hấn rất gần . Chỉ một chút xíu nữa thôi là có thể Nó ngượng ngùng quay sang chỗ khác nhưng Hấn xoay Nó lại và đặt lên môi Nó một nụ hôn . Nó giật mình nhìn Hấn trân trân , Hấn nhắm mắt đắm chìm trong nụ hôn đó và rồi Nó cũng thế . Nụ hôn của anh phúc . Đây là nụ hôn đầu tiên của Nó và cả Hấn .

Thay đổi lắm rồi , Nó không còn là Nó trước đây . HUỲNH HẢI TUYẾT , là một cô gái như bao cô gái khác , biết vui , biết buồn , biết cười , biết khóc và biết yêuKhông hiểu sao Nó yêu Hấn rất nhiều , có phải vì những ngày mà Hấn quan tâm Nó , những ngày Nó ở bên Hấn ? Không suy nghĩ nhiều nữa , ngay lúc này đây . Nó hạnh phúc và cả Hấn cũng hạnh phúc . Thấy Nó và Hấn hạnh phúc , Minh và Phương cũng mừng cho cả hai rất nhiều , tiến triển đúng như dự đoán của anh . Chỉ một bước nữa là mọi chuyện sẽ như ý họ muốn .

Chuyện tình giữa Minh và Phương cũng tiến triển rất tốt , Minh đã cầu hôn Phương rồi , cô cũng đồng ý nhưng việc kết hôn , Phương muốn được tổ chức cùng lễ cưới với anh cô . Minh chiều theo ý cô . Hai người đang quản lí công ty ở Việt Nam , nhưng bây giờ họ đang ở Paris du lịch . Về phần David thì sau lô hàng S35 kia , ông cùng con trai út là Hải trở về nước . Ken và Khôi vẫn ở lại đây , sống trong khách sạn đến khi hai anh thích thì hai anh sẽ về . Lô S35 đã cho lộ mặt Sky và Just , hai anh em cô giao dịch trong sự bất ngờ , đầu nghĩ đối phương là anh hay em mìnhcô vẫn lạnh lùng khi giao hàng , nhận được tiền cô đem chia đều ra cho anh em sống một cuộc sống họ mong muốn . Từ đó tên Sky và Just cũng biến mất Nếu Hấn không kịp tỉnh lại chắc chuyện này Nso sẽ trễ , vì tối hôm thứ 4 năm đó Hấn mới tỉnh lại , Nó yên tâm nhiều , dặn dò Victor chăm sóc Hấn rồi Nó bay về trong đêm đó để kịp hôm sau ra mặt giao hàng

Ba năm trước , sau cuộc giao dịch , Nó bay về Nga để gặp Hấn . Được báo tin từ trước , Hấn muốn cho Nó một bất ngờ sau khi nghe Victor kể lại những ngày Nó sang đây với Hấn . Nó đáp máy bay là đi thẳng đến bang , đi thẳng nhanh vào phòng Hấn nằm nghỉ nhưng lại không có ai . Lòng Nó có chút hụt hẫng . Victor ở phía ngoài vừa xem báo vừa nhâm nhi tách coffee vừa xem biểu hiện của Nó .

- Victor , Kevin đâu rồi ?
- Kevin đang ở sân thượng đấy , lúc Nó tỉnh lại luôn miệng gọi tên em , rồi Nó như một thằng điên đi thẳng lên sân thượng cầm ai đi theo . Nó nói Nó muốn đợi em .
- Gì tào lao thế ? Để em lên xem .__ Nó toan chạy đi . Nhưng

- Khoan đã Zin , anh muốn hỏi em một câu.

- Anh hỏi đi .

- Em yêu Kevin đúng không ?

Lưỡng lự một hồi , Nó suy nghĩ cho thật chắc và rồi Nó nói :

- Phải , em nhận ra mình yêu Kevin rất nhiều anh ạ .

- Anh hiểu , em mau đi đi , chạy lên sân thượng xem thằng điên đó thế nào rồi .

Nó không đáp , chỉ gật đầu và chạy thẳng lên sân thượng . Victor nhìn Nó một lúc , anh mỉm cười .

” Như vậy mới là Zin , em ạ ”

————- Sân Thượng ————

Nó dòm xung quanh mà chẳng thấy Hấn đâu , đi đến giữa sân thượng , Nó vẫn nhìn xung quanh . Vẫn không thấy ai , đứng được một lúc , Nó quay lại định đi vào trong thìmột bàn tay rấn chắn vòng qua eo , ôm cô vào lòng . Hơi bất ngờ nhưng Nó im lặng . Tận hưởng cái ôm từ phía sau đó , Hấn tham lam tận hưởng mùi hương ngọt dịu thơm trên mái tóc của Nó . Bỗng nhiên anh lên tiếng :

- Anh yêu em Linda .

Được một lúc mới có tiếng đáp lại . Nó phải tin chắc Nó không hề nghe nhầm . Và đúng như thế , là thật , là câu nói thật , câu nói phát ra từ người Nó yêu và cũng yêu Nó . Ngay lúc này , Nó cảm thấy rất hạnh phúc .

- Em cũng yêu anh .

Mẹ Nó nhìn thấy , một nụ cười rõ rệt hiện trên đám mây đó

” Đến lúc mẹ phải đi rồi , con hãy sống theo cách của con , mẹ chúc con hạnh phúc . Linda cố gắng lên con , hạnh phúc rất mong manh , hãy cố nắm bắt con nhé . ”

73. Chương 73 : Làm Người Yêu Anh Nhé

Khi sang đến Úc du học , Hấn và Nó vẫn thường giữ liên lạc , nhưng chỉ được một thời gian ngắn cả hai đều mất liên lạc nhưng lần này là chính Hấn cắt liên lạc . Không một cuộc gọi , không một tin nhắn . Ban đầu thì Nó cũng còn nhắn tin với anh nhưng không hề có hồi đáp , rồi lúc sau Nó cũng không kiên nhẫn nhắn tin tiếp , công việc của cả hai rất nhiều , thôi thì cứ đợi bốn năm sau

.
. .
. .
. .
. .
. .
. .
. .
. .
. .

- Làm người yêu anh nhé .

.
. .
. .

.
. .
. .

- anh sẽ tổ chức hôn lễ .

.
. .
. .
. .
. .
. .

Trong cơn say đêm đó , anh ôm cô gái đó , anh luôn miệng gọi :

- Anh yêu em nhiều lắm, Linda ạ .

.
. .
. .
. .
. .
. .
. .
. .
. .
. .
. .

6 năm sau

Cuộc sống của Nó vẫn thế , có điều Nó đã tha lỗi cho Peter , ông cũng rất ân hận về những việc đã làm , Nó cũng không nỡ ra tay với bố ruột mặc dù ông có lỗi với Nó rất nhiều . Thật ra , nói đúng là vì Nó thay đổi nên ông mới được toàn mạng chứ nếu là HÀN TIỂU BẮNG thì ông toi mạng từ lâu rồi . Nó trả Hàn gia lại cho ông , Minh về sống chung với ông để ông không bị cô đơn . Jenny thì nghe nói cùng bạn du học bên Nga . Mọi thứ đều theo quỹ đạo của nó nhưng có một điều . Có ai đó đã thất hứahơn 2 năm rồi vẫn chưa thấy một tin tức gì từ người đó .

Gương mặt Nó trong suốt hai năm nay không một nét tươi tắn , rạn rỗ nữa mà là một nét ưu buồn . Nó lo lắng cho Hấn rất nhiều , không liên lạc được với Hấn , Nó như ngồi trên đồng lửa . Tan việc , Nó vẫn ngồi lại tại nơi đó , đợi một tiếng nói ầm áp phát ra nhưng bao giờ Nó cũng thất vọng tràn trề . Hôm nay , vẫn như thế , nhưng không còn ngồi không nữa mà là Nó vùi đầu vào công việc để quên đi thời gian .

< cóc=“”cốc=“”>>>

- Vào đi .

- ,.....

- Mời ngồi , anh Blue _ Nó định gọi Blue nhưng..... ,.....

- Không , anh đến rủ em đi chơi
- Ủa , Ken , hôm nay anh tan việc sớm thế ?
- Ừm , công việc anh còn dang dở , nhưng anh mệt muốn đi thư giãn , sang đây rủ em , em đi không ?

Nó ngược mắt lên nhìn đồng hồ .

- Ô đã trễ vậy sao ? Thôi , mình đi ăn rồi đi chơi nhé ?
- Ok , em chuẩn bị đi , anh xuống lấy xe .
- Ok .

Ken và Nó cười rồi Ken xuống dưới lấy xe , Nó gom tài liệu lại cất gọn gàng rồi tắt đèn , với lấy cái áo khoác rồi rời khỏi văn phòng . Ra ngoài Nó gặp Blue , hình như anh định nói gì đó với Nó .

- Linda, anh có chuyện ,,,,,,
- Chuyện gì vậy anh ?
- Ừ thìừ
- Thôi để sau anh nhé , em có hẹn rồi .
- Ừm , em đi đi .
- Chào anh

Nó chạy đi nhanh , Blue chỉ nhìn theo bóng lưng Nó , đôi mắt của anh khó đoán , có gì đó khó chịu , có gì đó buồn , có gì đó có lỗi

.
.

.

.

.

.

.

.

.

.

Ken chở Nó đi đến Victoria ăn , một lần nữa bước vào đây . Nó lại nhớ đến Hấn . Nhớ cái hôm mà Nó và Hấn đi chơi với nhau . Lòng Nó có chút bất ổn , có điều gì đó không ổn .

- Linda , em không sao chứ ?_ Ken thấy nét mặt Nó có chút không ổn
- Em thấy bất an lắm , như một điều gì đó sắp xảy ra .
- Bình tĩnh đi nào , đừng suy nghĩ nữa , ăn đi rồi đi chơi cho thoải mái . Anh thấy dạo gần đây , tinh thần của em không được tốt lắm .
- Dạ , em biết rồi .

Nó và Ken ngồi ăn , tiếng cười nói rôm rã cả bàn . Điểm dừng chân thứ hai của cả hai là khu trò chơi VINI gần đó . Nó nở nụ cười thích thú với nơi này . Ken nhìn Nó vui anh cũng vui . Thật ra giữa Ken và Nó có một cái hôn ước từ nhỏ , anh định là sẽ huỷ bỏ nhưng dù sao cũng là ý kiến từ hai bên gia đình , không nên làm họ thất vọng . Anh cố vụn đắp và tìm kiếm tình cảm từ Nó . Ken và Nó cùng vào trong . Chơi hết trò này tới trò khác . Nó không đuối chữ Ken rồi . Mới vào mà chơi toàn trò gì đâu không . Nhào lộn rồi lộn nhào .

Mệt quá , Ken đứng lại thở gấp gấpNó mỉm cười dừng lại trên :

- Anh yếu đuối quá .
- Hơơ.....mệt quá, em phải con gái không vậy ?
- Hihi , em là nam cải trang nữ .
- Vậy anh là nữ giả nam,mệt quá , nghỉ chân xíu đi rồi đi tiếp .
- Rồi ok bà Ken , ngồi xuống đi tui đi mua nước .__ Nó lại trêu .
- Ủm con trai là phải ga lăng thế đấy ông Linda z.__ Ken cũng thích thú trêu lại Nó rõ cả hai nhìn nhau phá cười lên .

Ken ngồi lại ghế đá nhìn bóng Nó khuata dần , khuất dần . Một nụ cười rạng rỡ hiện ra trên môi . Anh vừa nghiêng đầu sang chỗ khác thì có hai bóng dáng lướt qua không kịp nhìn thấy ,... họ tiến gần đến chỗ của Nó,.....

Ps : ĐỒ CÁC BẠN HAI BÓNG DÁNG ĐÓ LÀ AI ???

Góp ý cho truyện nhé :)

74. Chương 74 : Chính Thức Mời Đi Dự Tiệc Cưới

Tại quầy nước , Nó nhìn lướt sơ tầm bảng rồi lên tiếng :

- Cho tôi một sting và một pepsi .
 - Tôi cũng thế .
- Có một chất giọng quen thuộc vang lên sau câu nói của Nó . Nó quay lại nhìn người ta và
- Riorio là anh phải không ? Rio anh không nhận ra em sao ??_ Nó hét lên chạy đến bên anh , đồng lúc này có một cánh tay khác từ phía sau quàng lấy cánh tay của anh
 - Jenny ?_ Nó dừng lại , nhìn Hấn và cả cô em của cô .
 - Chị Linda , chào chị em mới du học về .__ Như hững khởi chào , nhưng lại không biết ai đó đang cực kì khó chịu .
 - Jenny , anh mua nước cho em rồi này , em chạy lung tung quá , anh chăm sóc em muốn mệt luôn .
 - Hihi , thương anh quá , thôi đi lại kia em mua kem cho anh . Đi thôi . Chào chị em đi .
 - Chào cô Linda

Hải Tuyết đứng đó như trời trồng , chẳng hiểu có sự gì . Tại sao Hấn gặp lại Nó nhưng tỏ ra chưa hề quen biết ? Tại sao lại thân thiết với Như đến vậy ? Tại sao ? Tại sao ? Sáu năm nay , anh có biết là cô chờ đợi anh như thế nào không ? Đợi anh, nhớ anh và thương anh rất nhiều . Nhưng không ngờ , khi anh quay lại , cô chỉ là người vô hình . Phải chăng cô đã chết rồi nên anh mới không nhìn thấy cô ? Rio của cô thay đổi rồi sao ? Nó vẫn đứng đó , nước mắt mặn chát cay đắng tuôn rơi trên đôi gò má ửng hồng . Ken thấy lâu quá nên anh đi kiểm cô và anh cũng giống cô , thấy Như và Hấn đang đi chung

- Rio , lâu ngày không gặp . Khoẻ chứ ?
- Vẫn chưa chết . Ủa Như ,.....em đang ở đây à ?_ Ken nhìn Như .
- Dạ , chào anh , em du học gặp anh Rio , hai em cũng thương nhau nên về để kết hôn rồi bọn em sẽ chuyển sang nước ngoài ở .
- Sao? kết hôn ? Anh có nghe nhầm không ? Rio sẽ kết hôn với Jenny ?
- Vậy sao hai người không về Việt Nam ? Nhất định sẽ cưới ở Paris sao ?
- Anh Rio thích nơi này .

- Thật sao Rio ?

- thì

- Ở kia có một cô gái bị ngắt xỉu kia .__ Một người đàn ông chạy tới gọi mọi người .

- Ông nói sao ? Ở đâu ?__ Ken lo lắng

- Quầy bán nước,.....

- Lin ,.....Linda__ Ken hét lên và chạy đi .

Hắn nhếch môi , Như chỉ nhìn theo chứ không hề có ý định chạy theo .

” Cô ta mà xỉu ? ”

Hắn không nghĩ cô gái đó là Nó . Nhưng tới khi Ken bế Nó chạy đi lướt qua người Hắn , Hắn mới tin . Hắn kéo Như chạy theo Ken .

Ken đưa Nó đến bệnh viện , mọi người ngồi chờ ở bên ngoài . Ken lo lắng đi đứng không yên , cứ đi qua đi lại làm mọi người chóng mặt . Lúc này Blue , Khôi , Minh , Phương cũng có mặt . Phương và Minh vừa đáp chuyến bay lúc trưa , định làm cho Nó bất ngờ mà không ngờ họ tới thì lại thế này . Mọi người thấy Hắn và Như thì không khỏi ngạc nhiên trừ mình Blue . Có lẽ chuyện lúc sáng anh muốn nói với Nó chính là chuyện Rio và Jenny trở về .

- Anh hai ?

- Elena , lâu rồi không gặp em .__ Hắn tươi cười . Phương nhúm mày khi thấy Như ở cạnh bên .

- Như sao em lại ở đây ?__ Minh lên tiếng , anh có linh cảm bất an .

- Em đi du học gặp được anh Rio , hai tụi em định về làm đám cưới rồi sẽ sang nước ngoài định cư ,.....

- Cái gì ?__ Đồng thanh .

Lúc này , cửa phòng mở và bác sĩ bước ra ngoài nói với mọi người :

- Bệnh nhân không sao , mọi người có thể yên tâm . Nhưng nhớ khi bệnh nhân tỉnh lại , phải giữ cho tinh thần ổn định , không được kích động . Do cô ấy bị sốc và làm việc quá sức nên ngắt xỉu . Nếu mà không kịp thời đưa đến đây thì có lẽ sẽ bị đột quỵ chết bất cứ lúc nào .

Những câu nói của bác sĩ như sét đánh ngang tai từng người từng người tại nơi này . Nó được chuyển xuống phòng hồi sức . Mọi người vào thăm . Nó vẫn còn đang nhắm mắt nằm im trên giường .

- Chuyện lúc nãy mày nói là thật sao Rio ?

- Chứ mày nghĩ giả sao ?__ Hắn hỏi ngược lại

- Không phải anh hai yêu Linda sao ? Anh hãy mở mắt cho to , tuy hai người giống nhau thật nhưng người ngồi đây là Jenny ? Không phải Linda .

Rio đứng dậy , nắm cả tay của Jenny đứng lên , nhìn thẳng vào mắt của Phương mà nói lớn . Cố tình cho ai đó nghe

- KHÔNG . Đó là do lúc trước tôi mù quáng mới yêu lầm phải thứ đàn bà như cô ta . Giờ bộ mặt thật đã rõ rồi , tôi chợt nhận ra . Khi chưa đi vào con đường sai , tôi nên biết chọn con đường khác ình .

Mọi người nhìn Hắn , mắt chữ O mồm chữ A . Tai cố gắng vánh hết sức để nghe không bỏ sót chữ nào tự chính lời của Hắn .

” Sao chứ ? Thứ đàn bà như cô ta ? ”

Hình như Hắn đang căm hận Nó điều gì đó , một điều mà chỉ có số ít người biết .

BỐP

Một tiếng động vang lớn , mọi người trong phòng lại được một phen giật mình . Minh đánh Hấn , khoe môi ra chút máu

- Mà nói gì ? Mà nói em tao là gì ? Mù quáng sao ? Thật ra người mù quáng là em tao , không phải mày . Nó sai lắm khi Nó yêu thứ người như mày . Đều có mới nói cũ .

Như đở Hắc đứng dậy , Hắc cười nửa miệng .

- Sao anh đánh anh ấy ?

- Mày nhớ đây , cú đánh này xem như giữa tao và mày chẳng còn là bạn . Muốn biết ai đúng ai sai thì đợi em mày đây , tự bản thân mày hỏi thì mày sẽ rõ

- Tôi chẳng hề làm gì sao để cần khẩu cung .__ Một giọng nói nhỏ nhưng rắn chắc vang lên .

Là Nó .

Mọi người đồng loạt quay lại nhìn Nó . Hai hàng nước mắt Nó vẫn cứ chảy , mọi người nhìn cảnh này thật đau lòng trừ Như và Hấn

- Không làm gì sao ?

- Tôi có thể thề với trời đất , tôi chưa từng làm việc gì có lỗi với anh .

- Cô đang dùng nước mắt để làm tôi tin cô sao ? Cô nghĩ sau sự việc kia , tôi còn có thể tiếp tục yêu cô ?

Sự việc mà anh nói thật ra là sự việc gì ? Câu hỏi này chính cô cũng muốn hỏi . Nó hoàn toàn không biết Hắc đang đề cập đến chuyện gì . Hắc thì nghĩ Nó giả bộ nên buông lời cười nhạo Nó , mắng Nó .

- Sẵn đây tôi cũng muốn nói luôn . Hai tuần nữa, tôi và Jenny kết hôn . Tôi muốn hôm đó cô cũng có mặt , xem như là đi chúc mừng cho em gái . Được chứ ?

- Anh thích thì tôi chiều , cứ gửi thiệp , hôm đó nhất định tôi sẽ tới

Hắn và Như rời đi , Nó nằm xuống giường chùng kín chặn lại . Như không muốn ột chút xíu oxi nào len lỏi vào . Ai nấy trong phòng đều thất lại . Có người còn khóc giùm Nó . Tại sao ? Chỉ khi đi du học về , con người ta luôn luôn thay đổi . Ngay cả Phương cũng lắc đầu vì anh trai , cô cũng không thể hiểu được người anh của cô nữa . Mọi chuyện ngoài dự đoán của cả Minh và Phương . Nỗi buồn lại ập đến . Ba trái tim thương cảm , hai trái tim khó chịu và có lỗi .

•
•
•
•
•
•
•

Tình nào rồi cũng sẽ có lúc tàn , chỉ là sớm hay muộn .

-
-
-
-

Giữa Nó và Hắc căn bản không hề tồn tại chữ " YÊU " .

•

75. Chương 75 : Đêm Hôm Đó

Tan công việc vào lúc 5h chiều , Nó ra ngoài một mình . Đôi chân dài lang thang cùng thân hình nhỏ nhắn trên con đường kia . Nó đi , nhưng bản thân vẫn chưa xác định được phương hướng . Giữa dòng người đang hối hả , thì Nó lại chậm chạp bước đi như muốn thách thức một cái gì đó . Sau bao nhiêu ngày Nó vẫn không hề quên được cái hình bóng của Hấn . Có lẽ hình bóng đó đã ăn sâu vào tim nên Nó không thể nào quên được ? Đang đi thì Nó đột ngột nhìn lại . Những ngón tay thon dài khẽ chạm nhẹ vào đôi môi . Trong đầu thì nhớ đến cái khoảnh khắc ấy , rồi Nó thả tay xuống và nở một nụ cười không ai muốn thấy .

———— NGA —————

Câu hỏi này chính bản thân người trong cuộc cũng muốn biết .

- Vậy em sang đây định làm gì ?

- Em muốn trả lại vị trí Bá chủ giới ngầm cho Kevin .

- Sao ? Trả cho Kevin á ?

- Ừm , em không tiện nói thẳng với Kevin nên khi Kevin sang , anh nhớ nói với Kevin nhá . Em muốn đi dạo đây đó ở Nga một chút , em sẽ trở về sớm .

Nó lại lang thang như cái hôm Nó sang Nga đột ngột chỉ vì Hấn . Nghĩ lại Nó thấy mình quá ngu ngốc khi tin vào những lời nói của Hấn . Cái câu " Anh yêu em " của Hấn cứ văng vẳng trong đầu Nó như thế mãi . DLo suy nghĩ nên đi Nó không hề nhìn đường , vô tình đụng trúng một người con trai cao to . Ngược mặt lên nhìn thì :

- Zin , sao em lại ở đây ?__ Người hỏi Nó là Jacker , tức là người Nó đụng trúng là Jacker Bang chủ HD .

- Tôi không có quyền ở đây sao ?__ Nó lạnh lùng nói

- Sao rồi , chuyện tình huyền thoại Romeo và Juliet diễn ra thế nào ?__ Jacker xiên xỏ Nó .

- Anh đừng lòng vòng , vào thẳng vấn đề đi .

- Em với tên Kevin sao rồi ? Hạnh phúc chứ ?

- Đừng nhắc Kevin trước mặt tôi .

- Em sao vậy , ghét Hấn rồi hay do bản thân không thể nhắc đến tên Hấn ?

- Ý anh là sao ?

- Đêm đó ? Em không nhớ gì sao ?

- Đêm gì ?

- Em không nhớ gì sao ? Đêm đó em uống rất say , và vô tình,....,anh với em

- Người nói gì ? Ngày nào ?

- Là ngày này của mấy năm trước .

- Anh bị điên hả ? Tôi chưa hề sang đây sau khi cùng Kevin trở về nhà cho đến bây giờ .

- Dối ai chứ đừng dối anh , anh có chụp hình giữ làm kỉ niệm nữa kìa , anh đã gửi nó cho Kevin .

- Anh thật ghê tởm , tôi ghê tởm anh . Anh dám phá hoại chuyện tình tốt đẹp giữa hai tôi ?

- Em yêu Kevin sẽ không có hạnh phúc , về với anh , anh hứa sẽ yêu thương và chăm sóc tốt cho em .

- Đàn ông mấy người lúc nào cũng có mấy câu như thế . Lặp đi lặp lại như một tổ hợp âm .

- Zin , nghe lời anh , sau cái đêm đó thì anh chắc là sẽ không còn ai dám cưới em nữa , lấy anh là lựa chọn duy nhất của em .

- Anh có thể gửi cho tôi số hình đó được không ? Rồi tôi sẽ cho anh câu trả lời

- Anh cho em ba ngày , ngày thứ ba , hẹn gặp em lúc 9h sáng tại đây .

- Được thôi .

Nó và Jacker mỗi người đi về một hướng đối lập nhau . Jacker có vẻ vui , còn Nó thì hoàn toàn không . Nó suy nghĩ rất nhiều về số hình trong tay của Jacker . Và Nó chắc rằng kể từ sau khi đi về cùng Hấn cho đến nay quay lại , Nó không hề sang Nga và gặp Jacker . Lời nói của Jacker hoàn toàn vô căn cứ , nhưng sao trong lời nói đó có một niềm tin mãnh liệt như đúng rồi . Nó hoang mang nhưng không hề tỏ ra bên ngoài vì vẻ bề ngoài của Nó được bao bọc bởi lớp băng dày đặc .

Thật ra đêm đó là sao ?

Đã xảy ra chuyện gì ?

Số hình đó có bí ẩn gì ?

Ba ngày nữa sẽ có câu trả lời .

Ps : Các bạn xem truyện thường ngày , cho tg khảo sát một chút . Có một vài câu hỏi cho các bạn :

1/ Các bạn thấy nội dung truyện thế nào ? Còn chỗ nào chưa hợp lý ?

2/ Các bạn muốn kết thúc câu chuyện thế nào ? (Tg muốn xem bao nhiêu người có chung suy nghĩ với tg)

CÁM ƠN CÁC BẠN LUÔN THEO DÕI VÀ ỦNG HỘ TÁC GIẢ

76. Chương 76 : Khóc

Ngày thứ nhất

Băng tỉnh dậy sau giấc ngủ miên man kể từ lúc gặp Jacker quay về . Đôi mắt nâu lạnh lùng dừng chân tại khung cảnh buổi sớm ở Nga . Băng tỉnh dậy ngay trên chiếc giường Khang từng nằm khi bị trọng thương . Nhớ lại năm đó , cô với Khang đã nhận ra tình cảm dành cho nhau , nhưng kết cục thì lại khác nhau . Cô ngồi trên giường nhưng hình bóng mờ nhạt của cô đang lo lắng chạy đôn chạy đáo khắp phòng . Nét mặt lo lắng nhìn Kevin nằm trên giường , bác sĩ mọi người cứ ra vào phòng như một đoạn phim bị tua đi tua lại . Được một lúc cánh cửa phòng đóng kín và không mở nữa . Lúc đó , hình ảnh mờ nhạt hoàn toàn biến mất . Thấm một giọt nước mắt còn đọng lại ngay trên khoé đôi mắt nâu đẹp kia . Victor vào phòng và thấy Băng đang khóc , anh đi đến ôm cô vào lòng . Cũng hơi bất ngờ , anh cho cô tựa đầu vào người anh , anh muốn an ủi cô . Tiếng khóc của cô hoàn toàn không hề phát nhưng nước mắt cứ chảy tuôn trào . Tim cô cảm thấy dồn dập , khó thở .

- Băng

- Có phải em là kẻ không nên có thứ tình yêu đó ?

- Băng à

- Có phải em độc ác đến mức cho đến khi chết cũng sẽ không có bạn đời ?

- Có phải em rất đáng ghét và khó ưa ?

- Băng

- Em lạnh lùng lắm phải không anh ?

Victor chỉ biết ôm cô vào lòng và gọi tên cô , an không thể làm gì để cho cô vui được , có lẽ , tốt nhất khi Kevin đến chắc sẽ an ủi được Tiểu Băng .

- Em nín đi , không việc gì phải khóc , những thứ trước giờ xảy ra với em , đều là do số phận , chứ bản thân em đâu muốn như thế ? Nghe lời anh , bỏ quên tất cả . E có thể làm con người mới hoặc đi về lối của ngày xưa nếu em thật sự muốn quên Kevin .

- Kevin ? Anh ta không đáng để em nhớ . Nhưng sao , em cố dặn lòng không nhớ thì lại càng không thể quên ?

- Từ từ rồi em sẽ vượt qua .

- Em cảm ơn , xin lỗi vì làm ướt áo anh , anh ra ngoài đi , em nghỉ ngơi một chút .

Băng buông Victor ra , cô nằm xuống giường , đắp chăn che hết gương mặt đang xấu đi vì nước mắt . Victor nhìn cô bằng một ánh mắt lo lắng . Anh rời khỏi phòng .

Cánh cửa phòng khép lại , cũng là lúc đôi mắt của ai đó nhắm lại . Giọt nước mắt vẫn đọng trên đây tạo ra một vết hằn dài nhẹ mỏng .

- Tiểu thư không có trong phòng .__ Hữu tìm khắp phòng và gấp rút báo với mọi người .
 - Nó đi đâu mà sao không báo dù chỉ một tiếng nào ?__ Minh giận dữ .
 - Bình tĩnh đi anh , thử liên lạc với tất cả bạn bè của Linda xem sao ?__ Phương trấn an sự giận dữ của Minh
 - Xin lỗi , tiểu thư chỉ có mình cô là bạn
- Hữu nói khiến mọi người càng lo lắng hơn , điện thoại không liên lạc được , cũng không biết đi đâu . Bạn bè không có cũng không biết cách nào để liên lạc . Phương nhìn lại tất cả các sự việc vừa qua , từ lúc anh trai cô và Như trở về sau chuyến du học .
- Tất cả đều do hai người đó .
- Phương chạy đi , cô bắt xe đến chỗ của Như và Khang . Minh , Ken , Hữu , Khôi đuổi theo Phương . Mọi người sợ Phương sẽ gây sự không đáng có , một Tiểu Băng đủ làm họ nhức đầu rồi , giờ thêm Phương , chỉ có nước banh nào . Phương chạy đến phòng khách sạn và Như và Khanh đặt ở tạm . Khang và Như mỗi người một phòng , nhưng lúc này Như đang ở trong phòng trò chuyện với Khang . Đơn giản họ đang bàn về chuyện hôn lễ .
- Anh Khang , anh nghĩ em mặc áo nào sẽ đẹp ?
 - Chọn hoa hồng là hoa cưới nha anh .
 - Anh gửi thiệp cho ba mẹ anh chưa ?
 - Em sẽ gửi thiệp cho bố
 - Anh Khang ? Sao anh không nói gì hết vậy ?
 - Ừ .
 - Anh có nghe em nói gì không ?
 - Ừ
 - Anh Khang
 - Ừhả?
 - Nãy giờ anh có nghe em nói gì không ?
 - Ừ .
 - Vậy nghe gì ?
 - Em sẽ mặc áo hoa hồng trong thiệp của bố mẹ
 - MINH KHANG .__ Như tức giận hét lên , anh giật mình , và anh nhận ra từ lúc này đến giờ chỉ có mỗi cô độc thoại .
- Tâm trí Khang hoàn toàn không chú tâm đến những việc Như nói từ nãy giờ . Mà trong đầu anh , nơi chứa những dây thần kinh điều khiển hoạt động ngày thường , nơi chứa đựng những cảm xúc bất diệt đang hiện hữu lên một nụ cười hiểm hoi , một nụ cười mà đó là lần đầu Khang nhận được . Một hình ảnh quen thuộc , đôi mắt nâu lạnh lùng , thu hút , đôi môi mềm mọng , ngọt ngào nhưng lạnh khiến người ta muốn chiếm hữu . Gương mặt đó , gương mặt lạnh lùng đang cố giãn nở ra để hoà nhập cùng thế giới xung quanh hiện lên một cách rõ nét .
- ” Tại sao em lại lừa dối tôi ? ”
- Khang à , anh nghe em nói gì không ?
 - Em nói đi , anh xin lỗi .
 - Không sao , em chỉ muốn nhắc đến lễ cưới của chúng ta .

- Ừ

- Anh đẹp ngay chữ đó đi , em ghét nó rồi đấy .

- Ừà khôngờ

Như lắc đầu ngao ngán , nhưng cô vẫn không bỏ cuộc. Khó khăn lắm Khanh mới quên Bằng và yêu cô , đồng ý kết hôn với cô , cô không để tuột mất anh một lần nữa . Lúc trước là do cô quá chủ quan , cứ nghĩ ngày ngày anh bên cô , đi chơi với cô , cười nói với cô thì anh sẽ thích và yêu cô , nhưng mọi thứ dường như sụp đổ với cô khi cứ những thông tin Khang và Bằng - chị gái cô hay đi chơi cùng nhau , cười nói rất thân mật , đó là một chuyện lạ . Rất hiếm xảy ra . Nhưng đều nằm ngoài vòng kiểm soát . Bản thân cô cũng thừa nhận rằng cô nợ anh em Minh - Bằng một người mẹ , có lẽ định sẵn số phận cô là thế . Từ khi sinh ra sẽ không được chở che bao bọc mà thay vào đó những lời nguyên rủa , chửi rủa không đáng có . Như đã trả nợ Bằng kể từ lúc khi Khang và Bằng là một đôi cô không hề đụng chạm hay soi mói bất cứ gì , nhưng bây giờ , cô phải đứng lên đòi lại thứ tình cảm vốn thuộc về mình . Một tình yêu đơn phương nhưng cố lắm tưởng là tình yêu từ cả hai phía

77. Chương 77 : Một Ngày Thôi

Chương 77 : Một Ngày Thôi

Phương tức giận , tới chỗ Khang và Như . Mọi chuyện ngoài sức tưởng tượng và tầm nhắm của cô . Cứ ngỡ rằng cả hai sẽ như trong những bộ phim tình yêu , sẽ đến được với nhau nhưng nữ lòng nào lại đối xử với họ như vậy , bằng cách thêm một biến cố cho họ . Liệu sau vụ này , tình cảm của cả hai có rạn nứt không ??? Khó khăn lắm , trái tim đó hé mở nhưng bây giờ , mọi thứ bây giờ nó đi theo một quỹ đạo khác , quỹ đạo mà không ai mong muốn thấy .

- LÂM MINH KHANG

Chát

Một cái tát đau điếng vang lên , khuôn mặt Khang ứng đỏ , ánh mắt sầm xuống , khó chịu nhìn Phương , mọi người tròn mắt nhìn cô . Ánh mắt uất hận của cô nhìn Khang - người anh mà cô thương yêu và cũng yêu thương cô .

- Cô làm gì chồng tôi vậy ?_ Như tiến lên , đẩy Phương sang một bên . Ánh mắt phẫn nộ Như nhìn Phương .

- Ồ ” chồng ” luôn rồi đấy hả ?

- Thì sao ? Cô ý kiến gì ? Ít nhất tuần sau cũng là đám cưới của anh cô , bây giờ có nên chào chị dâu một tiếng không ?

- Tới đó rồi hẳn chào , biết đâu ngày mai biến cố khác sẽ xảy ra và cái đám cưới tội lỗi đó không xảy ra ?

- Cô

- Tôi đến đây chỉ muốn nói với Khang là Bằng đã biến mất và không có tung tích , nếu anh biết Bằng ở đâu xin hãy báo cho chúng tôi .

- cô lấy tư cách gì mà ép chồng tôi làm vậy ?

- Chưa đến đám cưới , không có tư cách gọi chồng .

- Vậy gọi họ là ” bố ” được không ?

- Ý em là gì ?_ Khang nhìn Như

Mọi người nhìn Như , lòng Phương có linh cảm xấu , chắc hẳn sẽ có chuyện gì đó sắp xảy ra Hẳn là một điều tồi tệ

- Mọi người không cần phải ngạc nhiên thế đâu , sắp đón cháu_ Như cười nham hiểm

- Rõ hơn đi .

- Tôi có thai với anh Khang .

Từng chữ ” Tôi - Có - Thai - Với - Anh - Khang ” lọt thẳng vào bộ óc của từng người có mặt trong căn phòng , kể cả Khang . Bản thân anh cũng không hiểu ý của Như .

- Anh không nhớ gì sao ? Đêm hôm đó

Bốp Bốp

- Cái đầu tiên tao đánh mày là cơn tức giận của tao , thứ hai là tao thay mặt đứa em gái DUY NHẤT của tao . _ Minh nhấn mạnh hai chữ ” DUY NHẤT ”

Đến bây giờ , anh thật sự chỉ cảm nhận được Bằng mới là đứa em gái của anh . Anh cảm thấy Như thật trơ trẽn , lại dám quyến rũ người yêu của chị mình để sự việc lái theo một hướng không hay ho gì . Anh cảm thấy xấu hổ .

- Anh hai .

- Im đi , tôi không có người em như cô . Đùng bao giờ xuất hiện trước mặt tôi . Cả hai người cũng đùng bao giờ xuất hiện trước mặt Bằng _ Minh hét lên rồi kéo Phương rời khỏi .

Trước khi rời đi , Hữu cũng gửi lại một lời với Khang , hi vọng thức tỉnh được anh :

- Tiểu Băng yêu cậu rất nhiều .

Khang dựa tường nghĩ lại mọi thứ , nhìn lại . Bản thân anh thật sự không nhớ Như đang nhắc đến ” đêm ” nào ? Phải chăng cái hôm đầu tiên anh gặp cô ? Cái hôm mà anh nhận mấy tấm hình anh cho là đòi bai của Tiểu Băng ? Anh thần thờ , chẳng buồn nhìn lấy Như , anh rời đi khỏi .

- Có con ở đây , thử xem ai dám tách anh và em . _ Như cười nửa miệng nhìn theo bóng lưng cao lớn của Khang .

Bằng ngồi suy nghĩ được một lúc , cô chẳng buồn nghĩ đến chuyện mấy tấm hình gì đó mà Jacker nhắc đến . Cô có thể vỗ ngực tự tin nói , cô hoàn toàn không hề làm chuyện gì lừa dối Khang . Cô đã vạch ra kế hoạch cho ngày tiếp theo của mình . Cầm điện thoại lên cô thấy có tin nhắn , từ một số máy lạ , chỉ mấy dòng chữ ngắn ngủn :

” Khang có con với Như ” .

Bằng chẳng buồn quan tâm đến , bản thân cô không biết ai là người gửi đến cho cô nữa , và mục đích gửi đến là gì nữa . Cô vào tin nhắn mới , bấm bấm và gửi đến số điện thoại mang tên Khang .

” Xin lỗi , nhưng tôi có thể xin anh một ngày được không ? Tôi muốn anh sang Nga đi chơi với tôi một ngày , một ngày thôi . Cũng đừng nói với bất kì ai biết . Xem như tôi xin cậu - một người bạn của anh trai tôi .”

Đúng mười phút sau , tin nhắn trả lời được gửi đến . Nụ cười nửa miệng của Bằng hiện ra , đôi mắt lạnh lùng nhìn vào điện thoại , sau đó , cô nằm xuống chiếc giường Khang từng nằm , nhắm mắt cho thời gian trôi đi

Tại sao ? Tại sao khi tình cảm dường như bước lên đỉnh cầu rồi thì lại tuột dốc đến mức không thể leo lên được . Thân hình trầy xước , đau rất liệu khi đi lên còn có đủ sức ? Liệu sẽ đi lên được hay được một đoạn lại trượt xuống nhanh ? Có ai còn đủ sức bám theo một tình yêu không có đoạn kết ? Đơn phương chẳng , mọi thứ đã cố tình cản trở tại sao lại cứ lao đầu vào ? Có lẽ buông tay sẽ là cách tốt nhất bây giờ đối với cả Bằng và Khang

78. Chương 78 : Có Lễ Nên Buông Tay

Chương 78 : Có Lễ Nên Buông Tay

Phương về lại công ty , cô và mọi người bơ phờ , sốc nặng khi nghe tin động trời từ Như . Phương không tin anh cô lại là người nhìn thế. Minh hận Khang , người bạn thân thiết của anh , nhẫn tâm nói lời cay nghiệt với đứa em gái đáng thương của anh cuối cùng chính hẳn ta lại cũng là người có lỗi . Huỳnh Hải Tuyết đã yêu Lâm Minh Khang rất nhiều nhưng mà đến bây giờ chỉ một câu muốn hỏi :

” Liệu Hàn Tiểu Băng có yêu Lâm Minh Khang ? ”

Hàn Tiểu Băng ngày xưa đã trở lại rồi , sự mất tích này của cô thật khiến mọi người lo lắng . Đúng ngời không yên chỉ vì cô . Ai ai cũng sốt ruột .

Nhưng tại người cô thương nhớ liệu có nhớ cô không !?

Ngày thứ hai

Băng dậy muộn hơn hôm qua , đến gần 10h sáng cô mới tỉnh . Băng thay đồ , make up chuẩn bị ra ngoài cũng mất gần 2 tiếng đồng hồ . Dù sao nay cô chỉ đi mua sắm nên cũng không vội . Victor lúc đầu đòi theo cô , muốn đi với cô nhưng Băng một mực không chịu . Cô muốn ở yên một mình nên Victor không ép . Anh chỉ gọi đến nói chuyện với Khang về Băng . Nhưng anh thật sự không ngờ , lời nói của Khang khiến anh chỉ muốn xé xác Khang ra .

- Alo , anh không sang với Băng sao ?

- Tại sao tôi phải sang , bên này tôi còn nhiều việc lắm , bận lo đám cưới rồi .

- Được thôi , mai Băng sẽ kết hôn với Jacker bên này , anh muốn sang chúc phúc thì sang còn không thì thôi , chào anh, cho tôi gửi lời hỏi thăm đến cô vợ mà anh YÊU NHẤT .

Tút Tút Tút

Victor dập máy trước , chỉ cần Khang trả lời câu làm anh sốc thế nào cũng phải thay cái điện thoại mới .

Trung Tâm Mua Sắm PEU ///

Một trung tâm thương mại lớn nhất Nga hiện ra trước đôi mắt nâu lạnh lùng kia . Cánh cửa trong suốt mở ra , đôi chân của Băng từ từ tiến chậm vào bên trong . Có rất nhiều mặt hàng và rất đông người ở đây . Băng cũng có vẻ hứng thú với nơi này .

Nổi bật với gương mặt đầy vẻ lạnh lùng , mái tóc nâu đen dài búi gọn sau gáy , đôi mắt nâu thu hút , mỗi khi cô đi qua , cô đều nhận được ánh mắt ngưỡng mộ , ghen tỵ của một số đứa con gái và con trai trong khu này . Băng đều lọt vào mắt xanh của các chàng trai . Nhưng Băng không hề quan tâm gì hết . Ở Nga không ai không biết đến thân phận của cô , bởi thế họ không dám động vào .

Bốn tiếng đồng hồ trôi qua , Băng lướt hết các lầu của trung tâm này , cô mua đồ chất đầy cả chiếc xe hơi . Suýt chút chắc cô dọn luôn cái siêu thị. Băng lái xe đến một quán nước , dừng chân nghỉ ngơi xít . Mỗi khi ngưng lại rảnh Băng lại nhớ đến Khang . Cái tật này biết đến khi nào mới bỏ được .

” Xin lỗi vì phải từ chối nhã ý của cậu , nhưng tôi không rảnh , không sang với cậu được . ”

Từng dòng chữ đó vang vọng trong đầu Băng . Khi đầu lưỡi và đôi môi mỏng mềm của cô cảm nhận ly cappuchino. Một chữ có thể diễn tả tình cảm xung quanh ” đáng ” . Ly cappuchino đáng cũng giống như tình yêu đau khổ . Bên nhau luôn luôn phải chịu nhúng lúc đắng cay ngọt ngào mới hiểu hết được nhau . Có vẻ như nay ly nước đó phù hợp với Băng . Băng dựa vào ghế , cô nhấp đi một chút vì mệt mỏi , dẫu sao nơi này cũng hơi vắng khách . Băng tự nhiên như nhà của mình . Đêm qua sau khi nhắn tin với Khang xong , Băng dường như mệt mỏi hơn rất nhiều

Tưởng chừng Khang sẽ sang chơi với cô dù chỉ một ngày cuối cùng và với tư cách em của bạn cũng không được gặp anh - người đầu tiên cô yêu .

Sao chỉ sau ngần ấy năm , khoảng cách giữa cả hai lại xa lạ đến vậy ? Có phải trong tình yêu người ta hay nói “xa mặt cách lòng ” là vậy ? Mọi thứ dường như đổ bể . Chỉ xin lấy một ngày thôi để cùng người bạn yêu của mình đi chơi cũng không thể . Có phải đây là cái giá Bằng phải trả cho sự lạnh lùng đến phát khùng của cô khi xưa ??

Bằng cảm thấy mệt mỏi rồi , cô cũng cảm nhận được sự đuối sức trong tình yêu của mình rồi Bằng nên buông tay để hai bên đều vui vẻ , hạnh phúc .

79. Chương 79 : Bằng , Em Đang Ở Đâu ?

Chương 79 : Bằng , em đang ở đâu ?

Gương mặt đó luôn xuất hiện bên anh , nhưng vì sao anh lại nhớ đến người đó ? Bây giờ là anh còn giận Bằng hay do bản thân anh không có quyền được gặp Bằng . Cả hai đều có lỗi nhưng tại sao không cho nhau một cơ hội để sửa chữa lỗi lầm đó ? Có phải lỗi của cả hai quá lớn ?

Những giây phút ở bên nhau , đó là một điều anh không thể tưởng . Nhớ lại lần đầu khi cả ai gặp nhau , là đã có chuyện tranh cãi rồi . Nhưng nào ngờ vì những chuyện đó mà lại gắn kết cả hai lại với nhau . Mỉm cười vì anh đã yêu được Tiểu Bằng .

Bằng sắp kết hôn ? Anh cũng kết hôn . Có phải đây là con đường duy nhất dành cho cả hai ? Nhưng dẫu sao , anh cũng nên gặp lại cô lần cuối . Trước khi cả hai có gia đình riêng .

Khang quay lại khách sạn , Như vẫn ở đó , anh chẳng buồn nhìn lấy Như . Lướt qua Như một cách nhanh gọn , anh gom đồ đạc bỏ vào vali Như tiến lại gần , ôm lấy anh từ phía sau .

- Anh Khang , xin anh đừng bỏ em và con .

- Tiểu Như

- Đừng đi .

Khang ngưng lại , ngồi yên đó . Khang không thể quên đi cái gương mặt đó , anh nhớ cô đến mức phát điên rồi . Anh phải nhìn thấy cô . Nếu không thì có lẽ căn phòng này sẽ sụp ngay

- Tiểu Như , anh không biết thực hư mọi chuyện là sao , nhưng anh không thể không gặp Tiểu Bằng . Quay về anh sẽ chịu trách nhiệm với em .

- Khang , tại sao anh không tìm hình bóng của Bằng trên người em . Em và Bằng như nhau mà ?

- Như , anh đã cố thử . Nhưng kết quả là không thể . Anh xin lỗi , anh sẽ trở về sau khi anh gặp lại Tiểu Bằng

- Liệu khi anh sang đó , còn có cơ hội quay trở về không ?

- Ý em là gì ?

- Bằng sẽ lôi kéo anh bằng mọi cách , rồi anh sẽ nghe lời chị ta mà rời bỏ mẹ con em . Có phải vậy không ?

- Nhưanh hứa anh sẽ trở về . Anh chỉ sang chúc phúc cho Bằng và Jacker thôi .

- Jacker không phải loại người đàng hoàng .

- Yên tâm , hắn sẽ không làm gì anh đâu .

Như im lặng nhìn Khang rời đi khỏi . Như khẽ đưa tay lên bụng xoa xoa . Khoé môi nâng lên tạo một đường cong .

Ngày thứ ba

Hôm nay là ngày Bằng sẽ xem được những bức hình đã làm cho tình cảm giữa cô và Khang chấm dứt . Nghĩ đến , cô thấy mọi thứ sao trôi nhanh quá , hôm nay cũng là ngày cuộc đời cô phải kết thúc . Bằng sửa soạn

ra ngoài từ rất sớm , không một ai biết kể cả Victor . Cửa phòng Băng khoá trong , cô treo cửa sổ để ra ngoài .

Băng đã hẹn gặp Jacker lúc 9h , nhưng cô đã đi từ lúc 6h . Băng ghé qua hết những nơi mà Khang và cô từng đi lúc cả hai ở Nga . Nghĩ lại cũng đã hơn một thời gian dài rồi nhỉ . Ước gì bây giờ là những khoảnh khắc của giây phút đó . Chầm chậm bước đi song song với nhau trên một con đường . Đôi mắt hướng về phía trước nhưng không hề để ý xung quanh . Ước gì bây giờ Khang cũng ở đây với cô . Lướt qua nhau như chưa từng quen biết .

< reng=“”=“” reng=“”>>>

Băng mở điện thoại ra xem thì nhìn thấy một dòng tin nhắn . Tại sao anh không gửi nó từ lúc sớm hơn ? Đến tận hôm nay , anh mới gửi . Nếu đã mắc lỗi , dấu sao cũng muốn cả hai được nhìn thấy sự thật .

” Băng , em đang ở đâu ? ”

Sao anh lại thờ ơ đến thế ? Trở về thì ra sức mắng chửi cô vì một lí do cô không biết thật sự là nó có tồn tại hay không . Còn bây giờ , cô nhắn tin , muốn ôn lại kỉ niệm một lần cuối , anh lại từ chối thẳng thừng. Nhưng ngày hôm sau , anh lại sang đây và nhắn cô một tin ngắn gọn như thế . Nhiều lúc tự hỏi , người đó có phải Lâm Minh Khang mà cô yêu không ? Sao lại thay đổi đến mức người khác không thể nhận ra !? Lâm Minh Khang của ngày xưa chạy đâu rồi ? Liệu là do cô ? Lỗi lầm gì đó , bản thân Băng còn chưa xác định được có phải nó quá lớn ? Đêm hôm đó của cô là một tội lỗi gì đó chăng ? Nếu vậy , thì bản thân Khanh cũng có lỗi , nhưng do Băng lạnh lùng , không hề quan tâm đến việc Khang có con với Như . Khi biết chuyện , Băng vẫn làm lơ như sự việc đó chưa bao giờ tồn tại . Ý định mời Khanh sang Nga với cô một ngày , cô không hề muốn Khang bỏ Như quay lại với cô , mà chỉ là cô cố chấp tìm lại một chút sự lạnh lùng ảm áp điên cuồng của Minh Khang trước đây mà Tiểu Băng từng quen biết .

Lâm Minh Khang của em giờ này đang ở đâu ?

80. Chương 80 : Hôn Mẹ Lần Cuối

Chương 80 : Hôn Mẹ Lần Cuối

Một tin nhắn được nhắn trả lại cho Khang, Băng cũng băn khoăn không biết nói như vậy , có quá đáng hay không ? Hay là hẹn Jacker một ngày khác để cho hôm nay , cô có thời gian ở bên Khang dù chỉ là một giờ ? Băng cho điện thoại vào túi , cô cũng bình thản bước đi , đi thẳng đến nơi hẹn . Trên đường đi , cô suy nghĩ rất nhiều . Một Hàn Tiểu Băng lúc xưa lạnh lùng , thờ ơ và không phải suy nghĩ giờ này ở đâu rồi ? Tiểu Băng bây giờ thay đổi rất nhiều , nói nhiều hơn , suy nghĩ nhiều hơn , quan tâm nhiều hơn và cười nhiều hơn . Đó hẳn là một điều ngay cả bản thân cô cũng không nghĩ nó có thể xảy ra . Yêu và được yêu, nó là niềm hạnh phúc đến tận giờ Băng mới cảm nhận được , có lẽ nó đến sớm hơn với cô , nhưng bản thân lạnh lùng và cố chấp , Băng không nhận mà cố tìm cách lảng tránh mỗi khi được nhắc đến. Nếu nhận ra sớm hơn , tình cảm cả hai trao nhau sẽ nhiều hơn là chỉ nhất thời trong vài năm trước . Lang thang trên con đường dài và rộng , ít người đi lại nơi đây . Mùi hương lải thoang thoang đâu đây , ánh nắng nhạt nhẽo cổ điển chính tạo ra một khuôn hình màu đen in xuống nền đất kia . Lòng cô , bây giờ cảm thấy rất khó chịu , cô muốn gặp mẹ , muốn được khóc trong vòng tay người mẹ .

- LindaLinda_ Có tiếng gọi thân thương từ phía sau bóng lưng Băng , theo phản xạ cô quay lại nhìn và bất ngờ hơn , cô chạy đến ôm lấy người đó , vui đùa và khóc nức nở .

- Thôi nào con yêu , ngoan , Linda của mẹ không yếu đuối , nói ẹ biết , đã có chuyện gì ?

- Con nên buông bỏ khi một người đàn ông đã có con mẹ nhỉ ?_ Đôi mắt nâu ngược lên nhìn mẹ ,rưng rưng

- Lindanếu người đàn ông chọn lấy người vợ đó thì con nên từ bỏ , nhưng nếu , người đàn ông đó sẵn sàng hi sinh mọi thứ để chọn con . Con hãy đấu tranh .

- Nhưng mà mẹ ơi , đấu tranh làm sao được khi đó là Tiểu Như hả mẹ ?

Bằng nức nở nhìn mẹ , người mẹ chỉ biết xoa đầu và ôm cô vào lòng để cô khóc . Ngay cả bà cũng không biết phải làm sao với tình huống thế này , không ngờ có ngày hai đứa con gái sinh đôi của bà đối đầu nhau chỉ vì một thằng con trai .

- Vậy , con nên học cách chấp nhận .

Người mẹ thương Bằng và cũng thương cả Như . nên trong tình huống thế này nếu Khang chọn Như thì Bằng nên từ bỏ . Để Như có cuộc sống hạnh phúc bên người cô yêu và đứa con chưa chào đời của cô . Từ nhỏ Như đã bị chia rẽ và thiếu thốn quá nhiều, hãy để Như tìm được hạnh phúc của bản thân . Nhưng nếu Khang chọn Bằng , bà nghĩ nên để trái tim và suy nghĩ từng đứa mách bảo , vì đây là một chuyện cực kì khó khăn . Như cũng đáng thương mà cả Bằng cũng thế . Tại sao ông trời lại cho cả hai đứa con gái của bà đi vào tình thế khốn cùng này ?

- Linda , quãng thời gian mẹ ở lại trần gian đã kết thúc ngay hôm nay và ngay lúc này , mẹ đã xin phép để khi thấy con được hạnh phúc mẹ sẽ đi đầu thai con gái ạ , kết quả nó vẫn chưa ra nhưng mẹ luôn tin con sẽ được hạnh phúc . Hãy biết suy nghĩ , biết chấp nhận và cũng nên biết đấu tranh . Mẹ yêu con , yêu con nhiều lắm . Mẹ phải đi đây , chào con .

- Mẹmẹ ơi mẹ cho con hôn mẹ nhé_ Bằng vừa nói vừa hôn vào má người mẹ , người tạo ra cô trên cõi đời này . Trước khi hình ảnh người mẹ biến mất , Bằng kịp nói với bà và cũng nghe câu đáp trả từ bà .

- Mẹ , chỉ chút nữa con sẽ đi theo mẹ , mẹ chờ con.

- Không , quãng đường sống của con không kết thúc , hãy sống con sẽ sốngsốngsống sống

Hình ảnh người mẹ biến mất hoàn toàn vào hư vô , đôi mắt nâu của Bằng cũng đã ứa đầy . Bằng tiếp tục đi Người mẹ của cô không cho cô một lời khuyên rõ ràng , vì ngay cả bà cũng khó xử trong tình huống này . Không biết Khang sẽ như thế nào ? Suy nghĩ của anh liệu có vẹn cả đôi đường không ? Giữa Tiểu Bằng và Tiểu Như , giữa hai chị em , Khang sẽ chọn ai ? Một câu hỏi đặt ra cho chính bản thân Khang lúc này

. Đến nơi hẹn , đó là ngọn núi cao ở đường XYZ . Nơi đây rất vắng người , Bằng bước đến thì cô gặp ngay Jaker , hắn có vẻ rất háo hức . Bằng đi tới nhưng vẫn cố tình lờ đi , đôi mắt cô liếc nhìn xung quanh , tìm kiếm hình ảnh của một người trong góc khuất . Bằng bước đến sát mép núi , cô nhìn xuống bên dưới là vực thẳm , một giọt nước mắt của cô đã rơi xuống đó . Cô lại ngược nhìn lên , quay vào trong đứng đối diện với Jaker , trên tay anh đang cầm một phong bì , trong đó là những hình ảnh , nội dung gây nên câu chuyện này . Nhiều lúc Bằng không muốn xem , không muốn quan tâm đến nó nhưng lại không thể , một người phản diện bên trong đang cố gắng ép buộc Bằng phải xem . Cô cũng miễn cưỡng xem .

Lúc này , từ đằng xa , Khang đã xuất hiện . Khi thấy Bằng , Khang muốn chạy tới ôm lấy cô cho thỏa nỗi nhớ ngày đêm của anh .Nhưng khi thấy Jaker , anh nép vào góc khuất để quan sát . Anh nhìn Bằng rồi nhìn Jaker , không phải Victor nói , hôm nay Bằng và Jaker sẽ kết hôn sao ? Sao cả hai lại ở đây ? Ăn mặc lại không giống như đang chuẩn bị đám cưới . Thật sự là họ có kết hôn không ?

81. Chương 81 : Nụ Hôn Tử

Chương 81 : Nụ Hôn Tử

Mới Khang hé nụ cười mỉm khi được nhìn thấy Bằng . Người mà anh đang thương nhớ ngày đêm . Dù ở bên một người có gương mặt y như Bằng nhưng anh lại không tìm thấy hình bóng của Bằng trong Như vì cả hai quá khác biệt . Tìm anh bây giờ khi nhìn thấy cô lại khê nhói lên , có phải tìm anh không cho phép , anh có lỗi với Bằng ? Lỗi của anh thật sự rất lớn , tiếng lòng anh gọi anh phải đi theo Bằng nhưng lý trí lại bị ràng buộc bởi đứa con trong bụng Như , đứa bé đang mang dòng máu của anh . Có phải anh và cô như câu nói lúc trước ?

” - Có duyên nhưng tiếc là không phận ? ”

Băng ơi , anh đã không nghĩ mình có thể yêu em . Từ ngày đầu gặp mặt , anh đã không thích cái vẻ lạnh lùng không xem ai ra gì của em rồi . Nhưng thời gian tiếp xúc với em nhiều , suy nghĩ của anh đã thật sự thay đổi . Anh yêu em từ lúc nào anh cũng không biết , yêu em nhiều hơn cả anh nghĩ . Yêu em , anh thấy mình rất hạnh phúc , anh có phải là người duy nhất cũng là người cuối cùng mở cửa trái tim của em không Băng ?

Khang à , đôi khi em lạnh lùng nhưng những thứ xung quanh , em luôn biết và nhớ hết . Anh ghét em , em biết và cũng nhận ra điều đó khi có lần nhìn vào mắt anh . Nhớ cái ngày mà anh mang tờ giấy ra đưa em kí , lúc đó em lạnh lùng lắm phải không anh ? Nhưng cũng là anh , anh cũng là người làm dịu đi sự lạnh lùng trong tim em , là người đầu tiên bước vào cuộc đời của em . Nhưng anh ơi , cái giây phút đó em không thể quên được , cái giây phút trong bệnh viện mà anh nắm em , sao sự việc lại ra nông nổi này thế anh nhỉ ? Có lẽ , số phận đã sắp đặt em và anh có duyên gặp duyên yêu nhưng không có phận thành vợ thành chồng anh nhỉ ? Em không đáng có hạnh phúc từ anh , xin anh hãy thương Như giống như thương em , đứa bé vô tội anh ạ . Chúc cả hai hạnh phúc

Nghe có tiếng nói , Khang nấp gần chỗ nhằm nghe được cuộc đối thoại .

- Zin..... đây là những thứ em cần _ Jacker đưa phong bì lên , vừa định cầm lấy thì Jacker lại kéo tay lại . Băng nhủ mà nhìn Jacker , không hiểu hành động của anh.

- Kevin có đến không ?

- Anh hỏi vậy là có ý gì ?

- Anh mong nó không đến , nó không thể cướp mất em ra khỏi tay anh . _ Jacker nắm lấy tay Băng .

- Từ khi nào tôi là của anh vậy ? Buông tay tôi ra . _ Băng hất tay ra , ánh mắt đỏ ngầu đầy sự giận dữ nhìn Jacker .

- Từ sau cái đêm lãng mạn của hai ta .

- Nín , anh còn một tiếng nhắc đến hai chữ ” Lãng mạn ” nữa , tôi chắc chắn sẽ giết anh .

- Được rồi , đây là những thứ em cần _ Jacker đưa phong bì tận tay Băng .

Cô nhanh chóng cầm lấy , mở ra . Đôi mắt nâu đẹp lướt qua từng tấm hình . Không khó nhận ra người trong hình là cô , người nằm kế chính là Jacker . Đầu Băng không rồi , nhưng cô thật không nhớ cái này là lần nào , Băng chưa hề gặp lại Jacker sau khi trở về với Khang . Băng ngược lên nhìn Jacker , khóe môi nâng lên một đường cong tuyệt đẹp .

- Có thể nhắc cho tôi nhớ cái đêm này không ?

- Được anh sẽ diễn tả , đêm đó , anh là người sang Paris , anh gặp em trong quán bar , lúc đó người em say mềm , còn nóng rang lên nữa . Anh mới tới gần , anh thấy em nhìn thấy anh , đột nhiên em ngã vào lòng anh và nói ” Em yêu anh ” , sau đó em còn chủ động hôn anh như thế này _ Jacker nhìn Băng , anh nhớ lại cái đêm hôm đó , cái đêm ham muốn của anh trỗi dậy một cách mãnh liệt , anh tham lam diễn tả và hôn lấy đôi môi lạnh giá của Băng . Băng trợn mắt cổ đẩy Jacker ra , nhưng làm như Jacker mạnh hơn cô gấp mấy ngàn lần , sức cô không đẩy nổi . Băng trở nên yếu hơn trước vì cô không thường xuyên tập luyện võ , ngưng tập luyện kể từ những năm đợi Khang trở về . Băng đang tìm cách đẩy Jacker ra , cô đang rất khó chịu khi đôi môi cô đang bị cưỡng hôn . Khang nhìn thấy tất cả , máu anh sôi tới não , giận đùng đùng , anh từ trong bụi rậm chạy ra , anh đẩy Jacker sang một bên , và nhào vào liên tục đánh Jacker . Băng cũng hoảng , cô tìm mọi thứ để lau đi đôi môi , cô ghét , cô muốn bôi đi những thứ của Jacker còn đang vương trên đôi môi của cô . Được một phút hơn , Băng bình tĩnh , cô xem lại tất cả tấm hình , và dừng ngay lại một tấm . Băng hét lên :

- Dừng lại . _ Khang buông Jacker ra , anh đi đến bên Băng , Jacker cũng vậy .

- Băng , em xem những thứ tội lỗi này làm chi , đi về với anh , mặc kệ hết , anh chọn em , anh yêu em . _ Khang nắm tay Băng kéo đi , nhưng chân cô đứng trụ lại một chỗ .

- Im đi , nếu chọn tôi anh đã không xua đuổi tôi ngay từ cái ngày anh thấy tấm hình này . Nếu yêu tôi , anh đã tìm kiếm sự thật , tin tưởng và minh oan cho tôi . Nhưng anh đã làm gì ? Anh mắng tôi , anh nói

những lời đau lòng trước mặt tôi , anh tàn nhẫn bỏ đi , anh xoay lưng với tôi , anh có hiểu cảm giác của tôi lúc đó không ? Bao nhiêu năm tôi đợi anh , khi anh về tôi đổi lấy được gì ? Anh nói đi .

Khang hối hận bây giờ phải chăng quá muộn ? Những lời Bằng nói như một nhát dao đâm thẳng vào tim anh . Đúng , những gì Bằng nói hoàn toàn không sai , anh đã không tin tưởng cô . Vì yêu , vì quá tin tưởng nên đâm ra mọi thứ đều theo chiều ngược lại . Thời gian quay ngược lại được không ? Quay lại được không ? Để anh rút lại những câu nói tàn nhẫn với Bằng . Anh yêu Bằng nhưng vì yêu đâm ra anh hận khi thấy những tấm hình đó , lí trí rối bời làm anh không phân biệt đúng sai . Trách Bằng là lỗi của anh , bây giờ anh cũng muốn biết sự thật .

- Anh nói yêu tôi đều chỉ là giấc mơ của tôi .

- Bằng , anhanhxin lỗi

- Người con gái trong hình này , người mà đã cùng Jacker đêm đó lãng mạnKHÔNG PHẢI TÔI mà là HÀN TIỂU NHƯ .

Bằng chắc nịch , Jacker , Khang giật lấy tấm hình xem . Người trong hình hoàn toàn là cô . Khang mới chợt nhớ , Bằng và Như giống nhau như hai giọt nước . Nên khả năng nhầm lẫn là hoàn toàn có căn cứ , trước đây anh cũng từng nhầm lẫn một lần giữa hai chị em cô . Không lẽ , bây giờ anh lại mắc phải sai lầm đó ?

- Trên tay tôi có một bông hoa hồng , Jacker cũng từng biết và đã tận mắt thấy Hunter khắc cho tôi , không lẽ anh không nhớ .?_ Bằng vừa nói vừa kéo vai áo xuống một chút để lộ bờ vai trắng nõn có khắc một bông hoa hồng đen . Khang và Jacker tròn mắt nhìn Tất cả mọi chuyện đều là nhầm lẫn người này với người kia

Mọi thứ dường như đổ sập trước mắt Khang . Xung quanh anh chỉ là những ánh mắt chán ghét của Bằng đang nhìn anh . Mọi thứ , tình yêu của anh đều vì lí trí không suy nghĩ của anh làm hỏng và mất tất cả . Chỉ vì nghe lời Tiểu Như , lúc trở về anh đã hoàn toàn chán ghét khi nhìn thấy Bằng . Như lời Bằng nói , anh mắng cô , bỏ đi , lướt qua cô , nói lời cay nghiệt với cô nhưng anh không biết tất cả sự thật , cũng chẳng chịu hiểu cho cảm nhận của Bằng . Anh thật là người đáng ghét và đáng chết nhất . Bằng nhìn anh , lòng cô cũng đau lắm , tim cô cũng nhói lắm . Hiểu lầm nên mọi thứ đã thành ra thế này . Jacker vì quá yêu cô nên không phân biệt được cô và người khác , Khang cũng rất yêu cô nhưng vì yêu quá sâu nên anh đã không tin tưởng cô .

- Đều là hiểu lầm cả . Đó là số phận , cuộc sống của tôi sẽ do tôi quyết định. _ Bằng vừa nói vừa bước lùi vài bước .

- Cám ơn cả hai anh đã yêu tôi , nếu có duyên chắc chắn sẽ gặp lại trong kiếp này._ Bằng vừa dứt câu thì đôi mắt nâu của cô nhắm lại . Một giọt nước mắt lăn dài trên đôi gò má của cô . Bằng thả lỏng cơ thể , cô tự thả mình ngã xuống vực thẳm sâu tưởng chừng không đáy . Đôi mắt của Khang nhanh kịp thấy , anh đến ôm lấy cô và cả hai theo đà ngã xuống , ôm nhau . Đây là một kiểu tự sát đôi . Bằng mở mắt khi bất ngờ cảm nhận có người đang ôm mình . Nhưng ngay giây phút Bằng mở mắt , đôi môi của cô đã bị chiếm lấy , một nụ hôn ngọt ngào . Khi cả thân người rơi xuống thì rất nhanh bởi vì lực hút Trái Đất rất mạnh , Khang đã phải ôm lấy Bằng , cố giữ Bằng không để lực hút cản trở làm Bằng vụt khỏi tay anh . Giây phút ấy , giây phút ngọt ngào , Bằng nhắm mắt tận hưởng nụ hôn chết đó Ngọt ngào và lãng mạn hơn trong chuyện cổ tích rất nhiều Nụ hôn tử Hi vọng ở nơi nào đó , hai người sẽ thuộc về nhau , sẽ không vương bận bởi bất cứ thứ gì , yêu nhau như trước đây đã từng . Nơi đó mới chính là nơi của họ

- THE END -

PS : Tác giả có suy nghĩ viết tiếp phần 2 , nhưng sợ nhầm chán nên xin ý kiến của các bạn , và lẽ dĩ nhiên khi viết tiếp phần 2 sẽ chắc chắn nói tiếp chuyện tình của Bằng và Khang . Sẽ có nội dung nối tiếp phần một . Nếu như được mọi người mong muốn ra phần 2 , thì tác giả sẽ viết tiếp . Vì tâm huyết với bộ truyện này lắm nên ad định viết phần hai , cũng muốn xin ý kiến độc giả nữa . Cũng mong các bạn nhận xét cho ad phần một này nhé .

XIN CHÂN THÀNH CẢM ƠN CÁC BẠN ĐÃ THEO DÕI TRUYỆN TRONG SUỐT THỜI GIAN VỪA QUA !!!

82. Chương Thông Báo

Chương này là lời tâm sự , thông báo và giới thiệu tên nhân vật phần 2 , cụ thể thế nào khi tung phần giới thiệu sẽ có nhé :)))

Xin chào tất cả các bạn độc giả thân yêu !!!

Lời đầu tiên , cho phép Thiên Như gửi lời cảm ơn các bạn rất nhiều trong suốt thời gian hơn nửa năm tác giả viết bộ truyện này . Các bạn luôn theo dõi truyện của Như ở web này web kia , Như rất thích . Nhiều chap Như có đề Ps cuối để nhờ các bạn góp ý , tư vấn thêm một chút về nội dung thì các bạn chỉ ngần ngại là kêu Như viết tiếp viết tiếp , Như vui lắm khi truyện của mình được nhiều người ủng hộ ^^ . Kết thúc phần 1 , Như rút ra nhiều điều khi viết truyện lắm , nhiều khi có những chap sơ sài Như viết trong lúc mệt mỏi nên chưa lột tả hết đặc điểm , tình tiết nội dung truyện , Như rất xin lỗi các bạn nhé . Như ý kiến của các bạn , Như sẽ viết tiếp phần 2 của bộ truyện này , nối tiếp sự việc Bằng và Khang rơi xuống vực sâu tưởng chừng không đáy và chuyện tình của cả hai . Như sẽ dành nhiều thời gian để viết hơn nữa , và sẽ chỉnh sửa lại câu từ cho hợp lệ với nội dung , vì có nhiều câu do bấm quá nhanh nên hay bị sai chính tả , cách trình bày cũng không được rõ ràng và còn một số lỗi là Như sử dụng Teencode quá nhiều . Như sẽ khắc phục cho phần 2 . Thú thật mà nói thì Như không giỏi về vấn đề miêu tả về bề ngoài lắm ví dụ như là tóc , gương mặt , thân hình , mắt mũi môi , hay quần áo .v.v. Như vẫn còn sai sót và yếu kém ở mục này . Ban đầu khi viết , Như không nghĩ sẽ được đông đảo bạn ủng hộ vì lần đầu Như viết một bộ truyện tâm đắc nhất , giờ thấy mấy bạn cmt ủng hộ , Như mừng lắm . Các bạn hãy tiếp tục ủng hộ cho Như không chỉ bộ truyện này mà ở các bộ truyện sau nữa nhé , hãy giới thiệu mọi người đọc và góp ý cho Như nhé !!!

Thiên Như vẫn còn đang đi học , thời gian tháng 11 là thời gian Như phải ôn thi . Tháng 12, Như thi cuối kì 1 rồi nên nếu viết và post ngay sợ sẽ sơ sài như ở phần 1 . Và Như sẽ không tập trung để học hành . Nên Như lên lịch cụ thể dành cho truyện !!!! Có một fanpage dành cho truyện trên facebook mang tên : Trái Tim Lạnh Giá - Cold Heart

Link : [s://.facebook.com/tac.gia.thien.nhu/](https://www.facebook.com/tac.gia.thien.nhu/)

Như sẽ lên lịch cụ thể và cập nhật link truyện ở các trang web lên page , các bạn hứng thú thì có thể like page , giới thiệu page cũng như truyện đến mọi người và giao lưu , góp ý cho Như nhé <3 .=" như=" rất=" biết=" ơn=" các=" bạn=" rất=" nhiều=" !!!=" nếu=" các=" bạn=" có=" ý=" tưởng=" thì=" cứ=" liên=" hệ=" fanpage=" giúp=" đỡ=" cho=" như=" nhé=" "><>

Nhân vật sắp tới có trong truyện , Như chỉ đọc tên thôi , đến khi có phần giới thiệu sẽ rõ và cụ thể từng người

+ Nhân Vật Chính :

- Dương Phối Như
- Dương Thiều Phong
- Hàn Tiểu Như
- Tiểu Bối Ân
- Tiểu Bảo Quốc
- Huỳnh Hạo Nam
- Huỳnh Bội Kỳ
- Hàn Thiên Minh
- Thiên Hữu
- Nguyễn Thành Tân
- Lâm Thục Phương

.....

Thời gian lên truyện Trái Tim Lạnh Giá Phần 2 với chap 1 bắt đầu :

1/1/2016 : Trên fanpage Trái Tim Lạnh Giá - Cold Heart

2/1/2016 : Trên web Sân Truyện .

Phần giới thiệu cho phần 2 sẽ được lên page nếu page có nhiều like và sẽ được lên trên page trong tháng 12 này nhé !!!

Ps : Thiên Như là tên bút danh của tác giả , nó sẽ không đổi nữa trong các bộ truyện sắp tới . Có nhiều page lấy tên tác giả cũ của Như là Blue Rose đó nhé . Tên Thiên Như và Blue Rose là một nhé các bạn <3 .="” nếu="” muốn="” góp="” ý="” tưởng="” thì="” lên="” fanpage="” nhé="” !!!!="” cảm="” ơn="” các="” bạn="” rất="” nhiều="”><3><3><>

TRÁI TIM LẠNH GIÁ - THIÊN NHƯ

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tra-i-tim-lanh-gia>